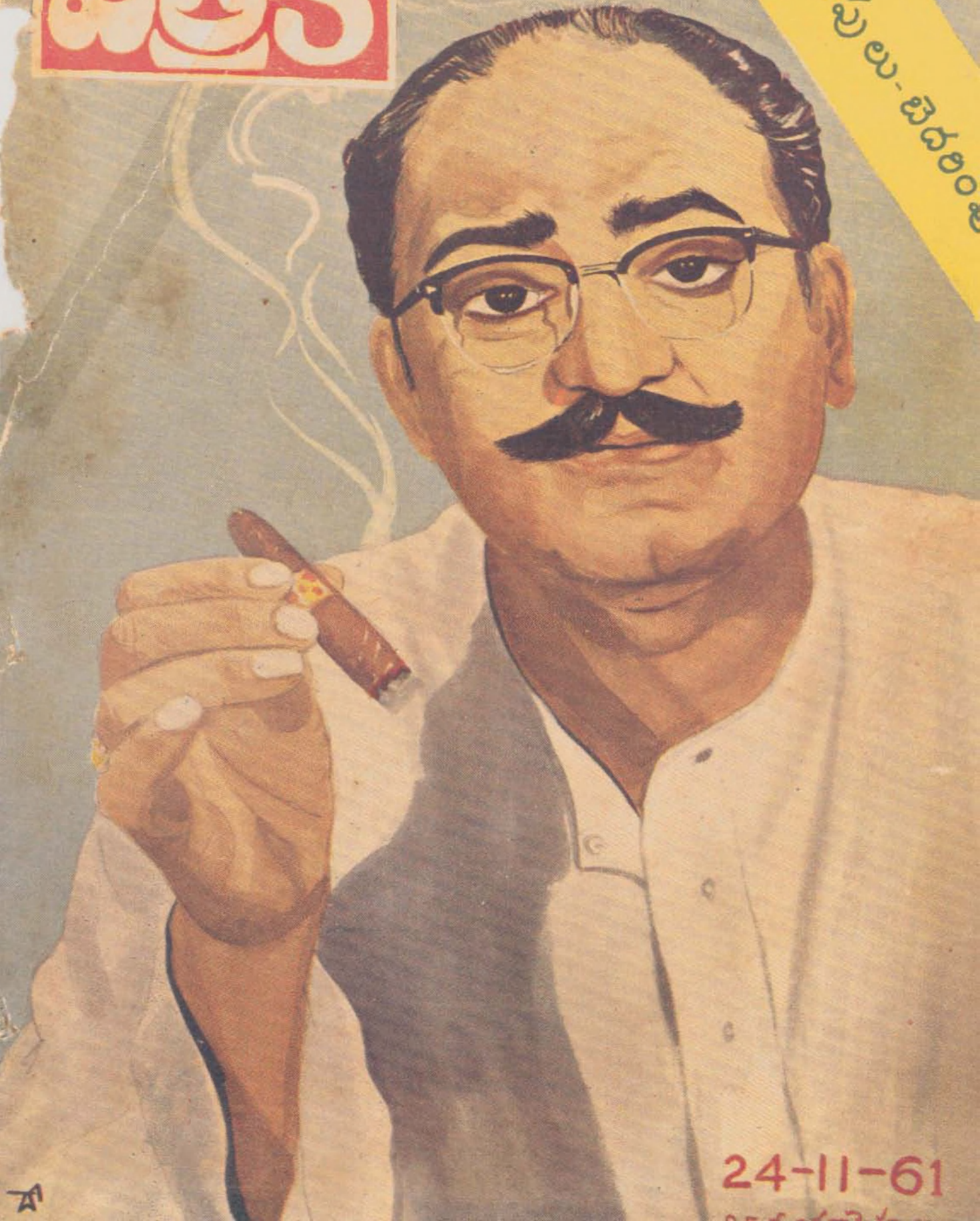


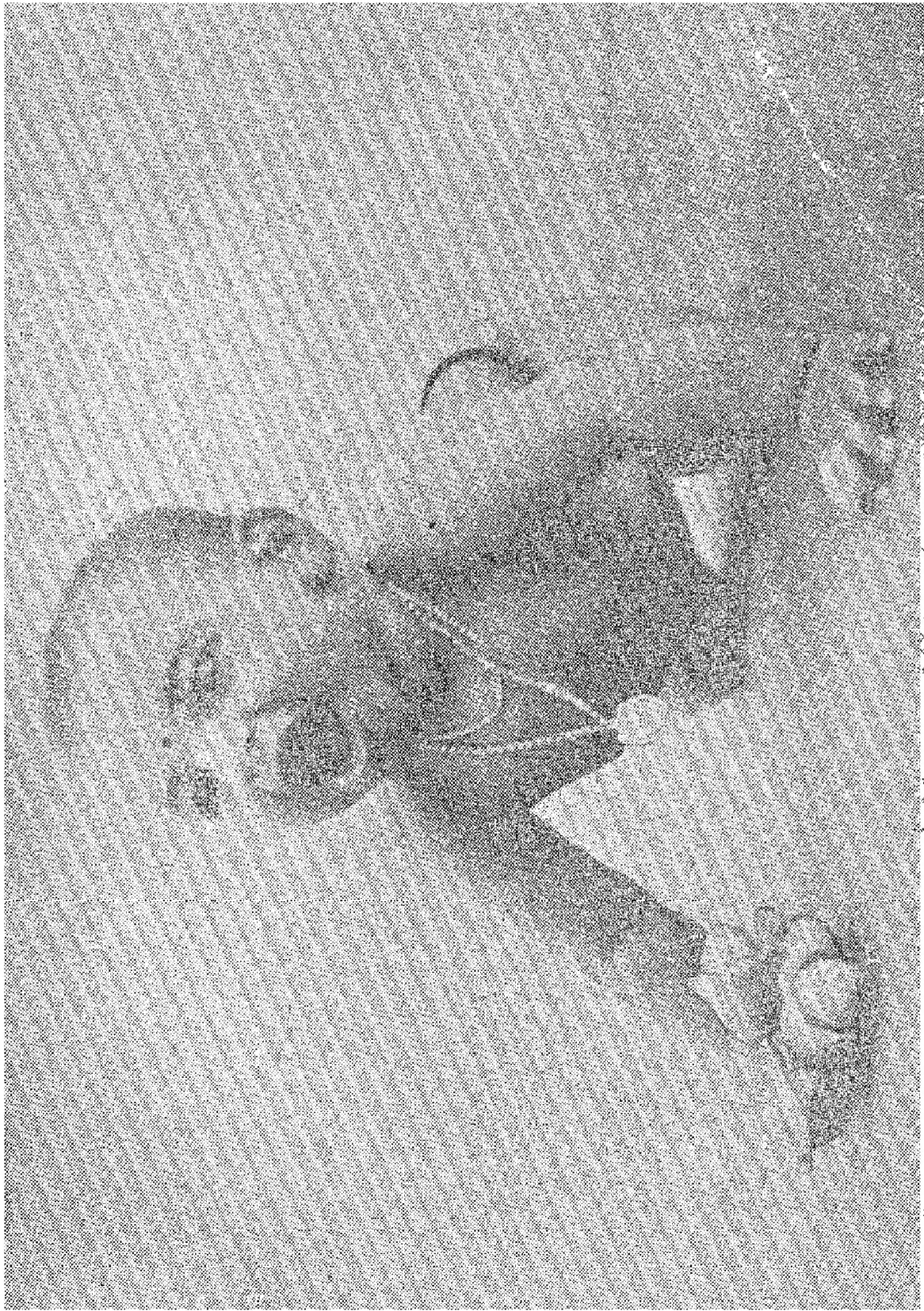
పత్రిక

సాధింపులు - బెదరింపులు



24-11-61

7



ఆ బిల్డే ఎంత బావుంటే!
ప్రొఫె. ఎస్. ఎస్. రాధాకృష్ణన్ (మద్రాసు)

ప్రేవారం

మ రొ క

•

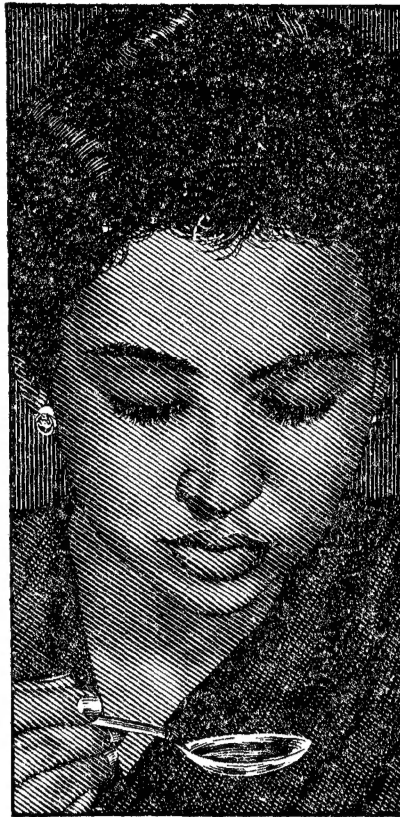
ప్రేవారం

•

ప్రారంభం!

దగ్గు మరియు రొంపనుండి

నిజమైన స్వస్థత పొందుటకు



సిరోలిన్ వాడండి

దగ్గు లేక రొంపను అశ్రద్ధచేయకండి. సిరోలిన్ వాడి నిరపాయముగా, శీఘ్రముగా నిజమైన స్వస్థత పొందండి. సిరోలిన్ దగ్గును ఆపుటయేకాదు. అది మీ దగ్గుకు మూలకారణమైన హానికరమగు సూక్ష్మ క్రిములను నశింపజేయును; కఫమును నునగు పోగొట్టును. సిరోలిన్ ఎంత కష్టమైన దగ్గునైనను శీఘ్రముగా పోగొట్టి స్వస్థత చేకూర్చును. దాని పనితీరును బట్టియు రుచిని బట్టియు సిరోలిన్ కుటుంబములోని వారి అందరి అభిమాన పాత్రమై యున్నది. పిల్లలకు సిరోలిన్ అంటే ఎంతో ప్రీతి.

మీ యింట్లో సిరోలిన్ తప్పక ఉంచండి

'రోష్' తయారు షోర్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్. వాల్టాన్ లిమిటెడ్



సంగీత ప్రియుడు

ఒకనాడు నేను, మా వానపర్వ, బావగారు నూజి వీడు పోతూవుంటే, మా బావగారు సంతోషయ్య గాన్ని గురించి తెగ పొగడ్త ఉన్నారు. “మంచి వ్యక్తయని, పాఠశ్వుతప్రియుడని వేదాలు ఆయన మునివేళ్ళకున్నట్లు, ఉపన్యాసాలలో, శ్లోకాలు వల్లిస్తారని, ఆయన ఉపన్యాసము వినుగుప్పుట్టక విన సొంపుగా ఉంటుందని, బాగా పాడారని యింకా.... యింకా పొగడ్తవుంటే, “ఎంత పిచ్చయితే మాత్రం యిలా పొగుడుట బావగారికి తగ” దని పోతన చేశాము. కాని “సంగీతప్రియుడు సంతోషయ్య” అనేది చదువుతుంటే అనాటిని కోతలు కావని, సంతోషయ్యగారు ఇంతటివాడని ఆశ్చర్యమేసి ఒక టిక్కెట్ మూడుమార్లు చదివేలా చేసినది అన్ని నడుగులు కలిగియుండుట ఒక వరమే.

కన్నూరి పురుషోత్తం (గుత్తి)

ఎలక్షన్ గేమే

బావగారి ఎలక్షన్ గేమ్ ఆడుదామని మొదలు పెట్టాము. నిబంధనలు క్లుప్తంగా చదివినా— ఆట నమయంలో కొన్ని మరపు రావటం, పేవీ పడటం తప్పలేదు. రూల్స్ కోసం మాటిమాటికి పావులుతీసి పేజీ తిరుగవేయవలసి వచ్చింది ఈ గోల వడలేక ప్రత్యర్థి మా బావ మరో వ్యక్తిక (కాపీ) కొని తెప్పించాడు. అందులో రూల్స్ చూస్తూ ఆట సాగించాం! నన్ను దురదృష్టం వహించింది. విషవలయం రెండు మొగ్గల్లో దాటాననిపించాను. కాని (20 లో) నన్నాన గెలవగలం లో వదిలి.. నక్క, నక్క నడవ్వలి పోయింది. అంతా నా ఖర్చు!! ఆ మాయదారి గుడ్డీలు (ఒకట్లు) చచ్చినా పడ్డాయికాదు. నేను ‘ఓ’లో ఉండగా మా బావగారు దుష్ప్రచారం వల్ల 29 లో రెండుసార్లు వెనకడుగేశారు. నేనీ అవకాశం చూసుకొని ‘సి, డి’లు దాటి ‘హమ్ మయ్య’ అని పూసిరి పీల్చుకున్నాను. కాని ఇంతలోనే మా బావగారు విజయగర్వంతో కారులో పూలేగు తున్నారు. అక్కయ్య బావతరపున గట్టిగా చప్పట్లు చరిచింది. అయ్య బాబోయ్! ఎలక్షన్ మాట దేవు డెరుగు! ఈ ఆట యంత ఏడీపిం దించినన్న! వక్కలంక రామారావు (అయినవిల్లి)

ఆంధ్రుల చిత్రకళ

శ్రీ ఎన్. వి. రామారావుగారు వ్రాసిన ఆంధ్రుల చిత్రకళ అను వ్యాసంలో, కళ మీద వ్యాసం వ్రాస్తే ఎంతమంది చదువుతారు అని వ్యక్తపరిచారు. కాని నేను వ్యక్తిక కొనగానే మొట్టమొదట చదివింది అదే—చిత్రకళ కొద్దిగా వచ్చియుండి దానిమీద అభిరామ గలవారిలో చాలమంది అనేక పరిస్థితుల వలన పైకి రాలేకపోతున్నారు. అలాంటివారికి దారి చూపిస్తే బాగుంటుంది. కేవలం వ్యక్తికలోని చిత్రం కొరకే, వ్యక్తికావేషాల్ని ఉన్నారు. (నేను కూడ) అలాంటివారికి యీ వ్యాసాలు ఎంతో ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటవి. కనుక ఇంకను ఇటు వంటి వ్యాసాలు ప్రచురించ ప్రార్థన.

ఎల్. డి (గుంటూరు)

ఆంధ్రనచిత్రవారపత్రిక

ఉత్తరాలు

ధీర్ లేఖ

బ్రాహ్మణేతరుడైన శ్రీరాముని పాత్రను వేసిన బ్రాహ్మణుని మాలవేసి ప్రధానమంత్రి ఎందుకు గౌరవించినట్లు? ఇదీ వారి ప్రశ్న ఈ సందేహానికి అర్థంలేదు. శ్రీరాముడు నకల పొందువులకూ దేవుడు. ఒక భక్తుడు భక్తి పాఠవశ్యంలో అతని పాత్రను ధరించి రామలీలా ఉత్సవాలకు వచ్చిన ప్రజలకు ఆనందం కలుగజేయడం అతని తప్ప? అతనిలోని కళను గుర్తించి, ప్రజలకు అతను కలిగించిన ఆనందానికి విస్తారంగా అతనిని మాల వేసి సత్కరించడం ప్రధాన మంత్రి తప్ప? ఇందులో అసలు కుల, మత ప్రసక్తే రానవసరం లేదు. వనితమైన దైవాలను, నకల భారతీ యుల్లో పూజించే ఆదర్శమూర్తులనూ ఇటు వంటి కుల తత్వపు విషయాలలోనికి లాగవద్దని శ్రీ కృష్ణగారిని కోరుతున్నాను. దయచేసి ఈ ఉత్తరాన్ని ప్రచురిస్తారని ఆశిస్తున్నాను.

వి. వి. రమణారావు (విశాఖపట్నం)

* * *

శ్రీ కృష్ణగారు రామలీలా ఉత్సవాలను విమర్శించడం ఇది మొదటిసారి కాదు ఆ ఉత్సవాలంటే ఆయన కెందు కంత మంటో కూడా అర్థంకాదు. దుబారా లేకుండా ఉత్సవాలు జరగడం ఎక్కడా జరగదు అందుచేత శ్రీ కృష్ణగారు ఉత్సవానను సంపూర్ణంగా నిషేధించమని ప్రభుత్వం వారికి నలభై యిస్తే (అది వారు పాటిస్తే) పొదుపు ఉద్యమానికి ఎంతో తోడ్పడినవారే.

శ్రీరామచంద్రుని ఉత్సవాల (రామలీల) కు ప్రధాని (అంతకుముందు రాష్ట్రపతి) బోజురా కావడం వీరి దృష్టిలో మహాపాపం. అది హిందువుల ఓట్లకోసం ప్రధాన మంత్రి పడిన తాత త్రయం అని ఈయనగారి వివరీత వ్యాఖ్యానం. హిందువులు శ్రీ కృష్ణగారు రసుకొన్నంత మతతత్వవాదులైతే కాంగ్రెసు ప్రభుత్వ మిన్నాళ్లు గద్దెమీద నిలవగలిగేదికాదు ఈ సరికాస్తావాని విజనసంఘమో ఆక్రమించి ఉండేది

మళ్ళ పాంబలివరవ్ (కాకినాడ)

గళ్ళ సుడికట్టు

మీ గళ్ళ సుడికట్టు 76 లో 3 అడ్డనికి ‘రాత్రి రంగు’ అని ఆధారమిస్తూ, దాని సమాధానముగా ‘వసుపు’ అని వ్రాశారు రాత్రి రంగు నలపు కాక, వసుపు ఎలాగయిందో కాస్త తెలియజేస్తారా?

డి. వి చేనులు (భిలాయ్)

రాత్రికి, పసుపుకి సామాన్యమైన పర్యాయపదాలు ఉన్నాయి.

గిరిశం లెక్క

మీ దీపావళి సంచికలో ప్రచురించిన గిరిశం లెక్కరు శీర్షికలో “గుండు గల బడవ జార్జి రూపాయిలా” అని ఉంది కాని గుండుగల “పడవ ఎడ్డర్జు రూపాయిలా” అని ఉండిన బాగుండు నేమో.

డి. వి లక్ష్మీరమణ్ (మద్రాసు)

మాచుక్కు కారణం?

మాచివ్యర్థి బృందం అంతా ఈ దీపావళి పండుగ రోజున సమావేశమయి పిండి వంటలు ఆరగించిన తరువాత, ఆంధ్రునివిత్ర వారపత్రిక ఇంతవరకు ప్రతి బుధవారం వచ్చేదల్లా ఇప్పుడు దాని ఆగమనం శుక్రవారానికి ఎందుకు మార్చారా, అని చర్చించాము. మా బృందం అంతా ఇది అర్థం లేని మార్పు అని ఏక గ్రీనంగా నిశ్చయించారు. అయితే ఇందులో ఏదో వ్యాపార కిటుకు వుండవచ్చని ఊహించబడింది.

వనితలకు శుక్రవారం అంటే ఇష్టం కనుక బహుశా ఈ మార్పు వనితలను మాత్రం ఆకర్షించగలదనే అభిప్రాయం బలపరచ బడింది.

ఎస్ స్వర్ణ కుమార్ (కొలకలూరు) కిటుకేమీ లేదు.

నేను

సిరింగములో అడుగు పెట్టి, ప్రఖ్యాతి గాంచిన శ్రీ చలంగారు దీపావళి సంచికలో వ్రాసిన ‘నేను’ వ్యాసం చదివి చాలా సంతోషించాను మొత్తంమీద దీపావళి సంచిక బాగుగానే ఉంది. “నేను” వ్యాసం మన పాత కులకు అందించినందులకు వారికి మనస్ఫురతర తరపున (నా) తరపున అభివందనములు

కె జి బాబురావు (యేటిఆవలితాండ్రపాడు)

కథలు

బహుమతి పొందిన మూడు కథలు చాలా బాగున్నాయి “బహుమతులు పొందిన ముగ్గురూ పైద్రాబాదు వారే—అయినా భావ వ్యక్తీకరణలో నే కాక శోలిలో కూడా మూడు రచనలలోనూ వైవిధ్యం కొట్టొచ్చినట్లు కనపడుతుంది. ప్రథమ, ద్వితీయ తృతీయ స్థానాలను నిర్ణయించటంలో ఒక్క ‘సున్నిత మైన భావప్రకటనకే’ ప్రధానం యిచ్చినట్లు అనిపిస్తుంది (!)

యన్ యం. బాపి (గిరివిగి)

* * *

ప్రత్యేకంగా “వాసుదేవరావు” కథ చాలాబాగుంది. శ్రీ మతి జె. సుబ్బలక్ష్మికి అభినందనలు సున్నితమైన భావాలను ఒక విధమైన ప్రత్యేక శైలిలో బహిర్గత మొనర్చినందుకు సంతోషం.

చాంద్ ముల్లానీ (ఒంగోలు)

* * *

అన్ని కథలు చాలా బాగున్నాయి. అన్నిటికంటే నన్నెక్కువగా ఆకర్షించినది ‘బాపు’గారు వ్రాసిన “ఎలక్షన్” నిలిచి చూడు, సంగతిగిరి లంచి చూడు”

కన్నమడకల పనజ,మూలి (పైదరబాద) ★

పుష్పమువంటి తాజాదనము ✽ రోజల్లా, వొళ్లంతటా...

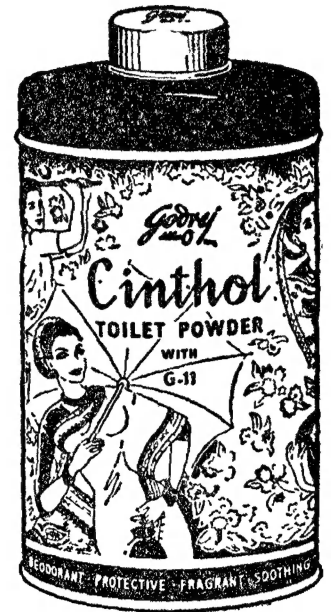
గోడెజ్ వారి సింధాల్ టాయ్లెట్ పౌడరులోని కిటుకు-ఇతర టాయ్లెట్ పౌడరులన్నిటినుంచి దీనిని ప్రత్యేక మొనరించునట్టిది— రోకప్రసిద్ధయిన జి-11* ఇది చర్మ పౌడరును, చమట దుర్గంధమును గలిగించే క్రిములను నిర్మూలించును.

రోజల్లా, వొళ్లంతటా హాయిగొలిపే పరిశుభ్రతకు మనోహర సువాసనను దోహదమొనర్చును, టాయ్లెట్ పౌడరులో కల్లా సింధాల్ టాయ్లెట్ పౌడరు ఒక్కటే వీటిని సమకూర్చును.

...జి-11 గలిగియున్న ఈ ఒక్కటే పౌడరుతో

ఉక్కపోతనుండి నిలక దైన శీఘ్ర విముక్తి గలిగించి చమట వల్ల చర్మము రేగుటను పోగొట్టును. ఇది పశిబిద్ధలకు వరప్రసాదము !

పంపూర్ణ రక్షణకు సింధాల్తో స్నానము చేసిన పిదప వాడండి..



Godrej గోడెజ్ సింధాల్ టాయ్లెట్ పౌడరు

*జి-11 ఏమిది? అనే ఉచిత సవిశ్రామ పుస్తకము కోసం గోడెజ్ బొంబాయి 12వ వ్రాయండి.

ఆంధ్రసాహిత్య చరిత్ర

వ్యవస్థాపకులు :

దేశోద్ధారక కాశీనాథుని
నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు

ముఖ్యత్రం :

రంగారావు

విషయానుక్రమణిక

శుక్రవారం : 24-11-61

ప్రవచనమునం॥ కార్తిక బ॥ విదియ

సంపుటము : 54 సంచిక : 12

స్థాపితము:

1908

*

ముఖ్యసంపాదకుడు:

శివలెంక శంభుప్రసాద్

*

సంపాదకుడు :

శివలెంక రాధాకృష్ణ

*

విడివ్రుతి : 25 న. పై

సంవత్సర చందా : 13-0-0 రు.

*

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము
7, తంబుచెట్టివీధి, మద్రాసు-1

★

లోకసంపాదక



అణ్ణస్సొలనుంచి రక్షించె సొంగం
కాగులెండీ! ఓట్లకోసం వచ్చే వారిని
పిప్పించుకునేందుకు మాత్రమే...

నమ్మకస్థుడు — 8

8 దొంగామనిషే — 16

కొని నితీ క్రిమినల్ కోర్టు — 18

కోరిక తీరినవేళ — 32

అమెరికాలో ప్రధానమంత్రి — 12

యస్వీ యశస్వీ — 14

సాధింపులు - బెదరింపులు } — 22
వివాహం జూదమా ?

శ్లోకములు

శ్లోకములు వీర్యం నాశం — 26

వాపాయి స్వప్నం (గేయం) — 27

హరివంశం — 15

కవిసార్వభౌముడు — 23

స్వప్నం — 24

అగ్నిరాముడు — 30

శ్లోకములు

ఉత్తరాలు-3; కాయాన్-6; న్యూఢిశీలేఖ-7;

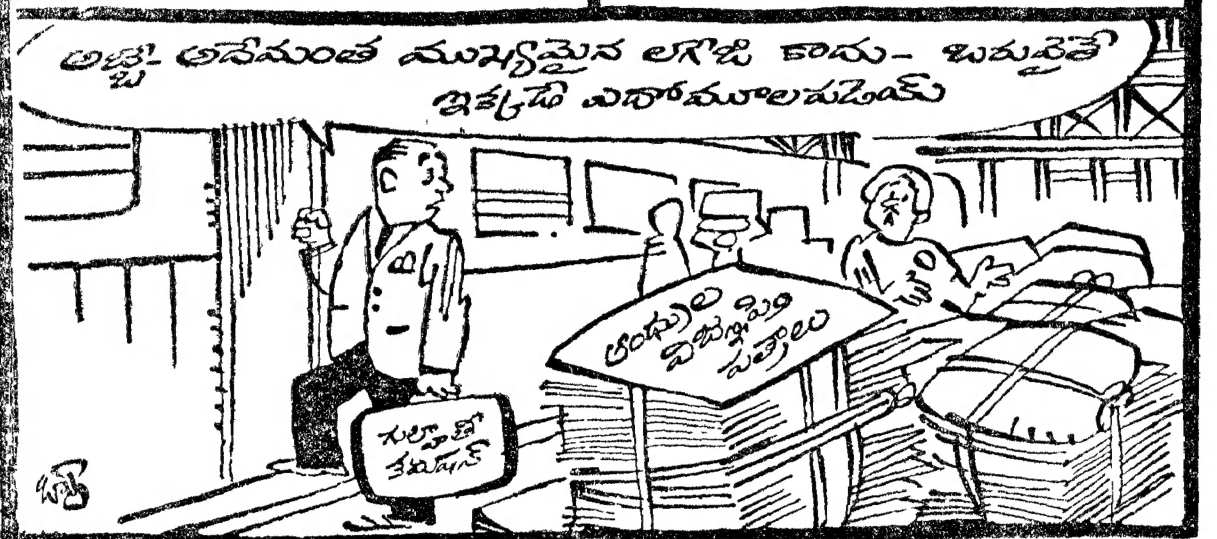
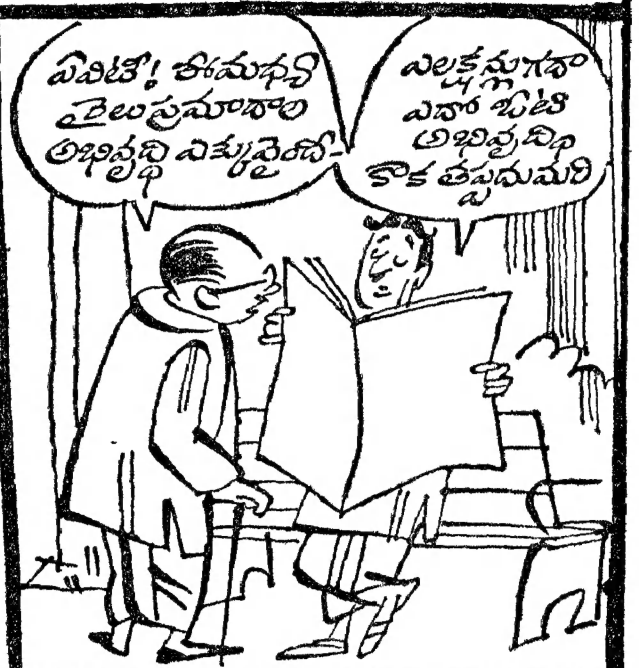
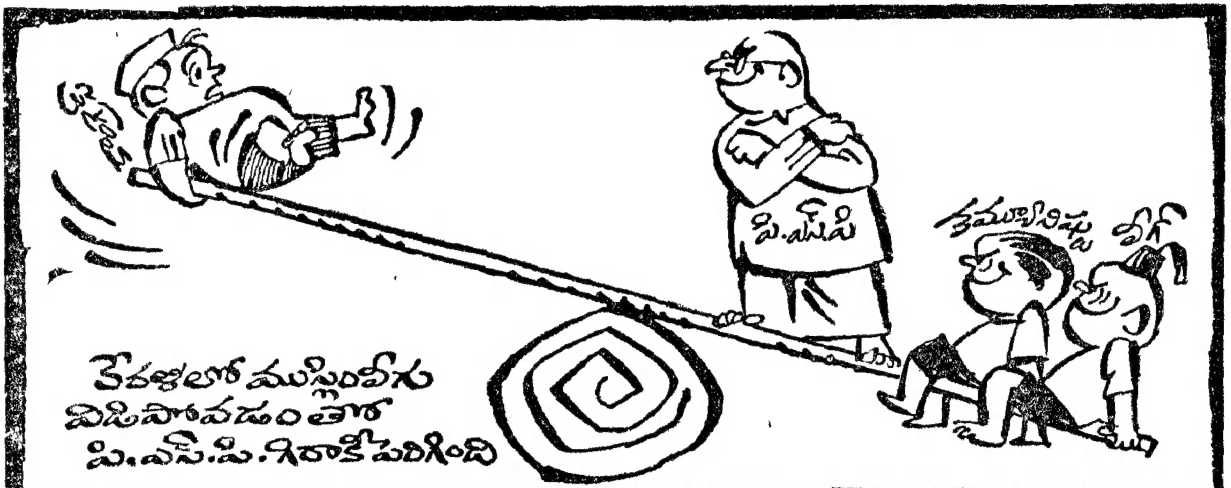
చదువులను - 10; మనమా - మనరాష్ట్రం - 11;

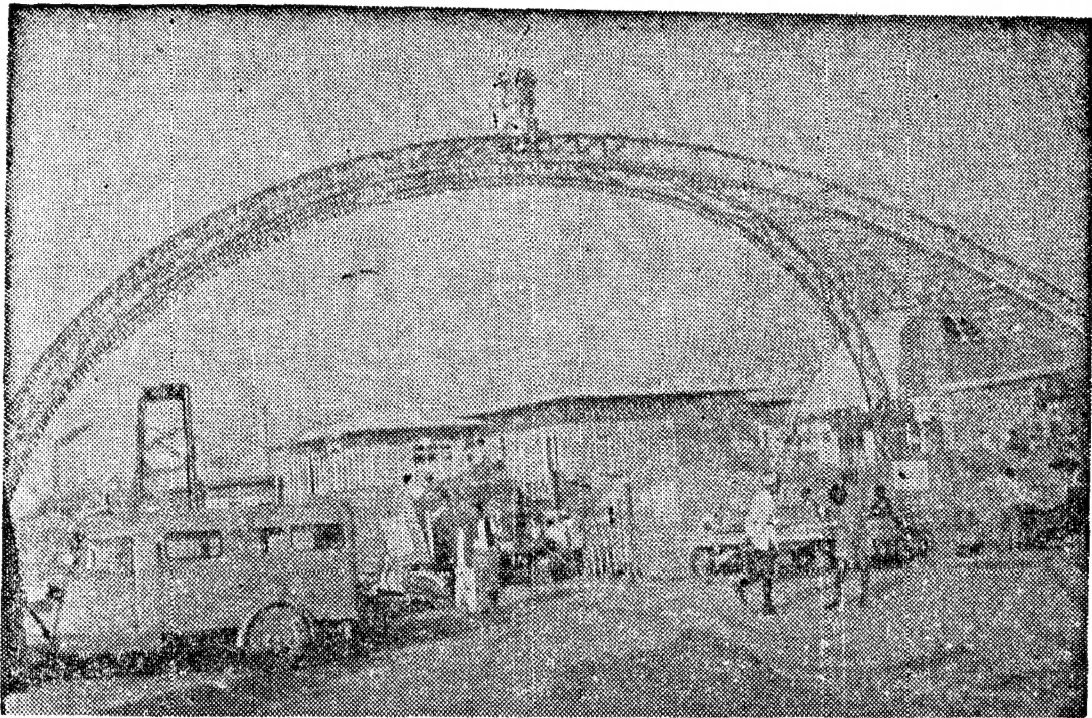
వనితా వాణి - 20; ఎప్పుడూ - ఇంకే-21;

కార్తూన్ - 25; వారభూలు - 28; హమేషా

తమాషా - 31; సినిమా - 49; గల్లమడకట్టు - 63;

పొట్టికథలు - 64;





ధిల్లీలో ఏర్పాటుచేసిన అభిలభారత పారిశ్రామిక ప్రదర్శనం ముఖద్వారం

కు ల ప్ర స క్తి కూ డ ద న్న తా భీ దు ఎన్ని క ల ప్ర చా రా ని కి వ ర్తించదా?: భారత్ పై చై నా దుష్ప్రచారోద్యమం శ్రీ కృష్ణ

స్వాతంత్ర్యదినోత్సవాలు ముగిశాయి. ఢిల్లీలో అధికారులు తమ పనులలో పడిపోతున్నారు. దరికాలంవస్తేందేమో, కొన్ని ఉత్సవాలు కూడా మొదలయ్యాయి. క్రిస్టమస్ పండుగ వరకూ పార్క్ మెంటు సమావేశం ఒకటే జరుగుతుంది.

ఎన్నికలు పై సంవత్సరమే కనుక ఇక్కడ అప్పి మండకోడిగానే నడుస్తాయి. విజం చెప్పి బంటు ఈ సమావేశం తర్వాత ప్రభుత్వం కేవలం అజమాయిషీ ('కేబ్లెక్') ప్రభుత్వంగా మారి ఊర్కుంటుంది. ఎన్నికలకు తిరిగి టెక్నెట్ సంపాదించుకున్న మంత్రులు ఢిల్లీ నుంచి మాయమవుతారు—తమ తమ నియోజక వర్గాలలో పనిచేసుకునేందుకు.

* * *

భారతప్రభుత్వం పత్రికలకు అందించిన 'అధికార పత్రం' లో ఇలా ఉంది :

ఇకపైన, ఉద్యోగాలకూ, విద్యకూ, వ్యాయస్థానాల కార్యకలాపాలకు సంబంధించిన 'పత్రా'లలో కులానికి, వర్గానికి సంబంధించిన వివరాలు పేర్కొనబడవు. రాష్ట్రప్రభుత్వాలు కేంద్రానికి కావలసిన సమాచారం ఈవిధంగానే అందిస్తున్నవి.

స్కూల్స్, కాలేజీల 'ఎస్టేబ్లిష్మెంట్ ఫోర్మ్' లలో కుల వర్గాలకు సంబంధించిన వివరాలు అడగరు. రిజిస్ట్రార్లలో కూడా ఈ వివరాలు తీసేయ్యాలని దేశీయ వ్యవహారాల శాఖ కోరింది. ఆపైనే ఇది జరిగింది.

కేంద్ర విద్యాశాఖ ఢిల్లీ, అలిగర్, కాశీ, విశ్వ భారతి విశ్వవిద్యాలయాలకు ఇటువంటి 'ఉత్తరాలు' పంపింది.

జాతి, మతం ఈ రెండు వివరాలు కాక 'వెనుక బడిన' వర్గాలకు చెందినవారా కాదా అనే విషయం తెలియజేస్తే చాలు. ఇది కేవలం చట్ట నియమాల నమనరించి చేసే పని.

మతం ఏదో తెలుసుకునే అవసరం మాత్రం ఉండంటున్నారు.

1961 జనాభా లెక్కలలో కులం పేర్కొనబడలేదు. 'షెడ్యూల్డ్ కాస్ట్' లోక 'ట్రైబ్' కి వర్తించినప్పుడు తప్ప. రాజ్యాంగంలో వీరికి సంబంధించిన నిబంధనల మూలంగా ఈ వివరాలు కావలసి వస్తున్నాయి."

కుల వర్గాలకు సంబంధించిన వివరాలు పదిలి నేయటం మంచిదే. కాని పేరునిబట్టి ఏ కులమో తెలుసుకునే అవకాశాలు పూర్తిగా లేకపోయాయి. సిన్హా, మోదుర్, పాక్షినా అనే పేరు కలవా రందరూ 'కాయస్థులే'. సత్యనారాయణసిన్హా పేరునిబట్టి ఆయన బీహారీ కాయస్థులని వెంటనే తెలుసుకోవచ్చు. అదేవిధంగా, కార్, కల్హాస్తి, హక్సార్, నెహ్రూ—వీరందరూ కాశ్మీర బ్రాహ్మణులు. రాయ్, ఔనర్లీ, ముఖర్జీ, చటర్జీ, అయ్యర్, అయ్యంగర్, పండిట్, శర్మ, మీరు కూడా బ్రాహ్మణులే కదా ! నిజంగా కుల మత భేదాలు పోటెంపకుండా ఎనికల

ప్రచారాలు జరిగివస్తుండే కాంగ్రెస్ తన సిద్ధాంతాలను పోటెంచినట్లువుతుంది.

* * *

ప్రధానమంత్రి అమెరికాలో ఉన్నారేమో వీరూ మై న రాజధాని నిర్మింపగా అయిపోయింది. ఆయన లేకపోతే ఏమీ జరగదు. ఈ దీపివరి సమయంలో ఏ విశేషంగురించి వ్రాయాలో తెలియబులేదు. అయినా, పోతులు భారతదేశంపైన చైనా చేస్తున్న ప్రచారంగురించి తెలుసుకొనడానికి ఇవ్వ వడవచ్చు.

అసియాలో బెర్లిన్ సమన్య ప్రధానం తక్కువ అని చైనా కమ్యూనిస్టులు గ్రహించినట్లున్నారు. 'వలసతత్వం దుర్మార్గా' న్ని విరూపించేందుకు సెక్టెంబర్ నెంబో జపాన్ మీద విరుచుకుపడ్డారు. జపాన్ ఒక పెద్ద సైనిక స్థావర మన్నారు. తాయ్ లాండ్, దక్షిణ వియత్నాం, ఫిలిప్పీన్లు అమెరికాలో కలిసి లాస్ వెలో మల్లీ సంఘర్షణలు రేపు తున్నారని 'అరంపించారు.'

అంతేకాక బెర్లిన్ సమావేశంలో ప్రతి విధుల మధ్య ఏర్పడ్డ విభేదాలను చైనావారు వర్ణించినప్పుడు భారతదేశానికి ప్రతికూలంగా వర్ణించారు. సెక్టెంబరు 9 వ తేదీన మన ప్రధాన మంత్రి రష్య వెళ్ళినప్పుడు చైనా వార్తాసంస్థలు పత్రికలు వివిధమైన వార్తలూ ప్రచురించలేదు.

(ఆంధ్ర-కేశవీ నూగండ్రి)



“పెళ్ళి”మన్న శబ్దం నలదితలా ప్రతి ధ్వనించింది. ఆకులదాపునప్పున్న పక్కల బంగం అదిరిపోయి ఒక్కొక్కటిగా ‘కువ కువ’ మంటూ, మింటి కెగిసింది. కొద్ది క్షణాలపాటు నిశబ్దం. తరువాత ఎందు టాకుల అలజడి. ఎవరో పరుగెడు తున్న చప్పుడు. వాలావరణం దద్దిరిల్లిపోయేలా ‘అగు, అక్కడ’ అన్న గావుతేక. ‘పెడి’మని ఏదో క్రమక్రమం చెప్పును మోదినశబ్దం. మళ్ళీ నిశబ్దం. ఇవీ ఏటవతల సింగరాజుగారి నాలుగెకరాల మామిడితోట ఉత్తరపు మూలలో, ప్రాద్దు క్రుంగకముందు వరుసగా కొద్ది క్షణాలలో జరిగిన సంఘటనలు

లీల కావలా మనిషి, బకిరిగాడు ఆ కొమ్మ విరిగిపడ్డ ప్రదేశం చేరుకునేలోపుగా, దొంగ జెముడుముళ్ళకంపతో నన్ను దారి చేసుకుని తోట బయటబడి పరుగు లంకించుకున్నాడు. తిన్నగా పారిపోయి అడవి చెట్లమధ్య అదృశ్యమై పోతూన్న దొంగమచూసి, “దొంగ నచ్చినాడా, ఏక్కుండాల పెచ్చుదును ఏ పని” అని అంటున్నాడు గీగా బకిరి, చేతికర మెత్తిపెట్టుతూ

“ఏదోయ్ జూరుకున్నాడా!” అంటూ క్షిర క్షిరమనే చెప్పుతో, కొద్ది సేపట్లో తోట మధ్యలోంచి ఆ ప్రదేశం చేరుకున్నాడు సింగరాజు. ఆయానంవల్ల ఎగతాళంతో రాజు బొజ్జ కొలిమి తిత్తిలా పని చేస్తోంది. కిరీటమంతటి తలపాగతో, చేత గదాయుధంలాంటి దుడ్డు కర్రతో రాజు ముమ్మా ర్తులా దండధరుణ్ణి స్ఫురింప జేస్తున్నాడు తాపీగా బొడుంకాయలోంచి పొడుం అరచేతితో పోసుకుని, గుహ గ్యూరాలాగున్న ముక్కుకోణాలనిండా పట్టించి, నసాళంఅంటేలా ఒక్క డమ్మన ‘పుర్ర’మని పీల్చి, ఎనురుగా ముక్కు దులిపేస్తూ, “ఎవర్రా ఆ ఎదవనాకాడుకు? ఒక్క డెబ్బతో వాడి పిచ్చి విర గట్టలేకపోయావ్?” అని గదమాయించాడు రాజు.

“ఒక్క చనం ఏమారితేసాటు తోట నుగ్గు నుగ్గు టేసి పారేస్తారీ దొంగ నంజకొడుకులు. ఈ మద్దిన ఈళ్ళ పొరు సొస తగ్గిందనుకుంటే మళ్ళీ తగులు కున్నారు. దొంగ నచ్చినాళ్ళ” అన్నాడు బకిరి ముళ్ళకంపను నరికేస్తూ. రాజు ఆ జెముడుముళ్ళ కంపెన్నెపు ఆలోచనగాచూసి “ఓరే బకిరీ, కంప యింతెత్తునుంటే, ఎలా జొరబడ్డాడా వాడు.” అని అనుమానంగా అడిగాడు. “హా!” అని కను రుగానవ్వు “యిదొక అడ్డేంటి బాబూ అక్కకి! ఒక్క దూకునో దాటెస్తరు!” అన్నాడు బకిరి. వాడి బొల్లి మాటల్ని నమ్మేటంత ఛాదస్తూ రాజు! అయినా వాడితో వాదించడం దేనికని రాజు చెట్టు క్రింద పరికించిచూడగా, యిసుకదిట్టమీద విరిగిపడ్డ కొమ్మతోబాటు, వో గోతం చెల్లా చెదరై న మామిడి కాయలు కనుపించాయి. విస్మయంతో “ఓరే బకిరీ, ఏడు పేడ్ల గోతం కూడ తెచ్చుకున్నాడు రోయ్. ఎవడో మనతోట గుర్తు బాగా కనుకున్నట్టున్నాడే!” అన్నాడు. గోతంవేపు ఆశ్చర్యంతో

చూస్తూ “అవును సామీ” అని ఏకీభవించాడు బకిరి ముళ్ళకంపను చిక్కగాపెట్టిరమ్మని తోట మధ్యకు బయలుదేరాడు రాజు. గోతం చూస్తే దొంగ ఏదో గట్టి ప్రయత్నమీదే వచ్చినట్టున్నాడు తన తోటలోకి వట్టనగులు యింత పెద్ద ఎత్తున దొంగతనానికి జొరబడటానికి ఎవరి కున్నాయి డమ్మలు? ఈ సంగతి అంతు కనుక్కోనిదే వదలగూడదు. మరోసారి యిలాంటి పని జరక్కముందే దొంగ ఎవరైందీ కనుక్కొని శాస్త్ర జరపాలి అని నిశ్చయించింది అతని మనస్సు. బుర్ర చురుగ్గా పని చేయటం మొదలుపెట్టింది నడుస్తూన్నంతసేపూ. మెదడు వెయ్యి అనుమానాలతో బరువెక్కిపోతోంది. తోట నడుమ చెట్టు క్రింద బండమీద కూర్చుని మీసాలు దువ్వుకుంటూ ఆలోచనలు సాగించాడు రాజు. “బహుశా ఈ చోరిలో బకిరిగాడికి వాటా ఏమన్నావుందేమో” కనుక్కోవాలని తన నమక్షంతో దొర మామిడికాయల్ని లెక్కపెట్టి బస్తాం తెక్కుతూనూ బకిరిని అదిరించాడు

వాడు ఎంటలే “పితే సామీ! అంబ్లగా సెత్తుందా నీ పెత్తనం. నా యబ్బతోడు. ఈ యాల్నిదాకా మీకు మోసం సేసెరగను సామీ. మీకు మోసం సేస్తే భగవంతుడు నన్ను ఎతలుబెట్టి నంవడా సామీ” అని మొత్తుకున్నాడు.

బకిరిని అనుమానించడం వట్టి ఛాదస్తం క్రిందటేడు కనురుగాలికి తోటంతా గుల్లయి పోతే, రాలిపోయిన కాయలన్నీ పిండెలతోనూ నమ్మకంగా యిల్లు జేర్చాడు బకిరి. . . . ఈ మధ్య తన మేనమామ నుబ్బరాజుగారు బకిరికి, తనిస్తూన్న భత్యానికన్నా వో పొలిక ఎక్కువినానని తన దగ్గర నాకరీలో చేరమని రహస్యంగా ప్రయత్నించినా లొంగలేదు బకిరి. అలాంటి బకిరి విశ్వాసాన్ని అనుమానించడంలో అర్థంలేదు. అయితే యింత బాహుళంగా దొంగతనానికి దిగినవా డెవరై యుంటాడు?.....రాజు పూర్వయాంశరాలతో గుబురు కున్న అనుమానం వివిధ అప్పస్త రూపాలతో మెదిలి చివాల్ని తన జీతగాడు “పెంచెయ్య” ఆకారం దాల్చింది.

.....పెంచెలు, తన వాస్తవగారి హయాంలో పనిలో కుదిరినప్పుడు నూనూగు మీసాల ప్రాయం వాడు. తరువాత కొన్నేళ్ళకల్లా సేద్యంలో అరితేరిన వాడనిపించుకున్నాడు. కండలుతేరిన పెంచలుకి ఎంత కఠినమైన వస్త్రనాసరే పంటక్రింద పోక చెక్కలాగుండేది. కానీ. . . .రెండేళ్ళక్రితం వాడిని గుండెజబ్బు మహమ్మారిలా తగులుకున్నందువల్ల ఓ ఆరు నెలలు యింటపట్టువేడి ఉండాలన్న చ్చింది. వాడికేసం ఎదురుచూస్తే తన సేద్యం బాగా డెబ్బ తింటుందని తను వేరే సేద్యగాణ్ణి— రాజయ్యను కుదుర్చుకున్నాడు. మరుసటి సంవత్సరం జబ్బు తగ్గక మళ్ళీ బ్రతుకు తెరువు చూపమని తన్నాశ్రయించాడు పెంచెలు. ఏనుగలాంటివాడు సీనుగలా హరించిపోయాడు! అందు ఎల్ల వాడు యిదివరకటిలా బండ వాకిరికి పనికి రాదని తను పశువులాడుగా చేర్చుకున్నాడు.

పెంచెలు సేద్యగాడుగా ఉంటున్నప్పుడు ఏటా మామిడిపళ్ళ ఫలితంలో వో వెయ్యిపళ్ళ వాడికి ఈటాం యిస్తూండడం మామూలు. వా డా పళ్ళతో

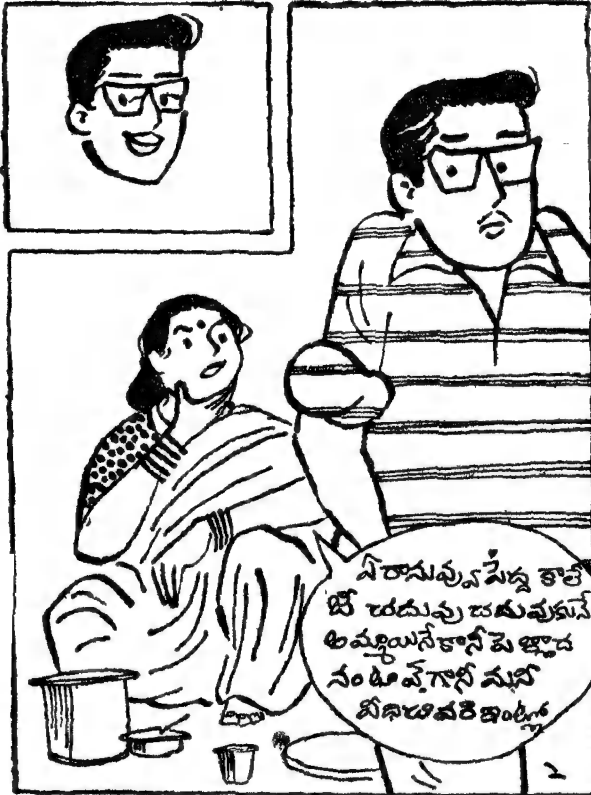
ఏవో నాలుగు రూకలు చేసుకుని యిల్లు చెక్క చెట్టుకుంటూండేవాడు కానీ క్రిందటేడు వాయు దేవుడి అఘాయిత్యంవల్ల తోట ధ్వంసమై పోగా ఆ మామూలు కాస్త తప్పిపోయింది..... ఓవారం రోజులక్రితం అరటితోటలో, పెంచెలు ‘తన కిచ్చే భత్యం చాలడంలేదని, ఈ సారైనా మామిడిపళ్ళ మామూలు చెల్లిస్తే తన కష్టాలు కొంతవరకు గట్టెక్కుతాయని తనతో ఏదో గొణిగాడు, “మామూళ్ళ విషయం మరిచిపోవాలని, పూర్తి ఫలితం చేతికందేదాకా ఏ మాటా యివ్వటానికి వీల్లేదని” తను ఖచ్చితంగా అప్పడే చెప్పేవాడు! అందువల్ల పెంచెలు తెగబడి ఈ పనికి పూను కున్నాడేమో! కావచ్చు. యింతవరకు తన యింటో ఎప్పుడూ చేరుకపోయినా, వాడు ఓసారి పోలే రమ్మ తిరనాళ్ళలో, మరోసారి కొత్తపేట సంతలో నగలు దొంగిలించబోయి దారుణంగా పట్టుబడ్డాడు. అందువల్ల దొంగతనం వాడు ఆట్టే నేర పని నిడకాదు” అని వాదించింది రాజు మనస్సు.

పెంచెలపై ఎక్కుయిచ్చే స్థావరంకాదు రాజుది. తన అనుమానం ఎంతవరకూ సబజై నడి తేల్చుకోవా లనే పట్టుదలతో, మామిడిపళ్ళ బస్తాలను యింటి కెత్తించుకు రమ్మని బకిరికి మందలచేసి, తను తిన్నగా తోటకు ఉత్తరపు నైపున పశువులు మేస్తన్న చోటికి దారి తీశాడు. పెంచెలు అక్కడ లేడు. గంగిరేణిచెట్టుక్రింద బిళ్లంకోడు ఆడుకుంటూన్న పెంచెలు పెద్దకొడుకు పేరిగాడు అల్లంత దూరాన రాజు రావడంచూసి కోడూ బిళ్లా చింత చెట్టు తొర్రలో పడిన చెల్లా చెదరై న పశువులను యింటికి తోలుకునేపటానికి పరుగెత్తాడు. వాడిని పిలిచి “ఏలా మీ నాయన ఎక్కడి కెళ్ళాడు?” అని అడిగాడు రాజు. “ఏమో తెల్ల సామీ. మద్దిటాల ఇంటికొచ్చి నన్ను పశువులకాడికి సామ్మన్నాడు” అని బెదురుతూ చెప్పాడు పేరిగాడు. రాజు నందేవాం యింకాస్త ఎక్కువైంది. ఏమైనాసరే పెంచెలు సంగతి యిప్పుడే తేల్చుకోవాలని, బహుశా వా డెక్కడి కెళ్ళిందీ, వాడి భార్యకు తెలుసుంటుందని రాజు నేరుగా గూడెంలో పెంచెలు యింటికి బయలుదేరాడు. అతను గూడెం ఛాయలకువెళ్ళి దాదాపు రెండేళ్ళు కావస్తోంది. గూడెంలో నర్కారోళ్ళ బావి పనిమీద తనిఖీ చేయటానికి బ్లాకు అసినరు వచ్చినప్పుడు అతనితోటి వెళ్ళాడంతే! అతను రావటంచూసి గుడిసెల ముంగిట కూర్చుని తీరికగా చుట్టలు కాలుస్తూన్న గూడెం పెద్దలు తలపాగలు తీసేసి లేచి నిలుచుని, రాజును పలకరించారు. ఒకరిద్దరు మర్యాదకోసం వెంటరాగా, రాజు సరాసరి పెంచెలు గుడిసె దగ్గరి కెళ్ళాడు. చిక్కెల్లు క్రమముతున్నందువల్ల పెంచెలు రెండో పెల్లాం, సింగి, గంచెల క్రిందికి కోడి పిల్లల్ని చేదేస్తూ, రాజునుచూసి రవికలేని తన వక్షాన్ని, చీరకొంగుతో నిండుగా కప్పుకుని సిగ్గు అభివ యిస్తూ, వోరగా నిలుచుంది. “ఎక్కడికెళ్ళాడు మీ మనిషి” రాజు తీవ్రగా అడిగాడు.

“యాడికెల్లాడో నాకేమి నైనం సెప్పలే బాబుగోరూ! మద్దివాలకాచుతిని కల్చి, గోతం సేత బట్టుకుని యాడికో పనిమీద ఎల్లాడు” అంది సింగి నంగనాచిలా.

చోంబాయి అంగ్రమహాసభ నాగు జరిపిన పోటీలో మొదటి బహుమతి పొందిన కథ.

చదువులావు





సుక్రేష్ కోట్ల న్యాయమూర్తి శ్రీ కోటా సుబ్బారావు చిత్రపటాన్ని ఇటీవల ఆంధ్ర హైకోర్టులో ఆవిష్కరించారు.

నదీజలాల సమస్యపై శ్రీ తెన్నేటి చిట్కా: పంటల భీమాపథకంగూర్చి పెద్దల కంఠశోప కొండిన్య

కృష్ణా గోదావరి నదీజలాల వివాదం పరిష్కరించాలని నిరంతర ప్రయత్నం ద్వారా ప్రజా బిల్డింగ్ వాయికుడు శ్రీ తెన్నేటి విశ్వనాథంగారు చేస్తుంటుంది. తీవ్ర కృషి ఆంధ్ర శ్రీయోధిలాషియైన మరె నాయకుడు చేయడంలేదంటే అతిశయోక్తి కాదేమో అటు రాష్ట్ర త్రేమాన్ని, ఇటు పార్టీ భవిష్యత్తును దృష్టిలో పెట్టుకుని ఉభయతీర కంకా వారు సాగిస్తున్న ప్రయత్నం దురదృష్టవశాత్తు గుల్తాదీసంఘం దృష్టి కెక్కలేదు అందు వల్ల ఈ వివాదం పరిష్కారం కాదేమోనన్న నిస్పృహ వారికి కలిగినట్లుంది కనుకనే గుల్తాదీ సంఘంవల్ల అనకారం జరిగినట్లయితే, కేంద్ర వైఖరి మారకపోతే, ఆంధ్ర మంత్రులు రాజీనామాకు సిద్ధంగా ఉండాలని మొన్న రాజధాని సభలో సుదీర్ఘమైన ప్రసంగం ద్వారా ఒక సూచన చేశారు వారికి పదవి లేదు గాని ఉంటే తక్షణం రాజీనామాచేసి ఆంధ్ర మంత్రులకు ఆదర్శప్రాయులయ్యేవారు.

రాజీనామావల్ల సమస్యలు పరిష్కరిస్తే ఇక లేదేమిటి వెంటనే అవసర చేసేయవచ్చు ఎట్లాగూ ఎన్నికలు వస్తున్నవి గనుక అదేమంత కష్టమైనవని కూడా కాదు కాని రాజీనామాతో పరిష్కారం సాధ్యమవుతుందని, లేదా కనీసం అందుకు తోడ్పడుతుందని విశ్వనాథంగారు హామీ యివ్వ గురా? రాజీనామా యిస్తే ముమ్మడిం రాజకీయంగా ఒకరకమైన ప్రతిష్టంభన తెచ్చిపెట్టవచ్చును తుంది రాష్ట్రపతి పరిపాలన ఏర్పడితే అప్పుడు ప్రభుత్వానికి పాయకులకు, ప్రజలకు ఈవాడున్న సాన్నిహిత్యం, పవిత్రత కరనైపోతుంది పైగా ఇప్పుడు మంత్రులుగా ఉంటూ, రాష్ట్రప్రభుత్వ హోదాతో మూడుకోట్ల ప్రజల అండతో పోరాటం సాగిస్తే తెలివితేటగా ఆవాడు సామాన్యమైన వ్యక్తుల హోదాలో సాగిస్తే తెలుతుందా? పూర్వం ఆంధ్రరాష్ట్రం కోసం, ఉమ్మడి మద్రాసు ప్రభుత్వంలో మంత్రులుగా ఉన్న ఆంధ్ర నాయకులు ఈ మూడం సాహసించ లేకపోయారా.

రాజీనామా ఇవ్వడమనేది బెడరింపు పంటిది ఒక్క కేంద్ర ప్రభుత్వానికి మనకు సంబంధించిన వివాదమైతే, ఇటువంటి చర్యలవల్ల ఏమాత్రం మైనా లాభం ఉంటే ఉంటుందేమో కాని ఇక్కడ ఇది ఐదు రాష్ట్రాలకు సంబంధించిన తగాదా మనం అవలంబించే వర్తమాలు, చేసే చర్యలకు ఫలితం లేదా ఉంటాయో, ఎటువంటి ప్రతిచర్యలకు తారీఫ్తయో కూడా గమనించాలి

ఇంకూ గుల్తాదీసంఘం విశేషిక అన్ని రాష్ట్రాలా విధిగా అమోదించి కట్టుబడి ఉండవలసిన అవార్డు కాదుగదా! ఆ విశేషిక అందిన తరువాత, కేంద్రం మళ్ళీ ఆయా రాష్ట్రాల మంత్రులను సమావేశం చేసి సంప్రదింపులు జరుపడం సంభవం అటువంటిప్పుడు ప్రజానాయకులైన మన మంత్రులు, లేకుండా, కేవలం రాష్ట్రపతి ప్రతినిధిగా గవర్నర్ లేదా అధికారులు ఆ సమావేశంలో పాల్గొంటే ఏపాటి న్యాయం జరుగుతుంది కనుక ఇటువంటి అరాచకమన్న మేలుకన్నా కీడే ఎక్కువ

పంటల భీమాపథకాన్ని సురించి ఈ సభ్యుల కోంగ్రెస్ అధ్యక్షులని శ్రీ సంతకరెడ్డి, ముఖ్యమంత్రి సంతకరెడ్డి, మేగన్ చెప్పకొండ ఒకరినొకరు విమర్శించుకున్నా గు శ్రీ సభ్యుల ఇబ్రహీం పట్నం రాజకీయసభలో మాట్లాడుతూ శ్రీ రెడ్డి "వరదలు కరవు మొదలైతే ఈతిబాధలు పచ్చిచప్పుడల్లా సమవధుమంది కె తులు వారి రక్షణకోసం కనీసం వెంటనే భీమాపథకం అమలుజరవాలి నానాయాంలా లిమ్యరెడ్డితో మాట్లాడి ఏదోకోంతచేశాను" అన్నా గు "అయిన చెప్పండి వట్టి ఊహ మాత్రమే అది కాదు నా ప్రభుత్వం రూపం ఇప్పుంది సాధ్యమైతే తర్వాత అమలు జరుపుతాం" అని శ్రీ సంతకరెడ్డి వెంటనే సమాధానం ఇచ్చారు

ఇంతకూ శ్రీ సంతకరెడ్డి ఇవ్వడే సంగతి ఎంకుకు ఎలా కు అయిన ఈమధ్య స్వగ్రామం చెప్పారట, అక్కడ పంటలు బోయి జలా లో కరవు పరిస్థితి వారు గంగా తీరదేలి అందుకుని భీమా పథకం అవసరమని చెప్పారు రాయల సీమలో పంటలుపోవడం, కరవు రావడం ఈవాటిదా, తను ఆంధ్రరాష్ట్రంలో తీవ్ర ముఖ్యమంత్రిగానూ, ఆంధ్ర ప్రదేశ్ మంత్రిగానూ ఉన్నప్పుడు సంతకరెడ్డిగారు ఈ పథకాన్ని ఎందుకు అమలు జరపలేదు "నేనేవో చెయ్యదలచానా, ఇంతలో ముఖ్యమంత్రి పదవి వదిలి ఢిల్లీ వెళ్లిపోయాను" అన్నది ఒక జవాబుకాదు ఆయన దాదాపు వాలు గోళం ముఖ్యమంత్రిగా ఉన్నారే ఇది కోర్టుగా వచ్చిన ఊహ కాదు కొన్ని దశాబ్దాలుగా, రంగారావు, ఆయన సహచరుడు తిమ్మ రెడ్డి (ఇప్పుడు కొడు) కొన్ని దశాబ్దాలుగా ఈ భీమాపథకం అపవాదాన్ని నొక్కి చెబుతూనే ఉన్నారట అటువంటిది అవసరమని సూత్రప్రాయంగా అంగీకరించడానికి ప్రభుత్వానికి చాలామంది పట్టం దీన్ని దివరతే ఎందుకు అమలు జరపలేదు వెంటనే అమలు (54వ పేజీ చూడండి)



జ.ప.డి,
జాన్ ఎస్.ల్యూ

అమెరికాలో ప్రధానమంత్రి

ప్రధానమంత్రి అమెరికాకి ప్రయాణమవుతూ ఉండగా అక్కడ జరిగిన 'తటస్థ విభానం' పైన రీప్రెజెంటేటివ్ విమర్శలు జరిగాయి. అణ్వస్త్ర పరీక్షల విషయంలో భారత దేశ ప్రతినిధి అమెరికాకు న్యాయం చేకూర్చలేదనే అనంతర్వేది దీనికి కారణమని తెలుస్తుంది. శ్రీ కెన్నెడీ అభ్యక్షుడుగా ఎన్నిక అయినప్పటి నుంచి 'తటస్థ' దేశాల పట్ల ప్రత్యేకంగా భారత దేశంపట్ల సరికొత్త



విమానాశ్రయంలో స్వాగతం

వైఖరి అనంగీకరించే గూఢచర్యం కనిపించాయి, డల్లెస్ 'తటస్థవిధాన'మే అవసరమని అనుకున్నాడు. ఈ ఆలోచనలను మూలంగా 'డల్లెస్ విధానాలు' తిరిగి తలపెట్టుతున్నాయా, అని కొందరు ప్రశ్నించారు, పైకి మెక్మెకా మాట్లాడినా తటస్థ విధానంపైన అసలు వైఖరి మారలేదన్నారు.

ఇది నిజమయి ఉండవచ్చు కాని ప్రధానమంత్రికి లభించిన ఘనమైన స్వాగతం వట్టి, అమెరికా భారత దేశాల మధ్య సంబంధాలు అంత చెడిపోలేదని, అభివృద్ధి పథకాలు ఉన్నా ద్వేషానికి తావు ఉండనవసరం లేదని అక్కడ వారు, (ఇక్కడ వారు కూడా) గ్రహించినట్లు కనిపిస్తుంది.



జాన్ డల్లెస్ కెన్మెకా



ఇన్ఫర్మేషన్ మంత్రి

య శ స్వీ రం గా రా వు

సోయంకాలం రి గంటలైంది మెయిన్ రోడ్డు మీదవస్తూ, పోయే బండ్లను, జట్కాలు, జవాన్లు కూర్చున్న నడుమన్నా కాలేజీ విద్యార్థులు పూచీ రుగా, అతి నాగరకంగా తయారై సీనిమా హాలు దగ్గర తిరుగుతున్నారు యాదాతావంగా వెళ్తున్నా నెవో, నెనూ ఆ పోలువైపుకే చెరాసు అక్కడంతా ఒక్కటే గొంగా ఉంది. మరి వేల టిక్కెట్లు అమ్మేచోట ఇంకా ఎక్కువగా ఉంది. టిక్కెట్ల సంపాదన కోసం జనం ఒక్కటేమీదిగా ఒక్కటే నడిచిపోయి బుకింగ్ దగ్గరకు వెళ్తున్నారు. పైన పిరాడేవారి బాధ భరించలేక జనం పక్కకు తప్పు కోవటం, ఆవరదాకా శిరభ్రమణిలైన విహరిస్తున్న బాళ్లంతా క్రిందివారి కాళ్లక్రింద పడటం, పోలు యజమాను లేర్పరచిన అపదోద్ధాటకు తీ(ఎవరై నా కావచ్చు) అర్చకుల్ని పైకితీసి రక్షించటంలాంటి అర్వాటాల్తో ఉంది ఆ ప్రదేశమంతా ఆ సినిమా షిడిగినా చెప్పగల స్థితిలో ఎవరూ లేరు

“సాహసం కాయరా ! దీంభక ! రాజకుమారి బిడ్డైందిర !” “ఈ సినిమా చూడాలిపుర !” — ఈ మాటలు వింటూ ఉరిక్కిపడి వెనక్కు తిరి గారు ఎవరి తలల మీదిగానన్నా వెళ్లి వెల టిక్కెట్లు రెండు తెప్పని పొచ్చరిమ్మన్నాడో యావకుడు ఈ మిట్రాడని ఎన్నార్చి సీనిమాలోని ఈ చూయి ? ఈరోజు తను పైత్యాన్ని కూడా కలిపి వీరు ఆనందిస్తున్నారే అనుకోని వచ్చు కొంటూ వాలు బయటకు వచ్చి, ఇంకకూ ఏం సినిమావో, చూద్దామని వెనుక తిరిగను తాటికాయ బంత అక్షరాంతో వ్రాసివుంది “బంగారుపాపి” పేరుకు పైన ఒక నటుని రోదే స్వరూపం, వృద్ధుని అనతారంల బొమ్మను వేసిన్నాయి ఇందాటి యువకులు ఆ “టిక్కెట్” రాజకుమారిని కోసం

ఎందుకు ఉప్పుల్లారా అర్థమైంది ఈ చిత్రానికి వాలుగెళ్ల క్రిందటి వేపాల మాంత్రికుడుగా “పితాభైరవి” తో వటింపిన, తన పల్కులన్ని తెలుగునాట సామెతలుగా జేసిన నటుడే ఈరోజు విమాన్లుమైన పాత్ర ధరించి మెప్పు పొందాడని, అతన్ని చూడటానికే ఈ జనమంతా వచ్చారని తెలిసింది ఇంతమంది, మూడవసారి ప్రదర్శితమయ్యే ఈచిత్రాన్ని చూసి, అభిమానించే ఆ నేటి మేటి నటకుడు ఒకనాడు ఆ నటనారంగమే వద్ద ప్లుట్లు దూరంగా పారిపోయిన నన్నివేళల జ్ఞాపకం



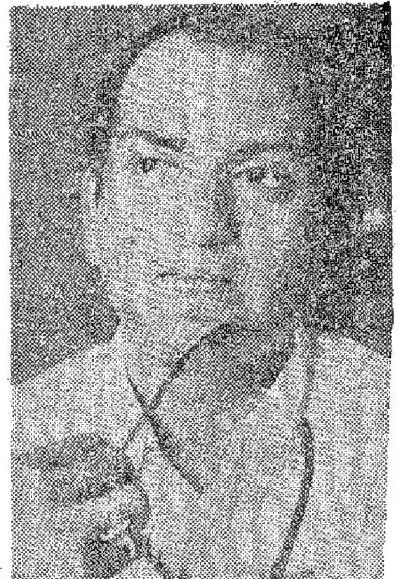
బంగారు పాపిలో (కోటయ్య)

వచ్చాయి మనస్సు ఆ నటుని పూర్వ కథాగతంలోకి పోయింది అతడే అనాటి యస్వీ ఈనాటి యస్వీ రంగారావు

* * *

అవి తెలుగు చలనచిత్ర కన్యలు మూగతనం వదిలి రాగజనం నేర్చుకుంటున్న రోజులు ఆ రోజు ల్లోనే పిరాడికాలపైన మక్కువ ఎక్కువగా

ఉండేది. పుర్ణిమ ది. వి. రామానందం అప్పుడు మనువరిత్రను మానవ చరిత్ర చేయాలని సంకల్పించారు. 1946 లో ఆయన తీస్తున్న ‘సూరూ దివి’ చిత్రంతో ఈ శ్రీ ఎన్. వి. రంగారావుకు వేషం అధింపింది. దొరికిన వేషం మాత్రం తక్కువదా! ప్రసరాభ్యుచి భూమిక ! ఆ నలు ప్రవరుడే అంతా చింతా అనరాని చిక్కుల్లో పడితే, ఈ సీని ప్రవరుడి పంగతి చెప్పేదేముంది. మనకీ వారా వరణం సరిపడదు తెప్పని ఒకరోజు పాయంత్రం రైలెక్కారు ఇంటికి. (నూ జి వీ డి ఆయన స్వగ్రామం. జననం 1918 లో) వర్షచక్రం బదు సార్లు మారుతూ తిరిగింది....



య స్వీ

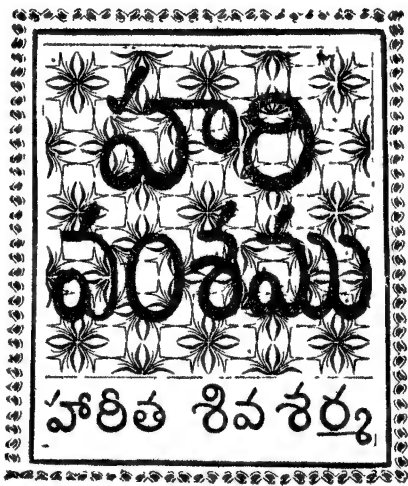
సాంకేతికంగానూ, సర్వజనామోదకంగానూ చిత్రాలు తీయాలనే ఉద్దేశ్యం ఎక్కువైన దినాలు. సాంకేతిక సౌధ్యంతో చిత్రాలు విర్మించాలని విజయా సంస్థ కొత్త ఇళ్లు క కాళ్లకు పూసుకుంటున్న రోజులు. ఈ సంస్థ విర్యాణంలో 1950 లో వచ్చిన ‘షావుకారు’ లో తిరిగి యస్వీ రంగారావుకు మంచి క్రామిక దొరికింది. రోడ్డి రంగడు పాత్ర విర్మపించి ప్రశంసలు నింపారా. తరువాత చిత్రం పాతాళభైరవిలో, వేపాళ మాంత్రికుని పాత్ర ధరించి దుష్టుడు ప్రతి నాయకుడుగా పేరు తెచ్చుకున్నారు. నాటినుండి వల్లెలూరు, చండిరాణి, అంతామనవాళ్లే, జయసింహ, కనకతార, చెంబులక్ష్మి, కృష్ణ లీల, బాలనాగమ్మ, దీపావతి, భట్టి విక్రమార్కు ఇంకా ఎన్నో సాంఘిక, పౌరాణిక చిత్రాల్లో దుష్టు పాత్రలు ప్రశంసనీయంగా వటింపారు శ్రీ రంగారావు.

హాస్య గంభీర పాత్రల నిర్వహణలో కూడా శ్రీ ఎన్. వి. రంగారావుకు అక్షరాభ్యాసం జరిగింది విజయానంద్రోనే. పల్లిచేసీమాడులో దూపాటి వియన్న పంతులు పాత్ర, వంద్రహారంలో మాత్ర పాత్రలు ఇందుకు నిదర్శనం.

శ్రీ రంగారావు నిర్వహించిన భూమికల్లో అతి గంభీరమైంది బంగారుపాపిలోని “కోటయ్య.” మానవుల జీవితంతోపాటు మౌనమౌనము కలిసి కూపాదించిన పాత్రకోటయ్య. రామి లేది



య శ స్వీ



సాందీపనిపరం - 37

మహానందుడును, విద్యామందిరమును చేరుకొనిరి. పాండ్రకు డింకను రాలేదు. మహానందుడు విద్యామందిరమును యూచుచు నిలుచుండెను. అచ్చము సాందీపని విద్యామందిరములో వలెనే అస్తరణాదికము లేర్పాటు చేయబడినవి అచార్య స్థానము కొంచె మున్నతముగనుండి కృష్ణాశీసముచేత అచ్చాదింపబడియున్నది సాందీపని అక్రమమును శిష్యులకని ప్రత్యేక స్థానము లుండవు ఎవరికి వారు తమతమ దర్శాస్థరణము లను తెచ్చుకొని, వాని పై కూర్చుందురు ఇచ్చట అల్లు గాదు ఇచ్చట విద్యామందిరమున రత్న కంబళములు పరువబడినవి అచార్యస్థానమున ఆ రత్నకంబళముపై ననే డంచబడినది మహానందుడు మరల నా మందిరమును పరిశీలించెను. అక్రమ భిత్తికలు భిత్తికలు కావు వేణువు లొక దాని కొకటి లతిసన్నిహితముగా సంతరించబడి కూర్చబడినవి. మరియు నా వేణు భిత్తికలు కొన్ని యెడల అరిలుగా నేర్చురువబడి, భూర్వస్త్రగంధముల సుంచుటకు వీలుగా నున్నవి. ఆ ఆరలతో కొన్ని గంధములు గూడ నున్నవి. మహానందుడు గంధములున్న యెడకు పోయెను వాచాల దును అతని ననుసరించెను

“అచార్యమహానంద! వాసుదేవునకు గంధపరిచయ ముధికము”

“తెలియుచునే యున్నది” అంతలో వాసుదేవుడు వచ్చెను. వానిని వారిద్దరును చూడలేదు. వాసుదేవుడు అల్లిన సకిలించెను. రాజోద్యమమున నున్న చెట్లమీదుగా వచ్చిన వాయువులు మెల్లన నా అక్రమపు వేణు భిత్తికలను తాకి నన్నని ఈలలు వేసినట్లు సకిలించెను అప్పుడు మహానందుడు భిత్తికదిక్కి నిలుచున్నవాడు, ఆ ధ్వని వచ్చిన దిక్కునకు తిరిగి, తిరిగివచ్చాడు తిరిగినిట్లే అనిమిచ్చుడై నిలుచుండిపోయెను. ఈత డెవరు? పాండ్రకుడా! పాండ్రక వాసుదేవుడా! తాను ముందు చూచిన వాసుదేవునకును, ఈతనిని పంబంధములేదు. తాను ముందు చూచిన పాండ్రకుడు దిబ్బనండు వంటి శరీరచ్ఛాయ కలవాడు. ఇతడో నిలవర్ణుడు. తాను ముందు చూచిన పాండ్రకుడు రత్నగైవేయుడు. ఇతడో తులసిదళములను పొడ

గిన మందార పుష్పములతోడి మాల గలవాడు. తాను ముందు చూచిన పాండ్రకుడు విశద వక్షస్సు ఇతడో కృత్రిమ శ్రీవత్స లాంఘనుడు తాను ముందు చూచిన పాండ్రకుడు వీనిచీనాంబర వాసస్సు ఇతడో వీతకాశీయవాసి ఇప్పు డీతని కేశాలంకరణ పద్ధతియు పూర్వమువలె లేదు తల మీద కిరీటము లేదు. కాకత్రములతోడి అలంకరణ మొకడున్నది. శ్రీకృష్ణుడు పాండ్రకుని వేషమును గూర్చి తనకు చెప్పెను. అతడిట్లు లుండునని అనుకొనలేదు. సాందీపని అక్రమమున శ్రీ కృష్ణుడిట్లు లేడు. అతడు వలుపు బ్రహ్మచారి పంచ శిఖలతోడి నిరలంకారి. ఇత డట్లుల కాదు రజ్జువు సందధ్యస్తము చేయబడిన సర్పమువలె నుండెను. దుర్విదగ్ధుని శాస్త్ర చర్చకువలె వికటముగ నుండెను మహానందుడు అట్టివానిని చూచి గల్లన నవ్వెను వాచాలము భయపడిపోయెను. పాండ్రకుడును గల్లన నవ్వెను.

“అచార్య!”
“వాసుదేవ!”
“నే నెట్లున్నాను”
“రంగగతుడైన నటునివలె నున్నావు”
వాచాలము మరల భయపడెను పాండ్రకు డేమియో చేయు ననుకొనెను అత డేమియు చేయలేదు మరల గల్లన నవ్వెను

“అచార్య! అట్లులే వుంటేనా!”
“అందు డాలోచించెను. వెంటనే ప్రత్యుత్తరించలేదు,

“అచార్య!”
“వాసుదేవ!”
“తమ రేదియో అలోచించు చున్నార!”
“శ్రీకృష్ణుడు నీకువలె నుండునా అని అలోచించుచున్నాను”

“ఇప్పుడు ఉపాధ్యాయులుదారికి వచ్చుచున్నారు” అంతలో విద్యామందిర ద్వారమున నెవ్వరో నవ్విన సవ్వడి యైనది పాండ్రకు డటు దిక్కులు “ఎవ్వరు అక్కడ?” అని ప్రశ్నించెను “నేను సుదక్షిణము.”

“ఇట్లు లేందుకు వచ్చితివి?”
సుదక్షిణ అప్పటికి విద్యామందిరములో ప్రవేశించినది. ఆమె పౌండర్యము గంధర్వస్త్రీలను సానిగిగా నున్నది. నిలువెల్లను నవ్వులుగా నామె పాండ్రకుని తిలకించుచు నిలుచున్నది ఉద్యావన మందలి పుష్పములన్నియు ఒక్కసారి విచ్చినట్లు ఆమె మధురముగ నవ్వుచున్నది. పాండ్రకు డామెను అట్లు చూచి మరియు ఉద్వేగుడై పోయెను

“వాచా!”
“వాసుదేవ!”
“సుదక్షిణను అంత పురముతోనికి పామ్మనుము.”
“తల్లీ! సుదక్షిణ! వాసుదేవుని ఆశ్చర్యమో విన్నావుకదా!”

“వాచా విన్నాను. వాసుదేవుతో ఇట్లు లుగా చెప్పుము. మేము ఆయనను ఇట్లు దర్శించుటకు రాలేదు. అచార్య మహానందుని చూచి పోవుటకు వచ్చితిమి. ఆయనను చూచెదము. మాటలాడెదము. ఆతరువాత పోయెదము”

మహానందు డామె రావలక్షణమును చూచి ఆశ్చర్యపడెను. ఆమె అందమును చూచి ఆశ్చర్యపడెను. ఆమె మాటలతోని పాంకమును చూచి

ఆశ్చర్యపడెను. ఆమె ఆయనను సంబోధించెను.

“అచార్య! నేను కాశీరాజ పుత్రుకను. నన్ను సుదక్షిణ యందురు అది తాము ఇప్పుడు వినినదే. తండ్రిగారి ఆజ్ఞ నుబడి మిమ్ము దర్శింపవచ్చితిమి.”

“తల్లీ! నేను తమ దర్శనమునకు రావలసిన బాడను మీరు ఇట్లు రారాడు”

“అచార్య! ఇచ్చట పర పురుషులు లేరు వాచాలము నాకు సోదరుని వంటివాడు. తమరో ఉపాధ్యాయులు. తండ్రివంటివారు తండ్రిగారు మిమ్ము దర్శించి రమ్మనినారు”

మహానందు డేమియు మాటాడలేదు. అతనికి ఆమెను చూడగా వామాక్షిని చూచినట్లుండెను. పాండ్రకుడు మరల ఇట్లు నెను

“వాచా! సుదక్షిణతో ఇట్లు చెప్పుము మేము చదువుకొనవలయును”

“వాచా! వాసుదేవులతో ఇట్లు చెప్పుము. మేము అడ్డము వచ్చుటలేదు”

“వాచా! సుదక్షిణతో ఇట్లు చెప్పుము: స్త్రీలు ఇచ్చట చదువుకొనరు

“వాచా! వాసుదేవులతో ఇట్లు అనుము. మేము ఇచ్చట చదువుకొన రాలేదు.

“సుదక్షిణ! అది మాకు తెలియును”
“స్వామి! తెలిసియు అట్లులేల యందురు!”

వాచాల డూర్బులీనుకొనెను పాండ్రకుడు ఇట్లు లెనెను.

“సుదక్షిణ! నీవు వచ్చినవి యైనది. వచ్చితివి. అచార్య మహానందుని దర్శనము చేసుకొంటిమి. ఇంక పోవచ్చును.

“స్వామి! అంతయు కాలేదు.”
“ఇంకను వేమైన చెప్పవలయునా!”
“తండ్రిగారి మాటలు చెప్పవలెను”
“అయినచో చెప్పుము”

“చెప్పుచున్నాను ఇంతలో ప్రభువులడ్డమువచ్చిరి.” పాండ్రకుడు ముఖము గంబుపెట్టుకొనెను “అచార్య! ఇది నా కాంక్ష భార్య నాయందు దాని గౌరవ మిట్లులున్నది”
“అచార్య! వారగో నా కాంక్ష భర్త వారికి నాయుం దింత అనురాగ మున్నది”

“సుదక్షిణ! నీవు వచ్చినవి పూర్తిచేసుకొనుము.”
“స్వామి! అట్లులే చేయుచున్నాను.”

ఆమె మహానందుని దిక్కులు నిలచెను ఆయనలో ఇట్లు లెనెను. “అచార్య! మా నాయనగారు మీతో ఇట్లు చెప్పవలెనారు “మాకు శ్రీకృష్ణ దేవుని చూడవలయుననియున్నది. మేము ఆయన చరిత్రమును వినుటయేగాని ఆయనను ప్రత్యక్షముగ చూచినదిలేదు. మా ఇండ్లకు ఒక్కసారి భిక్షకు వచ్చుచో నాయన దర్శనముచేసికొందుము. రాజ పలువులు క్షత్రియు లిండ్లకు భిక్షకు వచ్చుటలో దోషములేదు జ్ఞాతులయెడ ఆ దోషము చెప్పబడినది. మేము జ్ఞాతులము కాము. శ్రీకృష్ణ వాసుదేవునితో ఈ మాటలు మీరు చెప్పవలె” అచార్య! ఇది మా నాయనగారి విప్లవము”



చరమము

స్టూడెంట్ ఒకటవలేదీ పాఠశాల అరయింది.

అప్పుడే టీచర్ బిడ్డి పై లైట్లు వెలిగాయి. ఇంకా వెచ్చని గాలి అగ్గ లేదు. అమరావతి రోడ్డు పై జనం రద్దీగా తిరుగుతున్నారు. 'శంకర్' అప్పుడే హోటల్ లో కాఫీ త్రాగి, ఏ గరల్ వెర్రించి, దమ్ము లాగి, ఒక్కసారి హాయిగా వళ్ళు విరుచుకున్నాడు. అతని కివ్వక పర్వదినం. అతని చేతినిండుగ పని! దండిగ డబ్బు! ఇవ్వాలే ఉద్యోగులకు జీతం తాలూకు డబ్బుండుతుంది. ఏ రెండు జేబుల్లోని పర్సలు లాగావా శంకర్ గడుస్తుంది. ఇలా అలోచించుకుంటూ అనందభవన్ హోటల్ వరసరా లో ములుతున్నాడు జేబుదొంగ శంకర్!

శంకర్ దొంగలాగుంటా డనుకొనేడు. అలా ఉండడు. ఏ గిజిటెడ్ ఆఫీసర్ లావో ఉంటాడు. ఖరీదైన షిర్ట్స్ పొట్టేస్తాడు. ఫ్రైట్ బూట్లు తొడిగి, ముంచేయికి పల్లెతోలు వాచీ ధరిస్తాడు. పల్లెటి వాచీ చక్కగా అమరిఉంటుంది. పల్లెటి పంకిల జాబ్బును చక్కగా దువ్వుకొనేవాడు. చూచే వాళ్ళ కబ్బిసాలు పోయేటట్లు చిరుపప్పుతో అకర్మణ్యంగా ఉంటాడు. అతని కుడిచేపపై లేవే రంగు పుట్టుమచ్చ కందిగంజంత ప్రమాణంలో ఉంటుంది! అన్నిటికన్న మించిన గుర్తు అతనిదేమి చెయ్యిపై 'డి. శంకర్' అనే పచ్చబొట్టు ఉంటుంది.

ఆఫీస్ లో అలసి పొని ఉన్న తర్రములకు కాస్త కాఫీనీళ్ళు పోర్తామని ఆఫీస్ పైళ్ళ కట్టల్లోంచి బయటపడవకలెళ్ళరాఫీస్, ఏ. డబ్ల్యు. డి. ఆఫీసుల్లోని సుమాస్తాలు మెల్లగా హోటల్ మెల్లక్కుతున్నారు.

సూర్యవారాయణ, జీతం రెండువంద లందు కొని ఆరు గంటలకు ఏ. డబ్ల్యు. డి. ఆఫీస్ లోంచి బయటపడి చకచక నడిచి హోటల్ చేరాడు. కాఫీ త్రాగుదామని సూర్యవారాయణ హోటల్ మెల్లక్కుతున్నాడు. తోవలనుంచి వచ్చేవారితోను, బైటనుంచి తోవలికి వెళ్లేవాళ్ళతోను హోటల్ బయట రద్దీగా ఉన్నది. శంకర్ ఇదంతా నిశితంగా చూశాడు. అతని కళ్ళలో మెరుపు కనిపింది.

'హ' అని ఒక్క చిటికెనేసి, సిగరెట్ దూరంగా కొట్టి, ఆ గుంపులోకి చొరబడి, అయిదు నిమిషాలలో టీచర్ బిడ్డి పై చకచక నడిచి కొత్తపేట లోని తనరూమ్ కిచ్చి వచ్చాడు.

సూర్యవారాయణ 'మధు'కి అయిదు రూపాయలు ఇవ్వాలి. హోటల్ లో కనబడ్డ మధుకు అయిదురూపాయ లివ్వడలిచి జేబులో చెయ్యి పెట్టేసరికి పర్పు లేదు! "పర్పు! వా పర్పు!" అని ఏవ్విగా అరిచాడు సూర్యవారాయణ. గబగబ పాటుజేబులు వెదికాడు. 'ఉహ' లేదు. అయినా అతనికి బాగా గుర్తు పక్కజేబులో ఉంచినట్లు! పర్పుతోబాటు డైరీకూడా ఉంది. అదీ పోయింది. అప్పటికే అతని ముట్టూ చాలామంది చేరారు. "ఏమిటోయ్?" అని అడిగాడు మధు. "జీతం ఉన్న పర్పు ఎవడో కొట్టేశాడు!" అన్నాడు సూర్య వారాయణ సీరసంగా. మెక్కుకోరి లైట్లు కాంతిలో సూర్యవారాయణ కళ్ళలోని పిళ్ళ 'తలక' మన్నాయి.

"పిల్లవాడికి, పిల్లకి మందు తెక్కడమంచి తేడు? రెపట్టమంచి పంపారం గడిచే జిల్లా?" ఇత్యాది ఆలోచనల బరువుతో బ్రాడీపేట, రెండో ఫ్లోర్ లో ఉన్న ఇంటికి చేరాడు సూర్యవారాయణ.

(45-వ పేజీ మాడండి)



సిటిక్రిమినల్ కోర్టు



తెల్లారి తొమ్మిది గంటలవరకు మామ కొలువుకు పోసికి తయారైంది. నేను కూడా ఆయనతోటే అన్నీ ఖతంచేసుకొని సిటీ క్రిమినల్ కోర్టుకు పోసికి తయారైన.

మామ నాతోటి "బాబూ, పుల్లయ్యా! కోర్టులో చాలా హుశార్ గ ఉండాలే. కోర్టుల్లా నేనే ప్రశ్నకు భయ పడకుంటు జవాబులు చెప్పాలే. అదయినంక వాళ్లెంత జర్మాన ఇయ్యంటే అంత ఇయ్యాలే. అందాదకు రొండు, మూడు రూపాయ లుంటుది జర్మాన" అని చెప్పింది.

సరే, నేను ఉశార్ గనే ఉంటున్న.

"నీకు పై సలేమన్నా కా వా ల్లా?" అని అడిగింది మామ.

వాడగ్గ రున్నయినీ, వద్దనీ అన్న.

మామ కొలువుకు పోయింది.

మామ పోయినంక జర్రసేపటికి నేను ఇంట్లో కేలి బయలుదేరిన.

ఇస్కూల్లకూ, కాలేజీల్లకూ పాఠ్యే అడి, మొగ సిల్లలతోటి, ఆఫీసుల్లకూ, కొలువులకూ పాఠ్యే వాళ్లతోటి సడకులన్నీ నిండిపోయినై. వాళ్లల్లో కొందరు కార్లల్లా, కొందరు రిక్టాలల్లా కొందరు పైకిల్ల మీదా పోతున్నారు. మిగిలివోల్లా నడుచుకుంటూ పోతున్నారు. ఆడోల్లల్ల తురుక

సిల్లలు చాలామంది రిక్టాలల్లకు వర్తలు తెరలు కప్పుకొని పోతున్నారు.

అట్లు నేను సడకులమీద పాఠ్యేల్లను చూసుకుంటు, పైకిల్లకు, మోటార్లకు టక్సర్ కాకుంటు తప్పించుకుంటు నడచి నయాపూల్ కాడికి వచ్చేవరకు పడయింది. ఆడ కోర్టు ఎటు దిక్కుందోనని ఓ చెప్పుల దుకానపోన్నీ అడిగిన. వాడు బజ్జీఖాన (నమాతి గృహము)కు, సిటీ కాలేజీకి నడుమున్నదని చెప్పింది.

"అది కాదయ్యా, అదేమో హైకోర్టుయే. నే సడిగేది సిటీ క్రిమినల్ కోర్టు" అని అన్న.

అప్పుడు వాడు తన దుకానానికి ఎదురుంగ ఉన్న ఒక నందిని చూపెట్టి అండ్లకేలి పొమ్మన్నడు. వాడు చెప్పినట్టే సందిలకేలి పాఠ్యేవరకు ఓపెద్ద బంగ్లాచ్చింది ఎదురుంగ. దానిముందట ఇంగ్లీష్లో, తెలుగులో "సిటీ క్రిమినల్ కోర్టు" అని రాసి ఉంది.

ఆ బంగ్లా ఏ జమానల కట్టిండో కాని చాల పాతవడ్డది. దానికి ముందట ఒక పెద్ద దర్వాజా, (ద్వారం) అక్కడ ఒక పోలీసు జవాను ఉన్నడు.

నే నాయిన దగ్గ రికివోయి "లోపటికి పోవాలా?" అని అడిగిన.

"ఎందుకు పోతవ్?" అని వా డడిగిండు.

"నిన్న నాపై కిర్ వట్టుడు పోయింది"

"అయితే రసీదు చూపెట్టు మల్ల"

నాకు పోలీసాడు రాసిచ్చిన రసీదు చూపెట్టిన. అప్పుడు వాడు నన్ను లోపటికి పోనిచ్చిండు.

ఆ పోలీసు జమాను నిలబడున్న దర్వాజకు ఎదురుంగా మీదికి పోసికి చిడిలున్నై. (మెట్లు)



నేను వాటి నెక్కి మీదికి పోతుంటే ఆ పోలీసు జవాను నన్ను వెనుకకు నీలిచి ఆ చిడిల వక్కకున్న దర్వాజ చూపిండు. అండ్లకేలే పోవాల్సే నీమో ననుకొని ఆ దర్వాజలకేలి లోపటికి పోయిన.

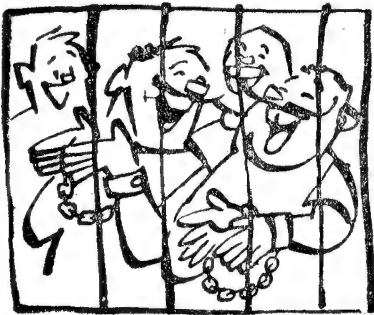
లోపట చాల ఏ శాలంగ వాలుగుమూలల జాగున్నది. ఆ జాగుల నడుమ ఓ పెద్ద మర్రి చెట్టుంది. ఆ చెట్టు నీడ కిందనే చిన్నపాటలు ఉంది. ఆ పాటల వెనుక దిక్కు ఒక నీళ్ల హాజాంది. పాటల ముందట జర్ర ఎదుమ వక్కకు ఒక జానుచెట్టుంది.

ఇగ కోర్టునంగతి! నేను లోపటికి వచ్చిన దర్వాజ గోడకు అంటుకొని ఒక వరంద మున్నై గజాలదాక దక్షిణం దిక్కు పైలాయించి ఉంది. అట్లనే ఎడమ దిక్కున్న గోడ నంటుకొని ఐదారు కక్రములు (గదులు) తూర్పు దిక్కు పైలాయించినై. దక్షిణం దిక్కు పైలాయించిన వరంద కింద నడుమ ఒక వదిగజాల జాగలో పైపుచేసే బోల్ల, కాసి చేసేబోల్ల, కోర్టు గుమస్తాలూ



ఉన్నరు. వాళ్ళకు కుడిదిక్కు సెకండ్ సిటీ మేజిస్ట్రేటులు!... ఉన్నదు. ఎడమ దిక్కుమో ఏడో మేజిస్ట్రేటున్నడు. ఆ యన మొజం జాహి మార్కెటు దిక్కు పట్టుడు పోయ్యే సైకిల్స్, రిక్టార్ కేసులు చూసుకుంటుంటు! ఇగ తూర్పు దిక్కు పోతున్న క్రమాలల్ల ఒక్క పెద్ద క్రమల మూడో మేజిస్ట్రేటున్నడు. అయినాకు ఎడమదిక్కున ఇంకో క్రమల పోలీస్ లాల్లరు. వాళ్ళ క్రమపక్కకు ఇంక నాలుగైదు క్రమలున్నాయి. ఆ క్రమలల్లకు ఇమవ సీకులు (ఊపలు) ఉన్నాయి. వాటి లోపలు కాళ్ళకు చేతులకు బేడీలు (సంకెళ్ళు) తగిలించుకున్న మనుషులు చాలా మం దున్నరు. వాళ్ళందరు దొంగలంటి!! అట్ట జేల్ల వడ్డాకాని వాళ్ళ భయం లేకుంటు దొరలెక్క బాతఖాన కొడు తున్నరు. అబ్బ! ఎసోంటి మనుషులారా నల్లు పోల్ల!! అని అనుకున్న.

ఇంతట్లానే కొందరు పోలీస్ లాల్లు చేతులల్ల కొన్ని రసీదులు పట్టుకొని అడి కొచ్చిండు. వాళ్ళ రాంగనే అక్కడున్నోల్లల్ల ఉశార్ పుట్టింది. ఆ వచ్చిన పోలీస్ లాల్లు ఒక్కొక్కడు, “నాంపల్లికే ఇదర్ ఆనో,” “కాపీగూడాకే ఇదర్ ఆనో,” “అన్ ల్ గంజ్ కే ఇదర్ ఆనో” అని సిలుచుడు



మొలొంటిండు. అప్పుడు నాకు సమజ్ కొచ్చింది, ఆ రసీదులు ఒక్క జాబరాని ఒక్క క్కడు తీసుకుంటుడని. నేను అఫ్టర్ గంజి పాలిసోని తానికి పోయి నా రసీదిచ్చిన.

“నీ పేరేంది?” అని అడిగిండు పోలీసు.

“పుల్లయ్య” అని చెప్పిన.

అప్పు డాయన దగ్గరున్న ఒక కాపిర్ పేరు రాసుకున్నడు.

“జర్రాగినంక ఈ బంగ్లమీదున్న కొర్టర్ వాలుగో మేజిస్ట్రేటుదగ్గర కేసు జరుగుతుంది. అప్పుడు వాళ్ళ చెప్పిన జర్రానిచ్చి రావాలే” అని అన్నడు.

నేను సరే వన్న.

రసీదిచ్చుడు అయినంక అఫ్టర్ గంజ్ లనే పట్టుడు పోయిన రిక్టార్ లాల్లు, సైకిల్ లోలోటి కలిసి బంగ్లమీదికి పోయిన.

బంగ్లమీద కూడా చాన పెద్ద జాగనే ఉన్నది. అక్కడ కూడా ఒక పెద్ద వరండున్నది. వరండు ముందట ఖాళీ జాగున్నది. ఆ వరండును మూడు భాగాలు చేసిండు. మొదటిది “చీఫ్ సిటీ మేజిస్ట్రేటు” కూ, రెండోది “ఎనిమిదో మేజిస్ట్రేటు కూ”

మూడోది “నాలుగో మేజిస్ట్రేటు” కూ అని తెలుసుకున్న. ఎనిమిదో మేజిస్ట్రేటు అడామెనే ఉంది. ఇదేంద్రో, ఇక్కడ అడోల్ఫ్ సైకిల్ మోటర్లు నడుపుడేగాక కొర్టుల్ల కూడా పెద్దోల్లయి కూతున్నరు. మాడిశ్చేనే మో మొగ్గుడు చెప్పినట్టే అడది ఏనాలే. అట్ట విసకపోతే ఆ అడ దాన్ని తోలుబొమ్మలాట అడిస్తరు. కాని ఇక్కడ అడోల్ఫ్ మొగ్గుల్లను తోలుబొమ్మలాట అడిసిం చే టట్టున్న దనుకున్న.

ఆమె కొర్టు వక్క కే మా అఫ్టర్ గంజ్ కొర్టు మేజిస్ట్రేటున్నడు. ఆయన ముందటన్న పెద్ద మేజుకు ముందట బోలెడంతమంది వకీ ల్లున్నరు. ఒక వకీలు నిలబడి బోనులో నిలస్తేని ఉన్నాయిసతోటి ఏమేమో అడుగుతున్నడు. మల్ల మేజిస్ట్రేటు దిక్కు తిరిగి ఏమేమో చెప్పుతున్నడు.

వాళ్ళను చూసినంక నేను ఆ కొర్టుకు వక్క కున్న దర్వాజంకేలి అవుతలికి పోయిన. అక్కడ కూడా నోలంగ జాగున్నది. ఒక చిన్న పాటల్ కూడా ఉంది. ఇంక జర్ర ముందుకు పోయి ఎడమ చెయ్యదిక్కు తిరుగుతే అక్కడ మల్లొక్క కొర్టు కనవడ్డది. దాంట్ల కూడా ఒక అడామెనే మేజిస్ట్రేటు! ఆ కొర్టుకు ఎడమదిక్కు ఒక ఇమ్మా లుంది. కొర్టుకు ముందటనేమో నీళ్ళ లేని ఒక హళాజాంది. గంతే! ఇగ అక్కడ చెప్పుకునేలంతటిని ఏమీ లెప్పు.

ఇగ నేను అక్కడినుంచి మల్ల వెనుకకు తిరిగి మా కొర్టు తానికి వనోరకు, వారోటి దోస్తు



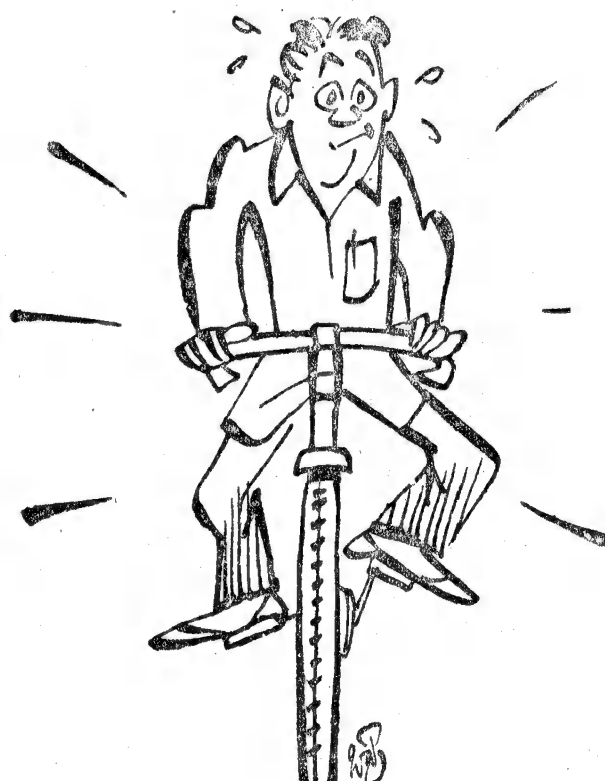
లందరు అక్కడొక లైను (క్యూ) కట్టిండు. లోపలున్న ఒక వకీలు ఒక్కొక్కరి పేరుపెట్టి పిలిచి, దగ్గరికొచ్చినంక కొన్ని సనాల్లడిగి జర్రాన తీసుకొని పొమ్మంటున్నడు. మాలై ను జర్రజర్ర వకీలు దగ్గరై న కొద్ది వారు వణుకుడు ఎక్కువోడు మొదలు పెట్టింది.

ఎల్లయితేంది నేనుకూడా వకీలు ముందటికి రానే వచ్చిన.

వకీలు నా దిక్కు నీగాతోటి (సరీక్ల గా) చూపి “నీపేరు...?” అని అడిగిండు.

“నాపేరు పుల్లయ్య” అని చెప్పిన.

(44-వ పేజీ చూడండి)





వినితా వాణి

వివాహం జూదమా ?

‘శ్రీమతులు వేంకటరత్నం, కమలా శ్రీరాం గార్లకు నా ధన్యవాదాలు. వివాహ మెన్నటికీని జూదం కానేరదు. వరప్రసాధిరుచులు, కష్ట సుఖ ములు శ్రమించి గ్రహించి వైవాహిక జీవితం స్వర్ణతుల్యము చేయగల్గి స్త్రీ పురుషుల జీవిత యాత్ర జూద మెట్లగును. అహంకార వ్యాప్తాభి ప్రాయులు కాని భార్యభర్తలు, వివాహమున సుఖ వంతముగా చేయగల్గుచున్నారు. వీరిద్దరును వివా హము జూదము కాదని విశ్వయించి నందుకును, అందు స్త్రీ పురుషుల బాధ్యతలు కొన్నిటిని చక్కగా బలపరచినందుకు, నేటి సంఘమున కిట్టి తలంపుల ప్రయోజనము మెండునియు నైతిక ప్రాబల్య మేర్పడగలదనియు నమ్ముచున్నాను.

పానుగంటి ప్రపుల్ల నరసింహురారి (గుంటూరు)

మూడవ బహుమతి పొందిన వ్యాసం చాలా అను భవంపూద వ్రాసినట్లు ఉన్నది వైవాహిక జీవి తంలో భార్యభర్తలు ఏ పరిస్థితులలో అన్యోన్యంగా ఉండగలరో, ఏ పరిస్థితులలో అనురాగా లకు దూరమై మన క్షేణాన్ని పొందగలరో, సూటిగా పూదయానికి హత్తుకునేలా సూచించారు వారు జీవితంలో అనుభవాన్ని మధించి, ఈ వ్యాసరూపంగా వినిపించారని అనిపించకపోదు పట్టుదలలు పనికి మాలిపని ఒక్క వాక్యంలో అర్థాన్నంతా వివరిం చేలా ‘ఒకరు చేస్తున్నారా, ఇంకొకరు చేయించు కొంటున్నారా’ అనే వాక్యంతో నగ్నసత్యాన్ని వెలికి తీసి, నాబోటి అల్పజ్ఞులకు కూడా అర్థ మయ్యేలా వివరించారు

(శ్రీమతి వి. వి. రాఘవయ్య (బాహ్మణకోడూరు))

శ్రీమతి కమలా శ్రీరామ్ వ్రాసిన వివాహం జూదమా అను వ్యాసం బాగుగా సున్నది. ‘ప్రేయసి వేషభాషలు యెట్లెట్లుగా ఉన్నా, వివాహ మయ్యే వరకూ గవ్వచివ్వా ఉండి, అయిన తరువాత భర్తనుగదా సరిదిద్దే హక్కు లేదా అని ఒక్క సారిగా మార్చి ప్రయత్నిస్తాడు’ అని వ్రాశారు. ఈ విషయం మాత్రం ప్రేమ వివాహాలకు విషయం ఎలా ఉన్నా, పెద్దల ఇష్టానుసారం పెండ్లి చేసు కొనివారికి భర్త చెప్పే తీరులో చెప్పే భార్య కూడ ఆయన బంపందం చేయకుండానే పద్దతు లన్నీ మార్చుకుంటుంది. ఈవిషయం పోదరు

లంతా గమనిస్తే పోదరీమణులు చాలావరకు సంతోషిస్తారు. డి. అమృతవల్లి (భిలాయ్)

‘దీప్తివతి సంచిక’ లోని ‘వివాహం జూదమా’ అనే వ్యాసములు మూడూ ప్రతి వ్యక్తి చదివి తీరవలసినవిగా ఉన్నవి. అవివాహతులు యీ వ్యాస ములు చదివిన తదుపరి భావి జీవిత లక్ష్యస్థి గుర్తుంచుకోవగలరని ఆశిస్తున్నాను

ఉండవల్లి నత్తనారాయణ (భీమవరం)

నిజంగా వారు వేడు సమాజములో జరిగే విష యాన్ని చక్కగ విశదీకరించారు. వారు చెప్పి నట్లు పెద్దలు కుదిర్చిన పెళ్లియైనను, ప్రేమించి చేసుకొన్న పెండ్లియైనను వధూవరులు తమ తమ అభిప్రాయములను వివాహము కాకమునుపే తెలుసుకొనుట చాల ముఖ్యమైన విషయము అంతే కాకుండా వివాహమునది జీవిత సమస్య. కనుక బాహ్యంకారమును చూచి మురిసిపోకుండా మన స్థులను అర్థము చేసుకోవాలనేది కూడ చాల ముఖ్యము నిత్య జీవితములో అందరు తెలుసుకొన వలసిన విషయములను వ్రాసిన రచయితలకు మా పూదయపూర్వక కృతజ్ఞతాభివందనములు.

నమంధర, జయప్రద (విజయవాడ)

చింత గారు

కొన్ని కథలు చదువుతూంటే ఒకటనిపించింది, కథానాయికని తడబడుతూ, తడబడుతూ “మీరు” అని సంబోధించే నాయకుడు చివరి పేరాలలో చప్పున, “నువ్వు” అనేస్తాడు. ఇంతకుముందు మాట్లాడటానికి భయపడ్డ ఇతను—కాదు ఈయన—అమాంతంగా ఇంత ధైర్యశాలి ఎలా అవుతాడు ? ఆ అమ్మాయి తన భార్య కాబోతుం దన్న ధైర్యమే కదా! పోనీ పెళ్లి యాక అతిమర్యాద అనవసరం అనుకుంటే ఏకవచనం మగవారి హక్కు మాత్రమే నా? అనిపిస్తుంది ఆతర్వాత అసలు భార్యభర్తలనుధ్యర ఈ సంబోధనం సంగతి పరిశీ లించే అవసరం ఎంతోనా ఉంది.

స్త్రీలు అన్ని విషయాలలోకి మా పురుషులలో సమానం బిన్నుకుంటున్నారా ఈ ఒప్పుకోలుకు అడ్డంకులేనా ఉంటే వాటిని తొలగించాలని చేసే ప్రయత్నాలు ఇన్ని—అన్నీ కావు. సంఘ సంస్కర్తలు అవాదిగా నిర్విరామంగా దీనికి కృషి చేస్తూనే వచ్చారు కాని ఈ ఒక్క విషయంలో

ఇంత కృషి వ్యర్థమై పోతున్న దనిపిస్తోంది అలా కాదు, పెద్దవారైన తల్లిదండ్రులకు ఇచ్చిన గౌర వమే ఉద్యోగంచేసి పోషించే భర్తకు కూడా గౌరవం చూపించటంలో తప్పులేదు అంటారు కొందరు. ఈ వాదన అంత బలవంతంగా తోచదు. తండ్రిని ఏకవచనంతో సంబోధించేవారందరూ భార్యలవేత అలా పిలువబడటానికి ఒప్పుకుంటారా ! తండ్రి మాత్రం వయస్సులో పెద్దకాదా ? చిన్నప్పటి నుంచి ఇంచి పెద్ద చెయ్యటంలేదా ?

అలోచించి చూస్తే నిజమైన గౌరవానికి, సంబోధనా విధానానికి సంబంధం లేదనిపించక తప్పదు. కొంతకాల క్రితం ఒక ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రికలో ఒక అమ్మాయి భర్తను ‘వీడిశార్, లెండి’ అన్నట్లు రాసినందుకు పాఠకులు కొందరు విమర్శించారు. వాస్తవిక జీవితంలో బహువచన ప్రయోగం చేస్తూనే భర్తలను అధమాధమంగా చూసే (సంబోధించి కూడా) వహీషామణు లెందరు లేరు. ఉత్తరదేశంలో కొన్నిచోట్ల, పాశ్చాత్య దేశా లలో, బహువచన ప్రయోగం లేదని తెలుస్తుంది. ఇల్లువైపు కూడా కొన్ని వర్గాలలో ఏకవచన ప్రయోగమే కద్దు. ఇంతకీ ఏకవచన ప్రయోగం వెంటనే ఆవలంబించాలని ఈ వ్యాసంలో ప్రచారం చేయటంలేదు—ఒకవైపు పురోగమనం సాధించా లంటూ పాతపద్ధతి ఒకదానిని కథలలో కూడా వదులుకోలేని మనస్తత్వం చిత్రమే అని అనిపిం చింది.

“గారు ఏమిటయ్యా చింతగారు” అని ఇన్ స్పె క్టర్ రామప్పంతులు (గారి) వి విసుక్కున్నట్లు జ్ఞాపకం “పేరులోన నేమి పెన్నిది ఉన్నది” అంటాడు (రు) అదే గ్రంథంలో మరొక పాత్ర అద్వైతి (మద్రాసు)

చదువులు—పనిపాటలు

ఈ వ్యాసము చదివిన తరువాతనైనా చదువు కున్న పిల్లలని పూర్వకాలమువాళ్ళి ఏమీ అనరని తలుస్తాను టి నుశీల (కొండ్రోలు)

చదువుకున్న అమ్మాయిలను, ఇకమీదట చుట కనగా మాట్లాడటని తలుస్తాను.

డి. అనంతలక్ష్మి (కంకిపాడు)

నగల మోజు

సి. కృష్ణకుమారిగారు వ్రాసిన వ్యాసం బాగుంది. తాపాతుకు తగ్గట్టు నగలు పెట్టుకోవచ్చు కానీ, తాపాతుకు మించిన నగలు కోరితే మగవారికి కష్టం. ఒకామె ఉన్నది. ఆమె భర్త పైస్తూలు టీవరు. భార్య నగలు చేయించమంటే ఏమీ చేయిస్తాడు. అవిడకు నగలమోజు ఇంతా అంతా కాదు ఎన రన్నా నగలు పెట్టుకు వచ్చేరంటే ఇంక చూడండి ఈమెగారి బాధ చెప్పలేము. భర్త వాగివాగి ఇంటికి

వచ్చేటప్పటికీ, కళ్ళు ఆకాశమునకు అవుజెప్పి కూర్చుంటుంది భర్త చాలా మంచి వాడుతేండి! ఈవిడ బాధ చూచి నిట్టూర్పు విడుస్తాడు. ఈ వ్యాసంలో చివరి వాక్యాలు చాలా బాగున్నాయి.

పి. పెద్దపాప (నారాయణపురం మెట్ట)

* * *

స్త్రీలకు నగలమీద వ్యామోహం ఎక్కువే కాని భర్తకు అవసరం వచ్చినప్పుడు చిరునవ్వుతో తీసి యిచ్చే మగువలు ఎంతమంది ఉన్నారో! పురుషులు స్త్రీలకు నగలు చేయించడములో రెండు లక్షములు ఉన్నవి. 1. తాము చూచి ఆనందించడానికి, 2. అవసరం వచ్చినప్పుడు వాడుకోడానికి. నగలమీద వ్యామోహం ఉన్న స్త్రీలు కృష్ణకుమారి గారి వ్యాసాన్ని పూర్తిగా చదువుతారా? అని అనుమానంగా ఉన్నది.

సరిమి సీతాతీలకం (వాల్తేరు)

* * *

ఇప్పటి వనితలు వివిధంగా నగలు అలంకరించు కుంటున్నారో చెప్పారు. అలంకరణకే కాకుండా ఆనంద సమయాలలో కూడా నగలు వివిధంగా సహాయం చేస్తారో తెల్పారు. కాని మగవారు ఈ ఆనంద సమయాలలోనించి బయటపడటానికి నగలను అతివలకు చేయిస్తారన్నారు దీనితో నేనేకీ భవిష్యత్తులో కోరికనే వెరవేరుద్దామని నగలు చేయించే భర్తలు కూడా ఉన్నారండి !! ఎన్ రాధిక (మచిలీపట్నం)

* * *

ఈ కాలంలో వంటిపేట గోలుసు లేక నెక్లెస్ విడంచేతికి వాటి, కుడిచేతికి రెండు, లేక నాలుగు బంగారపు గజాలు మాత్రం నగలుగా ధరించటం సాధన అన్నారు దానికి నేను పూర్తిగా ఒప్పు కుంటున్నాను

అయితే పూర్వపు ఆదవాళ్ళు నగలు దిగేసుకునే వారని పేజీనగా వ్రాశారు. ఈ వర్ణన బాగాలేదు. ఇతరుల తోపాటు సరిదిద్దటం వాకు సచ్చలేదు.

పి. హెచ్. మండరకుమారి (మద్రాసు)

* * *

బేరాలు-సారాలు

నేను వ్రాసిన 'బేరాలు-సారాలు' గురించి 10-11-61 తేదీ వారపత్రికలో శ్రీ ఎన్ శేఖర్ గారు వ్రాసిన లేఖ చూచాను. 'న్యూస్ పేపర్లు అమ్మడములో వీళే ముప్పావలా ఉండును కాని, శీరు ముప్పావలా ఉండదని వారు వ్రాశారు. తెలంగాణ ప్రాంతములో-అందులోనూ హైదరాబాదు-నగరంలో అన్ని సరుకులూ వీశేల ప్రవారం కాక శీర్ల చొప్పున అమ్ముతారు న్యూస్ పేపర్లు అంతే. న్యూస్ పేపర్ల అమ్మకంలో నాకు ప్రత్యక్షము భవం లేకపోయినా, ఈ విషయం మాత్రం హైదరాబాదు నివాసినైన నాకు తెలుసు.

వేదవతీదేవి (హైదరాబాదు)

* * *

నిజంగా బేరాలు చేయటం గొప్ప కళ అంటాను. ఆ కళ అందరికీ అబ్బదు. నేను కూడ రచయిత్రి వలెనే ఒకసారి ఒక కూరలమ్మితో మోసగింప బడ్డాను. మా అమ్మ ఊళ్ళో లేనప్పుడు ఇంటి పెత్తనం నామీద వడేది. అప్పుడు ఒక కూర

లామె వద్ద రోజు కూరగాయలు తీసుకొనేదాన్ని. ఆ అమ్మి రోజు తెల్లవారూనే వచ్చి అమ్మాయి గారూ మీ చేయి మంచిది, బోణీ చేయండమ్మా అని మార్చెట్టు ధరకు అణా తక్కువ కిస్తానని చెప్పింది ఆ మాటలు నిజమని నమ్మి రోజు ఆ అమ్మి దగ్గరే తీసుకొనేదాన్ని. ఒకరోజు మాటల సందర్భంలో మా పక్కంటి పిన్నిగారు చెప్పారు. ఆ కూర అమ్మి దగ్గర కాయగూరలన్నీ మార్చెట్టు ధర కన్నా ఎక్కువ ఉంటుందని. కొత్తవారిని, పిల్లలను చూస్తే మోసపుచ్చుతుందని. అప్పుడు తెలుసుకొన్నా ఆ అమ్మి దగ్గర నేను మోసపోయినట్టు.

తలుపుర్ సరోజాదేవి (అనంతపురం)

సరనాలు - విరసాలు

కొన్ని విషయాలు బాగా వివరించారు. ఒక నయస్సుని బట్టి, నడుచుకోవటం, ఒక అందమని మనలో చాలామంది తెలుసుకోలేరు. ఈమధ్య నేను ఇంగ్లాండులో కొద్ది నెలలు ఉండటం తటస్థం

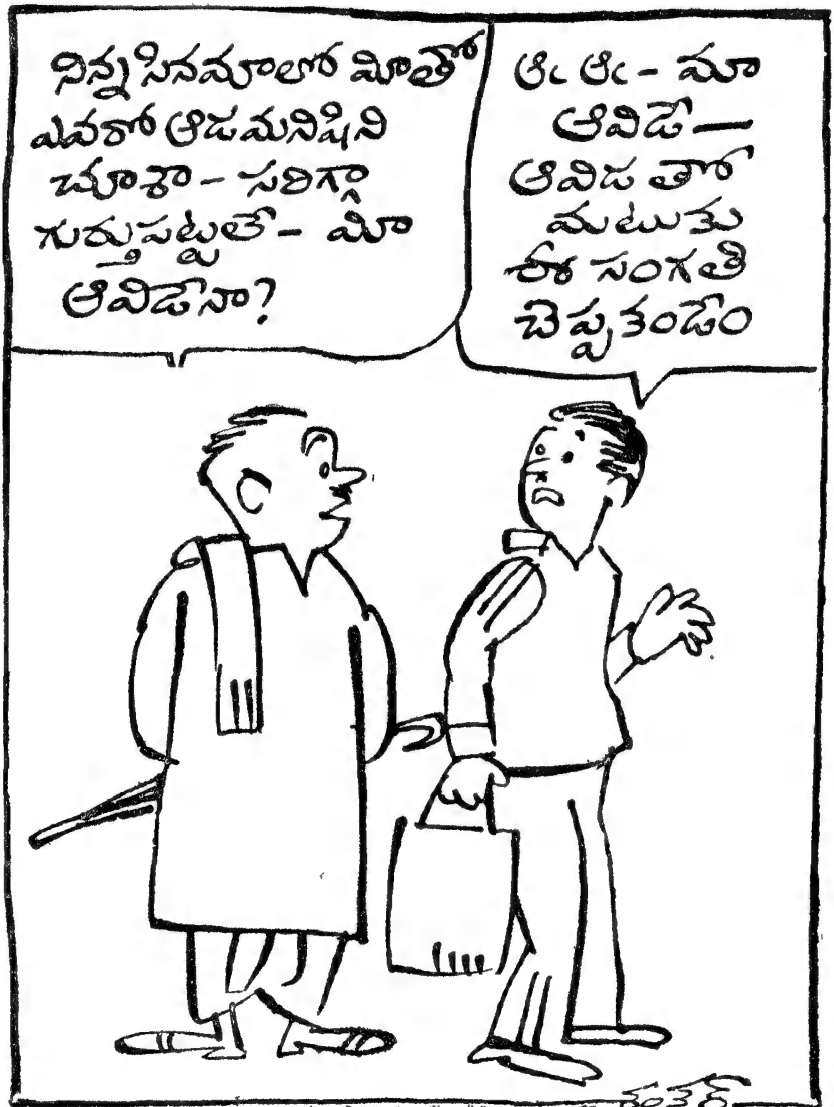
చింది. అక్కడ ఆడ, మొగవారు కలిసి, మెలిసి, ఉండటం, నాకు మొదట్లో కొత్తే కాని, అక్కడ ఆ వాతావరణంలో సహజంగా ఉంది. అట్లాగే యిక్కడ మన దేశంలో, పల్లికీగా తెలిసీ తెలియకుండా నడుస్తే మరి అందరూ వేరెత్తి చూపిస్తారు. టి. సూర్యకుమారి (బరోడా)

* * *

దీపావళి పండగ వివరములు కొన్ని ఉదాహరణలు ఇచ్చి అనగా? ఈశ్వరుడు పార్వతి జూదము ఆడడము, ఈశ్వరుడు ఓడిపోయి పార్వతిని వదలి వెళ్లిపోవడము మరల విషయముకు పార్వతి జూదమాడి విషయముకు ఓడిపోయి పార్వతిని ఈశ్వరుని కలిపినట్లు ఈకథ చాలామందికి తెలియదు. పాతకులకు మన ప్రతిక ద్వారా తెలిపినందుకు చాలా సంతోషము. దీపావళి పండగ గూర్చి చాలా విపులముగా వ్రాసిన గోపాలరావుగారికి నా ధన్యవాదములు. కొడమర్తి నాగేశ్వరరావు (పెద్దాడ) ★

ఎప్పుడూ ఇంతే—109

శంకర్



సాధింపులు - బెదరింపులు

“నేనంటే యెవరికీ లక్ష్యములేదు చివరకు నేనొకదాన్ని ఈయింటల్లా ఉన్నానన్న నా గుర్తింపు. నామాట కెవరూ నిలవ నివ్వరు. ప్రాద్దస్త్ర మానం చాకిరి చేస్తానా, ఎవరూ సహాయం చేస్తానన్న పాపం పోరు. మీ వాళ్ళంటే గొప్ప వాళ్ళు. ఇక్కడ గూడా మహారాణిలా సాగలంటే యెలాగ?” తన తన మాటల్తో వివరణలు కోసిన ఒక అత్తగారు కోడల్ని యిలా సాధిస్తుంది. తన యీ సాధింపులు వల్ల కోడలు తన మాట జవదలకుండా ఉండదని ఆ అత్తగారికి తెలుసు. చివర సాధిస్తుంది ఎందుకు? తన అక్కసంతా వెళ్ళగక్కడానికి, కోడలి మనస్సును బాధ పెట్టడానికిను. కాని యీ ప్రవర్తన ద్వారా అత్తగారిపై కోడలికి అయిష్టత ప్రబలిపోతుంది. ఒక అత్త—కోడళ్ళ విషయములోనే కాదు. అక్క—చెల్లెళ్ళు, వదినా—మరదళ్ళు, తల్లి—కూతుర్లు—యింకా యెవరి విషయంలో నైనా యిది సాధ్యం కావచ్చు. అట్లాగని వ్రతి ఒక్కరు సాధిస్తారని నేననడం లేదు కొంత మందిలో యీ దుర్మణం లేక సోవచ్చు. చాలావరకు యీ గుణం అడవాళ్ళలో అధికం. మగవారు యీ సాధింపులు యను విద్యలో తగు ప్రావీణ్యం గడించలేదవుచో అది అలివోయాక్తి కాదేమో

కొంత మంది సాధింపుల వల్ల ఫలితము కానక తమకోరికలు తీర్చుకొనుటకు బెదరింపుల అస్రాన్ని ప్రయోగిస్తారు. ఈ అస్రాన్ని అడవాళ్ళు, మగవారూ కూడా పునయోగించుతూ వుంటారు. “మీరు నేరు కాపురం పెట్టకపోతే ఉరిపోసుకు పస్తాను” అంటూ బెదరింపుతో భార్య లనలి బెదరించేవాళ్ళకు నిజముగా వాళ్ళున్నంత పని చేసే ధైర్య ముండదు కాని వాళ్ళమాట చెల్లించకపోతే సాహసించి అప్పుంత పని చేస్తారేమోనని యెదుటి వారి గుండెలు మాత్రం బెదరిపోతాయి దానితో యిష్టం లేకపోయినా కోర్కెలు తీర్చడానికి సిద్ధ మవుతారు. ఈ విధంగా సాధించి, బెదరించి తమ పనులను సాధ్యపరుచుకోవడం అసమర్థుల లక్షణం. వారు యెదుటివారి ప్రేమాభిమాన ములను కోల్పోతారు ఎదుటివారు కేవలము వారికి బెదిరి కోర్కెలను తీరుస్తారే కాని ప్రేమతో కాదనే విషయం వారు గుర్తించాలి ఏమి చేసి యైనను వారి వంతం వెగ్గించు కోవాలనడము దౌర్జన్యం.

భార్యతో నెగ్గలేక విసుగు చెంది ఒక భర్త “నేను చెప్పినట్లు చేయకపోయావా సన్యాసుల్లో కలిసిపోతాను. ఎక్కడైతే నా వెళ్ళిపోతాను” అంటూ ఒక రామబాణం వదలుతాడు విసుగు చెందినప్పుడు గాక సర్వదా యీ అస్రాన్ని ప్రయోగించే వాళ్ళు గూడా ఉన్నారు. నిజంగానే వెళ్ళిపోతాడేమో! అలా వెళ్ళిపోతే తన గతేంగాను అనుకొని పాపం మనసుతో మధనపడుతూ భర్త చెప్పినట్లుల్లా

వడచుకొనే యింతులూ ఉన్నారు. భర్తగారో బెదిరించకుండా అజ్ఞాపించి తన పనులు నెరవేర్చుకోలేదా, అని మీరు అడగవచ్చు. కాని ఆ అజ్ఞాపించడం వ్రతి విషయంలోను సాధ్యం కాదు. ఉదాహరణకి ఒక భర్త (అతనికి భార్యవైపు వాళ్ళంటే గిట్టుడు) తన భార్యతో పుట్టింటివారికి దూరంగా ఉండమని హెచ్చరిస్తాడు. ఆమె నిరాకరించడం సహజం. ఒక వేళ ఆజ్ఞలు జారించే ఆమెను వారికి దూరంగా ఉంచాలన్న బంధువులు, ఇరుగు సొరుగువాళ్ళు నానావిధాలుగా తనను నిందిస్తారు ఆనందలకు గురికాకుండా, ఆమెను పుట్టింటివారికి దూరం చేయాలంటే వెళ్ళి

సి. జయమృ

వివాహం జూదమా?

‘వివాహమనేది వెయ్యేళ్ళ పంట’ని ఒకవైపు ప్రబోధమేమో! ‘వెయ్యేబద్ధాలైనా చెప్పి ఒక ఇంటి వాడ్నిగా చెయ్యాలని మరోవైపు ధర్మ ప్రబోధ చేయుటలో వివాహం ఒకరకమైన జూదమునుటలో సంశయమేముంది? అమ్మాయి ఏదో ఒకవిధంగా వెలపోవాలి అబ్బాయి ఏదో ఒకవిధంగా ఒక ఇంటి వాడు కావాలి ఇదే పెద్దల ఆశయం కాబట్టే నానారకాలుగ బొంకి, ఏదో ఒకదారి చూసి ‘వివాహ మనే జూదానికి’ రంగం నిర్వరచాలనే చాలమంది అపోహలు

వివాహాన్ని పెద్దలు వంశాలు, గోత్రాలు, మంచి చెడ్డలు చూచి, శుభంకల్గితే శుభంగా చేసినంత మాత్రాన వధూవరుల భవిష్యత్తు సుఖవంతంగా ఉంటుందా అనేదే పెద్దల నమ్మక చాలమంది సంప్రదాయాలకు, పెద్దల కట్టుబాట్లకు రోబడి పెద్దలు నిశ్చయించిందే కాదనక చేసుకొని, తర్వాత మనోవ్యధలపాలవుతుంటారు.

ప్రతివ్యక్తికీ ఏవో కొన్ని కోరికలంటూ ఉండక పోవు. ఒక్కొక్కరి మనస్తత్వానికి తగ్గట్లు కొన్ని అభిరుచులుంటాయి విద్యవంతులైకోరేవారు కొందరుంటే, పెద్ద పెద్ద ఉద్యోగస్థులనే కోరేవారు కొందరుంటారు. ఈలా నానారకాల వాళ్ళుంటారు. కొందరు కేవలం అందమే అననరమం టారు. అందము, ధనము, విద్యతో నిమిత్తంలేదు. మంచిగుణాలు కలిగింటే చాలనేవాళ్ళు లేకపోలేదు ఈవిధంగా కోరికలు గగనాన్నంటివున్నట్టికి, పెద్దల

దీపావళి పోటీకి వచ్చిన న్యాయాలలో బహుమతి పొందకపోయినా దీనిని ప్రముఖిస్తున్నాము.

పోతానో మరేవిధంగానో ఆమెను బెదిరించడ మొక్కటే ఉపాయం. అలా బెదిరిస్తే ఆమె తప్పుక తన కోరిక చెల్లిస్తుంది అంతే కాదు. భర్త యిలా బెదిరించాడని బయటికి తెలియనీయదు. అది ఇతరులకు తెలిస్తే భర్త ఆవిషయంతెలిసికొని అస్థుంత పని చెయ్యవచ్చునని ఆమె బయపడి పోతుంది బెదరింపులు అనేకరకాలు. ఒక్కొక్క పుడు బెదరించి దుర్మార్గులనుండి నిజాన్ని రాబట్టవచ్చు ఈ బెదరింపులవల్ల మంచిని సాధించవచ్చు కాని కొంతమంది చెడును సాధించుటకు గూడా ఉపయోగిస్తూ ఉంటారు. ఇది చాలా శోచనీయం. అంతే గాకుండా అది వాళ్ళ అసమర్థతను తెలియజేస్తుంది. తాముగూడా సమర్థులమేనని, తమ కార్యములను సమర్థవంతముగా నిర్వహించగలమనుకొని, సాధింపులు, బెదరింపులు వదలిపెట్టినప్పుడే సరస్వర ప్రేమాభిమానాలు వృద్ధి పొందుతాయి. ★

మన్యులు పొందడానికో మరి, పెద్దలు ఎటువంటిని నిర్ణయించిన కాదనక చేసుకొని, తర్వాత మానసికంగా బాధపడుతూంటారనడానికి మావాళ్ళలోనే జరిగిన ఒక వివాహ విషయం జ్ఞాపకానికొస్తుంది. అబ్బాయికి, అమ్మాయికి ఒకరిమీద ఒకరికి ఇష్టంలేనప్పటికీ, అమ్మాయి అస్తికి అశవడి పెద్దలు ప్రోద్బలంతో వివాహం జరిపించారు. వివాహసంతరం ఒకరి గుణం ఒకరికి సరిపడక, మానసికంగా చాలబెట్టలివ్వారు. పెద్దల అశీష్టసిద్ధి నెరవేర్చుకోడానికి చేసే బల వంతపు వివాహంబుండబట్టే వివాహం ఒకరకమయిన జూదమనాలి

వెయ్యేబద్ధాలైనా చెప్పి ఒక ఇంటివాణ్ణి చెయ్యాలన్న అపోహ మరొకటుందికదా! అది పుణ్యకార్యంలో ఒకటని గూడా మనవారి నమ్మకం. కాని అది ఎంత వరకు యదార్థమవుతుందంటే, వారి దాంపత్యంలో ఏ ఒడుదుడుకులు లేక, వారి సంసారకటం నిర్వప్పుగ సాగిపోయినవాడే నాకో సంఘటన జ్ఞాపకం వస్తుంది. ఒక అబ్బాయికి పిల్లకోసం ఎక్కడెక్కడో అడిగారు అయినవాళ్ళునంత ఒక్కసారి గాలించారు. కాని, వాళ్ళు చాల అసాధ్యులని తెలిసినవాళ్ళై వ్యరూ ఇవ్వడానికి సాహసించలేకపోయారు. ఇంతలో ఒక పెద్ద మనిషికి వెయ్యేబద్ధాలైన చెప్పి, ఒక ఇంటి వాణ్ణి చెయ్యాలన్నమాట చటుక్కున జ్ఞాపకాని కొచ్చి, అయినవాళ్ళలో ఒక మంచి కుటుంబానికి వెళ్ళి, వారితో పాత బంధుత్వాన్ని కలుపుకొచ్చి ఎన్ని రకాలుగా బొంకాలో అన్ని రకాలుగా బొంకి క్షణాల మీద వివాహాన్ని జరిపించేశాడు. వివాహసంతరం వారు కాపురానికిపోయిన కొద్దిరోజులు అందర్లాగే అనందాన్ని అనుభవించారు. ఆ తర్వాత వారి కాపురంలో లలజడిలు కలిగి, వారితో ప్రేమై కృతలు లేకపోయి, ఎడమెళ్ళాల, పెడమెళ్ళాల్లో కాపురం (40వ పేజీ కూడండి)

శ్రీ నాథుడు



జరిగిన కథ

సర్వజ్ఞ చక్రవర్తి విరువాంచికుడగు కొండ
బీటి ప్రభువు పెదకోమటి వేమారాడి
శ్రీనాథభట్టును కవిసార్యభామ విడుద
టముతో అలంకరించి, సర్వవిద్యానిలయ
మైన శ్రీ విద్యానగరమునకు విద్యావిజయ
ప్రస్థానము చేయవలసిందని అర్చిస్తాడు
కార్యసిద్ధికి దైవజ్ఞులునూచించిన పాస్తిక
క్రియలు ఆదరించి శ్రీనాథుడు యాత్రకు
సంసిద్ధుడవుతాడు. సింగన ప్రధానితోను,
శామనభట్టు బాబునితోను ముచ్చటించి,
డిండిముగి కాస్త్ర పాటకము, లోపాలు
తెలుసుకుంటాడు. వేమధూపాలుడు ఆయ
నకు ఉచితమైన వీడ్కోలు ఇచ్చి పంపు
తాడు. శ్రీనాథుడు దారి లో వినుకొండ
కలభరాణిని ఆతిథ్యాన్ని స్వీకరించి
కొన్నాళ్ళకు విద్యానగరం చేరు
కుంటాడు.

రైపురునా దుదయమున శ్రీనాథుడు సంధ్యా వంద
నము జపాననము ముగించుకొని, “నగరము
చూచివచ్చుటకు బయలుదేరుచున్నాను. నాతో
రాదలచినవారు గడియలో సిద్ధము కావలె!” అనుచు
తన ఏకాంత మందిరములోనికి వెళ్ళెను. దుగ్గన,
సోతన, వృసింహభట్టు, నుబ్రహ్మణ్యశ్రోతి, మరి
కొందరు తాము కూడ వత్తుమనిరి.

ఏకాంతమందిరములోనుండి వచ్చిన శ్రీనాథుని
పాతాళుగాచూచి, గోష్ఠీశాలలో సున్నవారు గుర్తిం
పలేకపోయిరి. అతని శ్రోతిశబ్దమే మిప్పుడు
లేదు. ఆ క్రిందటి సాయంకాల మాత్రమే దారిలో
చూచిన నాగరకుల వేష మిప్పుడు ధరించెను.

ధరించిన జరి ధోవతి వెనుకకుదోసి ద్రిండుగా
బిగించినందున, అది జరి అంచుల చల్లడమువలెనే
యుండెను. దానిపై చిత్ర విచిత్రములుగా ముత్య
ములు కూర్చిన వనపు పచ్చని మహా కూర్చానము
తొడుగుకొనెను. దానిమీద నడుముకు ఎర్రని
పట్టుకోక చుట్టెను. దానిపై నాభిస్థానమున
వచ్చుల కాంచన పడకముండెను. శిరస్సుపై ఆకుపచ్చ
రంగు వ్రాసినయెన్న రంగు రంగుల పట్టు
కుల్లాయి ధరించెను. దాని అగ్రభాగమున తురా
యిలో పద్మరాగమణి అరుణకాంతరీనుచుండెను.
చెవులకు రత్నకుండలములు, చేతులకు మణి సింహ
తలాటములు ధరించి, కంఠమున తార హారములు
వేసికొని, అవి మరుగుపడకుండ రుద్రాక్షంచులు
గల తెల్లని పట్టుత్తరీయము వేసికొనెను. ఏకాంత
మందిరములో నిలుపుటద్దమున వెలువూరు చూచు
కొని దిద్దుకున్నను తృప్తిలేక ధోవతి కరిగి శిడేనికి
తనవేషము చూపి, “నరిగా ఉన్నదా? నిచ్చ దీటు
చేయవలె!” అనెను.

(37-వ పేజీ చూడండి)



(స్వప్న వర్తకుడు తన వాయి)

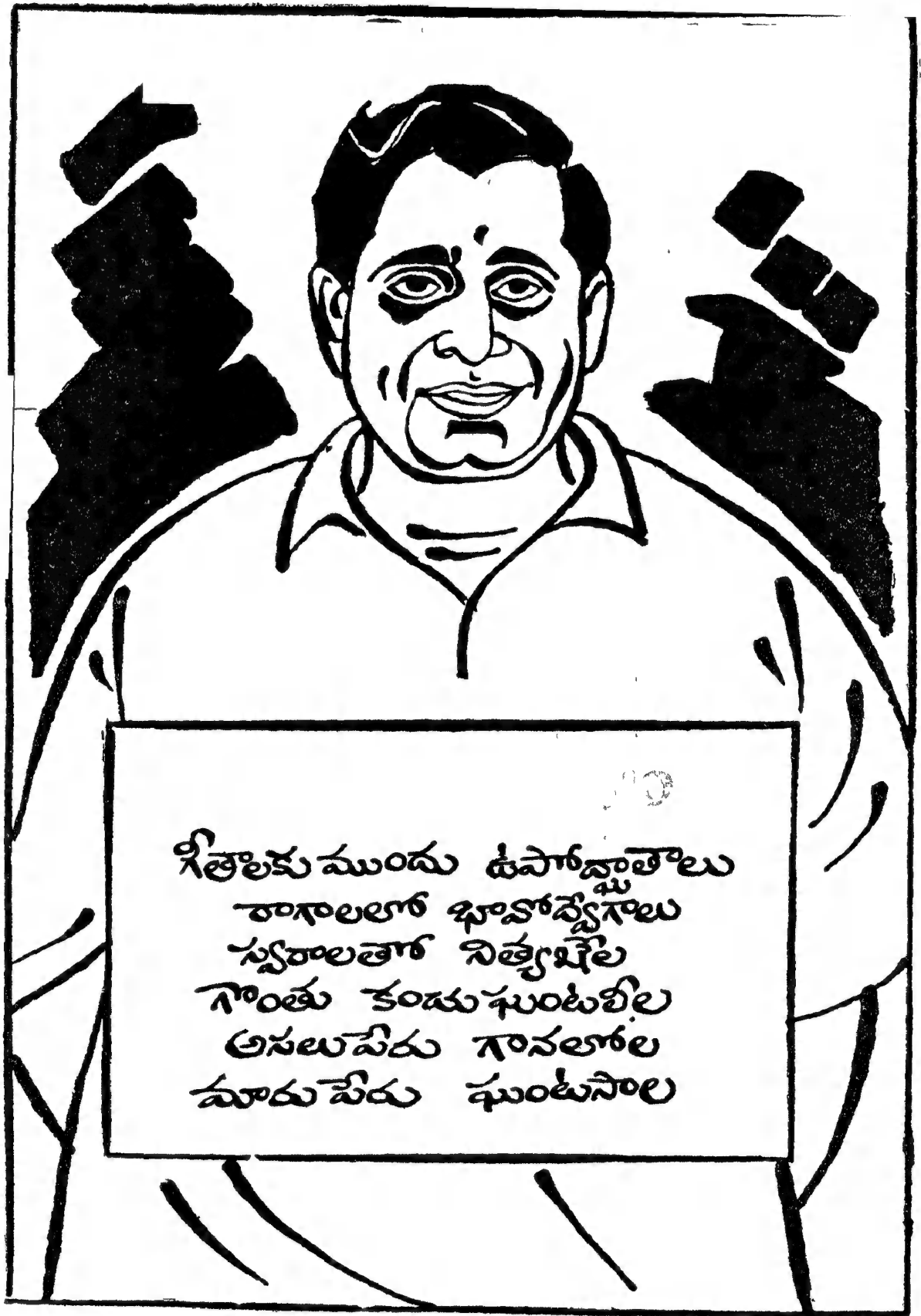
అప్పుడు మహారాజులత్మ, కలుగునువీడి బయటికి వచ్చే నర్తకులొక దేహస్థుండి తప్పుకొని పైకివచ్చింది. ఒక్కక్షణం అభరణభూషితయైన తన బోలదేహం చుట్టూ తిరిగి మరుక్షణం వలెనుండి వేరైన దివ్యురగా అంతరిక్షంలోకి ఎగిరిపోయింది. ఇలా ఆకాశంలో వెళ్తున్న రాజుకు తనెక్కడికీ వెళ్తున్నది తెలియలేదు. తన గమనం మీద తనకే స్వగీతం ఉండటంలేదు. గాలిలో తల పోతున్న రాజు పలువిధములుగా ఆలోచించాడు. "ఆ పురుషుడు వర్తకుడు కాదు. నా శత్రువులు కాదు. ఈ ముగ్ధుడు నిశుంధేయంగా నేను మర

తగా పోగులుతున్నాను. అయినా ఇలాగ ఎక్కడికి తోసుకుపోతున్నానో తెలియడంలేదే?" అంటూ మళ్ళీ ఆలోచించాడు.

ఇలా పైకి వెళ్తున్న రాజును క్రమేణ ఒక నిశ్చలమైన కాంతి ఆవరించింది. దాంతో అతనికి విడిచివచ్చిన తనకాయంమీద జాగున్న, నిమగు జనించింది. కళ్ళమూసి తనలో ఇలా అనుకున్నాడు : "ఆనందం అంటే ఇదేకదా ! పాపభూయిష్టమైన బహిష్కరణంతో కూడుకొన్న హేయమైన ఆ చర్యల తోడుగును విడిచిపెట్టేశాను. ఆ వర్తకుడు వెళ్ళినట్లు ఆ మందు విజంగా సర్వోపధములు కలిసిన అమృతం. నే నిపు డాస్పాదించే విచిత్రమైన పరిమళం నన్ను మత్తు గొలుపుతూంది. ఈ నీలి ఆకాశంలో తేల్చూ, భూమికి, స్వర్గానికి మధ్య ఒక

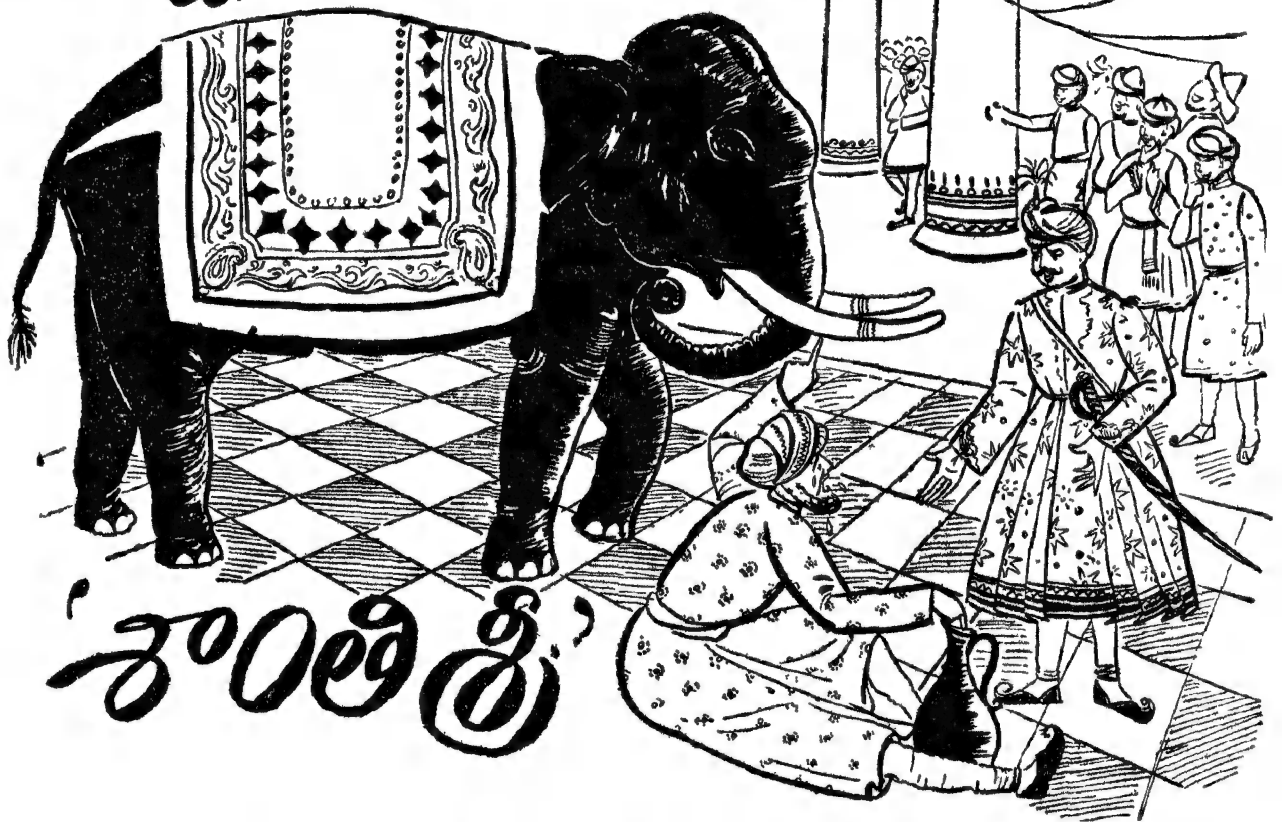
విడిచి పైకి వెళ్తున్న ఉన్నాను" అంటూ కళ్ళు తెరిచాడు.

చుట్టూ కలయచూసేసరికి వక్షత్రాలమధ్య తనక్కడే తోకచుక్కలా పయనం సాగిస్తున్నాడు. అటు చిత్ర, స్వతి, రోహిణి మున్నగు వక్షత్రాలు ఇంకా ఉత్తరంలో ధ్రువవక్షత్రం, ఇటు సప్త ఋషులు కనబడ్డాయి. క్రింద చూసేసరికి తెల్లటి మంచుచీర కట్టిన హిమవత్సరీయు, ఆ శిఖరాన్ని అంటుకొని అదివరాహుని కోరల్లోని భూదేవిలాగున్న చంద్రమండలం కనబడింది. ఉన్నట్టుండి అతని భార్య జన్మిక్రిమిపు పృథ్వయంలో నూదిలా గుచ్చుకొంది. "నేనింకా ఏకాకినై ఉన్నాను. నా భార్యను కలుసుకోలేనప్పుడు ఈ మరణం కూడా వర్తమేకదా ! ఎక్కడికి అర్థంలేని పయనం ? ఎందుకోసం ఇలా అనంతవిశ్వంలో శరవేగంతో కొట్టుకో



గీతలకు ముందు ఉపాధ్యాయులు
రాగాలలో భావోద్వేగాలు
స్వరాలతో నిత్యమే
గాంతు కందు ఘంటలీల
అసలుపేరు గానలాల
మారుపేరు ఘంటసాల

బిల్లల నాటకం



'శాంతిలే'

ఒకరోజున "బీర్బల్" రాజా స్థానమునకు చాల ఆలస్యంగా వెళ్లాడు. అందుకు అక్కర్ బీర్బల్తో, "బీర్బల్! నువ్వు ఇంటివద్ద పిల్లలకు పాలు ఈయటంలేదుగదా? ఈరోజు ఇంత ఆలస్యమైందే" అన్నాడు.

"ప్రభూ! పిల్లలకు పాలు ఇవ్వక పోయినా అంతపనే జరిగింది. పిల్లలను ఊరుకో బెట్టటానికి తలప్రాణం తోకకువచ్చింది." అన్నాడు బీర్బల్.

"అదేమిటి పిల్లలను ఊరుకో బెట్టటానికే ఇంత ఆలస్యమైందా?" "అవును ప్రభూ! వారు కోరేది కోరికలను తీర్చటం మానవ మాత్రుల కెవ్వరికీ సాధ్యంకాదు. వారిని ఊరదించటానికే పుణ్యకాలం కాస్తా గడిచిపోయింది."

"బీర్బల్! చిన్నపిల్లల కోరికలనే తీర్చలేకపోయావా? ఏం మనిషివి. ఇంత తెలివైనవాడవు పిల్లల కోరికలను తీర్చలేక పోయావంటిది."

నా కాళ్ళర్యంగా ఉండి, వారు కోరిన వస్తువుల వెంటనే తెచ్చిపడవేయక" అన్నాడు తేలికగా అక్కర్.

"ప్రభూ! తమకైతే ఆ బాధ ఏమీ ఉండదు, మహారాజులు గాబట్టి. ఆ పాట్లన్నీ దాసీలే పడతారు. కాని మానవతావారి కది సాధ్యంగాదు. ఎవ్వరినైనా సమాధానపరచవచ్చుగాని చిన్నపిల్లలను మాత్రం సమాధాన పరచలేము" అన్నాడు బీర్బల్.

"నువ్వు చెప్పింది ఏమీ సబబుగా లేదు. చిన్నపిల్లలను ఊరుకో బెట్టటం చాల సులభము. వారు అమాయకులుగాబట్టి ఏవిధంగానైనా వారి కోరికలు తీర్చవచ్చు."

"అక్కడే గట్టిచిక్కు మహారాజా! వారు అమాయకులు గాబట్టి మనం చేయలేనిపని చేయమంటారు.

అది మనకు సాధ్యం కాదు."

"అర్థం లేకుండా మాట్లాడుతున్నావు బీర్బల్. చిన్నపిల్లలను ఊరుకో బెట్టటం బ్రహ్మాండమైన పని అంటావు. భలేవాడివే." అన్నాడు అక్కర్.

బీర్బల్ కానేపు ఆలోచించి అక్కరుతో, "ప్రభూ! తమ కర్మ మయ్యేలా అంతా మీ కళ్ళముందే నిరూపిస్తాను. కానేపు మీరు నాతోడిగా నటించాలి. నేను మీ కొడుకుగా నటిస్తాను. నేను కోరినకోరికలు మీరు నెరవేర్చాలి" అన్నాడు బీర్బల్.

"ఓన్, అంతేగా. అలాగే కానియ్యి! నిమాటలు ఎంతవరకు నిజమో చూస్తాను.

రాజోద్యోగులు వారిరువురు ఆడబోయే నాటకం చూడ్డానికి చాల ఆసక్తిగా ఉన్నారు. బీర్బల్ చిన్న

సిన్నవాడిలా ఏడవటం ప్రారంభించాడు. అక్కగు అతని తండ్రిలా సముదాయించడం మొదలుపెట్టాడు. “ఉప్! ఏడవకు. ఏమి కావాలి నాయనా?” అన్నాడు అక్కర్.

“ఒక కూజా కావాలి నన్నా!” అన్నాడు బీర్బల్ చిన్నపిల్లవాడిలా నటించాడు. వెంటనే అక్కగు సేవకురాలికి ఒక కూజాను తెప్పించి అదిబీర్బల్ కు ఇచ్చాడు. బీర్బల్ దానితో చిన్నపిల్లవాడిలా ఆడుకున్నట్లు నటించాడు. అక్కగు గర్వంగా నవ్వాడు. బీర్బల్ ఉన్నట్టుండి మళ్లా చిన్నపిల్లవాడిలా ఏడవటం ప్రారంభించాడు.

“ఏడవకు నాయనా! ఏం కావాలి” అన్నాడు అక్కర్.

“నీకు ఒక పెద్ద ఏనుగు కావాలి” అని మారం చేశాడు బీర్బల్.

ఇదేమి కోరిక, అని అంతా ఆశ్చర్యపోయారు. అక్కగు కూడా ఆశ్చర్యపోయాడు. కాని తన ఆశ్చర్యాన్ని వైకి తెలియనివ్వక సేవకురాలిని చేత తన పట్టపుటేనుగును తెప్పించాడు. బీర్బల్ కాసేపు దానినిచూసి తెప్పట్లకొడుతూ దానిచుట్టూ తిరుగుతూ చిన్నపిల్లవాడిలా ఆడుకుంటున్నాడు. అక్కర్ గర్వంగా మహిసాని బీర్బల్ వేపు చూసి చిగునప్పునవ్వాడు. ఉన్నట్టుండి బీర్బల్ మళ్లా చిన్నపిల్లవాడిలా గుక్కపెటి ఏడవడం ప్రారంభించాడు. అక్కర్ అతనిని తండ్రిలా అనేకవిధాల సముదాయించాడు. కాని ఎంతకు బీర్బల్ తన ఏనుగును మానలేదు. అక్కగుకు ఏనుగు పుడుతోంది. అయినా కష్టపడి అతన్ని సమాధాన పరచడానికి ప్రయత్నించాడు గాని లాభంలేక పోయింది.

(37-వకీతీ మాడండి)

ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక

పాపాయి స్వప్నం

కె. కృష్ణమూర్తి

పసిడి ఊయల నూగు పాపాయి వేగ

శయించి స్వప్నాల పయనించవమ్మ.

* * *

పాపాయి నీ కనులు పద్మములు సుమ్మ
కలువపూవులుగావు గమనించవమ్మ
సూర్యుండు పడమటి కడలిలో చేరే
జాబిల్లి నీతోడ దోబూచులాడె
నీ కనులు కమలములు స్కమిదికాన
మృదునేత్ర కమలములు ముకుళించవలెను.

* * *

నికరలో నీ పుండ అదను కనిపెట్టి
చందుగుడు రిను స్వప్ననీమాగు చేర్చు
స్వప్నాన కనుపించు గగనసౌధంబు
సౌధము ముంగిట సుమవనముండు
కోయిలలు మధురముగ గానము సేయు.
నెమలి నాట్యములుండు నేత్రోత్సవముగ
మందారములు నీకు మకరందమీయ
మురిపమ్మతో నీవు మైమరచియుండ
పూలమాటున దాగి పొంచి రేరాజు
పెనుక పెనుకగ వచ్చి నీ కనులు మూయు.

* * *

ఏనుమ్మ నా తల్లి మోము వాలెదవు
వింతదానవు నీవు ఎంత సిగ్గమ్మ!

* * *

పసిడి ఊయల నూగు పాపాయి వేగ
శయించి స్వప్నాల పయనించవమ్మ.



ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక వారఫలాలు

దైవజ్ఞ పాతూరి శ్రీరామమూర్తి

24-11-1961 శుక్రవారము మొదలు

30-11-1961 గురువారము వరకు

మేషం :

(అశ్వినీ, భరణి, కృత్తిక 1 పా.)

ఈ వారం మీ పరిస్థితి “ప్రక్కన కొండ ఉండగా గుండ్రాతిక్సం ఊరంతా గాలించినట్లు”గా ఉంటుంది శక్తికొలది శ్రమవడి మంచిపేరు సంపాదించుకొంటారు. ఇతరుల నిమిత్తం ప్రయత్నం చేసినా సులభంగా జరుగుతుంది ఏదైనా ఒక విషయం అనుకుంటే చివరవరకు ఉత్సాహం ఉండదు కుటుంబంలో సుఖం లభిస్తుంది ఉత్తరదిక్కునుంచి లాభ వార్తలు వస్తవి ఆదాయం మీరు భావించినంత విశేషంగా పెరగదు. కాని, గతవారంకన్నా, కొంతవరకు మేలుగా ఉంటుంది అనవసర ప్రసంగాలతో ప్రవేశించటంవల్ల మాట వచ్చే అవకాశం లున్నవి. జాగ్రత్తగా ఉండండి వ్యాపార వ్యవహార రంగాలలో ఇతరుల ప్రోత్సాహం లేనిదే ముందుకు పోలేకపోతారు. 24, 25 తేదీ లలో ధనలాభం, ప్రయాణం.

వృషభం :

(కృత్తిక 2, 3, 4 పా, శోనిశి, మృగశిర 1, 2 పా.)

అధికారులను, పెద్ద మనుష్యులను కలుసుకొనే సందర్భాలలో శ్రమ కనుపించినా సంతృప్తికరంగా పని జరుగుతుంది. భాగస్థులతో తగాదాలు రాకుండా చూచుకొనండి. రావలసిన డబ్బుకు పేచీలు వడవలసి

గ్రహస్థితి

కర్కాటకంలో రాహువు, తులా, వృశ్చిక లలో బుధ, శుక్రులు, వృశ్చికంలో సూర్య అంగారకులు, మకరంలో గురు, శని, కేతువులు, వృషభ, మిథున, కుంభ, సింహంలో చంద్రుడు

వస్తుంది. ఇతరులకు వ్రాసే ఉత్తరాలు మొదలయినవాటితో పాఠపాట్లు జరుగుతుండ చూచుకొనండి. గతవారంతో సాహసంతో చేసిన పనులు కష్ట సమస్యలకు దారితీయగల అవకాశం లున్నవి. వృత్తిలో ఒక అడుగు ముందుకు నేయబోతున్నా మనుకునే సమయంలో బంధు మిత్రులవల్లనే ఆటంకాలు వస్తవి కాని, మీరు నిబ్బరంతో కార్యం

సాధించగలుగుతారు. ఒకరికి సహాయం చేయబోతారు. కాని, ఆ సందర్భంలో కలహాలు, వృధా ప్రయాస మాత్రమే మిగులుతవి. దండగ ఖర్చులు, చాలావరకు తగ్గిపోతవి. 29, 30 తేదీలలో కార్యసిద్ధి, అధికారుల ఆదరం, పుణ్యకార్యాల.

* * *

మిథునం :

(మృగశిర 3, 4 పా, ఆగ్రహద, పునర్వసు 1, 2, 3 పా.)

ధనానికి, గౌరవానికి లోపం ఉండదు. ప్రతి ఒక్కరినీ నలవోనూ వివటం వరకేగాని, ఆచరణలో పెట్టటానికి ప్రయత్నించవద్దు. కుటుంబంలో శుభ కార్యాలు జరుగుతవి. మనశ్శాంతి, సుఖము లభిస్తవి. ప్రయాణాలు నిలుపుకోవలసి రావచ్చు. అంత మాత్రంచేత వచ్చే చిక్కు ఏమీ ఉండదు. ఈ సమయంలో మిమ్ములను కలహాలకు లాగేనారు ఉంటారు. బుద్ధిబలంతో వృత్తి ఉద్యోగాలలో మీ అంతస్తును నిలుపుకొని సైవారి అభిమానాన్ని సంపాదించగలుగుతారు. కోర్టు కేసులలో అనుకూల మైన సమయంకాదు. ఇతరుల దుష్ట యోచనలు అధికం కావటంవల్ల, శ్రమనడవలసి వస్తుంది. పిల్లల మూలంగా అనందం లభిస్తుంది. తలపని తలంపుగా బంధువులు వస్తారు తొందరపడి క్రొత్తవారితో లావాదేవీలు ఆరంభించటం మంచిది కాదు 27, 28 తేదీలలో నిరుపయోగమైన ఖర్చులు, ఇష్టంలేని పనులలో ప్రవేశం.

* * *

కర్కాటకం :

(పునర్వసు 4 పా, పుష్యమి, ఆశ్లేష)

తరచూ అరోగ్యం లోపిస్తూ ఉంటుంది నలుగురూ నాలుగు విధాలుగా మాట్లాడుతూ ఉండటం వల్ల ఏ వ్యవహారంలోను ధైర్యంలో ముందుకు పోలేక పోతారు. ఇతరులవద్దనుంచి రావలసిన డబ్బు శ్రమ లేకుండానే వస్తుంది. లోగడ మీతో వ్యతిరేకించిన వారు ఈ సమయంలో మిమ్ములను అనుసరిస్తారు. క్రొత్త మార్కెట్లో శనాదాయం కలిసి వస్తుంది. ఏ విషయంలోనైనా వ్యభిచితో యోచించటం వల్ల మాత్రమే మాట దక్కించుకోగలుగుతారు. చూర్పు, దక్షిణ దిక్కులనుంచి శుభవార్తలు, ధన లాభము ఉంటవి ముఖ్యమైన కాగితాలుగాని, విలువ గల వస్తువులుగాని పోయే అవకాశం లున్నవి. జాగ్రత్తగా ఉండండి. వారం మధ్యలో అకస్మాత్తుగా అందోళనకరమైన వార్తలు వస్తవి 25, 26 తేదీలలో స్వల్ప నిషయాలలో పేచీలు, దుబారా ఖర్చులు, దోషశ్రమ.

* * *

సింహం :

(మఖ, పుబ్బ, శుక్ర 1 పా.)

ఈ వారం మీకి యోగదాయకంగా ఉంటుంది. అధికారము, గౌరవము పెరుగుతవి. స్థిరాస్తులమీద పెట్టుబడి పెంపవలసిన అవసరం కలుగుతుంది ఏ వ్య

వ్యవహారంలోనైనా సాటివారి సహాయము, పది మంది మెప్పు పొందగలుగుతారు. సంఘ కార్యాలలో శ్రమ అధికంగా ఉంటుంది. మొదట్లో కొన్ని సందేహాలు మిమ్ములను బాధిస్తవి కాని, క్రమంగా ఉత్సాహంతో కార్యరంగంలో ప్రవేశించగలుగుతారు. డబ్బుకు ఇబ్బంది పడవలసి వచ్చేటట్లు తోస్తుంది. అయితే బుద్ధి బలంతో పనులు మధ్యలో నిలిచి పోకుండా జాగ్రత్త పడగలుగుతారు. శుభకార్య ప్రయత్నాలలో శ్రమ తోస్తుంది. కుటుంబంలో చిన్న చిన్న కార్యక్రమాలలో శ్రమ, అభిప్రాయ భేదాలు వస్తూ ఉంటు 24, 25 తేదీలలో ఆదాయము, ఖర్చులూ వివరీతంగా ఉంటవి. బంధువులతో కలహం.

* * *

కన్య:

(ఉ త్తర 2, 3, 4 పా, హస్త, చిత్త 1, 2 పా.)

ధనాదాయము, కుటుంబములో నెమ్మది అభివృద్ధి. అనుకూల ప్రకారం లావాదేవీలు సకాలంలో పరిష్కారం కాకపోవటంవల్ల చికాకు కలుగుతుంది. ఇతరులు చేసిన లోపాలు కూడా మీ మీదకే వచ్చే మూచన లున్నవి శుభవార్తలు తెలుస్తవి. రాజకీయాలలో పేరు, ప్రతిష్ఠలు దక్కుతవి. వృత్తిలో అవకాశం చేతిలో ఉన్నంతవరకు అలోచన తోచక పోవటంవల్ల సంతృప్తికరంగా ఫలితం పొందలేక పోతారు. త్రిప్పలు, శ్రమ ఉన్నా, ఇంకొకటి మీ యందు నమ్మకము, ఆదరాభిమానము కలిగి టట్లు ప్రవర్తించగలుగుతారు ఉత్సాహంతో ఆలోచించకుండా మాట్లాడటంవల్ల విరోధాలు వస్తవి. వారం రెండవ భాగంలో చిన్న చిన్న పనులలో అభ్యంతరాలు, వివాదాలు వస్తవి 26, 27 తేదీలలో ఆదాయ భంగము, అపవాదులు రాగల సూచనలు, బంధువుల రాక.

* * *

తొలు:

(చిత్త 3, 4 పాదాలు, స్వాతి, బశాఖ 1, 2, 3 పాదాలు)

మనస్సులోని మాటను బయట చెప్పుకుండా మనుకుంటే గౌరవానికి ఎక్కడ లోపం వస్తుందో నన్న భయం బాధిస్తూ ఉంటుంది. ఎంత డబ్బు వచ్చినా చాలనట్లే తోస్తుంది. ప్రయాణాలు చేస్తారు. మీ వల్ల పని అయ్యేటంతవరకు ఉన్న మాట అవతలి లేకపోవటంవల్ల కలహం కుదిగవలసి వస్తుంది ఎవ్వరితోనూ చనువుగా మాట్లాడ తగిన సమయంకాదు. పుణ్య కార్యాలలో పాల్గొంటారు. క్రొత్త మనుష్యులతో ఎలా నిర్వహించగలమోనని అందోళన చెందిన కార్యక్రమాల సుఖంగా జరిగి పదిమందిలో గౌరవం పొందగలుగుతారు. స్నేహితులమాలలువిని లాటరీవంటి పనులలో దిగవద్దు బంధువులవద్దకుంచి ఆశాంతినికలిగించే వార్తలు రావచ్చు. గిచ్చి నిచ్చే రకం మనుష్యులతో చిక్కు పడవలసి వస్తుంది. 28, 29 తేదీలలో వృత్తిలో శ్రమ, ఆదాయవృద్ధి, అధికారులతో పీచీలు.

* * *

వృత్తికం:

(విశాఖ 4 పాదం, అనూగాగ, కేశవ.)

ఖర్చులు పెంచుకోవలసి వస్తుంది. ఒక ప్రక్క అందోళన కలుగుతున్నా, ధైర్యంతో ముందుకు పోగలుగుతారు, విలాస వివేదకార్యక్రమాలకు భంగం కల్గుతుంది. వ్యాపారవ్యవహారంలో మీ మాటకు, మీ పనులకు ఎదురు అనేది ఉండదు. నౌకరులు మొదలయిన వారితో మృదువుగా మాట్లాడి పనులలో చిక్కులు ఏర్పడకుండా చూచుకోవటం అవసరం. కుటుంబంలోనివారి ఆరోగ్యం గురించి జాగ్రత్తగా ఉండండి. ఈ సమయంలో అధికారులు అనుకూలిస్తారు ప్రస్తుతం ఇతరులలో పోటీ చేదమనే అభిప్రాయాన్ని తగ్గించుకోవటం చాలా అవసరం. ప్రత్యేకంగా ఆనారోగ్యం చేయదు. కాని ఉష్ణాధిక్యంవల్ల శ్రమ కలుగుతుంది. ఇంకొకటి సలహా అడగటంలో జాగ్రత్త అవసరం. 29, 30 తేదీలలో కీర్తియోగం, వ్యవహార అనుకూలత, స్వల్ప లాభం.

* * *

ధనుస్సు:

(మూల, బూర్జిహస్త, ఉత్తిరాహస్త 1 పా.)

తరచూ స్వర్ణలు రాగల సమయం. తలబగ్గిన కొలది మాటలలో బాధించేవారు ఉంటారు. వారం అరంభంలో ఆదాయానికి అటంకాలు వచ్చినా క్రమ క్రమంగా ధనలాభం బాగుంటుంది సంఘంలో మీ అభిప్రాయాలను పోటీ వస్తుంది కాని, ఎక్కువ మంది మిమ్ములను గౌరవ భావంతో చూస్తారు. బంధు మిత్రులను నమ్ముకుని చేసిన వ్యవహారాలు మధ్యలో దిక్కు వచ్చినా పర్వన సానంతో చాలా హాయిగా నెరవేరువని వ్యాపార, వ్యవహార సంస్థలలో ప్రాధాన్యం వహించగలుగుతారు. అవసరాన్నిబట్టి ముందు చెప్పిన మాటను మరొక విధంగా మళ్ళించవలసి వస్తుంది. ఒక పని నిమిత్తం చేసిన ప్రయత్నము, దాచిన డబ్బు మరొక మార్గంలో వినియోగించవలసిన అవసరం కలుగుతుంది.

* * *

మకరం:

(ఉత్తిరాహస్త 2, 3, 4 పా, శిఖరం, గనిష్ఠ 1, 2 పా)

కొంచెం నెమ్మదిగాఉంటే సహించలేనివారు అధికం. మంచిగా మాట్లాడుతూ పోషణ చేసే వారు ఉంటారు. దూరమందున్న బంధువుల వద్దనుంచి ధనలాభం, అనుకూల వార్తలు వస్తవి. కుటుంబంలోని వారి ఆరోగ్యం సరిగా ఉండదు ఎవరితో మాట్లాడుతున్నా, ఏ పని చేస్తున్నా, అలోచన మరొకచోట ఉంటూ ఉంటుంది. ముఖ్యంగా వ్రాయవలసిన ఉత్తరాలు, వ్యవహార పత్రాలు సకాలంలో సక్రమంగా పూర్తి చేయగలుగుతారు. "..... మీసాలకు సంపెంగమూనె" రకం మనుష్యుల మాటలను నమ్ముకుని భారీ కార్యక్రమాలలో ప్రవేశించవద్దు ఆదాయం సాధారణంగా

రే వారము ధరలు

బంగారుధర ఈ వారం ఆరంభంలో మంది వస్తుంది వెండిధర గతవారం మాదిరిగానే నిలుస్తుంది. వేరుశనగవప్పు ధర మొదట కొంచెం మందీసచ్చి, సీమ్మల బాగా తేజీ వస్తుంది నూపుల ధర, నూపుల నూనె ధర లలో మందీసూచన లున్నవి. శనగఇధర క్రమంగా పెరుగుతుంది మినుముల ధరలో ముందు మందీ సూచన. వారం రెండవ భాగంలో బాగా గిరాకీ వస్తుంది. ప్రత్తి ధర మందీ అవుతుంది.

ఉంటుంది 27, 28 తేదీలలో చేసిన పని చేయటం, సాధారణవిషయాలలో పాదుతాట, సంచారం.

* * *

కుంభం:

(గనిష్ఠ 3, 4 పా, శిఖరం, బూ. భాద్ర 1, 2, 3 పా.)

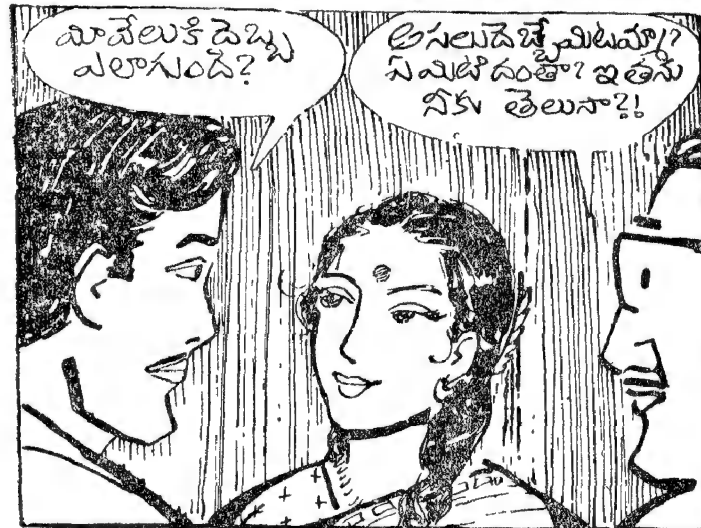
యోగదాయక లక్షణం మీ వృత్తి ఉద్యోగాలలో స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. పుణ్య కార్యాల చక్కగా నెరవేరుతవి. మీయందు తప్పులు వెలికివారు ఉంటారు. అయితే మీరు వారి చేతిలో చిక్కుకొనే అవసరంకాదు ధనం ధారాళంగా వస్తూ ఉంటుంది క్రొత్త వ్యాపారాలలో ప్రవేశించటంవంటి అలోచనలు సంతృప్తికరంగా సాగి అనుకూలిస్తవి క్రొత్తవారితో మామూలు మాటలు పెరిగి కలహారూపం పొందగల అవకాశం లున్నవి అధికారుల ఆదరాభిమానాలు లభిస్తవి. ఏ పని తలపెట్టినా సరియైన సలహా, సహాయము లభిస్తవి. పడమర దిక్కునుంచి ప్రయోజనకరమైన వార్తలు వస్తవి 25, 26 తేదీలలో సభా గౌరవం, శుభవస్తుప్రసాదం.

మీనం:

(బూ. భాద్ర 4 పా, ఉ. భాద్ర, కనతి.)

"దైవానుగ్రహం సంపాదించాలంటే ముందు పూజారి దయ కావాలి" అన్నట్లుగా ప్రతి ఒక్కరినీ కూడగట్టుకుంటేగాని ఏ పని ముందుకు సాగదు. అన్నిటికన్నా శ్రమకరమైన పని రహస్యస్థి కాపాడుకొనటం. ప్రయాణాలు మాత్రం సుఖంగానే సాగుతవి కుటుంబంలో ప్రశాంతమైన కాలం బంధువులవల్ల ఖర్చులు పెరుగుతవి మరుక్షణంలో జరుగబోతున్నట్లు కనిపించిన వ్యవహార సరిష్కారాలు మళ్ళీ మొదటికి వస్తవి తరచూ శుభ వార్తలు వస్తూ ఉంటవి. వృత్తి సంబంధంలో ఒప్పుకున్న పనులు అలభ్యంగా పూర్తి చేయ గలుగుతారు. ఏ విషయంలో మాట రాకుండా నేర్పుతో సరి చేసుకొంటారు. ముఖ్య స్నేహితులతో విడి పోచే అవకాశం లున్నవి 29, 30 తేదీలలో రోగబాధ, మీ మాటలలో కఠినత, ఖర్చులు





శుభం



అసహనం



నేను సైతం

నేను సైతం
క్యాసులోపల
నవల నొకటి చదివి వేశాను.
నేను సైతం
వీపు మీద
చెమట పొక్కులు గిల్లుకున్నాను.
నేను సైతం
పిచ్చి పుట్టి
జాబ్బునంతా రేపుకొన్నాను.
నేను సైతం
పిల్ల కాలవ
నొక్క దూకుతో దూకివేశాను
నేను సైతం
కృష్ణ ఒడ్డున
'లిల' కోసం 'వెయిటు'చేశాను.
రమేష్ పి. (విజయవాడ)

* * * *

వెర్రి బాగులయ్య

తెరింకా లేవలేదు—
ఒక వెర్రి బాగులయ్యగారు;
ఆయన కిరు వైపులా
ఇద్దరు మోడన్ ఆమ్మాయిలు;
ఆయిద్దరినీ ఏదో పలకరించాలని
సద్బుద్ధి గలిగిందాయనకి.
“ఏమమ్మా! నీకు పెళ్ల యిందా?”
“లేదండీ.”
“పిల్ల లెంతమంది?”
“యూ! స్క్వాడ్లో!”
తను ప్రశ్నలడిగిన వరన

అంధనచిత్రవారపత్రిక

తప్పను కున్నాడాయన.

ఇటు తిరిగి అడిగాడిసారి.

“ఏమమ్మా! నీకు పిల్ల లెంతమంది?”

“ఎనమండుగురండి”

“పెళ్ల యిందా!”

“ఇదుగో, ఏడేవడో చూడగండి
బ్రూట్!”

వెర్రి బాగులయ్యగారు

బయటి కెళ్ళిపోయారు.

నీతి:

ఆడాళ్ళతో ఏం మాట్లాడినా

ఎటుదెటు మాట్లాడినా

తప్పే!

డి. హనుమంతరావు (నాగార్లు పాగర్)

* * *

రాతి మయం

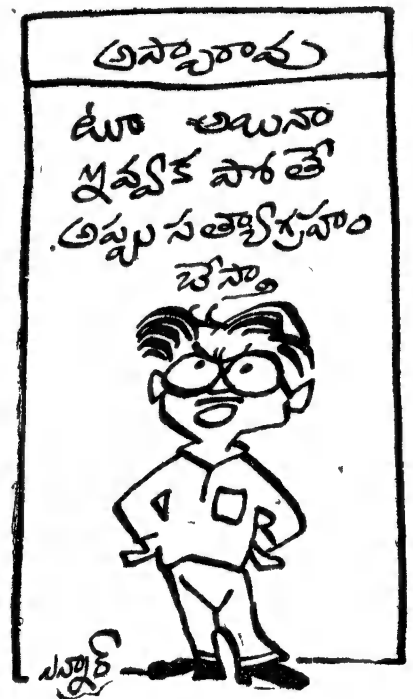
“తండ్రి కొండలరావు
తల్లి కల్లమ్మ
(కన్నడ భాషలో ‘కల్లు’ అంటే రాయి
అని అర్థము)
కుమారుడు రాయప్ప
కూతురు గుండమ్మ
నొక్కర్లో ఒకడు శిలార్ సాహెబు
మరొకడు పత్తర్ మియా”
—దింజు ఉపాధ్యక్షుల (గుర్తి)

* * *

క. వె. రా. సూక్తులు

పాప పుట్టినంత ప్రవథమమున గ్రోలి
బాల రోగములను బాపుకొనగ
గంగిగోవుపాలు కడవ డుండినవేమి
గంటెడైనచాలు ఖరము పాలు.
* * *
ప్రొడడగు పూర్వకవి “పూ
బోడి” “చిగురుబోడు” అనుచు
పొలతుల పొగడన్
నేడా (!) బోడులు “విక్” “ప్యిక్”
“పొడరు” “స్ప” బోడులైరి పాలుపుగ

క. వె. రా. ★



కామినిక వ్యాధి

వల్లినిపాటి
వెంకటసుబ్బయ్య



“బ్రెవంలా మీదయ. . . . నేను నిలిమెంటికి గ్రేడు టీచరుగా పుస్తపుడు మీరు నాకు. . . ట్యూషను చెప్పకపోతే నే నీ జన్మతో మెట్రిక్ పాసయేవాణ్ణి గాదు.”

“అలా అనకు సూర్యం. . . . ఇందులో నే చేసిందేముంది. నువ్వు పరిక్షి క్కూరుంటే. . . ఏదో వాకు తెలిసింది చెప్పాను. అంతే!”

“మీ రలాగే అంటారు గానీండి. నిజం చెప్పాలంటే నిజంగా నేను మీరు తెలిగించిన దీపం. . . .”

కొత్త హెడ్మాస్టరు వినయానికి టీచర్లంతా ఆశ్చర్యపోయారు. కొందరు లోటి టీచర్లుమాది ఈర్ష్య కూడా వడ్డాడు. . . . కానీ ఆ ఈర్ష్య యంతో సహజమైంది. జగన్నాథంగారికి పట్టిన అదృష్టం అందరికీ వట్టదు—అదో ఇంద్ర వదని.

జగన్నాథంగారు ఆలోచనలో పడ్డారు. . . .

అప్పుడు తాను తాళ్లదిన్నెలో పనిచేసేవాడు. ఆ వూళ్లో నిలిమెంటి స్కూలు అప్పుడే ప్రారంభించారు. ఆ బడికి టీచర్లు, భవనం—విద్యార్థులూ అన్నీ కూడవలసిన పాంగులే! తాళ్లదిన్నె యొక్కడో విసిరేసినట్లుగా జిల్లా చివర్లో ఉంది. దానికితోడు అది మలేరియా ప్రాంతం. మహారాజ్యాన్ని కప్పుకున్న తలకేస కొండవరియలదాపులోనే ఉంది తాళ్లదిన్నె! అందువల్ల ఆ బడికి యే టీచర్ని వేసినా వచ్చేవాడుకాదు. కానీ తెగించి వచ్చినవాడు సూర్యం ఒక్కడే! అప్పుడే తెలియనింగ్ స్కూలునుంచీ వచ్చిన పాంగుతో మాంచి నొసేరుగా—పాల పాంగులాగా వుండేవాడు. బ్రహ్మదారి కావటంవల్ల భోజనానికి నా నా అవస్థాపడే వాడు. కొన్ని దినాలు చెయ్య కూడా కాల్యుకో రూశాడు. అయ్యవార్ని చేయబోతే కోతి పిల్లయేది. నంకాయకూరకు కాకరకాయ కూరకు భేదం అట్టే వుండేదికాదు. . . . ఈ చవి చచ్చిన భోజనంతో జొన్నకరలాపున్న సూర్యం పరకపుల్లలా గై పోయాడు వచ్చినవాడు అతనిలోపున్న ఉత్సాహం చవిటిపర్రలో వాన జల్లులా యింకిపో సాగింది. దీని జతకు మలేరియా తోడయింది. ఈ రెంటితో మరి డీలాపడిపోయాడు సూర్యం....

“ఏమిటి మేష్టారూ! ఆలోచిస్తున్నారు?”

హెడ్మాస్టరు సూర్యం పలకరించాడు.

“అఁ. . . . అహఁ. . . . ఏంలేదు. నువ్వు వేను తెలిగించిన దీపం అంటే ఆలోచిస్తున్నా—అంత పెద్ద మాటలకు తగుతానా అని”

“బహుశా మీరు మరిచిపోయారేమో. అది వ్యాయమేలండి. ఉపకారం చేసినవాళ్లు దాన్ని మనసులో వుంచుకోరు. కానీ ఉపకారం పొందినవాడు చచ్చేదాకా దాన్ని భద్రంగా మనసులో వుంచుకోవాలి.

“మనం అప్పుడు తాళ్లదిన్నెలో పని చేస్తున్నాము. ఏనుండి తాళ్లదిన్నె యొక్కడుందో మీ కెవరికైనా తెలుసా?” సూర్యం టీచర్లందరినై పూచూశాడు.

“.....”

“తెలిదు! ఎలా తెలుస్తుంది! చిత్తూరు, కడప జిల్లాలకు పరిపాద్దుగా తలకేస కొండలున్నాయి. ఆ కొండలకింద—అంటే ఆ అడవుల్లోని పులులూ, చిరతలూ గర్జిస్తే వినబడే దూరంలోవుంది తాళ్లదిన్నె. ఆ వూళ్లోని బడికి బిల్డింగ్ లేదు. బిల్డింగ్

ఆ బడికి పిల్లలురారు. ఆ పూళ్లో జీవితం గలి యెలావున్నా—ఆ బళ్ళో ఉద్యోగం మాత్రం ము దారీయే!

ఒకసారి నాకు మలేరియా వచ్చింది. ఎందు కున్నాను? తలకేస కొండల జోకునీళ్లు చూసి గ్ల భ్రమించి, వాట్లో స్నానం చేశాను అంతే తిరియూ పట్టుకుంది. జ్వరంతో నా చుట్టరిట్లో నా అవస్థ పడుతుంటే జగన్నాథంగారు, నన్ను చ్చుంటికి తీసికెళ్లారు. వారి సవర్యలో నాకు గ్రం బాగయింది . . . నేను ఏ ముహూర్తంలో గన్నాథంగారింట్లో అడుగుట్టానోగానీ, తాళ్ళదిన్నె దిలేవరకూ—అంటే నాకు పిల్లనిచ్చిన మామ రు తన కూతురిసుఖంకోసం నన్ను బదిలి క్కేయించుకునేదాకా వారి కడప దిగలేదు. అప్పుడు జగన్నాథంగారు ఒకసారి న న్నడిగారు—నువ్వు యెం పుకు మెట్రిక్ పరీక్షకు కట్టకూడదూ—అని.

నా తర్వాత ఒక్కసారిగా పిడుగుపడింది. లెక్కల్ని తల్చుకుంటే నాకు మరి రెండు జన్మాలపాటు పరీక్షలు వద్దనిపించేది. అంతేగాక, అప్పటికే యధాశక్తి మూడుసార్లు దాడిచేసి వేడిపోయాను. కానీ జగ న్నాథంగారి బలం చూసుకుని, భయాన్ని చిన్నిం ట్లోకితేసి నిలుకేసి ధైర్యంగా నాలుగోసారి — అంటే అప్పటి రూపు ప్రకారం చివరిసారి దాడి చేశాను. కీరణ భేద్యమైన తాజేలు చిప్పలాంటి మన తలకాయలోకి జగన్నాథంగారు లెక్కల్ని ఎక్కించ టూనికి వడే శ్రమ చూస్తే ఒక్కోసారి నాకే జాలి ముంచుకోచ్చేది. . . . కానీ మొత్తంమీద వీరు నన్ను మెట్రిక్ — తర్వాత ట్రెయినింగ్ పాసు చేయించారు అంటే నేనే నా శ్రమతో పాసు కాలేదనేగా!” బిగ్గరగా నవ్వుడు సూర్యం.

సభ్యతకోసం టీవర్లంతా నవ్వారు. . . . పీకటి నాలుగు వైపులనుంచి కలిసికొంటుంది. చిన్న పట్నం అనిపించుకోవటానికి నానా తంటాలూ పడుతున్న ఆ పెద్ద పల్లెలో ఇంకా నన్న వాగరికత పిల్ల మొగ్గులు వేయలేదు. పాలలనుంచి యిళ్ళకోస్తున్న కూరలు బడిమం దున్న పంట కాలువలో కాళ్ళాగ్ చేతులూ కడుక్కుంటున్నారు. ఊళ్లో దీపాలు వెలిగించారు బడిమందరున్న వాగులరాళ్ళకట్ట మీదకూచున్న శిద్ధమనిషి “భండన భీము దార్తజన బాంధవుడుబ్బా బాణ తూణ కోదండ కళా ప్రసవం..” అంటూ పద్యాన్ని ఏలలా లాగుతున్నాడ . . . “భోజనానికి వెడదారా సూర్యం” అన్నాడు జగన్నాథంగారు.

“అప్పుడేనా” అన్నాడు సూర్యం.

“అంతేనండి ఈ పూళ్లో—గూట్లో దీపం, వోట్లో కడి” అన్నాడు లెక్కలటేచరు వెంకట రామయ్య.

“అబ్బ ఎన్ని దినాలకు విన్నానండి తెలుగు జాతీయం. . . . జగన్నాథంగారూ. . . . భోజనా షికి వెళ్దారండి”

టీవర్లంతా సెలవు తీసుకుని వెళ్ళిపోయారు. జగన్నాథంగారు, సూర్యం జగన్నాథంగారింటికి బయలుదేరారు. . . .

సూర్యం భోజనంచేసి పడుకోవటానికి బడికి వెళ్ళిపోయాక, అనసూయమ్మ భర్తతో అంది— “చూశారుటండీ! ఆశ్చర్యం! సూర్యం చాయలెలి

కొంక తీరినవేళ

మెంటరీ స్కూలు పాఠ్యా స్వరైపోయాడు” “ఎందుకా? మెట్రిక్ పాసయాడు ట్రెయినింగ్ పాస యా డు. ఆ యి నా పాఠ్యాస్తరు కావటం యిదేగా మొదటిసారి” అన్నారు జగన్నాథంగారు

“అది సరేలండి మీరు ట్రెయివేటు చెబితేనేగా ప్యాసయాడు. నే చూర్లేదేమిటి ఆ సందం!”

“అదే వద్దన్నాను సూర్యం తెలివితేనివాడేం కాదు నేను చెప్పుకున్నా పాసయేవాడు”

“ఈ వేదాంతం సరేలండి—అప్పట్లు మీరూ మెట్రిక్ పాసయారుగా”

“ఆ . . . అయ్యాను పదిహేనేళ్ళ క్రితం ఉండ బట్టలేక” “మిగిలిన ట్రైనింగు పరీక్షకు మీరు కట్టగూడదూ” అంది అనసూయమ్మ నడవతో విడపోయిన పిల్లాళ్ళ పడుకోపెడుతూ

ఒకడు తన మిత్రునితో తన ప్రేయసి కేశసౌందర్యం గురించి వర్ణిస్తున్నాడు. “బాగును పోలిన రంగు, సముద్ర కెరటాల్లాంటి వంకీలు, సరిగ్గా 4 అ||, 5 అం|| పొడవు.”

అయితే వెంటనే ఏదైనా కేశసంహారిణీ నబ్బు వాడి ఆ మె తల తీయించేసెయ్. అంతకం టే బట్టతల వుంటే మేలు. హాలి డేజ్ మోడల్ అనైనా అను కుంటారు.

పి. ఆనందవర్మ (భీమునిపట్నం)

జవాబుగా జగన్నాథంగారు నవ్వారు భర్తకేసి ఆశ్చర్యంగా చూసింది అనసూయమ్మ. “నాకెందుకే పరీక్షలూ—పడవులాను. నా పరీ

క్షలూ నా బ్రతుకూ సారధితోనే కాలిపోయాయి. మిగులున్న నాలుగేళ్ళ సర్వీసు అలా కళ్ళమాసుకు గడిపేస్తే సరి.”

సారధి పేరు అనసూయమ్మ గుండెను ముల్చుల్లి తాకింది. . . ఆ నాటికి అనసూయమ్మ పూరుకుంది గానీ ఆ విషయం అవిడ మనస్సులో రాజుకుంటూనే ఉంది సూర్యం తన భర్తమీద పాఠ్యాస్తరు కావడం అవిడ సహనంతోకపోయింది. కానీ సూర్య మంటే అవిడకు గంపెడత ప్రేమ దాదాపు పడేళ్ళ చేతికందుతున్న కొడుకే—సారధి చేయిజారి పోయాడు దాదాపు ఆ రోజుల్లోనే సూర్యం తాళ్ళ దిన్నెకు వచ్చాడు. మంచుతో తడిసిన మల్లె మొగ్గులా స్వచ్ఛమైన అతని మాటల్లోని అమాయ

కత్తం, కాలుకపిట్టల్లా ఉన్న కళ్ళలో ఎప్పుడూ చిందులాడే ఉత్సాహం, దువ్వెనమీద తిరుగుబాటు చేసే ముఖాన్ని ఆశ్రయించిన క్రావు—ఇవి ఆనాటి సూర్యం లక్షణాలు. వీటివల్లనే సూర్యంలో సారధి కనిపించాడు అనసూయమ్మకు . . . కానీ సూర్యం మీదున్న మమత, భర్త స్థితి అవిడ మనసులో యిప్పుడు ఎల్లు, పడుతున్నాయి.

2

కాలచక్రం దొర్లుతూఉంది. ఒక దీగ్గరమైన సంతకర్తరం జగన్నాథంగారి వార్తకృంమీద తన ముద్రను వేసి వెళ్ళిపోయింది సూర్యం పాఠ్యా స్తరుగా ఒక ఇన్ క్రిమెంటు కూడా పువ్వుకున్నాడు .

ఆరునెల్లు దగ్గర పడుతున్నాయి. టీవర్లంతా ఎనిమిదో తరగతికి పాఠాలు పూర్తిచేయాలని స్కూలు తర్వాత క్లాసులు పెట్టుకుంటున్నారు. బడి నదిరినా సూర్యం ఉండమంటే స్కూల్లోనే నిల్చిపోయారు జగన్నాథంగారు. చాలామంది టీచర్లు వెళ్ళిపోయారు, తనకు తెలిని ఏదో లెక్క అడిగి చెప్పించుకొంటున్నాడు సూర్యం. ఇంతలో ఒక పిల్లాడు పరుగుత్తుకొచ్చి దారుణమైన వార్త చెప్పాడు. సూర్యం అలాగే క్రుంగిపోయాడు. జగన్నాథంగారి నాడుర్లో ఒక్కసారిగా విద్యుత్తు ప్రవహించింది. అదిరిపడి మళ్ళీ ప్రశ్నించాడు.

“ఏమిటా . . ఏం పాము ?”

“నాగుపాముండి”

పరుగులిశారు యిద్దరూ అప్పుడే జగన్నాథం గారి యిల్లు సంతలా ఉంది. జనాన్ని తోసుకుని లోపలికెళ్ళి అనసూయమ్మను చూశారు. అనసూ యమ్మను చూడగానే జగన్నాథంగారి మనసులో ఒక సందేహం కలిగింది—అనసూయమ్మ బ్రతికే ఉందా ? చనిపోయిందా ? . . . మనసులో కదిలిన యీ సందేహానికి జగన్నాథంగారు వణికిపోయారు. . నాడి చూశారు ఎక్కడో — ఆలోచనకు తగలని పూర్వ స్మృతిలా అడుతోంది. జగన్నాథంగారు ఒక్కసారి గాఢంగా నిట్టూర్చారు. ఎదలో ఆశ క్రుంకుతుంటే, భార్యకేసి—పాతిక సంతకర్తరాల తన జీవితంలోని వెలుగునీడల్ని తనతోకూడా పంచుకున్న జీవిత భాగస్వామినికేసి చూశారు. కళ్ళలో కనుపాపలు కనబట్టులేదు. తెల్లగుడ్డే కన్నంతా ఆక్రమించుకుంది. శరీరం క ట్టేలా గైపోయింది నోట్లోనుంచి సురగ కారుతోంది . . .

మృయ్యుగారికి పాము కరిచిందని ఎవరో చెప్ప గానీ దిగిస్తున్న బండికట్టు అలాగే వదిలేసి వచ్చాడు కరమల అనంతాచారి. జగన్నాథంగారికి ధైర్యంచెప్పి మంత్రం వేశాడు తర్వాత పది మిరప కాయల్ని నజ్జ గుజ్జగా దంచి అనసూయమ్మ నోట్లో వేశాడు కానీ అవిడలో చలనం ఆగుపించ లేదు మళ్ళీ రెండు మూడు సార్లు మంత్రంవేసి చూశాడు కానీ లాభంలేకపోయింది.

“అయ్యోగారా! పామును సంపేశారా!” అనంతా చారి ప్రశ్నించాడు

“తప్పించుకుంది అచారీ! వోయబ్బు తెగదారి డుంది.” ఎవరో జవాబిచ్చారు.

పాముకు సంబంధించిన వూహ యెదలో కడ

లాడి ఒళ్ళ జలదరించింది జగన్నాథంగారికి. అనసూయమ్మకు తెలివి వస్తుందేమోనని అనంతాచారి మరోగంట కూచున్నాడు. . . ఈ లోగా చుట్టూరూ మూగున్న చాలామంది యిళ్ళకు వెళ్ళిపోయారు. టీచర్లందరూ కళ్ళలో ప్రాణం ఉంచుకుని నిలబడే ఉన్నారు. జగన్నాథంగారు చీకటి నిండిన మనస్సుతో రాతికూచాలా కూలబడే ఉన్నాడు. వారి ముఖంలో భావాల ద్వంద్వయుద్ధం లేదు వారి ముఖం తుడిచి శుభ్రంచేసిన పలకలాగుంది అద్దమైతే చుట్టూరూ ఉన్న అందరి ముఖాల్లోని బాధ ప్రతిఫలించేది ...

“ఎలానండీ—అయ్యగారూ !” అనంతాచారి బయలుదేరాడు.

జగన్నాథంగారిలో చివరిజాతి కూడా అస్తమించింది

అనంతాచారి వెళ్ళిపోయాడు.
రాత్రి పదిగంటయింది.
టీచర్లంతా వెళ్ళలేకుండా ఉన్నారు.
అందరి ముఖాల్లోనూ దుఃఖం గూడు కట్టుకుంది.

అనసూయమ్మకు తెలివి రాలేదు—
జగన్నాథంగారు అక్కడ లేనట్లుగానే వైద్యాలూ, మంత్రాలూ జరుగుతున్నాయి
రాత్రి పన్నెండైంది
టీచర్లంతా దిగాలుపడిపోయారు కానీ ...
అనసూయమ్మకు తెలివీ రాలేదు

గోడ కానుకొని మంత్రముగ్ధుడిలా కూచున్న జగన్నాథంగారు లేచారు ఏమైనా వెబితారేమోనని సూర్యం ముందు కొచ్చాడు

“మీ రందరూ దయచేసి వెళ్ళిపోవాలి” అన్నారు. సూర్యం ఆశ్చర్యపోయాడు

“ఎందుకూ ?” అన్నాడు
“ఉండి చేయగలిగింది లేదు—అందుకు.”

టీచర్లంతా వెళ్ళిపోయారు
సూర్యం మూత్రం ఎదరింటి అరుగుమీద కూచున్నాడు . ఎక్కడో చుట్టిల్లెక్కి కోడి కూసింది. సూర్యానికి మగతగా తూగు వస్తూంది. బోడ కొల్తలపైనుంచి సాగ నిదానంగా లేస్తూంది .. సూర్యాన్ని నిద్ర లోగొంటుంది

‘అయ్యగారూ ! అమ్మయ్యగారి సంగతెమన్నా తెలిసినదా?’ మడివర్తి కెళ్ళున్న అనంతాచారి పలకరించి జవాబు రాకపోయేసరికి తన దారిన తాను సాగిపోయాడు తూరుపు తెలతెలవారుంటే ఎవరో కుర్రాడు వూపి వూపి నిద్రలేపేతేగానీ లేచాడుకాదు సూర్యం

“ఏమిటా అనసూయమ్మగారు . . .”
“చచ్చిపోయారుసార్ . . .” అన్నాడు కుర్రాడు.
సూర్యానికి ఎందుకో స్వగ్రామంలో ఉన్న వాళ్ళమ్మ జ్ఞాపకం వచ్చింది.

3

పదిహేను రోజుం తర్వాత బడి కొచ్చారు జగన్నాథంగారు టీచర్లంతా తమ సంతాపం వ్యక్తం చేశారు.

“ఏం చేస్తాం. అది భగవంతుని నిర్ణయం.

నా బ్రతుక్కు దీపం అనసూయ. దేవుడు ఆ దీపాన్ని ఆర్పేశాడు నా బ్రతుకు చీకట్లైపోయింది” అన్నారు జగన్నాథంగారు

“పిల్లాడు ఎలా ఉన్నాడండీ” అన్నాడు సూర్యం.
“బాగానే ఉన్నాడు ... వాణ్ణి పక్కింటివాళ్ళు చూస్తున్నారు” జగన్నాథంగారు అన్నారు.

గుండె రుస్సుమంది సూర్యానికి. మెరుపు మెరిసినట్లుగా ఒక ఆలోచన రేగింది తల్లో. కానీ బయటికి అనలేకపోయాడు

రోజులు గడుస్తున్నాయి. జగన్నాథంగారు బడికి వస్తున్నారు కానీ ఎవరోసూ పలకటంలేదు. పాతం చెప్పటంలేదు రావడం—గంటయ్యేదాకా కూచోవటం—గంట కాగానే ఇంటికి వెళ్ళటం—ఇది అతని కార్యక్రమం

ఒకరోజు సాయంకాలం టీచర్లంతా షికారు కెళ్ళారు. పొద్దుకూకేవరకూ ఏవేవో నిషయాలు మాట్లాడుకున్నారు పొద్దు గూట్లో ఎడింది. మత్తుగా వెన్నెల కురవటం ప్రారంభించింది. ఇత్తడి బిళ్ళలా—లేత పసుపు రంగుతో చంద్రుడు ఆకాశంలో సాగబారాడు. అవ్వకొనందంలాంటి ఆ వెన్నెత్లో ప్రకృతి అనందంతో నిలబడిఉంది. చెట్లులేని ఆ కొండపేరు—బోడికొండ—ఆ కొండ,

కొండక్రింద వానకాలంలో తప్ప నీటిపాయ కనిపించని పిల్లయేరు, పిల్లేటి గట్టునందీ పూరి పాలి మేరదాకా ఎరుచుకున్న సజ్జవేలు, వేలలో మంచెల మీద నుంచి డబ్బాల శబ్దంతో కలిసి వినిపించే పల్లె పదాలూ—నీటిలో కాలక్షేపం చేస్తూ ఎనిమిది గంటలదాకా గడిపారు చాలా పొద్దు పోతుందని యిళ్ళకు బయలుదేరారు కొండదిగి పిల్లనంక దాటుతుంటే జగన్నాథంగారు ఎదురయ్యారు

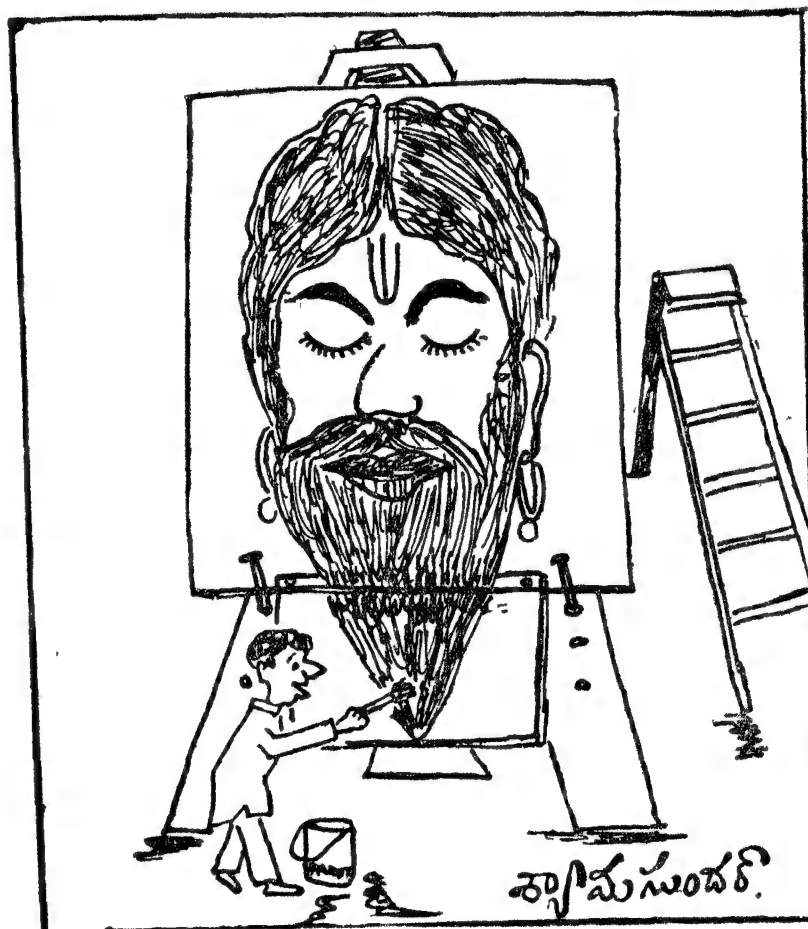
“ఏమిటి మేష్టారూ యిప్పుడు వెళ్తున్నారు ?” ఆశ్చర్యంలో (ప్రశ్నించాడు సూర్యం

“ఏంలేదు ఆ ఇంకదిబ్బి లేదూ—అక్కడ నా పుస్తకం మర్చిపోయాను—తెచ్చుకుందామని”

అందరూ తిరిగి వెళ్ళారు పుస్తకం అక్కడే ఉంది అందుకుని చూశాడు సూర్యం. అది ‘మెథడ్స్ ఆఫ్ టీచింగ్ ఇంగ్లీషు—’ (ప్రైవేటు సరీక్స్ పుస్తకం

రెండోరోజు చిత్తూరునుంచి జగన్నాథంగారికి ఒక పార్సెలు వచ్చింది విప్పిచూసి అందరూ ఆశ్చర్యపోయారు. అందులో ఒక సెట్ (ప్రైవేటు పరీక్ష పుస్తకా లున్నాయి

“ఎవరికండీ యి ?” సూర్యం ప్రశ్నించాడు.
“నాకే!” జగన్నాథంగారికళ్ళలో నీళ్ళ నిలిపాయి.



పండిత
డి. గోపాలాచార్యులవారి

ప్రియామృతం

ఆరోగ్యానికి బలగానికి
ఆయుర్వేదాశ్రమం
(ప్రైవేట్) ఏమిటేడీ
మదరాసు-17

డాక్టర్ వృత్తి చేయండి!

ఇంటిలోని విరామంగా కూర్చుని
పుండ్రమును బోధించి ట్యూషన్ వద్దారు,
ఘోషించుట చిగువుకొని, అన్ని
మెంటుగజిల్లకు శాస్త్రజ్ఞుగా డిప్లొమా
గాంచింది. (పాస్ పర్ట్ న్ ఉంది).
వివరములకు వెంటనే వ్రాయండి.

Indian Homoeopathic College
(APW) Jalandhar City

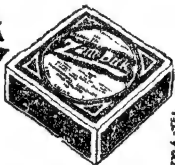


జామ్-బక్ శమనపర్చి మాన్పును!

మీరు జామ్-బక్ ను వదిలే రుదావర మంట
బిడ్డ, ఎండికనగా, చివర అన్న బిడ్డన మూలికా
అంటునిరోడక ఒడ్డులు గంపు. భర్తవాపులకు,
తండ్రి వాల్చ వాపులకు, కోక ప్రసవమున
జామ్-బక్ ను వారండి. ఆయింట్ మెంటు జామ్-
బక్ తో మీరు రక్షణ శమనము గలుగును. దీనిలో
అంత క్రొవ్వలు మానెలు లేవని గ్యారంటీ
లేయబడినది

Zam-Buk

జామ్-బక్
మూలికా బామ్



(ఇది మందుల వ్యాపార అంశంవలన వాడకును.
సి.ఐ. ఫర్ ఫార్మ్ (ఇండియా) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
బొంబాయి.

పోల్ ఎంట్రు. దాదా డి కంపెనీ,
86, నై నప్పనాయక పిడి, ముదాసు-8

కోరిక తీరినవేళ

“ఎందుకంటే అలా”

“అనసూయ చనిపోయేటప్పుడు ఒకే కోరిక
కోరింది”

“ఏమని—పరీక్షకు కూర్చోమనా?”

అనసూయ తలపాటు జగన్నాథంగారు.

“అలాగైతే పరీక్ష కూర్చుంటున్నారా?”

“అందుకేగా పుస్తకాలు. మార్చి పరీక్షకు
మొస్తునే డబ్బు కూడా కట్టిశామ ఇక శ్రద్ధగా
చదవాలి”

టీచర్లంతా ఆశ్చర్యంతో తలమునకలై పోయారు
జగన్నాథంగారికి యిక ఉన్న సర్వీసు మహా అంటే
నాలుగేళ్లు. పరీక్ష పాసయిన తర్వాత ఎప్పుడో
ఖాళీలు వస్తే పాడ్వాన్లరు ఉద్యోగం! వారు
పాడ్వాన్లరై నా డీకంత్ పెద్ద భేదం కనిపిం
చదు! అనలు అనసూయమ్మ చనిపోయిన తర్వాత
జగన్నాథంగారు మనిషే కాదనుకుంటే యీనాడు
వారు పరీక్షకు చదువుకుంటున్నారు. వారికి పిల్లాడి
కన్నా పరీక్షే ఎక్కువైపోయింది కాస్తేపు
తర్వాత జగన్నాథంగారే అన్నారు

“నీకు తెలుసుగా సూర్యం—అనసూయ న న్నే
నాడూ యేమీ కోరలేదు. కానీ చనిపోయేముందు
నన్ను పరీక్ష పాస్ చే .. పాడ్వాన్లరుగా రిటైరు
కమ్మని కళ్ళలో నీళ్లుండుకుని మాట్లాడలేక
మాట్లాడలేక ప్రార్థించింది. ఇదేమంత పెద్ద
కోరిక కాదుగా. అదికూడా ఎందుకు తీర్చకుండా
పోవాలి”

జగన్నాథంగారు వెళ్లిపోయాక టీచర్లమధ్య
షర్మ పుంజుకుంది

“సార్! మీరేమైనా అనండి—జగన్నాథంగారు
పట్టుదల మనిషి”

“పట్టుదలా పిండాకూడా . . జగన్నాథం
గారి కొడుకు లేడంటే . బిడేళ్ళవాడు—వాడు
దిక్కులేని పిల్లాడిలా అక్కడా యిక్కడా తింటూ
తిరుగుతూ పెరుగుతుంటే ఈ మనిషి పరీక్షలకు
కూచుంటున్నాడు”

“ఇదంతా చూస్తే నాకే ...” ఏదో అన
బోయిన సూర్యం అర్థాక్షిలోనే అగిపోయాడు.

* * *

పుస్తకాలు పచ్చిసప్పటినుంచి జగన్నాథంగారికి
అపొరాత్రాలు చదవటానికే చాలడంలేదు వంటు,
భోజనం, పిల్లాడు అన్నిటిమీదా ఆశ్రద్ద ఎక్కువై
పోయింది. పిల్లాణ్ణి యిరుగూ పొరుగూ చూసు
కుంటున్నారు... ఇలా సరైన తిండి, విశ్రాంతి లేక
జగన్నాథంగారి ఆరోగ్యం బాగా దెబ్బబడిపోయింది.
జ్వరం నాలుగు రోజులు కాసి టైఫాయిడ్ గా
మారింది. సూర్యం జాగ్రత్తగా మందు మాకు
చూసుకునేవాడు. జగన్నాథంగారు మాత్రం అంత
జ్వరంతోనూ పడకుండా చదువు సాగించేవాడు.
సూర్యానికి ఒకరోజు కోపంవచ్చి పుస్తకాలు లాగి
పారేయబోయాడు.

“మరిచిపోకు సూర్యం ... ఇది నా భార్య జీవి
తాని కంతా కోరిక. ఒకే కోరిక” అన్నారు జగ
న్నాథంగారు కళ్ళనిండా నీళ్లుండుకుని . . సూర్యా

నికి కూడా కళ్ళలో నీళ్లు తిరిగియి.

రోజురోజుకూ బగన్నాథంగారి ఆరోగ్యం
క్లిగించిపోతోంది. వేస్తున్న మందులూ మాకులూ
ఏవుతున్నాయో అర్థం కావటంలేదు. ఊళ్లో
ఉన్న డాక్టరు చిత్తూరికి తీసుకెళ్లా అన్నాడు.
జగన్నాథంగారు మొండికేసుకున్నారు. సూర్యం,
ఇతర టీచర్లూ ఆశలు వదులుకున్నారు. డాక్టరు
కూడా మందివ్వటం చాలించుకున్నాడు.

.. కానీ ఒగన్నాథంగారి ఆయుస్సు గట్టిది.
ఏవో నాలుమంటలవల్ల పది రోజుల్లో కోలుకున్నారు.

“అయ్యోరామ! ఆయ సెక్కుడ చనిపోతాడండి
—పరీక్ష పాసయ్యేదాకా!” అన్నాడు లెక్కరి టీచరు
వెంకటరామయ్య . . సూర్యం మనసుతో ఆ మాట
ముల్తూతూ గుచ్చుకుంది

జగన్నాథంగారి ఆరోగ్యం కుడటపడిన తర్వాత
పదిహేను రోజులు సెలవు పెట్టారు. తిండి
నిద్ర వదిలి చదివి పరీక్షలు రాసి వచ్చారు.

“ఎలా రాశారండి?” అన్నాడు సూర్యం

“బాగా రాయలేదు సూర్యం పాసుకావడం
సందేహమేలాగుంది”

ఆ సంగతి సూర్యానికి ముందే తెలుసు
ఎనిమిదో తరగతి పరీక్షలు జరిగాయి. మరి
కొన్నాళ్ళకు వేసవి సెలవులు వచ్చాయి. వాటి
కోసం పది నెలలనుంచి ఎదురుచూస్తున్న టీచర్లు
కొత్తగా రెక్కలోబ్బిన పిల్లల్లా పారిపోయి మళ్ళీబడి
తెలిచేరోజు వారిరు మళ్ళీ బడి ప్రారంభమైంది.

ఒకరోజు ఉదయం లేచి పేసరు చూస్తున్న
సూర్యానికి ట్రైనింగు పరీక్షల ఫలితాలు కనిపిం
చాయి జగన్నాథంగారి నంబరు చూశాడు జగ
న్నాథంగారు ఫస్ట్ క్లాస్ లో పాసయ్యారు. ఎగిరి
గంతేసి పేసరు అలాగే తీసుకుని జగన్నాథంగా
రింటికి బయలుదేరాడు సూర్యం ఇంటిముందు
జగన్నాథంగారి అబ్బాయి అడుకుంటున్నాడు చింకి
జుట్టు, చిరుగుల చొక్కాతో ఎముకల గూడులా
ఉన్న ఆ పిల్లాణ్ణి చూడలేకపోయాడు సూర్యం.
వాణ్ణి చేతుల్లోకి తీసుకుని ఇంట్లో కెళ్ళాడు. జగ
న్నాథంగారు గొడవైపుకు తిరిగి కూచుని ఉన్నారు.
చారి చేతుల్లో పేసరుంది.

“సార్! మీరు ఫస్ట్ ఫస్ట్ క్లాసులో పాస
య్యారు . . మీరు కాకపోతే మరెవరండి పాసయే
మొనగాడు” ఉత్సాహంకొద్దీ సూర్యం అరిచాడు.

“... ..”

“సార్! మీరేమో పాసే కాసన్నారు. చూశారా
ఫస్ట్ .. ఫస్ట్ క్లాసులో” భుజంమీద
చెయ్యేసి ఊపుతూ అన్నాడు సూర్యం. జగన్నాథం
గారి చేతుల్లోని పేసరు నేలమీదికి జారింది తల
ముందుకు వారి—వేళ్ళాడింది.

సూర్యం వంగిచూశాడు ... ఒక్కసారిగా
గుండె జలదరించింది. ఏనాడో లెక్కరి టీచరు అన్న
మాట మనస్సులో మిన్నగులా కదిలింది. మళ్ళీ
చూశాడు సూర్యం. జగన్నాథంగారి పెదవులమీద
యింకా తెరిగిపోని తృప్తి మాత్రమే కనబడింది.
సూర్యం భారంగా వడుస్తూ ఇల్లు చేరాడు ఇంటి
కొచ్చేదాకా తన చేతుల్లో కుల్లా దున్నాడన్న సంగతి
సూర్యానికి జ్ఞాపకమే లేదు. గట్టిగా తన హృద
యానికి అగుముకున్నాడు.

★

అక్కడు విసుగ్గా “ఏం కావాలో చెప్పు” అన్నాడు.

బీర్బల్ ఏమవు ఆవి “ఆపచుగును కూజాలో పెట్టండి” అన్నాడు.

అక్కర్ ఆశ్చర్యంగా “అరే ఆ ఏనుగు కూజాలో ఎలా పడుతుంది. కూజా చిన్నది. ఏనుగు పెద్దది” అన్నాడు.

బీర్బల్, కాదు ఆ ఏనుగును కూజాలోపెట్టి ఇమ్మని మారం చేస్తున్నాడు. “నురేదైనా కోరుకో నాయనా! ఆ ఏని సాధ్యం కాదు” అన్నాడు అక్కర్.

బీర్బల్, లాభంలేదు ఆ ఏనుగును కూజాలోపెట్టి తీరవలసిందే అని ఏమవు ఎక్కువచేశాడు.

బీర్బల్ నాటకం

(27 వ పేజీ తీరునాయి)

అక్కరు అతన్ని ఎన్నోవిధాల తండ్రీగా బుజ్జించటం ప్రారంభించాడు. కాని బీర్బల్ తనపట్టు విడవక తనకోరిక తీర్చవలసిందే అని ఏమన్నాడు.

అక్కరుయొక్క తిప్పుకు ఆసా నోదోస్యగుకు, అశుభుర శ్రీమకు ఎంతో నవ్వువస్తోంది. కాని బలవంతంగా వారు తమనవ్వు నాపుకుంటున్నారు.

అక్కరు బాగా విసిగిపోయి, “ఛీ పోరా బాబూ! ఆ బ్రహ్మదేవుడు

గూడా నీ కోరిక నెరవేర్చలేడు” అన్నాడు.

బీర్బల్ నవ్వుతూ అక్కరుతో “మహారాజా! ఇప్పుడైనా ఒప్పుకొంటారా? చిన్నపిల్లల కోరికలను తీర్చడం అసాధ్యమని” అన్నాడు.

ఆతనియొక్క తెలివి తెలియకు అక్కరేగాక మొత్తమంతా ఆశ్చర్యపోయారు. అక్కరు నవ్వుతూ బీర్బల్తో, “బీర్బల్! ఇప్పుడు తెలిసివచ్చింది నాకు” చిన్న పిల్లలను ఊహకోబెట్టటం బ్రహ్మశ్రయమని. నీవు చెప్పిందే నిజం. నేనే ఓడిపోయాను. ప్రత్యక్షంగా నీ తెలివి తెలియవలసిన నాకు ఆనందాతి సరూపం చావు.” అన్నాడు ఆనందంగా. ★

శ్రీదేవి నవ్వు విరియుచుండ భర్తను సమీపించి కూర్చానమునకు కోకకు కుల్లాయికి నన్నని వంకరలు దిద్దెను దాహపులపై కూర్చానపు జలతారుపగులు చెదరగా ధవయు తారహారములు తన మృదుకరస్పర్శతో సరిచేసెను అమె కరతల స్పర్శవై శ్రీనాథుని సర్వాంగముల నానంద పులకితము ధియ్యెను.

అమె యాగుడనుచు ఆ క్రిందటి రాత్రి మహేశ్వరు నలంకరించిన గులాబి మాలిక తెచ్చి కర్పూల కద్దుకొనుచు, శ్రీనాథుని కంఠము నలంకరించెను శ్రీనాథుని నింతట నాపాద మస్తకము పరిక్షించి, “అయ్యో, నా తెలివి!” అనుచు బోసలికి చగి కమ్మారీ తిలక కరండముకొని వచ్చెను. ముందామె తన పైట చెరుగుతో భర్త ముఖమునగల విభూతి రేఖలు కనబడకుండదిద్ది, సాలభాగమున దోసగింజ వలె కమ్మారీ తిలక మలంకరించెను.

“గృహరాక్షి అనుజ్ఞ యైకదా?” యని శ్రీనాథు డనుగుచుండ నామె “ఒక్క కృణముతో” ననుచు ఎల్లెరముతో ఎర్రనీళ్ళుతెచ్చి దృష్టితీసి కర్పూరహారతి పల్కెను ఆ జ్యోతి కాంతితో దివ్య తేజస్సుతో వెలుగుచు, శ్రీనాథుడు సార్వక నాముడనిపించెను. సమీపస్థులగు సువాసినలు పల్లని యందుకొనుచుండ శ్రీదేవి తన కిష్టైర కంఠముతో మంగళశీత మాలాపించినది శ్రీనాథుడు వడు నారు సువర్ణములు పుష్పములతో కలిపి పల్లెరముతో నులచెను సువాసినల కలకలారవము శ్రవణ పర్వ మొనర్చెను.

ఆత డిక్కడినుండి చావడిలోనికి వచ్చునప్పటికి కరణము దాచపు సిద్ధము చేసిన నాగరకుల దున్నులు దుగ్గన, పోతనలు సంతోషముతో ధరించి యుండిరి. వృసంపాభట్టును సుప్రహృణ్యశ్రౌతియు ఇష్టము లేకున్నను, శ్రీతీయ వేసములు మార్చు

కవిసార్యభౌషండు

(23 వ పేజీ తీరునాయి)

కానిరి. తక్కిన విద్యంసులు మేధాధరణమున కొప్పక ఆనాటికి తమ పగర సంఘరము సంక్షేపించు కానిరి.

“అక్కా, అక్కా ఎట్లా ఉన్నాము?” అనుచు దుగ్గన, పోతనలు చేర రాగా, శ్రీదేవి వారి మేములును సరిదిద్ది మహాదేవ నిర్మాణ్య పుష్ప మాలలు వారి శిరస్సులను లలంకరించి విభూతి రేఖ దిద్ది, కమ్మారీ తిలకములు దిద్దెను.

శ్రీనాథుడును, వారు నలుగురును అలంకృతములైన నక్కములపై బయలుదేరిరి. వారికి దారిచూపుచు కరణము బాచప్ప మరియొక గుర్రముపై వచ్చెను. వారి చర్యలు పర్యవేక్షణ మొనర్చ నిద్దరు విద్యానగర రక్షకులు వెంట నంటిరి. కరణము బాచప్ప వారికి విద్యానగర విశేషములు చూపి, వర్ధించుచు దారితీయచుండెను క్రిందటి సాయంకాలము వచ్చిన సాస్నుసారి బజారుననే తా మందులో కలిసిన ప్రదేశ మతిక్రమించి దక్షిణముగా వేగిరి కుడిప్రక్కను ధన్వాయకుని సభా మండపము టంకశాలయు ఎడమ వైపున దూరము నుండి రాజభవనములు చూపుచు, నక్కడ మందు రమును చూపెను అందులో పదునొకండు గజములు కలవు.

వానిలో మధ్య రాయలవారి తెల్లయేనుగు ధర్యన విచ్చెను. అది చిన్నకొండవలె సున్నతమైనది. దానికి ముప్పదియారు తుభకరములగు మచ్చలు కలవు. మానట్లొందు దాని యెదుట అన్నము వండి నేతితో కలిపి, పెద్ద ముద్దలుచేసి దాని కందించుచుండిరి. మంగళప్రదమని రాయలవా

రనుదినము ప్రాతకాలమున నీ టేనుగును దర్శింతురని బాచప్ప తెలిపెను దాని దర్శనముచే శ్రీనాథుడును ముదితుడై సంతోషమును భ్యంక మొనర్చి నమస్కరించెను ముందు కుప్పకవించి ప్రధానాలయు సానుంత మండలేష్వరులయు భవనములు చూచుచు వారు ఆవల కమలాపుర సమీపమునగల బ్రాహ్మణవాడలోనున్న ముమ్మకవి యింటి ముందు ఆగిరి.

వారు లోనికి పోదోపుడుండగానే ఆవలినుండి విచిత్రమగు సుత్యనము వచ్చుచుండుట చూచి, అగి దాని సుత్యంతో తిలకించుచుండిరి.

ముందు బలిష్ఠమైన వృషభములు రెండు పూచ్చిన అర్ధ చంద్రాకృతికల శకట ముండెను. దానిపై పుష్పనూతాలంకృతమగు కంఠధక్కయుండెను దాని కిరుపార్శ్వముల నిద్దరు కూర్చుండి వెండి కల్లలతో మ్రోగించుచుండగా, ఆ ఘక్కపైకిని, క్రిందికిని, ప్రక్కలకును ఎగురులాడుచు, పరిభ్రమించుచు, చిత్ర చిత్రగుతుల తాండవించుచుండెను అల్పది తాండవించుచుండ నా శకటము ముమ్మకవియింటి ముందాగినది.

వెంటనే శ్రీనాథునకు వెనుకనుండి ముమ్మకవి యింటి తలుపులును గివాళ్లములును దబదబలాడుచు మూసివేయబడినవి శ్రీనాథు డాశ్చర్యముతో తిలకించుచుండెను.

ఘక్క శకటము ముందుకు సాగినది. దాని వెనుక నలుగురు వందులు కైవారము లొనర్చుచు డిండిమకవి సార్వభౌముని బిరుదావళి కీర్తించుచు, నడచుచుండిరి వారి వెనుక చిత్రాలంకృతములైన చీన నల్కంబర ధృజపలుపూసిన యిద్దరు నాల్కమాడుచు జనుచుండిరి ఆ వెనుక డిండిమ బిరుదావళి కూర్చిన శ్లోకములను గ్రుక్క త్రిపుకొనకుండ నిద్దరు చదువుచుండిరి. వారి వెనుక

ఎంత అలసివచ్చినారు! ఆదు జొన్నపిండిమోరూడ—
“సేపించండి! దోషమాదు!” అనెను.

శ్రీనాథునితోపాటు వారు ఆ చల్లా యంబలి
సేపించిరి.

ఆపైన పుడయంగమముగా కవితాగోష్ఠి సాగి
వది ద్రావిడులు తేవారములు కర్ణాటులు పట్టు
దులును మహారాష్ట్రులు అభంగములును చదివిరి.
పారశీకవి కిన్నెరవంటి కంఠముతో గులాబిపూల
వాసన చిందుచున్న ప్రేమగీతములు పాడెను.
ఉత్పలకవి గీతలు ఆలాపించెను. అరబ్బీ, తురుష్క
కవులును పాలులే పాడిరి. ఆ భాష లందరికి తెలియ
కున్నను ముమ్మకవి ఇతర భాషలలోనికి భావాను
వాదము చేయుచున్నందున, వానా భాషే భావా
వేశములో నందరు నిమగ్నులు కాగలుగుచుండిరి.
రస ప్రపంచములో సంచారము చేయుచున్నట్లు వారి
వారికి తోచినది. ముమ్మకవి శ్రీనాథుని శృంగార
నైషధప్రకృతిని శాలివాహన సత్ప్రీతి మార్గర్య
మును వారికి వివరించి, స్వతంత్ర పద్యమొకటి
చదువుమని శ్రీనాథుని వర్ణించెను. అత ఓ రద్యము
చదివెను.

“పంపారాపాక్ష బహుజలా జాటికా
రగ్యధ్రపవన పౌరభ్యములకు
తుంగభద్రా సముత్పంగ పిషిఘటా
గంభీర ఘను ఘమారంభములకు
కళాసాపుర ప్రాంతకదళి వనాంతర
ద్రాక్షాంతాఫలస్త బకములకు
కర్ణాటకాపిషి కర్ణహలక రత్న
తాటంకయుగ ధాళధభ్యములకు
విర్జిబంధ విబంధమై నెనయు కవిత
తెలుగునను సంస్కృతంబున బలుక వేర్క
పదధరింపుము దేవరాయకీర్తి
సమ్మూఖంబున సంప్రీతి ముమ్మసుకవి!”

అక్కడి కవులలో ఆంధ్రభాష రానివారికి గూడ
కొద్దిగానైన సంస్కృతము వచ్చియుండుటచే
సంస్కృతపద జటలమైన యాపద్యమందరికి
సర్వమై నది. కవులు బహువిధముల శ్లాఘించిరి.
ఇతర భాష కవులు అందరు పదకవిత్యమును అభిమా
నించుచున్నను, పూర్వవార వరాయణులగు నాంధ్ర
కవులే పద్య కవిత్యమును వదలలేకున్నారని ముమ్మ
కవి హాస్యపాడెను.

“అయ్యో, మా కవులు కూడ కొంతకాలము
మర్రికి ద్విపదను అభిమానించుచు, పద్య కవిత్యము
మీద దాడి సాగించినారు. మాబోంట్లకింకను అది
తంత్రకృతేదు” అని శ్రీనాథుడు నవ్వుచునే ఉత్తర
మిచ్చెను.

శ్రీనాథుని పద్యముతో ఇతరులకు లోపని విశి
ష్టము సుస్థిరంపగా ముమ్మకవి యాతనితో ఎల్ల
నెను

“మీరు వీధిలో డిండిమాడంబరము విననట్లే
ఉన్నారు. ఆయన కది యొక వ్యాధి. దానికి చికిత్స
చేయు వైద్యునికై బహుకాలమునుండి వెదకు
చున్నాను. మన మిత్రుడు వానును డిక్కడ
నుండగా ప్రాత్యహించి చూచితిని. ఆయన ఎంత
సమర్థుడైనను, సోరు తటస్థించినపుడు జానవరె
జారిపోవును. పూజ్యులైన విశ్వేశ్వరులకును, సాధ్య
పడలేదు. వ్యాధి వైశీషిక వ్యాకరణ శాస్త్రము
లతోపాటు సంస్కృతముతో ప్రాధ కవిత్యము
చెప్పగిగి సాహిత్య శాస్త్ర సిద్ధాంతముల గుట్టు

తెలిసి, దైర్ఘ్యముగా నిలువగలవారేగాని, ఆయనకు
చికిత్స చేయలేరు.”

స్వసంభాషింబు అందుపై నందుకొని “మా
శ్రీనాథభట్టుకు తమరు సెలవిచ్చిన విద్యలేకాక
వైద్యశాస్త్రము కూడ కొంత వచ్చును. ఇంకా
సాంఖ్యము సంగీతశాస్త్రము వచ్చును. కృష్ణ యజు
రేవము” వల్లించి, శ్రోతప్రయోగము కూడ
క్లుప్తముగా నేర్చినాడు” అనెను.

ఆ మాటలు వినగానే ముమ్మకవి “ఎన్నాంగో
ఎన్నా, ఎన్నా ఎంతవాడు! ఎన్నాళ్లకు నా కోరిక
తీరనున్నది!” అనుచు శ్రీనాథుని నర్యతోముఖ
పొండితీ వైభవము అందరితో ప్రశంసించి అద్భుతా
విష్టల గావించెను. అంతలో నాతని కేదో సందే
హము కలిగి, “మికేమైన బిరుదు లున్నవా?”
యని యడిగెను. సిగ్గు చిల్చికొని వచ్చుచున్న
ముఖముతో శ్రీనాథుడు శ్రావ్యకంఠముతో
నిట్లు చదివెను.

“తరువున గాంధీవం బిడదె ధర్మజా
నాన గిరీటి, యేనువా
క్రరసిజనేత్ర యావతి విచారము
చొప్పున గర్వ హీనతన్
మరలి తెనుంగుభూమి కనమాన్గతిన్

దొంగ:-మనకు లంచగొండికి
తేడా ఏమిటిరా?
మరొక దొంగ:-ఏదో తేడా
లేకపోతే, వాళ్లు మనకు ఎక్కడా
తగలరేం?
సి హెచ్. కుసుమ (గుంటూరు)

గాని పోవువాడనై
బిరుదులు పొరివాగుకడబెట్టితి
నతని సార్వభౌమిడన్

ముమ్మకవి యాశ్చర్యముతో నోరు తెరచి
“ఎన్నాంగో! ఇంగ అయణగిరాధావి సార్వభౌమను—
అంగ శ్రీనాథకవిసార్వభౌమ వీ!—నన్నా ఇరికి! నారి
వాగు ఎంగ?” అనెను.

స్వసంభాషింబు నారివాగు తీరమున వినుకొండ
దుర్గాధిపతియొద్ద బిరుడములు పెట్టివచ్చిన పుత్రాం
తము వివరింపగా ముమ్మకవి పొంగి పోయెను.

అప్పటికి మధ్యాహ్నవేళ దాటినది. తక్కిన
కవులకు సెలవిచ్చెనుగాని ముమ్మకవి శ్రీనాథుని
ససరివారముగా తనయంట నతిథులుగా నాహుట
కుండితీరవతనని నిర్బంధించెను. వారు సంగీదించు
చుండగా, “మీ శ్రోత్రియత్నమునకు ఏమియు
భంగమురాదు. మనమంతా పంచద్రావిడులలోని
వారము. మా యింట లింగన సోమయాజులే సావడు
దురు. మా యింటిలో మా అమ్మగారు అక్కగారే
వంట చేయుదురు. మీరు ఉండి తీరవరె. నిండా
ప్రాధ్యునినది” అనుచు ఇంటిముంగిట కూర్చున్న
రక్షక భటులను పిలిచి “భయములేదు. వీరిపూట
మా ఇంటనే ఉండురు. నేనే కాపుందును. వీరి విడి
దికిసోయి వీరిపూట అక్కడికి సాహుకు రారని

చెప్పి మరల మూడుజాముల కిక్కడికి రండు”
అని చెప్పెను. ముమ్మకవికి రాజా స్థానముతో
గౌరవస్థాన మున్నందున వారు వెడలిపోయిరి.
అతిథుల కందరికిని పాదప్రక్షాళనమునకు ఉదక
ప్రాతలు పెట్టిరి. శ్రీనాథుడు ద్రావిడవారము
సెరిగినవాడగుటచే తమకు నేరుగా మడి ధోవత
లీయరని తక్కిన వారికి రవాన్యముగా తెలిసి,
నేటికి నోరెత్తకుండ తాను చేసినట్లే అందరు
చేయవలెనని నవ్వుచు హెచ్చరించెను. ఆతడింటి
లోనికితోయి, కుల్లాయి కోక కూర్చానము గిడిచి,
కట్టిన పుట్టును ద్రిండ్లు దిగజార్చి పై నుత్తరీయ
ముతో భోజనశాలలో సీటుపై గూర్చుండెను.
తక్కినవారల్లె చేసిరి.

ముమ్మకవి సంధ్యవార్చి, వారందరు సర్దము
కాగానే సుఖాసీనులగావించి వడ్డన ప్రారంభింపు
డనెను. ముమ్మకవి విలంతు సోదరి అండరికి వడ్డిం
చెను. ఆ వంట ఎన్నియో క్రొత్త క్రొత్త సోపు
లతో ద్రావిడ కర్ణాట మిత్రము పద్యతివంటరచి
యెరిగినవారికి అప్యాయముగా సుండునట్లు చేయ
బడినది. ఒక్క పోతనకూతప్ప తక్కిన యతిధుల
కది నచ్చినట్లులేదు. వారి జిహ్వలకు అది క్రొత్త
యగుటచే ప్రధాన కారణము. ఆ వడ్డించిన పదా
ర్థములతో సుప్రసిండితో చేసిన క్రొత్త వంట
కము ముమ్మకవికి ప్రత్యేకముగా నిష్ప మగుటచే,
తా సరి ఎక్కువగా నారగించుచు, ఆ తిధుల
సందరిని ఎక్కువగా తినుడని బలవంతము చేయు
చుండెను. అందులో మాట్టెన వాసనల కలసి
యున్నవి. వాని యన్నిటితోబాటుగా నా తిలసి
ష్ట ముతో వెల్లుల్లి కూడ కలసియున్నట్లు శ్రీనాథుడు
ముందే గమనించి, నాలుకలు కోసకొందురేమో
యను భయముతో వ్యసంహాభట్టువంకను సుత్ర
హ్యణ్య శ్రోతి వంకను క్రిగంటితో చూచెను.
అదృష్టవశమున వా రచ్చి వాసనలమధ్య వెల్లుల్లి
వాసన గమనింపలేదని గ్రహించి గుట్టుచప్పుడు
కాకుండ భుజింపసాగెను.

భోజనమయమున ముమ్మకవి వారికి విద్యా
నగర విశేషము తెన్నియో తెలిపెను. అతడు బహు
శాస్త్ర పరిచయము కంవాడగుటచే ప్రాతకాత
కవి గోష్ఠి పద్ధతి మార్చి యిప్పుడు పండిత
గోష్ఠి కుపక్రమించి శ్రీనాథుల శాస్త్ర జ్ఞాన
మును పరీక్ష చేయుచున్నట్లు కనబడుకొండగనే
సందర్భవశములైన ప్రశ్నాదులతో తెలిసికొను
చుండెను. శ్రీనాథుడును పరీక్ష చేయుచున్నది
గమనింపక మాట్టెదునున్నట్లే, ఏ శాస్త్రముతోనే
ప్రసంగము వచ్చినను తీలాప్రాయముగా పమస్తము
జిహ్వగ్రమం దున్నవానివరె సంభాషించెను.
భోజనాంతరమున తాంబూల సేవవము చేయుచు
నిట్లే వారి విద్వద్గోష్ఠి సాగినది శ్రోతప్రయో
గముతోనికిరాగా, ముమ్మకవి తమ మిత్రుడు లింగన
సోమయాజి శ్రోతము కాండత్రయముతో నిధి
యనియు, వారు త్వరలో అతిరాత్రము చేయు
ప్రయత్నముతోనున్నారనియు, వారిని త్వరక దర్శింప
వలెననియు తెలిపెను. వారి ప్రసిద్ధి విని తాను
వారికి పరిచయ పత్రిక తెచ్చుకొంటనని సుబ్ర
హ్మణ్యశ్రోతి ఔచ్చెను. వారలతో కలియక ఆవల
నారనప్పతో కలసి పోతన దుగ్గనల తోటలోనికిపోయి
వ్యాస మహర్షి రచనల యతిశయమును తమ తమ
భాష కవుల విశేషములును ప్రేమ పూర్వకముగా

ముచ్చటించుకొనుచుండిరి. వారికి తమ తమ భావం కవిత్వములలో నూతన జీవనము పోయిన నను ఉబలాటము సువ్యక్తమయినది.

ఇంతలో నగర రక్షకులు వచ్చిరి. శ్రీనాథులు ముమ్మడిగా యనుజ్ఞగొని బయలుదేరిరి. స్థానాపతి కరణము బాచప్ప ఈవారు ఉదయమున వచ్చిన దారినిగాక మరియొకదారి నవారిని విడిదికి తీసికొని పోయెను. రాచనగరు కడరాంపురము కృష్ణాపురము గజయూధములు జలక్రీడలాడు సరోవరముల మీదుగా హేమకూటమును మతంగగిరిని ప్రదక్షిణించి వచ్చిరి. దారిలో వారెన్నో దేవాలయము లను, వింతలను దర్శించిరి. వాని యన్నిటిలో మహాపూజ్యములైన నృసింహస్వామిమూర్తియు మహాగణపతిమూర్తియు వారి హృదయాంతరాళములలో భక్తి భావముతోపాటు అద్భుతరసము వాళిరింతయును పాతకానిపోయెను. ఈ విధముగా వారానాడు శ్రీ విద్యానగర రాజ్యలక్ష్మీ ప్రదక్షిణము చేసినవృత్తయినది. విడిదిలో నందరు వారి రాకకై ఎదురు చూచుచు విశేషము లేమని ప్రశ్నించగా, శ్రీనాథుడు ఈనాడు మేము కన్నడ రాజ్యలక్ష్మీని ప్రదక్షిణించి వచ్చితిమి అనుచు వీ వద్యము చదివెను.

“కుల్లాయించితి కోక చుట్టితి మహాకూర్చానమున్ దొడ్గితిన్

కవిసార్యభాముడు

వెల్లల్లిందిలపిష్టమున్ మెనవి
తీన్ విశ్వస్త వడ్డించగా
చల్లా యంబలి త్రావితీన్ రునుల
దోసంబంచు బోనాడితిన్

తల్లీ, కన్నడ రాజ్యలక్ష్మీ దయ
లేదా, నేను శ్రీనాథుడన్”

ఆ వద్యము విని సుబ్రహ్మణ్యశ్రోతి, “అన్నీ సరేగాని వెల్లల్లి ఎప్పుడు తిన్నావయ్యా?” అనెను. శ్రీనాథుడు పోతన్నను పిలిచి నవ్వుచు, “నీవు మరి మరి నువ్వుబిడి తిన్నావు. అందులో ఏమేమున్నది?” అని యడిగెను.

పోతన్న పకపక నవ్వుచు, “నువ్వునేండా? భలే బాగున్నది. అక్క నడిగి మళ్ళీ చేయించుకుని తినవలె—అందులోనా, ఏమేమున్నా?—దానిన చెక్క, లవంగాలు, యాలకులు, గివగసాలు, కుంకుమ పువ్వు, పచ్చ కర్పూరం—మరే మిరియాలు, ధనియాలు, అల్లము అనలది మరచిపోయినాను— ఎత్తుకెత్తు వెల్లల్లిపాయలు—”

ఆ చివరి మాటలు చెప్పబడినదే వ్యవధానముగా, సుబ్రహ్మణ్యశ్రోతియు నృసింహభట్టును

“ఘా ఘా ఘా వెల్లల్లా?—ఘా, ఘా, ఘా!” అనుచు పరువున లేచిపోయి వాంతి చేసికొనిరి. వాంతియునున్న కొలదియు, వారి కా వెల్లల్లి వాసన నోటిలోను, ముక్కులలోను మరింత వ్యాసించుటచే, వా రెన్నిమారులు పుక్కిరించియునుపిసి నను అపహ్యాభాసము పోక హెచ్చుచుండెను. వారిద్దరు వారాత్రి భోజనము చేయ విరాళించిరి. శ్రీనాథుడు వారిని బుజ్జగించి, “నేనును ఈ రాత్రికి ఉపవసించ నిశ్చయించితిని. రేపటి యుదయమే మనము ప్రాయశ్చిత్తముగా కూర్కాండహారము ములు చేసికొందము” అనుచు నిట్టిచెను.

“మన మీనాడు ఎంత పొరపాటు చేసితిమి! ఇది విరూపాక్షేశ్వరుడు వెలసియున్న తుంగభద్రా తీర పంపా పుణ్యక్షేత్రముకదా! మనము ముందుగా క్షేత్రోపహసముచేసి తీర్థవిధులు తీర్చవలసియుండగా, అవి విస్మరించి నగర విహారమునకు బయలు దేరితిమి. శ్రీ విరూపాక్షస్వామి మనయందు ప్రసన్నుడై యుండుటచే ముమ్మడికి యింట వెల్లల్లి వేయించి ఈ విధముగా మన విధి మనకు గుర్తుకు తెచ్చినాడు. స్వామి వాత్సల్యము ఎంత అపారమైనది!”

అది విని యందరు విభ్రాంతులై, ఆ రాత్రి యుపసించి మరునాటినుండి పుణ్యక్షేత్రోచిత విధులు నిర్వర్తించ నిశ్చయించిరి. (నశీషము)

చేస్తున్నారు. వీరికథ ఈలా నడవడానికి ఆ పెద్ద మనిషి చెయ్యబడ్డాయి చెప్పి చేసిన పుణ్యకార్య ఫలితం అనాలి. ఇట్టి పుణ్యకార్యాలు జరుగబట్టే ఎన్నో కుటుంబాలకు దుఃఖాంధకారం లలుముకొంటున్నాయి. కాంటి వివాహమనేది ఒక రకమైన జూదమేనని మేను దృఢంగా చెప్పగలను.

వివాహాన్ని జూదంగా తేసే ఇంకో ప్రధానాంశం ‘పరకట్న’మనేది. పరకట్నాల నాదానించే వ్యక్తుల్లో అశాంతి జీవితం కనిపిస్తుంటుంది. పరకట్నాల వ్యాపారాల్లో వివాహాలను, జూదరంగానికి, మధ్య వర్తులు దోపాదమిస్తున్నారనడంలో సంతకం లేదు. అదెల్లంటారేమా. దానికో ఉదాహరణగా ఒక విషయం: ఒక అమ్మాయి తండ్రి తన కుమార్తె కోమంచి సంబంధం చూడమని, శక్తున్నంతలో కట్నం ఇచ్చి చేస్తామని ఒక మధ్యవర్తిని ఆశ్రయించాడు. అతడు సరేనని, బాగా చదువుకున్న అబ్బాయి తండ్రిదగ్గరకెళ్ళి, శ్రీమంతుల సంబంధం చూపిండావని వారి దగ్గర కొంతడబ్బు కొట్టేశాడు. వివాహాన్ని నిర్వహించగా చేయించేశాడు. ఆ తర్వాత ఆ అమ్మాయి శ్రీమంతుల అమ్మాయికాదని, వీరు కోరి శంతకట్నాలు, కానుకలు ఇవ్వకొలేనివారని, ఆ అమ్మాయి భర్త, భార్యలు చాలా బాధించి, చివరికి పుట్టింటికి తరిమేశాడు.

ఇలా మచ్చుకు చెప్పుకుపోవాలంటే ఎన్నో ఉదాహరణలిస్తూ పోవచ్చు. ప్రస్తుత చర్చనీయాంశం తేవలం పెద్దలు నిశ్చయించి చేసే వివాహాల్లోనే గాక, ప్రేమించి చేసుకునే వివాహాల్లో కూడ వివాహాంతరమే ఒక రకమైన అర్థంచేసుకుంటారనే అభిప్రాయం చాలమట్టుకు యధార్థమనే చెప్పగలను.

పెద్దలు నిశ్చయించిచేసే వివాహం లే, పెద్దలకు వచ్చిన గుణగణాలు, సంప్రదాయాలు చేసుకునే

వివాహం జూదమా?

(22వ పేజీ తరువాయి)

వాళ్ళకు వచ్చకపోవడంవల్లనూ, వివాహానికిముందు ఒకరి విషయం ఒకరికి వ్యక్తిగతంగా తెలుసుకోడానికి అవకాశాలు లేకపోవడంవల్లనూ, వివాహాంతరమే ఒక రకమైన అర్థం చేసుకోగలరు. కాని ప్రేమించి చేసుకునేవాళ్ళు వివాహానికిముందే వారికి వ్యక్తిగత పరిచయం ఉంటుంది. కాని అట్టివారుగూడా వివాహాంతరమే ఒక రకమైన అర్థం చేసుకొంటున్నారనడం ఆశ్చర్యంగా ఉంటుంది. కాబట్టే వివాహాన్ని జూదమనాలి. ‘ప్రేమ’ వివాహాలను కూడ జూదంక్రింద జమకట్టి, నిర్ధారణ చేయడానికి ప్రధమంగా ‘ప్రేమ’ అనే విషయం పరికించి చూస్తాం.

‘ప్రేమ’ అనేదానికి ఇంతవరకు గతించిన మహా కవుల్లో ఎవ్వరు గూడా పరిష్కరించిన నిర్వచనం ఇవ్వలేకపోయారు. ‘ప్రేమ’కు ఇంత పరిమాణం ఉందని తెలుసుకోలేక నాకుపోతున్నాము. తోచినంతమట్టుకు ‘ప్రేమ’ అనేదానికి దంబము మత్తరము స్వప్రయోజనము, అమర్యాద అనునవి ఉండవు. త్వరగ కోపమురాదు. అవకారాన్ని మనస్సుతో ఉండనివ్వదు. కాబట్టే ప్రేమనేది పవిత్రమైనది. కేవలం వివాహం కోసమే ప్రయోగించే ప్రేమకు పవిత్రత ఉండదు. ‘ప్రేమ’ను ఆయుధంగా పెట్టుకొని, స్వయంగా చేసుకున్న ప్రేమ వివాహాలు జూదమయమయినవే అనాలి. ఎట్టనగా ‘ప్రేమ వివాహాల్లో’ చాలా రకాలున్నాయి. తాత్కాలిక సుఖాలకు లోనై, కామోద్రేకాలతో భవిష్యత్తు నాలోచించక చేసుకునేటి ఉన్నాయి. కేవలం అందం మోజుతో పడి చేసుకునేటి కొన్ని ఉన్నాయి. ఈలా నానాభిధానముల్తో కూడివుంటాయి. ఇంకా కొందరు ఉద్యోగాలు, హడావుడిలను అందమయిన అమ్మాయిలదగ్గర బొంకి ప్రేమించటం, మోసగాళ్ళను నమ్మి, వాటికి ఆశపడి దానికోసం ‘ప్రేమ’ను ఆయుధంగా వాడి, చేసుకునే వివాహాలు కొన్ని ఉన్నాయి. అందువల్ల వివాహాంతరమే వధూవరులు ఒకరిపై కరు అర్థం చేసుకోగల్గుతున్నారు. కాబట్టి ప్రేమించి చేసుకునే ప్రేమ వివాహాలు కూడ ఒక రకమయిన జూదమేనని రూఢిపరచడంలో అతిశయోక్తిలేదు.

యిలదగ్గర బొంకి ప్రేమించటం, మోసగాళ్ళను నమ్మి, వాటికి ఆశపడి దానికోసం ‘ప్రేమ’ను ఆయుధంగా వాడి, చేసుకునే వివాహాలు కొన్ని ఉన్నాయి.

అందువల్ల వివాహాంతరమే వధూవరులు ఒకరిపై కరు అర్థం చేసుకోగల్గుతున్నారు. కాబట్టి ప్రేమించి చేసుకునే ప్రేమ వివాహాలు కూడ ఒక రకమయిన జూదమేనని రూఢిపరచడంలో అతిశయోక్తిలేదు.

ఒకవర్షాయి, కులంకాని కులంలేని అబ్బాయి అందానికి, ఆరోగ్యానికి తొలిమోజుల్లో ఎన్నో గాఢ నేడలు నిర్మించి, ప్రేమించి వివాహం చేసుకుంది. కాని ఆ అమ్మాయి ఆ అబ్బాయితో తననుకున్నంత సుఖంగా ఉండలేకపోయింది. కారణం ఆ అబ్బాయి ‘పేదంటివాడు కావటంచేత కుటుంబభారం పెద్దదనటంచేత ఆ అమ్మాయి మనసార తనతో కాపురం చెయ్యలేక, విడకులిచ్చేసింది. ఇదేక ప్రేమేనా? దమయంతి ఆనాడు నలసి అవ్వడంవల్ల కాపురం చూచి ప్రేమించింది. వివాహం చేసుకుంది. ఆ తర్వాత నానాకష్టాలుపడినా, పతియందే తన హృదయం తపోతపోలాడింది. ఇట్టి ప్రేమవివాహాలు కష్టాలొస్తే, నేనీలా అనుకోనుంటే నాకింకో విధంగా జరిగింది అనడంలో ప్రేమింది అనటం కల్ల.

ప్రేమ వివాహాలు అంటే (చూడాయగా చెప్పాలంటే) కేవలం వివాహాంశం చూసే ప్రేమలు ఒక రకమైనవి ఏవో కొన్ని విషయాల్లో ఆకర్షించబడేటట్లు చేసుకుంటారు. కాబట్టే అట్టి ప్రేమలకి ఇంతయని విలువకట్టలేకపోతున్నాము.

పెద్దలు నిశ్చయించి చేసే వివాహాల్లో ఎన్ని విధాలయిన అవస్థలు, అపార్థాలు, అరిష్టాలు ఉన్నాయో ప్రేమించి చేసుకునే వివాహాల్లో కూడా ఉన్నాయనడంలో తంకించడాని కవకాశంలేదని దృఢపర్చగలను.



ఇలా కొంతదూరం వయనం సాగించిన రాజా హఠాత్తుగా నడియాకాశంలో మబ్బులునకలా నిల్చి పోయాడు. తన పృథ్వీయాంతరాళంలో ఉన్న కోరిక స్వరూపందాల్చిందా అన్నట్టు ప్రాణేశ్వరి తన కాగిట్లో ఉంది. ఆమెను చూడగానే అతనికి సంభ్రమాశ్చర్యాలు కలిగాయి. ఉత్సాహంతో నిండిన గుండెడడ దిగంతాల్లోంచి ఉరుముల్లా ప్రతిధ్వనించింది. పెదవి విప్పి ఏదో మాట్లాడబోయాడు. కాని ఆమె ఆతన్ని మాట్లాడనివ్వలేదు. తన అధర ములతో అతని పెదవులను బంధించివేసింది. చిరు నవ్వు నవ్వుతూ కుట్టున్న నక్షత్రాల మిణుకులను ప్రతిబింబించే కళ్ళతో చూసింది. "త్వరగా పోదాము రండి. ఇప్పుడు కాల యావన చేయవలదు" అంటూ ప్రోత్సహించింది. చివరికి మూలతెచ్చుకొని రాజా దుఖిస్తూ "రాణీ! నన్ను నరకకూపంలో పదిలెసి నువ్వెలా వెళ్ళగలిగివ్వ ?" అని అడిగాడు. రాణి అప్పయంగా "ప్రాణేశ్వరా! విధినిర్ణయానికి విరుద్ధంగా వెళ్ళగలమా ? నేను తప్పనిసరిగా మిమ్మల్ని పిడి వెళ్లాల్సి వచ్చింది. అంతేకాని అది నా కోరిక కాదు. కాని ఈనాడు ఈశ్వరుడు మనమీద దయదాల్చి మన మిప్పుడు కలుగుకున్నట్టు వరం యిచ్చాడు. ఈ సంతోషం కొద్దిసేపే. ఈ కొన్ని క్షణాలైనా మనం గతజీవితంలోని అనందమారూతాన్ని ఆస్వాదించుదాం. అప్పుడు అరణ్యంలో మనం ఎలా కలుసుకున్నామో, ఒకరినొకరు తిలకిస్తూ ఎలా నర వళులయ్యామో జ్ఞానకం ఉందా ? మళ్ళీ ఆ జీవిత సౌఖ్యాలను చవిచూద్దాం. త్వరగా రండి. మనకు అంతిమవియోగం ప్రాప్తించేటోగా పునస్సమాగమంలోని అనందామృతాన్ని కోలుదాం" అన్నది. వెంటనే తన ప్రేయసి కౌగిలిలో రాజా స్పృహ తప్పి కలలో యింకొక కలగన్నాడు. తన పూర్వ చరిత్ర మళ్ళీ స్పష్టించబడి కళ్ళకు కట్టిపెట్టుగా తెరవీడిబొమ్మల్లా అతనికి కన్పించింది. పాత కథ అతని చెవులో కమ్మని కొత్త కథగా వినిపించింది.

2

రాజా తన గుర్రాపైకి మళ్ళీ అరణ్యమధ్యంలోంచి శరవేగంతో వెళ్తుంటే దారిలో ఉన్న చెట్లు, పాదలు బడిన వెనుకకు పరుగెడుతున్నాయి. ఇలా పోయేయి అతనికే నదీతీరం చేరాడు. ఆ నది ఒడ్డున ఒక పెద్ద పటవృక్షం ఉంది. దాని ఊడలు భూమిని లాకుతూ ఒకదాని కొకటి అల్ప కొని వెనుకనున్న ఒక శిథిలమైన మంటపాన్ని మరుగుపరుస్తున్నాయి. మంటప స్తంభాలు కప్పును చీల్చి పైకి చొచ్చుకొని ఉన్నాయి. మంటపము నుంచి మెట్లు నీటి ఒడ్డుకి దారితీస్తున్నాయి ఆ నీరంతా కలువలతో నిండి, చల్లని మర్రి నీడలో ప్రశాంతంగా, హాయిగా ఉంది. ఇది చూడగానే దప్పిగొన్న రాజా క్రిందికి దూకి తన గుర్రం వెంట రాగా నీటిఒడ్డుకు పరుగెత్తి అనివీరిరా దాపాం తీర్చుకున్నాడు. ఆతర్వాత క్రిందవడ్డ ఎండు టాకులతో గుర్రం సురుగును తుడుస్తూ, వాత్రుల్యంతో దాని పీపు తట్టాడు. ఆ క్షణంవరకు రాజాకు తన గుర్రం తప్ప ఈ లోకంలో ప్రియమైనది మరొక్కటి లేదు.

ఆంధ్రనది తీరావరపులక

(24-వ పేజీ తరువాయి)

ఆ సమయంలో ఉన్నట్టుండి దగ్గరున్న పాదల వెనుక ఒక కదలిక కలిగింది. వినబడి వినబడని నవ్వుని తేజ రాజా చెవిన బడింది. తక్షణం చర్రు మని తిరిగిచూశాడు. ఒక్కసారిగా మెరపు మెరిసి కళ్ళు కప్పినట్టుగా అతని కళ్ళకు ఒక స్త్రీ స్వరూపం కనుపించింది. వెంటనే రాజా మనస్సు లోంచి తన గుర్రం, ఈ ప్రపంచం అంతా అంతర్ధానమయిపోయింది.

సాక్షాత్కరించిన వనదేవతను బోలు ఆ స్వరూపాన్ని తడకెక్కితే చూస్తూ రాజా రాతి బొమ్మలా నిలబడిపోయాడు. ఆమె ధరించిన నార వస్త్రములోంచి మేను తొంగిచూస్తూంటే ఒక తరువు అప్పుడే తరుణిగా మారేందా అన్న భ్రమ కలిగింది. తాడిమిలోనుంచి విచ్చుకుంటూన్న పువ్వులలాగ, పొట్టును చీల్చుకొని పైకివచ్చే పండిన గింజలాగ ఆ ముగ్ధయవ్వనలాస్యం వలనలోంచి పైకుబికి ప్రకృతితో కలిసింది. నల్ల మబ్బు అంచున దాగిన నెలవంకలాగ శిరముపైని జడముడి లోంచి ఆమె వదనం ఆనక్తితో రాజువైపు చూస్తూ ఉంది. నల్లని కనుబొమలు, ఎర్రని బింబాధర ములు పూచిలుకాని వింటి ముద్రలై ఆమె వక్రం మీద తాండవించాయి. కొత్త సంభ్రమంతో ఆమె బుగ్గలు ఎర్రబడ్డాయి. వక్షంమీద ధరించిన ఒక కలువ రాజాకు ఈర్ష్య కలిగించింది. ఆ గుట్టల వెనుక మదనుడు దాగి బాటసారుల పృథ్వీలను దోచు కోదానికి సిద్ధంగా ఉన్నాడా అనిపించింది. ఆ యువతి తన వామపాదాన్ని కోమలంగా చెట్టు దోదెకు అన్ని కుడివేతి చూపుడువేలును పెదవులకు చేర్చి ఎంతో చూస్తూ నిఖుచుంది. అతి వేగంగా పరుగెడు హఠాత్తుగా వచ్చిన అపాయానికి బిత్తరపోయిన జింకలాగ ఆ సుందరి వంచిన ఎడమ మోకాలిని తీయలేక అలాగే నిల్చిపోయింది. రాజా చూపులు ఆమె ముఖంమీద ప్రసరించి జల బిందువుల్లాగ క్రిందికి జారి నడుముమీద నిలిచాయి. అనంగుని వలతో రాజా పృథ్వీయం చిక్కుకు పోయింది.

ఇలా ఒకరినొకరు చూసుకుంటూ వారిరువురు రాతి ప్రతిమల్లాగ, నిశ్చలంగా ఉన్నారు. ఎంతసేపు అలాగున్నా, వారి కదలా ఒక్క తృటిగా తోచింది. కాముని పూపాదరింట్లోకి అడుగిడ సుంకిచే ప్రేమికులకు యుగాలు క్షణాలై పోవడంలో ఆశ్చర్యమేముంది. ? ఎట్టకేలకు ఆ యువతే తన కోకిల కంఠంతో నిశ్శబ్దాన్ని భేదించింది.

యువతి : (రాజును పరీక్షగా చూసి తనతో) అవును. మా నాన్నగారు పురుషులు ఇలాగే ఉంటారన్నారు. (గట్టిగా) ఆ, మరే, నువ్వు పురుషుడవే కదూ ?

రాజు : (చిరునవ్వుతో) అవును సుందరీ ! యువతి . మరి నీవు కట్టేసిన జంతువేమిటి ?

రాజు . అది నా అశ్వము.

అమాట వినగానే పసిపిల్లలా ఉత్సాహంతో చప్పుట్లు కొట్టింది.

యువతి : బల్లె, బల్లె, నే నింతవరకు వినడం తప్ప

పురుషుల్లే గాని, అశ్వాన్ని గాని చూశ్చేడు. కాస్తేపు అలాగే కదలకుండా వుండు. మిమ్మల్నిదర్చి నేను బాగా చూడాలి.

అలాగే రాజా కదలకుండా నిల్చున్నాడు. ఆమె రాజును ఎంతగా, సంతోషంగా ఎగాదిగా పరికిస్తూంటే అతని ఒళ్ళ పులకరించింది.

రాజు : (తనతో) ఈ యువతి పురుషుల్లే చూడడం యిదే మొదటిసారిలాగుంది. అయితేనేమి నేను గూడా నా జీవితంలో స్త్రీని చూడడం ఇదే మొదటిసారి. ఇంతవరకు గడిచిన నా జీవితం వృథం, నిరుపయోగం, నిష్ఫలం, చికటిమయం, బాలభాసుని పసిడి కిరణాలను బోలిన ఈమె చూపులతో ఆ అంధకారం యిప్పుడు పటావంతలై పోయింది. ఈ కోమలి స్వరూపం నన్ను ఆశ్చర్యంతో ఆనందంలో ముంచివేస్తోంది.

ఆమె అతనిని జంతుగా నమీపించి, అతని శరీరాన్ని ఎంతగా పరీక్షిస్తూ మృదువైన ప్రేమి కొనలతో అతని చేతులను తాకింది. కాని యీ స్పర్శవేయి పిడుగుల శక్తితో రాజును జయించింది.

రాజు : విశాలాక్షీ ! అమాయకమైన నీ పసి పృథ్వీయము చూస్తే నాకు ఆశ్చర్యం కలుగుతోంది. పురుషులతో నిండిన యీ విశాల ప్రపంచంలో ఒక్క పురుషుని కూడా చూడలేదూ ?

యువతి : ఎలా చూడగలను ? ఈ యడవిని దాటి నే వెక్కడికి వెళ్ళలేదు. ఎవ్వరూ యిక్కడికి రాలేదు. నీ సుందర ఎర్రహం, నీ గంభీర కంఠ స్వరం నాకు కొత్తగా ఉంది. ఇక్కడ నాకు తెలిసినదల్లా ఈ పూలు, చెట్లు, పక్షులు, మృగాలు, ఈ నదీ, మంటపం, నేనూ, మా నాన్న అంతే

రాజు : విమిటి, మీ నాన్నా ?

యువతి : అవును. ఆయన యిప్పుడు ఇక్కడే ఉన్నారు. నీ కిష్టమైతే ఆయన్ని నీకు చూపిస్తారా. అయినా యిప్పుడు వద్దులే. మనం అక్కడికి వెళ్ళే ఆయన ధ్యానం భంగమవుతుంది.

రాజు : మరి మీ నాన్న నానంటే పురుషుడేగా ?

యువతి : ఉహా. కానీకాదు. మా నాన్న చాలా మునలివాడు. నాకంటే కూడా పొట్టి. తెల్లటి పాడుగాలి గడ్డం ఉంది. ఆయన కాళ్ళు, చేతులు ముడుతలు పడిపోయి ఎండిన కొయ్యలాగ ఉన్నాయి. కదలక, మెదలక ఎప్పుడూ నిశ్శబ్దంగా కూర్చోని ధ్యానంచేస్తూ ఉంటాడు. అలా ధ్యానంలో ఉన్నప్పుడు బ్రతికినట్టే ఉండదు. కానీ నువ్వు అలా లేచావా ? నీవు పాడుగా ఉన్నావు. అందంగా ఉన్నావు. బలం కలిగి ఉన్నావు. నీవక్కనుంటేనేనింత చిన్నదానిలాకనవడుతున్నానో చూడు! బాటనవేలుమీద నీక్కి నిల్చుంటే నీభుజాల వరకు వస్తాను. నీ శిరోజాలు సూర్యునిచుట్టూ ఉన్న ఎర్రటి కిరణల్లాగా ప్రకాశవంతమై నీ ముఖాన్ని ఆవరించి మెరుస్తున్నాయి. ఎన్నోసార్లు నేను పురుషులెలా ఉంటారో తెలియక వార్చి గురించి రకరకాలుగా పూహించేదాన్ని. కాని నీవంటి పురుషుడేమిటి కలలో కూడా చూపి ఎరుగను. మనదర్చి పోల్చి చూడు. నీవు దీర్ఘ కాయుడవు, బలాహ్వనం. నేను అబలను. ఈ మాటలు విని రాజా దరహసం చేశాడు.

రాజు : నీరజాక్షీ ! నీ బలాన్ని నీవే గుర్తించలే

కున్నావు. అది సరేకాని, నీ జనని యెవరు ?
అనలు నీకు జనని ఉన్నదా లేక ఒక పుష్పంలాగా
ఏదన్నా భూరుహంలోంచి ఉద్భవించావా ?

యువతి : లేదు. నాకు జనని ఉన్నది. కాని నాకు
జ్ఞాపకంలేదు నా చిన్నతనంలోనే నన్ను విడిచి
పోయింది. ఆమె ఒక అప్పరన. నా తండ్రి తప్ప
స్వస్థు భగవద్గూడానికి దేవేంద్రుడు ఆమెను
వంపాడు. ఆమె యిక్కడ మా నాన్నతో కొంత
కాలం గడిచి, నేను పుట్టగానే నన్ను మా నాన్న
కన్నగించేసి స్వర్గలోకానికి వెళ్ళిపోయింది.

రాజు : అలాగా ! నిన్ను చూస్తూంటే నీ తల్లి
రూపును వూహించగలను. అటువంటి అందగత్తె
నీ తండ్రి పౌదయాన్ని జయించగలిగిందంటే
అందులో అతని తప్పేమీ లేదు. నీవు నిన్నుదే
హంగా అప్పరన కూతురివే.

యువతి : నీ వచ్చుడైనా అప్పరనను చూశావా ?
రాజు (నవ్వుతూ) లేదు. కాని యిప్పుడు చూస్తూ
న్నానుగా ? మరి నా అల్లాపిని అక్కడున్న చెట్టుకు
కట్టిసి వస్తాను మన మిద్దరం యిక్కడ
కూర్చుని ఇలాగే మాట్లాడుకుందాం. నీకు తెలి
యని విషయాన్ని నేను నీకు చెప్తాను. నీవు
మాత్రం ఎప్పుడూ నిన్ను గురిచే చెప్పుకోవాలి.
నా కప్పుడే త్వస్తి, ఏం ?

యువతి : (చాలా సంతోషంగా), ఓ మరి చప్పున
దాన్ని కట్టేసిదా, త్వరగా.

రాజు : (ఒక్క క్షణం ఆమెవైపు చూసి) కోమ
లాంగి ! మరి నీకు నేనంటే భయం లేదుకదా ?

యువతి : (అతనిని వింతగా చూస్తూ కించిత్త
యినా అనుమానం లేకుండా) నాకెందుకు భయం ?
పురుషులు చాలా మంచివాళ్ళు, నాకు తెలుసులే.
ఆమె నేత్ర కపాటములలోంచి పౌదయంలోని
అమాయకత్వం కనుపించేసరికి రాజుకు చిరు
నవ్వు వచ్చింది.

రాజు : (తనలో) ఆహా ! పురుషుల విజస్వరూపం
తెలియని ఈ సుందరి మాటలు వింటూంటే
ముద్దొస్తోంది. ఈ అమాయకత్వం నన్ను
మత్తు గొలుపుతోంది. (ప్రకాశముగా) మనో
హరీ ! నీవే ఒక పుష్పమైతే నిన్ను చేత నిడు
కొని యిక్కణ్ణుంచి నా ఆశ్రయంపై తీసుకు వెళ్ళా
లనే వాంఛ కలుగుతుంది. అప్పుడైనా కూడ
నీ కే భయమూ ఉండదు. నీవంటి అబలలకు
ఎటువంటి హాని రాకుండా కాపాడడానికే భగ
వంతుడు పురుషులను సృష్టించాడు. అందుకే
వారిని బలాఘ్నలుగా క్షేపనంపర్చులుగా చేశాడు.
(మళ్ళీ తనలో) నే నిక్కడ ఉన్నానన్న విషయం నా
అనుచరులకు సాయంత్రం వరకు తెలియకుండా
ఉంటేబాగుండును భగవంతునిక్రపవల్ల నేను ఈమె
ప్రేమను బడసి నాలోకూడా నా రాజ్యానికి తీసుక
వెళ్ళిపోతాను. అలా కానిపక్షంలో ఈ యడవి
లోనే వ్రేళ్ళతో నాటుకపోయిన యీ పృథ్వి
ల్లాగా ఆమెతో ఉండిపోతాను.

ఇలా ఆలోచిస్తూ రాజు తన గుర్రాన్ని చెట్టుకు
కట్టిశాడు. ఆ తరువాత వా రిరువురు నది ఒడ్డుకు
వెళ్ళి అక్కడున్న మెట్లమీద ప్రక్క ప్రక్కన
కూర్చున్నారు.

రాజు : కొద్దిసేపు సదివైపు, కొద్దిసేపు ఆమె

వైపు చూస్తూ నిశ్శబ్దంగా కూర్చున్నాడు. ఆమె
దృష్టి మాత్రం అతనిమీదే లగ్నమై అతని మీద
కుండా ఉంది.

రాజు : (ఉప్పట్లుండి) జన్మనీ ! ఈ యరణ్యంలో
నిన్ను కలుసుకొని ఎంతకాల మైనది ?

యువతి : ఒక్క క్షణం మాత్రమే అయింది.

రాజు : కాదు సుందరి ! నువ్వు పారబడుతున్నావు.

మనం కల్పనకొని వేసుకువేల సంవత్సరాలైంది.

ఆమె అతనివైపు ఆశ్చర్యంతో చూసింది.

రాజు : అవును నేను పురుషుణ్ణి, నీవు ప్రకృతివి.

నీకు నేను, నాకు నువ్వు తప్ప ఎవ్వరూ లేరు.

ఎవ్వరూ ఉండబోరు. ఇన్ని రోజులూ ఒంటరిగా,

స్థిమితం లేకుండా అంధకారంలో తిరుగుతున్న

ఈ పురుషుడికి ప్రకృతి స్వరూపమైన నీవు కను

పించావు. నీ చుట్టూ ఉన్న వృష్టిలోని అందం

అంతా నీలో మూర్తీభవించింది. తరతరాలుగా

ఇలాగే ఎడతెగకుండా ప్రవహించే ఆ నదిని

చూశావ్ ! మన ప్రణయ జీవితం కూడా అంతే.

ఆ జీవితం నాకు ఈ క్షణం లభించింది. ఈ క్షణం

ఒక తలుపు వంటిది. నేను అందులోంచి ప్రవే

శించి, పాత జీవితాన్ని మూసేసి మూతన

జీవితంలో అడుగుపెట్టాను.

యువతి : నువ్వు చెప్పి దొక్క ముక్క కూడా

అర్థంకాలేదు. అయినా చెప్పు. నిన్ను చూస్తూ

నీ కంఠస్వరం వింటుంటే నా కదే చాలు.

రాజు : కోమలీ ! నే చెప్పింది నీ కర్థం కాకపోయినా

పరవాలేదు. మనం ఇలా కలిసి ఉండడమే నాకు

కావలసింది. మరి ఇక మాట్లాడేది నీవంటు. చెప్పు

నిర్దనమైన ఈ యరణ్యంలో నీవు ఒక్కతేవే ఎలా

కాలం గడుపుతావు ? నేను తప్ప నీ కిక్కడ

స్నేహితు లేవరైనా ఉన్నారా ?

యువతి : ఈ యరణ్యంలో ఉండే స్నేహితులంతా

ఇక్కడుండే లేడి, ఈ వలవృక్షమీది చిలుకలు,

ఆ మంటవం గోడమీదున్న నెమలి, నైవేద్యం

కోసం చుట్టూ తిరిగే కాకులు, నేను రోజూ నీరు

పోసి పెంచే నా తలలోని పుష్పాలు. ఒక్కొక్క

ప్పుడు రకరకం పూలకోసం నేను అడవివంతా

గాలిస్తాను. చెట్లమీది కోతులు, ఉడుతలు ఆడు

కుంటూంటే చూస్తుంటాను, తిరిగి తిరిగి

అలసిపోయినప్పుడు మాత్రం తీరికగా కూర్చుని

ఈ పాడుగాటి జాల్మును ముడిచేస్తూ, విప్పుతూ

ముడిచేస్తూ, విప్పుతూ, నాలో నేనే ఆడు

కుంటాను. నా జాల్ము నాకంటే పాడవైనందున

ఊరికే అడ్డంకమస్తూ ఉంటుంది. చుట్టూ

చుట్టి మా నాన్నలాగే ఇలా తలమీద ముడి

వేసేంతవరకూ మిసుగ్గా ఉంటుంది. ఎప్పుడైనా

మా నాన్నదగ్గరికి వెళ్తుంటాను. కానీ మా

నాన్నంటే నాకు భయం. ఆయన దేహం యిక్క

డున్నా ఆత్మ మాత్రం ఎప్పుడూ దేహాన్ని

వీడే ఉంటుంది. ఇక గాలి వీచకుండా ఉన్నప్పుడు

నదీతీరాన కూర్చుని, నీళ్ళలో మేఘాల ప్రతి

బింబాన్ని తిలకిస్తూ, అవి అలలపై విహరించే

హంసలని ఊహించేదాన్ని. అనలు నదికి, నాకు

స్నేహం ఎక్కువ. ప్రతిరోజూ అందులో స్నానం
చేస్తూ ఇది ఎక్కణ్ణుంచి వస్తుందా, ఎక్కడికి
వెళ్తుందా, దీని అంతర్భాగంలో ఏమి వింత
లున్నాయో అంటూ ఆలోచిస్తూ ఉంటాను.
ఈ నది వర్షముతువుతో పూర్తిగా మారిపోయి,
కోవంతో పెరబారుతుంది. గణుగుతుంది,
కనురుతుంది. గట్టును తొంపుకొని ఈ చెట్టును
ముట్టుకునేట్టు పొంగిపోతుంది. ఇక ఎప్పుడైనా
చల్లటి పున్నమి రాత్రులందు, చెట్ల తొరలో
దాక్కిని, నీళ్ళ తాగడానికి వచ్చే ఏనుగులను
చూస్తుంటాను.

రాజు : మరి యిక్కడుండే క్యూరమ్మగాలు నీకేమీ
హాని చెయ్యవు ?

యువతి : ఉహూ. అవి నన్ను ముట్టుకోనే ముట్టు
కోవు. మా నా న్నంటే వాటికి భయం. వాటి
భావలన్ని మా నాన్నకు తెలుసు. నన్నేమన్నా
చేస్తే మా నాన్న శపిస్తాడు. దాంతో ఇక ఆవె
ప్పుడూ మానవజన్మ ఎత్తలేక, జన్మజన్మాలకు
మృగాల్లాగే ఉండిపోతాయి.

రాజు : నిజమే, నీకు హాని తలపెట్టేవారు ఎవరైనా
సరే అటువంటి శిక్షకు అర్హులే. తన శాప
భయంతో దుష్టులబారి నుండి నిన్ను జాగ్ర
త్తగా కాపాడుతున్న మీ తండ్రిని నే నెంతో
అభినందిస్తున్నాను. ఇంతకూ నీ జీవితంతో
ఒంటరిగా గడిపావన్నమాట. మరి నీతో ఆడుకో
దానికి, ముచ్చటించడానికి నాలంటి జతగడు
ఉంటే బాగుండునని నీ వెప్పుడూ మనసులో
కోరుకోలేదా ?

యువతి : ఏమో, ఇంతకుముందేప్పుడూ నా కలా
అనిపించలేదు. కానీ యిప్పుడు నిన్ను చూసిన
తర్వాత ఇంతవరకు నేను ఒంటరిగా ఉన్నానని
పిన్నంది. చాలాసార్లు నేను నీటిలో కనుపించే
నా ప్రతిబింబాన్ని ఎన్నో ప్రశ్న లడిగి, వాటి కది
మళ్ళీ జవాబు చెప్పే బాగుండునని ఆశించేదాన్ని.
ఒక్కొక్కసారి వెన్నెలలో నా నీడతో ఆడుకునే
దాన్ని అప్పుడెల్లా నా నీడకు ప్రాణం ఉంటే ఎంత
సరదాగా ఉండునో అనుకొని ఎంతో/ముచ్చట
పడేదాన్ని. అప్పుడు నాకు కావలసిందేదో తెలి
సేది కాదు. అవ్వకమైనదాన్ని దేన్నో కోరుతూ
ఉండేదాన్ని. కాని యిప్పుడు తెలుసు. నాకు కావల
సింది నువ్వు. నిన్ను చూస్తున్నంతసేపూ, నీ
మాటలు వింటున్నంత సేపూ యిన్నాళ్ళా
నిన్ను వదిలి ఎలా ఉండగలిగానో నాకే అర్థం
కావడంలేదు.

ఆమె ప్రతి పలుకు, రాజు హృదయంలో కలిగిన
తాపాన్ని ఎక్కువ చేసింది.

రాజు : (తనలో) నీటిదేని ఈ సౌందర్యవతిని చూస్తే
అమాయకత్వమే యిలా కన్య రూపును దాల్చిందా
అన్నట్లుంది. తన మాటలలోని భావం తనే
తెలుసుకోలేకుంది. అనురాగం ఆమె ఎదలో దాగి,
దోబూచు లాడుతోంది. కాని దాని ఉనికి ఆమె
యింకను కనిపెట్టలేదు. ప్రేమంటే ఏమిటో
ఆమెకు ఇంకా అర్థం కాలేదు. కాని నాకు
మాత్రం ఇప్పుడు దాని కక్తి బాగా అవగాహన
అయింది. ఆమె సౌందర్యం అగ్నిలా నా హృద
యాన్ని దహించివేస్తోంది. అయిననూ, త్వర

వడక ఈమెకు తెలియకుండా, ఈమె పృథ్వీయంలో అంకురించిన అవ్యక్తమైన భావం అనురాగమో కాదో పరీక్షిస్తాను. ((ప్రకాశముగా) లతాంగీ ! నా ప్రశ్నకు జవాబు చెప్పు. నీవు కోరే జతగాదు నీటిలో ప్రతిబింబంలా నీవలనే ఒక స్త్రీగా ఉంటే ఇష్టమా, లేక నావలె పురుషుడైతే యుష్టమా ?

యువతి (విస్మయంగా) నీవలె ఉంటేనే యుష్టం. రాజా (సంతోషంతో) ఎందుకు ? యువతి (కొన్ని క్షణాలలోచించి) ఎందుకో చెప్పలే కున్నాను. కానీ నా సఖుడు నాలా కాకుండా నీవలె ఉండాలనే కోరిక నాలో స్పష్టంగా కలిగుంది. కారణం ఏమిటో నాకు తెలీదు. అయినా మన కిప్పుడు కారణాలతో పనేమిటి ? ఎలూ యుప్పుడు మనం ఉన్నట్టుగానే బాగుందిగా ?

రాజా (ఉత్సాహంతో) అవును సుందరీ ! నీవు చెప్పింది సత్యం. ఇప్పుడు ఉన్నట్టుగానే బాగుంది. ఎందుకనే ప్రశ్న మనకు అక్కర్లేదు ఉన్నట్టుండి ప్రక్కనే ఎవరో గుసగుసలాడుతున్నట్టు ఏదో వివచిస్తుంది. రాజా ఉలిక్కిపడి పైకి చూచి “ఏమిటా” అని అడిగాడు.

యువతి : (నవ్వుతూ) ఏమీలేదు. వెదుర్లోంచి వీచే గాలి నవ్వుడి.

3

అనుచరులు తన జాడ తెలుసుకొని తన్ను వెతుక్కుంటూ అరణ్యంలోకి వచ్చారేమో ననుకొని రాజా ఆందోళన పడ్డాడు. కానీ, నిజం తెలుసుకొని అతని పృథ్వీయం కుదులుబడింది. తన పృథ్వీయంలో సంతోషం మళ్ళీ మొదలెట్టాడు.

రాజా . సుందరీ ! అడుగు మరచాను. నీ పేరేమిటి ?

యువతి : నా తల్లి పేరే నా పేరు కూడా

రాజా ఏమిటా పేరు ?

యువతి : చాలాకాలం క్రితం నా తండ్రి నా తల్లిని అడవిలో చూచినపుడు, ఆమె చరణ పుర్రకు దిగి రుప్తు పూసాడ పుట్టింది. వెంటనే తుమ్మెదలు రోదచేస్తూ, పూవులను, నా తల్లిని అపరించేయి పుష్పంలాగున్న నా తల్లి చుట్టూ తిరిగే భ్రమర ములను చూచి సార్వకన్య నామమని ఈ పేరు పెట్టాడు. ఆ పేరుతో నన్ను కూడా పిలుస్తున్నాడు.

రాజా : ఏమిటా పేరు ?

యువతి : అభిమంబిత.

రాజా : భలే ! మీ తండ్రిని నిజంగా ప్రశంసించాల్సింది. నీకు తగిన పేరే పెట్టారు కానీ ఆ పేరు పెట్టిన తర్వాత నీవు అప్పరన కూతురేనా అన్న సంశయం కలుగుతుంది. ఎందుకంటే వికసించిన కోమల కుసుమంలాంటి నీకు ఈ సాదయే తల్లి కాకాడదా? నీ కనలు తల్లిదండ్రులతో ఉన్నారో లేక భగవంతుడే పుష్పంలోని యువన కాంతులను మధుసారాన్ని ప్రోగుచేసి నీ రూపంలో సృష్టించాడో !

యువతి : (నవ్వుతూ) ఏమో, నేను మాత్రం ఒక అప్పరన కూతురే. కానీ నీ పలుకులతో భావం నాకు స్ఫురించడంలేదు మరి సువ్వెలా పుష్పించబడ్డావ్ ?

రాజా నిన్ను చూసిన క్షణమే నేను సృష్టించబడ్డాను. అంతవరకు నాలో జీవంలేదు. భగ

వంతుడు నిన్ను సృష్టించాడు నీవు నాదాన వై నావు నిర్వచనమైన నా పృథ్వీయంలో ప్రాణం పోసింది నీవే ఇంతవరకు ఒడ్డునఉన్న బోలు గవ్వలా ఉన్నాను. ఇప్పుడు అనురాగ ప్రవాహం నన్ను తన అలింగనంతోనికి ఇమడుపుకుంది. ఉత్సాహం అనే రంగును పూసింది. నవ్వుల సవ్వడిని నాలో ఉద్బవించ జేసింది. ఆనందపు కెరటాల్లో నన్ను ఉక్రూత లూగించింది. కావలినీ నీ చెవిని నా పృథ్వీయానికి అన్ని విను. అనురాగసాగర తరంగాల ఘోష నీకు స్పష్టంగా వివబద్ధుంది.

యువతి నీ మాటలు ఏమీ అర్థంకావటంలేదు.

రాజా సుందరీ ! మన మిద్దరము కలుసుకోడానికి ముందు ఇద్దరి జీవితాలు శూన్యం. ఇన్నాళ్ళు నిద్రపోయి యిప్పుడే మేల్కొచ్చినట్టుంది. ఇప్పటి మన జీవితం ఇలాగే పోయిగా గడవడానికే మనం ప్రయత్నిద్దాం. మన మిప్పుడు రాజా, రాణి ఆట ఆడమా ? నేను రాజాని, నువ్వు రాణివి ! అన్నట్టి నీ వేప్పుడై నా రాజా, రాణిలను గురించి విన్నావా ?

యువతి ఓ విన్నాను. మా నాన్న ఇంత కఠిన తపస్సు ప్రారంభించి మానం దాల్చడానికి ముందు నాకు చాలా కథలు చెప్తుండేవారు. ఆయన చెప్పిన ప్రతి కథలోనూ ఒకరాజా, ఒక రాణి ఉండేవారు.

రాజా . మరి నేను రాజానైతే, నువ్వు నాతో వచ్చేసి నాకు రాణి వవుతావా ?

యువతి : (నవ్వుతూ) రాణి ఎలా ఉండాలో, ఏం చెయ్యాలో నాకు తెలియదే !

రాజా ప్రేయసి ! నీకు తెలియకున్నను రాణి స్నానాన్ని అలంకరించేందుకు కావలసిన లక్ష్మణాలన్నీ నీదగ్గర ఉన్నాయి. నీ కెవ్వరూ సాటి రాలేరు. రాణి విధులు చిటికెతో నేర్చుకోవచ్చు రాణి భోగాలన్నీ కనునవ్వుకు నీ పాదాల దగ్గర వచ్చి వాల్చాయి. కావలినీ రాణి జీవిత రూపురేఖలను వర్ణించి నీ కళ్ళముందు చిత్రిస్తాను. అద్దంలో చూసినట్టు రాణిగా నీవు నీ ప్రతిబింబాన్ని చూసుకోవచ్చు ఈ నీటిఒడ్డున తేలియాడే బుడగల్ని పరీక్షించి చూశావా ? ప్రతి బుడగలోనూ నీటి ఆకాశం ప్రతిబింబించి, ఆ కొన్ని క్షణాలు విశ్వంయొక్క రూపుతో వెలిగి అదృశ్య మవుతుంది. కానీ ఆకాశము మాత్రం అలాగే ఉంటుంది మాటలతో నేను చిత్రించే నీ ప్రతిబింబం కూడా అంతే మాటలు కనుక చిత్రించడం తోటే అదృశ్య మవుతుంది కానీ నీటి ఆకాశంలా, నీవు మాత్రం జీవితం ఉన్నంత వరకు స్థిరంగా ఉంటావు నీవే నా స్వర్గంగా కనిపిస్తావు

యువతి అయితే నీ ఎన్నట్లే చిత్రించు నీ స్వర్గాన్ని చూస్తాను అంటూ చెంపను కోమలంగా చేతికి అన్ని రాజా మాటలు శ్రద్ధతో వివడానికి సిద్ధమైంది

రాజా . పృథ్వీయంలో ! నీవు నా రాణివైతే నీ నివాసానికి వెండిగోడలతో, బంగారు తలుపులతో, గంధపుచెక్క దూలాలతో తీర్చిదిద్దిన ఏడంత స్తంభ మేడ కట్టిస్తాను కర్కశమైన ఈ రాళ్ళపై నడచి కదిన నీ సుకుమార పాదాలు నడిచేందుకు పరిరాలితో, వజ్ర వైడూర్య లతో సాదగబడిన వేలను నిర్మిస్తాను. ఈ వార

బట్టలకు మారు సాతెపురుగు మూలు కంటే సున్నితమైన పలు రంగుల పట్టువీరెతో నిర్మించక రిస్తాను. అప్పుడు నీ సౌందర్యం వల్లనే మబ్బుల చాటున ఉన్న చంద్రునిలా ప్రకాశిస్తుంది. అంతేకాదు. నీ దేహస్వంతా అమూల్యమైన నగలతో నింపుతాను కడలితోటి ముత్యాలు, రత్నాలు, ఆభరణాలన్నీ నీ ఆట ఎన్నువులుగా చేస్తాను నా చిన్నారి రాణి బంగారపు వస్త్రాలతో వంభిర్య నరమాన్యాలతో కూడిన విందు ఆరగిస్తూంటే, వీనులకు విందుగా ఉండేట్టు గాయకులు గానం చేస్తారు నీ విహారానికి ఏనుగు అంబారిలు, పంచరత్నాలే గుర్రాలు ఎప్పుడూ సిద్ధంగా ఉంటాయి. కలువల చుక్కలతో నిండిన నింగిలాంటి నరస్సులతో తేలియాడవచ్చు. దేసంగి మధ్యాహ్నంలో మగంధాలు విరజిమ్ముతున్న వింజామరల చల్లటి గాలిని ఆస్వాదిస్తూ, విరులుకంటే మెత్తైన పరువులపై వరుండవచ్చు. ఇప్పుడే నాతోరా, కోమలీ ! నీవు లేనిదే నేనుండలేను నే నెల్లప్పుడూ నీ దాసుణ్ణయి నీకుపరిచర్య చేస్తూకాం గడుపుతాను అవును, నీ యెదుట ఉండేందుకు ముల్లోకాలను తలక్రిందులు చెయ్యమన్నా చెయ్యడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాను. నీ కళ్ళల్లో తోచిన లాడే ఆనందభాయలను తిలకిస్తూ మైవరచి పోతాను

రాజా మాట్లాడుతున్నంతసేపు ఆమె లలని వంక అలాగే, తడక దృష్టితో చూస్తూ ఉండింది. అతని మాటలు పూర్తయినతోడనే చూపులను విచారంగా క్రిందికి వాల్చేసింది. చెక్కిళ్ళు ఎర్రబడ్డాయి. ముఖంలో సందేహం కనిపించింది

యువతి : లేదు, లేదు, నాకు పరిజ్ఞానం లేదని తెలిసి నాతో పరిచోసా లాడుతున్నావు నీవన్న మాట నిజం నీ మాటలు నీటిబుడగలవంటివి. వాటి అందం క్షణికం. మిథ్య. ఏమైనా నీవు ఎర్పించిన రాణిగా ఉండాలని నాకు ఆసక్తిలేదు.

రాజా : (ఆశ్చర్యంగా) సుందరీ ! నిన్ను అన్ని పరచడం సులభసాధ్యం కాదేమో ఇంతకూ ఎటువంటి రాణిగా ఉండాలని నీ కోరిక ?

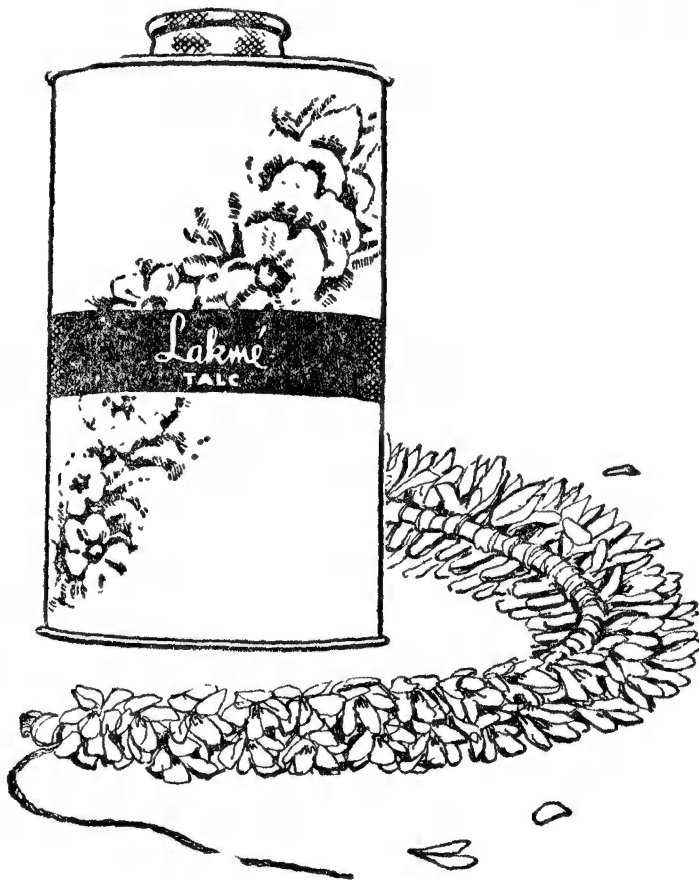
యువతి : (ఒక్క క్షణం ఆగి, చూపులను నేలపై నిలిపి) ఎప్పుడో ఒకసారి మా నాన్న ఒక రాణిని గురించి చెప్పాడు. ఆరాణి నీవు వర్ణించిన రాణిలా లేదు

రాజా ఎవరా రాణి ?

యువతి ఎవరో నాకు సరిగా జ్ఞానకంలేదు. కానీ ఆ కథ సారాంశం ఇది. ఒకప్పుడు రాజా శత్రువులచేత వడిపోయి, రాజ్యభిష్టుడై దేశం విడిచి పారిపోయాడు అంతకుముందే దత్తాన్ని కొలిచిన ప్రపంచం ఇప్పుడు తనన్ని త్యజించింది కానీ ఎన్ని కష్టాలొచ్చినా అతన్ని విడకుండా వెంటడే ఉండి నేపించింది ఒకరై. ఆమె అతని రాణి అజ్ఞాత వాసంలో, వేదరికంలో భర్త అడుగుజాడల్లోనే నడచింది. నీవు చెప్పిన భోగానా అనుభవించడానికి మారు భర్తను నీడలా వెంటడిస్తూ, అతని కష్టాల్లో భాగం పంచుకుంటూ, భోగాల సుఖానికి మించిన మానసికానందాన్ని, సంక్లప్తిని పొందగలిగింది. చివరికి భర్త మరణించి వపుడు తాను కూడా అతనితో కూడ అగ్నిలో డూకి సహగమనం చేసింది. (నవ్వు)

దేశభాషావారపత్రికలలో సర్క్యులేషన్ ప్రకారం
'ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక' ఐదవస్థానం ఆక్రమిస్తున్నది.

నవ సుమ సమ సౌందర్యం



వసంత వన కుసుమంబులు మందయాన
అందానికొ నుండర కానుక. సిగ దురిమిన
మధుర సువాసిత విలులు మరులు గొలిపే
మగువ సౌభాగ్యంబు యిసుమడింపజే !

ఎసంత నవసుమ సమ పరిమళం-హిమ
పూరిత కుండనదృశ నిర్మలం . లక్ష్మి
టార్ క్రమ పౌడర్ అల దినదా మేనెల్లా
పర్యవోచితం ! స్నానానంతరం లక్ష్మి
టార్ క్రమ పౌడర్ శరీరమంతటా రాసు
కొని రోజుల్లా చల్లగాను ఉత్సాహంతో
హాయిగ ను ఉండగలరు.

సౌందర్యకర హిమబిందువు

లక్ష్మి

లక్ష్మి ఒక టాటా ప్రోత్సాహకము

LKY-117-TEL

సిటీ క్రివి.నల్ కోర్టు

(19-వ పేజీ తిరువాయి)

“నీవు చేసిన తప్పేమిటి ?

“ఏమో ! నా కే మెరుగ్”

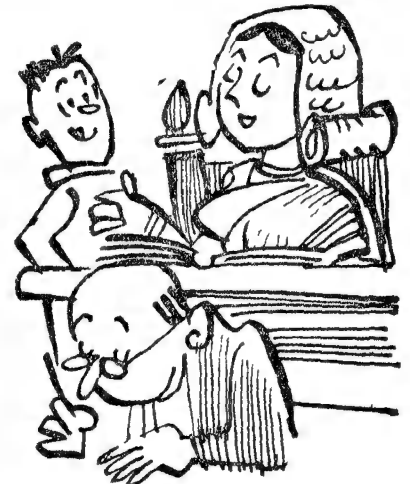
కోర్టులో ఉన్నప్పుడందరు పకపక నవ్వుడు
మొదలుపెట్టెను.

వకీలు మల్లడిగిండు “నీవు కోర్టుకు ఎందుకు
రావలసి వచ్చింది”

“అఫ్తల్ గంజ్ ల పోలీసాయన నిన్ను నా సైకిల్
గుంజుకొని ఇక్కడి పొమ్మంటే వచ్చిన” అని అన్న.

“నీ సైకిల్ పోలీసు ఎందుకు లాక్కున్నాడు?”

“నీవు నేను సైకిల్ మీద మా మామింటికి
పోతుంటే ఒక అడామె మోటార్ సైకిల్ మీద
కూకొని నన్ను రాసుకుంటు పోయింది. నేను
మోటార్ సైకిల్ పోతున్న దిక్కు చూస్తుంటే,
నా సైకిల్ మో సడుకు దాటుతున్న ముసలామెకు
టక్కురిచ్చింది. ఆమె అటు పుట్టిపాత్ మీద
పడ్డది ; నేనిటు రోడ్డు మీద పడ్డ గంటే !



గంత లోపట్టన ఒక పోలీసాయనాచ్చి నా సైకిలు
గుంజుకొని పోతుండు అయిన దైనట్టే ! అసలా
సైకిలు నాది కూడా కాదు. మా మాము కిరాయి
కిప్పించిండు” అని నేను అనంగనే అక్కడు
న్నప్పుడందరు మల్ల పకపక నవ్వుడు శురువు చేసిండు.

మల్ల జర్రనేవటికి వకీలు నాదిక్కులిరిగి
“ఇకముందు అలా దిక్కులు చూస్తూ సైకిలు
నడిపించకూడదు. ఇప్పుడు నడిపించినందుకు
గానూ ఒక రూపాయి జర్మానా ఇవ్వాలి” అని అన్నాడు.

నేను ఒక రూపాయి ఇచ్చి రోండ్ దర్బాజల
కేలి ఇవులలి కొచ్చిన. ఇవులలికి రాంగనే మొదలు
మా రసీదులు తీసుకున్న పోలీసాయన మల్ల మాయి
మాకిప్పించిండు కాని వాటి వెనుక ఏమో రాసిండు.

“ఈ రసీదు తీసుకపోయి పుత్తీబావ్ లీ చౌ
రస్తా దగ్గరున్న పోలీస్ స్టేషన్ల ఉండే పోలీసు
క్రిప్టి సైకిల్ తీసుకో” అని చెప్పిండు పోలీసాయన.

అప్పుడు ఆరసీదు తీసుకొని కోర్టులకేలి
ఎదుటి కొచ్చే వరకు మూడున్నరయింది. చచ్చు
కుంటు , బతుక్కుంటు పుత్తీబావ్ లీ చౌరస్తాకు
పోయి సైకిల్ తీసుకువేరకు పొద్దికి బదయింది ★

శంకర్, రొప్పుతూ రూపొత్తోకొచ్చి కాసిన్ని పిళ్ళ త్రాగి, సిగరెట్ వెలిగించి, తను కొట్టేసిన వర్షు, డైరీ తీశాడు. వర్షు తీయబోతే ఆ కంకా రుతో డైరీ వచ్చింది ! డైరీ అవతల పెట్టాడు, నల్లగా నిగనిగ లాడుతున్న వర్షులో ఇరవై పది రూపాయల నోట్లున్నాయి "అబ్బ ! రెండు వందలు !" అని ఆ డబ్బు భద్రంగా తన నూట్ కేసులో దాచి, చాపపై వెళ్ళి తా నడుకున్నాడు. 'ఇంకా భోజనం చేయలేదు. ఇంకో గంట అగి చెయ్యవచ్చులే ఇప్పుడేగా కాఫీ త్రాగి, టిఫిన్ తిన్నది? ప్లీజ్ తోచులంటే' అనుకొంటున్న శంకర్ కి అవతల పారేసిన డైరీ కచ్చించింది. 'హనీ ఆ డైరీ చదువు దాం' అనుకొని కూర్చోని పేజీలు తిరగవేశాడు. ఆ పేజీ 'మే' వెరి! మే 31 వ తారీకుకు ఎదురుగా ఇలా వ్రాసి ఉంది 'పెద్ద పిల్ల 'రమ'కు జ్వరం ! దానికి, చిన్నపిల్ల 'సీత'కి, మందులు కొనాలి. యాళ్ళే రూపాయలు అప్పవరిస్తారు ? రేపు జీతం వచ్చినతర్వాత కొనాలి ! ఇవ్వాళ్ళ ఇంట్లో అందరం కాఫీ త్రాగి ఉన్నాము ! పెద్ద పిల్ల వండ్లరసం అడిగితే వండదరసీళ్ళ కమలా వండ్ల రసమని పోశాము! పసిపిల్లకు గుక్కెడు వండ్లరసం పొయ్యలేని అనమర్చుడినా ? రేపు జీతం రాగానే పిల్లకు వండ్లు, మందులు తెచ్చే తక్కినవి తెస్తాను"

ఇంతవరకు చదివేసరికి శంకర్ కి కడుపులో చెయ్యిపెట్టి కలవినట్లయింది. 'పాపం ! ఇవాళ్ళి జీతంపై ఎన్ని ఆశలు పెట్టుకున్నాడో ? జీతం ఇంటికి చేరలేదే ? ఆ కుటుంబం గతి ఏంకావాలి ? ఎన్నాళ్ళు వస్తులుంటారు ? ముఖ్యంగా మందుల్లేని ఆ పసిపిల్లగతి ఏంకావాలి ? చచ్చిపోతారా ? వాళ్ళ పోతే ఆ తల్లిదండ్రుల గతి ? ఇక ఆలోచించలేకపోయాడు శంకర్ ! అన్యాయంగా అర్జించే అక్రాధికారులుండగా నెల ఆ రోజులు రెక్కలు విరుచుకొని ఇవాళ్ళి జీతంపై ఎన్నో ఆశలుంచుకొన్న మానవునిజేబా నేను కొట్టింది ? కష్టాల్లో ఉన్న సోదరమానవునికి నే చూపిన సానుభూతి ఇదా ? ఒక కుటుంబం అంతరించటానికి తానే కారకుడా ?' శంకర్ ఏనాడో మర్చిన 'ఒక గొంతుక' 'అవును' అన్నది. గది అంతా 'అవును నువ్వే కారకుడివి' అని ఘోషించినట్లయింది! శంకర్ ఇప్పుడే మేల్కొన్న మానవత్వం, కొని తెచ్చుకొన్న దానవత్వం మధ్యరో ఊగి, ఆ శక్తికి తీట్టుకోలేక "లేదు ఆ కుటుంబం నాశనమవటానికి వీల్లేదు" గట్టిగానే అరిచాడు శంకర్. భారంగా కళ్ళ మూసుకుని మళ్ళి పడుకున్నాడు. 'ఇప్పుడా డబ్బుల యజమానికి అందచేయటమెలా?' ఇదే శంకర్ కి పట్టుకొన్న బాధ ! అకస్మాత్తుగా డైరీ గుర్తుకొచ్చింది. ఆ డైరీ మొదటి పేజీ తీశాడు అతని ఆశ ఫలించింది ! మొదటి పేజీలో 'సి సూర్యనారాయణ, 15 అడ్డ రోడ్, సెకండ్ లైన్, బ్రాహ్మపేట, గుంటూరు-2' అని వ్రాసివుంది. 'అమ్మయ్య' అనుకున్నాడు. 'ఎట్లా అందించాలి ? పిలిచినా ? పిల్లని పోస్టులోకు పట్టిస్తాడేమో ? అలాకాదు, రహస్యంగానే చేర్చాలి పది గంటల ప్రాంతంలో ఆ రోడ్ లో ఎక్కువ జన సంచారం ఉండదు. ఆ సమయంలో ఆ ఇంట్లో

దొంగా మనిషే !

(16-వ శ్రేణి తరగతవాని)

ప్రవేశించి, కిటికీద్వారా రోపల ఉంచితే సరి ! ఇలా ఆలోచించుకొంటూ తల్లి ఫోటో చూశాడు. ఆ ఫోటో తన తల్లి పెళ్ళయిన కొత్తలో తీయించుకొన్నది ఎంత కల్పవరహితంగా నవ్వుతోంది ? ఆ మహనీయురాలి కడుపున గారవైన తిమ్మలకుల కుటుంబంలో పుట్టిన తను ఇలా అధోగతికి జారటానికి కారణం ఎవరు ? ఏమో ? శంకర్ కి సమాధానం లభించలేదు. తనీ సీచస్పీటికి జారటానికి ఒకవిధంగా తన చెల్లెలి మరణమే ! ఆ చెల్లెలు మరణంతోనే తన కుటుంబం చెల్లాచెదరయి, తల్లి మరణించి, తనీస్పీటికి దిగజారాడు. శంకర్ తలపులు పదిహేను సంవత్సరాలనాటి జీవితం వైపు మళ్ళినాయి—

2

అప్పుడు తను పోర్టుపారం చదువుతున్నాడు. తండ్రి 'విలిమెంటరీ స్కూలు' లో టీచరు ఆ

ఫిల్డర్ ప్రజం శీటి వ :-
విన్నారా ? ప్రేక్షకు లేమను
కుంటున్నారో ? మా చిత్రం
అనలు డబ్బింగు చేసినట్టే లేదట.
ఎగ్జిబిటర్ :- అవునవును. ఒక్క
తెలుగుమాటకూడ వి న బడ
లేదట. ఒరిజినల్ అరవచిత్రమే
నని అనుకుంటున్నారు.

పి. ఆనందవర్మ (భీమునిపల్లం)

ఇల్లు, అరవై రూపాయల జీతం ! అదే ఆయన అస్తి. ఆ అరవై రూపాయలతోనే కుటుంబం గడవాలి. కాని అమ్మ వోర్సు గలది. ఆ స్వల్ప ధనం తోనే సంసారం గుట్టుగా రట్టుగాకుండా వాడేది ! ఇక తండ్రికి మరుక్షణం కోపం, మరుక్షణం శాంతం ! ఆయనకి కోపం వస్తే ఉగ్రవార సింహావతారం దాటాడు. శాంతంగా ఉంటే 'ఏరా అబ్బాయి ?' అని పల్కరిస్తాడు. తనీ వచ్చి పాడి పించుకోసన్న రోజున చింతబరిక తీసుకొని వీపు వాలలుతేలేట్లు కొట్టాడు. అడ్డుపడిన అమ్మ కూడా నాల్గు తగిలాయి మళ్ళి ఆరోజు రాత్రి నిద్రపోయినతర్వాత ప్రేమగా వీపు నిమరుతూ "పాపిషివాడిని ! ఎలా కొట్టామరా నాయనా" అని కళ్ళ పిళ్ళ పెట్టుకున్నట్ట ! అలాంటివాడాయన. తన తల్లిదండ్రులకు కల్గిన సంతానంలో తనే పెద్దవాడు. తండ్రికి శివుడంటే మహా భక్తి ! అందువలననే తనకు 'శంకర్' అని పేరు పెట్టాడు తన తరువాత చెల్లెలు 'సుశీల'. ఆ తరువాత పిల్లే 'అనూరాధ' అనూరాధ అరేళ్ళు పెరిగింది. దాని మరణమే తన కుటుంబానికి మరుభూమిగా

మారింది అనూరాధంటే తండ్రికి విపరీతమైన ప్రేమ ! దాని చిలిపిమాటలే ఆ ఇంటిలో నవ్వులనే పువ్వులతోట నృన్పించేది. ఆయన స్కూలునుంచి వస్తూనే "అమ్మాయి అనూరాధా" అని పిల్చి, దాన్ని పోగొట్టే కూర్చోపెట్టుకొనేవాడు. భోజనం చేసినపిదప దానిని పక్కలో పెట్టుకొని నిద్రిస్తాడు. అంత ప్రేమ ఆయనకు అనూరాధంటే !

అనూరాధకి ఆరో ఏట టైఫాయిడ్ వచ్చింది. అవి నెలొఖరురోజులు. వాస్తవేతిలో డబ్బులేదు తెల్లినవాళ్ళందర్నీ అడిగాడు. అందరూ పెదవి విరిచారు. వాస్తవకు కాళ్ళచేతు లాడలేదు. అన్నాహారాలు మరిచి అనూరాధ మంచంప్రక్కనే కూర్చోనేవాడు అపార్థిశలు. అడారి దొక్కర్ మందులు రాసిచ్చాడు. అవి కొనటానికి డబ్బులేదు. ఎదురుచూస్తున్న జీతాలు చేతికందాయి. ఆరోజు అనూరాధ సరిస్థితి విషమించింది. వాస్తవ జీతం అందుకొంటూనే బెజనాడ వరిగిల్తాడు. మందులు కొని ఆడరా బాడరా వరుగిత్తుకొచ్చిన వాస్తవికి ఎదురుగా అనూరాధ శవం కన్నించింది. ఆయన హృదయం వెయ్యిచెక్క లయింది. తీసుకొచ్చిన మందులు అలాగే జారనిడివాడు. ఆయన కంటినుండి బొప్పిబిందువులు రాలుతున్నాయి. అనూరాధశవంప్రక్కనే కూలబడి "నేను మందులు సమయానికి తీసుకురాలేని అనమర్చుడినని నన్ను వదిలిపెట్టి పోయావా తల్లి !" అన్నారు. అంతే ! ఆయన ఆరోజు భోజనం చేయలేదు. ఎక్కడో శూన్యంలోకి చూస్తూ కూర్చోనేవాడు. ఆయన మనస్సు వికలమయింది. సర్వం శూన్యంగా భావించాడు. తనబ్రతుకే నిరర్థకమనుకున్నాడు. ఆ భావనతోనే దారుణ నిర్ణయం తీసుకున్నాడు. తెల్లవారి లేచి చూసుకొనేసరికి వాస్తవ మంచంపై లేడు అమ్మ వాకిలి దొడ్డి అన్నీ వెలికింది. ఉహా! వాస్తవ కనబడలేదు అఖరికి వాస్తవ దిండుక్రింద ఉన్న కాగితం లాగింది అమ్మ. అందులో 'నాకోసరం అనవసరంగా వెతకవద్దు' అని వ్రాసివుంది. అమ్మ నిశ్చేష్టయై అలాగే మ్రాన్యడిపోయింది. ఆమెకు ఏడవటానికి కళ్ళనీళ్ళు ఇంకిపోయాయి. నిన్ను పిల్ల మరణించింది నేడు భర్త వరాల !

కాని తనతల్లిపరిస్థితిని అతి ధైర్యంగా ఎదుర్కొంది. అవిడ డ్రాయర్ లో ఉన్న మున్నయి రూపాయలు తీసుకొని సుశీలను, తనను తీసుకెళ్ళి 'గవర్నర్ పేట' లో ఒక యిల్లు పది రూపాయలు అద్దెకు తీసుకొని, కుట్టుమిషన్ ను వాయిదా వద్దతిన డబ్బు తీర్చే షరతునీడ తీసుకొచ్చి కుట్టు నారంభించింది ! అమ్మజాతకం గొప్పది. పదిరోజుల్లో ఇరుగుపొరుగువారికి తలలోని నాలికయింది. ప్రతివారు 'సీతమ్మగారు చక్కగా కుడ్తుంది! అవిడదగ్గరనే కుట్టించుకోవాలి' అని చాలామంది భాతాదర్శు చేరారు. నెలరో చాలామందికి తెల్లినోయింది తన తల్లి సంగతి. గవర్నర్ పేట మొత్తం తన తల్లి దగ్గరే కుట్టించుకొనేవారు తనను ఫిన్య ఫారంలోకి చేర్చింది సుశీల సదేక్షపిల్ల. దాన్ని ఫస్టు ఫారంలోకి చేర్చింది. తనేమన్నా సుఖపడితే ఆ రోజు

యాలక్కాయ, అవంగము
తాంబూలములకు
యిష్టమగు అక్కరలేదు.



సుగంధ ద్రవ్య సముదాయము
అన్ని కిం జాకొల్లగా దొంగును.
కల్పకొల్లగా వాడబడుచున్నది.
నానాకాస్మటిక్కు, విజయవాడ-2.

కమంతపుక వాడుండి

నమ్మ

బూత్ పేస్ట్

ఆధునిక బూత్ పేస్ట్లో వాడబడు అవసరమైన బొంబరము లన్నింటికీ కలసి. వేవరని క్రివంతమైన బాగములన్నియు పొందియున్న ఒకే ఒక బూత్ పేస్ట్

కలకత్తా కెమికల్ కలకత్తా-29

NTP-192 TS

దక్షిణ ఇండయా ఆఫీసు
5/149 బాజ్యే, మద్రాసు-1.

దొంగ మనిషే!

రోజునే సుఖపడ్డాడు అమ్మ ఏ లోటు లేకుండా సంసారాన్ని తీసుకొస్తోంది

కాలచక్రంలో రెండు సంవత్సరాలు తిరిగినాయి తనివ్వుడు స్కూల్ సైన్లో ప్యాస్సేనాడు స్కూలుకి ఫస్టుగా వచ్చానని అమ్మ తెగమరిసి, 'నా తండ్రే' అని నా నుదురు ముద్దు పెట్టుకొంది విశ్రాంతిలేని పనివల్ల తను ప్యాస్సైన సంగతి తెల్సిన పది రోజులకు అమ్మ మంచమెక్కింది డాక్టర్ పరీక్షించి 'టైఫాయిడ్' అని తేల్చాడు అమ్మ మిగిలిన వంద రూపాయలు వట్లకని, మంగళాక్షమి కరుణానాథులు

అమ్మ ఆ రోజు నుంచి ఎవరినాం ఉంది! డాక్టర్ వచ్చి చూసి, చీటిమీద ఏదో మందు వ్రాసి, నన్ను పిలిచి ఆ ఇంజక్షన్ తీసుకు రమ్మన్నాడు డ్రాయర్ తెరిచి చూస్తే చిల్లి గవ్వ లేదు! 'డబ్బేమీ లేదమ్మా' అని అమ్మకు చెప్పాను అమ్మ రోపలనుంచి వస్తున్న దుఖాన్ని ఆపుకుంటూ 'ఎందుకులే నాయనా! డబ్బు లేనపుడు ఏంటిస్తాం? పోతే పోతుంది, లేకపోతే లేదు' అంది

కాని డాక్టర్ 'బాధపడకమ్మా! ఒరె శంకర్ లక్ష్మీ మెడికల్ షాపు కెళ్లి, నే నియ్యకున్నానని ఈ ఇంజక్షన్ తీసుకురా! డబ్బు తర్వాతిస్తానని చెప్పు ఇదిగో ఈ చీటీ చూపు' అని చీటీ రాసిచ్చాడు డాక్టర్ ఆ మహానుభావుడు చేసిన సాయానికి చేతులెత్తి నమస్కరించాలి

తను మందు తీసుకువచ్చాడు డాక్టర్ ఇంజక్షన్ సిరెంజి 'క్వీన్' చేస్తున్నాడు అమ్మ తన్ను దగ్గరకు పిలిచి 'నాయనా! నీటిగా బ్రతుకు! చెల్లెలు జాగ్రత్త! ఎప్పుడైనా మీ నాన్న కనిపిస్తే, అమ్మ నీకోసరం కలవరించి, కలవరించి చనిపోయిందని చెప్పు. తన నమస్కారాలు అందజేయమన్నది అని చెప్పు. ఏం??' అన్నది ఇంజక్షన్ ఇద్దామని చేయి వట్టుకొన్న డాక్టర్ 'నీతమ్మగారూ!' అని 'మీ అమ్మ ఈ రోజున్నీ వదిలి వెళ్లింది నాయనా' అని మెడిసిన్ బాగ్ తీసుకొని వెళ్లిపోయాడు. ఇరుగు పొరుగుల సాయంతో అమ్మ గుప్పెడు బూడిదై పోయింది

చనిపోయిన అమ్మ గుర్తుకురాగానే శంకర్ కి దుఖం తన్నుకొచ్చింది. కళ్ళ నీళ్ళను జేబు రుమాలుతో తుడుచుకొన్నాడు 'ఆరోజు రాత్రి అన్నం లేదు తను, సుశీల కడుపులో కాళ్ళు పెట్టుకొని నడుకొన్నారు. మరునాడు సుశీలేయి వట్టుకొని బజార్ వెంటపడ్డాడు. ఎవరు పెడతారు లిండి? అన్న డడుక్కోవటం చేతకాదాయితే! మెల్లగా మార్కెట్ వైపు వెళ్లారు అక్కడో పెద్దమనిషి నాదగ్గరికొచ్చి 'ఏరా కూరలబుట్టు తెస్తావా? బేడ ఇస్తాను' అన్నాడు తను ఒప్పుకున్నాడు సుశీ దగ్గరి కెళ్లి 'చూడు చెల్లీ! నువ్విక్కడే నిర్భో! ఎక్కడికీ పోకు! తెల్లంగా? ఎంతసేపయినా నిర్భో' అని ఒకటికీ పదిసార్లు చెప్పి, ఆ కూరల బుట్టు ఎత్తుకున్నాను. దానమ్మకడవువూడ మణుగు బరువుంది ఆ మహానుభావుడు ఆ మణుగు

బరువు బుట్టు వెల్లినపెట్టి మైలు తిప్పి ఇంట్లోకి పెట్టించుకుని బేడ ఇచ్చాడు తను సంతోషంగా ఆ బేడ పుచ్చుకొని దారిలో పకోడీలు కొని మార్కెట్ కు వెళ్లాడు. అక్కడ చెల్లెలు సుశీల లేదు! గుండెలలో రాయి పడ్డది. పొట్టం జేబులో పెట్టుకొని 'సుశీ' అని కేకేస్తూ ఆ ప్రాంతమంతా వెదికాడు. ప్లై ఎక్కడా జాడ లేదు అక్కడనుంచి బెజవాడంతా కలయదిరగటం మొదలుపెట్టాడు ఎక్కడా కనవడలేదు రవిన్ కాలా వంతెనదగ్గరికొచ్చినా చెల్లెలు కనవడలే దన్ను కోపంకొద్దీ పకోడీలపొట్టం నీళ్ళలోకి కొట్టాడు మధ్యాహ్నం రెండింటికా తిరిగాడు సుశీల కోసం కాని తన చెల్లీ, తన ప్రాణం కన పడలేదు! అప్పుడే కాదు ఇంతవరకూ కనబడలేదు. కానీ ముందు బ్రతుకుతెరువు చూచుకోవద్దా? ఏదన్నా షాపులో ఖాళీ ఉందేమోనని వెతికాడు. తన స్కూలున్న సోల్ ఫస్ట్ వీనమంతయినా ఉప యోగిందలేదు అమ్మ మురిసిపోవటానికి తప్ప! ప్రతివాడు 'నూ పాస్లో ఖాళీలేదు' అన్న శబ్దమే పలికాడు

కడుపు మాడిపోతోంది ఎండలో ప్రొద్దుటి వించి వచ్చి మంచినీళ్ళయినా ముట్టుకుండా తిరిగితి నాయ్. శోషవచ్చి పడిపోతాడేమో ననుకున్నాడు తను! 'గౌరవంగా బ్రతకటానికి ఏ మార్గము అనుకూలంగా లేదు ప్రొద్దుటి మోసేసిట్లు కూరలబుట్టులు మోస్తే? అమ్మో! కన్నం! ప్రొద్దుటి బరువుకు ఇంకా నొప్పులు పోలేదు. ఇంకేం చేయాలి? ఇప్పుడే ఆకలి జయించటమెట్లా? అలా ఆలోచించుకోంటూ ఆరుగంటలక, ఏదో హోటల్ చేరాడు

హోటల్ లో ఒక పెద్ద పొట్టు ఆసాపి విల్లు చెల్లిస్తున్నాడు మాస్తే లక్ష్మీధికారిలాగున్నాడు. నాలుగైతళ్ళ కుంగరాలన్నాయి సిల్కు లాల్మీ, గ్లాస్కో వంచె ధరించి వందరూపాయల నోటి చ్చాడు క్యాషియర్ కు మిగిలిన తొంభై తొమ్మిది స్వర పర్చులో నుంచుకొని మెట్లు దిగుతున్నాడు. ఆదివారం కావటంతో హోటల్ జైలు సందడిగా, రద్దీగా ఉన్నది. లక్ష్మీధికారి పచ్చటి సిల్కు లాల్మీ పక్కజేబులో నల్లటి పర్చు కనబడుతోంది. అమ్మా! అంతడబ్బు తనదగ్గరుంటే? గుంపులోంచి వస్తున్న లక్ష్మీధికారి వక్కన నడుస్తూ ఆ జేబు లోని పర్చు లాగేశాడు తను! అప్పటినుంచి తర అధ పతన మారంభమయింది అజారికి తనక జేబుదొంగగా స్థిరపడ్డాడు

ఆవర్ణు కొట్టేసినా అప్పుడు భయంతో చెమటలు పట్టాయి ఇక బెజవాడలో ఉండలేక రైల్వేకి గుంటూరు వచ్చాడు. అప్పటినుంచి గుంటూరులోనే స్థిరపడ్డాడు జేబుదొంగగా జీవిస్తున్నాడు ఎందరి తల్లూలో తన చావు కోరు తున్నారని తెలుసు ఎంతమంది తన జీవానికి ఉసూరు మంటున్నారో తను ఎరుగు. కానీ విధి తన మెయిం వక్రించింది దాని ఫలితమే యిది ఈ పూబిలోంచి బైలుపడటానికి అలా ర్నికలు ప్రయత్నించాడు డబ్బు చేతిలో పుష్కలం లంగా ఉన్నా అంతులేని మనం క్షోభమభవించాడు. కాని తన కోరిక ఎవరు గుర్తించారు? ఈ డైరీ

ఉండబట్టిగాని తానుమాత్రం డబ్బు పోయినవారి కష్టాలు కష్టాలు తెలుసుకోగల్గడా ? లేదు! తనపై బడుతున్న పాపభారము తగ్గించుకోవటానికి ఈ చిన్న సత్కార్యము చేదాము. వాళ్లు పాపం అనందం కల్గారా చూదాము!" అనిపించింది.

ఇలా ఆలోచించుకొని రిస్టువాదీ చూశాడు శంకర్. పర్పు, డైరీ పాంటుజేబులో సర్దుకున్నాడు. చకచక నడిచి 'పాపాల్' లో భోజనం చేశాడు. మిరాయికిల్లీ బుగ్గన బిగించి చార్మిచార్ సిగరెట్ గట్టిగా దమ్ము లాగాడు. సినిమా వదిలినట్లున్నారు. జనం గుంపులు గుంపులుగా వస్తున్నారు. శంకర్ గర్వంగా సిమెంట్ రోడ్డుపై అడుగులేస్తూ రెండవ ఫ్లోన్ లోని వదిపాన అడ్డ రోడ్డు చేరి ఇంటికి వేసిపున్న నెంబర్లు చూస్తూ నడవసాగాడు. ఆ ఇళ్లమధ్యన సున్నము కొట్టబడి బంగళా పెంకులతో కప్పివున్న ఇంటిముందు అగాడు. ఎదురుగా ఉన్న తెలుసుల ఇంటినెంబరు పుస్తంగా కనబడుతోంది. శంకర్ డైరీ చూసి ఆ నెంబరు యిల్లే తను చేరవలసినదని నిశ్చయించుకున్నాడు! చుట్టూ చూశాడు. రోడ్ లో జన సంచారం లేదు. ఏదీ అంతటా ఆవరించివున్న విశ్వదాన్ని చీల్చుకొని కిమరాళ్ళ శబ్దం వినిపిస్తోంది. ఎక్కడో అరిచిన కుక్కలరచ్చ గాలితో తేలి వచ్చి చెవులకు పోకుతోంది. శంకర్ చివర పారిగా గట్టిగా దమ్ములాగి సిగరెట్ అవతల పారేసి వాచీ చూశాడు. "పర్పు యజమాని కివ్వటం ఏవేక మైన వచనా ? ఇటువంటి ఛాన్సు మళ్ళీ రేపు దొరుకుతుందా ? దొరక్కపోతే తన గతి ? డైరీ లోని మందుల ప్రస్తావన గుర్తుకొచ్చింది తనే మయినా నరే ఆ పిల్లల ప్రాణాలు కాపాడాలి తను చస్తే ఏదైనావాళ్లు కూడా తేరు. కాని ఆ పిల్లలు పోతే తండ్రి, తల్లి పడేబాధ ? అనూరాధ చని పోయినప్పుడు తండ్రి పడ్డ దుఃఖము గుర్తుకొచ్చింది శంకర్ కు. ఆ దుఃఖము వీళ్లు పడ కూడదు. పర్పు లోపల పెట్టితీరాలి. ఇలా నిశ్చయించుకొని శంకర్ దీర్ఘంగా నిట్టూర్చి, అడుగు ఎత్తున నున్న కాంపౌండ్ గోడ ఎక్కి లోపల చూశాడు. చిమ్మచీకటి. కన్ను పొడుచుకొన్నా కాన రావటంలేదు. శంకర్ గోడమీదనుంచి లోపలకు దూకాడు. గాలికి రాలినదీన ఎండుటాకులు గలగల మన్నాయి.

శంకర్ ఇంటివైపు చూశాడు. దక్షిణంవైపున్న కిటికీతోంచి గుడ్డి వెలుతురు ప్రవరిస్తోంది! ముళ్ళ గిళ్ళ ఉంటాయేమోనని జాగ్రత్తగా చేతులతో తడుముకుంటూ ఆ కిటికీ చేరి లోపలకు చూశాడు శంకర్! ప్రత్యేకంగా ఉన్న పల్కె మంచంపై పెద్దపిల్లను ప్రక్కన పెట్టుకొని నిద్రపోతున్నాడు సూర్యనారాయణ! దగ్గర్లో ఉన్న మంచంపై చిన్నపిల్లను పెట్టుకొని నిద్రపోతోంది అతని భార్య. శంకర్ కి ఆ దృశ్యం కన్నులవండుపుగా ఉంది. కళ్లు చెమర్చినవి. అని తుడుచుకొని పాంటు జేబులోంచి డైరీ మనీపర్పు బైటికితీసి, కమ్మలగుండా చేయి పోనిచ్చి, పర్పు, డైరీ ఉంచి దీర్ఘంగా నిట్టూర్చి, 'అమ్మయ్య' అనుకున్నాడు. ఈ సత్కార్యము చేసిన శంకర్ మనస్సు ఆనందంతో గంతులువేస్తోంది. వెయ్యరూపాయల

పర్పు లాగినా శంకర్ ఇంత ఆనందంగా ఉండేవాడు కాదు. పిల్లలతోను, భార్యతోను కళకళలాడిన సూర్యనారాయణ కుటుంబాన్ని కష్టం కారుమబ్బు కమ్మదు. అదే అతని ఆనందం.

శంకర్ బైటపడటానికి, బైటనుంచి లోపలకు దూకటానికి సాయపడిన కాంపౌండ్ గోడదగ్గరి కొచ్చాడు. కాని బైట సినిమానుంచి ఇంటికి వస్తున్న జనం సవ్యదీ వినిపిస్తోంది. అద్భుతంగా నటించాడు. 'పాట బాగుంది' ఇత్యాది ప్రశంసా వాక్యాలు వినబడుతున్నాయి. 'ఓహో సినిమా వదిలిపెట్టారు కాబోలు. ఇప్పుడీ ఇంటినుంచి బయట పడటం మెట్లా ? కాసేపిక్కడ ఉంటే ఇంటివాళ్లు లేచినా లేవవచ్చు! తనపని ఇప్పుడు కన్నా పూరంగా రూపొందవచ్చు. వాకిలిద్వారం నుంచి వెళ్ళితే అనుమానానికి ఆస్కారం ఉండదు! ఇంటికి సంచపాళి ఉంది. సంచపాళిమందు వది

తండ్రి:-అరేయ్ అబ్బాయ్! ఏం చేస్తున్నావురా అక్కడ?

అబ్బాయి:-(డిటెక్టివ్ నవల చదువుతూ) చదువుకుంటున్నాను నాన్న!

తండ్రి:-(కొన్ని క్షణాల తరువాత) ఎంతవరకు చదివావురా?

అబ్బాయి:- (గబుక్కన) రామంను ప్రకాశరావు హత్య చేసేంతవరకు! (అని కనుక్కున నాలుక కరచుకున్నాడు.)

అచ్చి పఘురామరెడ్డి (మద్రాసు)

గజాల ఖాళీస్థలం ఉంది. వాకిటతలుపుతీసి బయటపడదా మనుకున్న శంకర్ వెనుదిరిగి వాకిట తలుపుకు వంచపాళికి నడమధ్యనున్న ఖాళీలోకి వచ్చాడు సంచపాళిలో ఎవరో ఒంటరిగా పడుకొని ఉన్నాడు. బెడ్ రైట్ గ్రుడ్డికాంతి వెలిగిక్కుతోంది ఏకాదశి నాటి వెన్నెల చల్లగా మెరుస్తోంది. ఇంతటి కాంతితో శంకర్ కళ్లు నిశితంగా చుట్టూ చూసి, వరండాలో తగిలించివున్న ఫోటో చూసి ఆశ్చర్యంతో స్తంభించివాయి. అది శంకర్ తల్లి ఫోటో! శంకర్ ఉద్విగ్నమనస్సుడైనాడు. "తన తల్లి ఫోటో అక్కడికెలా వచ్చింది ? అనలు ఆ యింటివార్కి తన తల్లికి ఉన్న సంబంధ మేమిటి ?" ఇత్యాది ఆలోచనలు శంకర్ బుర్రలో గిరున తిరుగుతున్నాయి! కనుక్కునా లను కొన్నాడు. కాని ఏమని కనుక్కుంటాడు? తన చేతులా నంతళ్ళు తెచ్చుకోవాలి అషయం కనుక్కువాలంటే ! తన్నందరూ పిచ్చికుక్కను తరిమినట్లు తరుముతారు. కాని తల్లికి నమస్క

రిద్దామన్న కోరిక నలుచుకోలేకపోయాడు శంకర్. కాలిబూట్లు విప్పి మేజోళ్లతో వంచపాళి మెట్లెక్కి తల్లి ఫోటోకి నమస్కరించి, ఆ తెలు గుడ్డి కాంతితోనే ఆ పడుకొన్న మనిషిని పరీక్షించాడు శంకర్! తాను కలగంటున్నాడా ? అని భ్రమించాడు. కలకాదు నిజమేనని బలవంతంగా నిర్ధారించుకొన్నాడు. నెరిసినబూట్లు గడ్డంతో పడుకొన్న ఆ పల్కె నిళ్ళ వృద్ధుడు శంకర్ తండ్రి, అనూరాధ మరణంతో ఇల్లు విడిచిన సీతమ్మ భర్త సీతారామయ్యగారూ!

శంకర్ కి నిజమన్న కమ్మకం కల్గినతర్వాత కన్నీళ్ళు ఆగలేదు. ఆనందాశ్రువులతో 'వాన్నా' అని పిల్చుబోయాడు. కాని గొంతు పెగిలి రారేయ్! అతని కంఠాన్ని ఎవరో నొక్కినట్లు బాధపడ్డాడు. 'తనవరా ? జేబుదొంగ! సంఘం దృష్టిలో నీచుడు! ఇటువంటి దొంగ తన కొడుక కన్న నంగతి తెలుస్తే ఏ తండ్రివూడయం పగిలి ముక్కులుగాడు ? ఈపాటికి తనతండ్రి తను చచ్చానని భావించుకొని ఉంటాడు. ఆభావనే ఉండనీ! తను లేవితే తన్ను అనప్పించుకోవటమే గాక బాధపడతాడు తనేదో పుణ్యంచేసుకోబట్టే తండ్రిని చూడగల్గాడు. కాని తనబాధ తల్లి కోర్కె తీర్చలేదనే! చెల్లెలును జాగ్రత్తగా కాపాడ లేకపోయాడు. సీవమైన ప్రభుకు ప్రభుకు తున్నాడు! అమ్మ, కనపడితే నాన్నకి చెప్పమన్న మాటలను చెప్పడానిక్కూడా ఆ వుల్లే బడ్డం వస్తోంది! ఇలా ఆలోచించి సంతతంగా కురుస్తున్న కన్నీళ్ళాపుకుంటూ తండ్రిపొదలను ప్రియించుకుంటూ నమస్కరించి, వెళ్ళబోయి, తండ్రి మంచి ప్రక్కనే ఉన్న మంచినీళ్ళ మరచిబెను చూడక తన్నాడు!

ఆ చెంబు శంకర్ కి అనుగుణంగా నడుచుకోలేదు అది మెట్లుమీద నుంచి 'టం టం టం' అన్న శబ్దంతో దొర్లిపోయింది. ఈ శబ్దానికి సీతారామయ్యగారు హఠాత్తుగా లేచి, "దొంగ దొంగ" అని గట్టిగా అరిచారు లోపలనుంచి సూర్యనారాయణ, అతని భార్య వచ్చారు. సూర్యనారాయణ వాకిలి తీశాడు. ఇరుగుపొరుగువాళ్ళు లోపలకి వచ్చి "ఏమిటండి?" అని అడుగుతున్నారు. తండ్రి కంఠం వినబడగానే శంకర్ కి కాళ్ళనత్తున ఎవరో లాగేసినట్లయి, శిలాప్రతిమ వలె అక్కడే నిలబడిపోయాడు ఆ సమయంలో శంకర్ చొక్కాను గుప్పిలతో తన చేతులతో బంధించివేశారు సీతారామయ్యగారు. తండ్రికి ముఖం చూసటాని కిష్టంలేక పక్కకు తిప్పేసుకున్నాడు శంకర్.

దొంగని తెలిసి ఇరుగుపొరుగులు "చూస్తారేమండి నాలుగు తన్ని పోలీసుల కన్నచెప్పక" అన్నారు. ఒక ప్రబుద్ధుడు పోలీస్ స్టేషన్ కి పరిగెత్తాడు. సీతారామయ్యగారికి తన చేతులతో చిక్కిన దొంగని చూస్తుంటే నమిలి మింగెయ్యాలన్న కోపం వచ్చింది. పళ్ళ పటపటమని కొరికారు. గొంతు నులిమి మింగెయ్యాలన్నంత కోపం కట్టలు తెంచుకొంది. దొంగని తన కసిదీరా కొద్దామని కుడిచేయి ఎత్తారు కాని ఎత్తిన చేయి అలాగే ఉండిపోయింది. ఆయనకు ఆనందంలో కళ్ళ

‘ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక’లో
ప్రచునలు మీవ్యాపారాభివృద్ధికి
తోడ్పడుతాయి.

తరచుగా మూత్రవిసర్జన

చక్కెరతో గాని, చక్కెర లేకుండాగాని తరచుగా మూత్రము వెలువడుట మిక్కిలి ప్రమాదకరమైన చిహ్నము. శరీరాన్ని గుల్ చేయుడమేకొకుండా ఈవ్యాధి, తనబంధలో చిక్కినవారిని ఆగోజుకొగోజు మృత్యువుకు అసన్నుచిచేయును. ప్రథమదశలో శారీరక మానసిక శ్రమలకు యిచ్చుగించకుండుట, నడుములో నొప్పి, మాపుమాంద్యము, తొడలో తిమ్మరి, వరముల బలహీనతతో యీ వ్యాధి పొడిచావును. పై లక్షణములతో కూడిన వ్యాధికి నెలలనే తగిన చికిత్స చేయించకున్నచో, అధికదాహం, ఆకలి, గొంతుకోగు యొండుట, గురదలు, కాళ్ళలో పగులు, తూకం తగడం, శరీరమంతా పొటు, కీళ్ళ నొప్పలు, కంటిపొరలు, త్రియ, గడ్డలు, గానపుండు, ఇట్టి భయంకర బాధాకరమైన వ్యాధులు యెన్నో సంభవింపవచ్చును.

“వినన్ ఛారమ్” మూత్రలు వాడి అనేక వేల మంది తమబాధలనుండివివారణపొంది మృత్యుకరాళమునుండి రక్షింపబడిరి. “వినన్ ఛారమ్” శాస్త్రీయపద్ధతులమీద ప్రాచీన యూనాని వైద్యవిధానం ప్రకారం అమూల్య ఓషధుల కాకపదార్థముల, స్వాభావిక ఔషధముల సారముతో తయారైనవి. “అమిత దాహము, మూత్రంలో చక్కెర తగి పలుమారు మూత్ర విసర్జనచేయుఅవసరములేక 3 గోజులలోనే మీకు చాలాభాగము వివారణయగును. కొద్ది గోజులలోనే మీకు సగానికిపెగా స్వస్థత చెకూరిన బనిపించును. “వినన్ ఛారమ్” కొద్ది క్షయముతో సుఖముగా, శీలకగా నేమింపవచ్చును. దీనికి ప్రశ్నోపశ్నము లేదు. నిరాహారముతో నుండే అవసరంలేదు. గోగులు పుష్టికరమైన ఆహారము తినెంగుకై ఇదివరకటికం లే ఎక్కువరకాల ఆహారపదార్థములు తీసికొనవచ్చును. వివరములుగల ఇంగ్లీషుకరపత్రములు అడిగినవారికిఉచితముగా పంపబడును. 50 కిలోలఖరీగు 6-75స.పె. చూత్రమే. వాస్తవమిది గు. 1-6 స.పె. అదనం. (ఒకసారి గెండు, అంతకుపైగా సీసాలు తీసికొన్నచో పాస్తేజ ఉచితం.)

(SELLING AGENTS)

Barrys Commercial Corporation
(A. P. W)
27/A, Dhurumtollah Street
CALCUTTA-13

దొంగామనిషే!

నీళ్లు తిరిగివాయి. అంతలేని ఆనందం ఆయన వృద్ధశరీరాన్ని వణకింపజేసింది. అయిదు విమిషాలక్రితం వెల్లింపిన వంద కాండిల్ వనర్ బల్బు కాంతిలో అటువైపు ముఖం తిప్పుకున్న దొంగ కుడిచేపవై తేనెరంగు పుట్టుచున్న కొట్ట వచ్చినట్లు సీతారామయ్యగారికి కన్పించింది. ఎత్తిన చెయ్యి దింపి, ఆ దొంగను కడుపుతూ “నీపే రేమిటి బాబూ ? నీదేవులు ?” అని అడిగారు ఆత్రంగా.

నోరు విప్పితే కంఠస్వరం గుర్తు పడతాడేమో నని శంకర్ నోరు విప్పలేదు. పిచ్చిగాని కన్న కొడుకు కంఠస్వరం వందమందితో ఉన్నా కన్న తండ్రి గుర్తు పట్టకుండా ఉంటాడా ? నోరు విప్పి నమాధానం చెప్పకపోయినా శంకర్ వస్తున్న దుఃఖాన్ని అతి కష్టంపై పళ్లు బిగించి అపు కొంటున్నాడు. ‘దొంగప్రవర్తన వలన సీతారామయ్యగారి అనుమానం పీడపడ్డది. ఆయన దొంగ ఎడమచేయి లాగి షర్టు కప్పుగుండెలు పూడదీసి చూశాడు. లైటుకాంతిలో ‘డి. శంకర్’ అన్న వచ్చి స్పష్టంగా కనపడ్డది. సీతారామయ్య గారు ఆనందంతో ఊగిపోతూ నీళ్లు, నిండుకున్న కళ్ళతో చేతులుచాచి “నాయనా ! శంకర్” అని అర్థంగా పిలిచారు. వాన్న పిలుపులో కన్పించిన అప్యాయత, ఆనందం, అర్థానికి శంకర్ మై నంలా కరిగిపోయి, నిలవలేక “నాన్నా !” అని వెర్రికేక వేసి సీతారామయ్యగారి మెడ కౌగిలించుకొని భోరున ఏడ్చాడు. కాని వెంటనే తండ్రిమెడ వదిలి, దూరంగా జరిగి, “నీ చుట్టి, నీ కొడు కన్న అర్థత పోగొట్టుకున్నవాడీ ! ఈ పాపిని అంటు కొని నీ పవిత్రతరీరము కలుషితం చేసుకోకు ! నీ కొడుకు శంకర్ చచ్చాడమకో వాన్నా ! నన్ను అంటుకోకు” అన్నాడు.

కొడుకు కారుస్తున్న కన్నీటిని చూచి, కొడు కన్న ఆఖరి మాలలకు చలిచి “నాయనా” అని కొడుకును గట్టిగా కౌగిలిచి “ముల్లకాదపతి యయినా, మూర్ఖుడైనా, దొంగయినా కొడుకు కొడుకే ! పదిపాను సంవత్సరాలనంతరం నా కళ్ళ బడ్డ నా కొడుకు దొంగయినా, హంతకుడైనా వా కొడుకే” అన్నారూ అప్యాయంగా కొడుకు వీపు విమురుతూ సీతారామయ్యగారు.

ఇంతవరకు మామగారి ప్రవర్తన అర్థం గాకుండా చూస్తున్న మార్కనారాయణ “ఎవరండీ ?” అని అడిగాడు సీతారామయ్యగార్ని.

సీతారామయ్యగారు మెరిసి కళ్ళతో “అర్థం కాలేదా బాబూ ? పదిపాను సంవత్సరాల క్రితం నేను విడిచివెళ్లిన నా పెద్దబిడ్డ, నీ బావమరిది! మన సుఖిల అన్నయ్య శంకర్.” అన్నారు వివరంగా.

సుఖిలపేరు వినినానే శంకర్ ఆనందాశ్రువు లతో “సుఖిల ఇక్కడే ఉన్నదా ?” అని అడి గాడు ఆత్రంగా. “ఇవిగోనండి మీ పర్పు, డైరీ గది కిటికీలో పెట్టిఉన్నాయి” అంటూ సుఖిల లోపల నుంచి వచ్చి భర్తకిచ్చింది.

మార్కనారాయణ శంకర్వైపు చూశాడు. శంకర్ చలుకున్న మార్కనారాయణ పాదాలు పట్టుకొని “దావా ! బావా అనటానికిగల అర్థత

వినాడో కోర్కీయాను. కాని ఉండబట్టలేక ప్రియ స్తున్నాను. దొంగచెల్లెలని నా చెల్లెలను అన్న కష్టాలపాలు చేయకు. నిర్భాగ్యుడైన నీ బావమరిదికి ఈ సహాయం చేయలేవా ?” అని దీనంగా పల్కు తున్న బావమరిదిని సహృదయతతో లేవనెత్తి “దావా ! అంత నీచుడినా ? కాని విన్ను దొంగని ఎవరన్నారు ? నీతోపున్న దయాదాక్షిణ్యాలు, మాన వత్సరం దొరలలాగా రొమ్ము విరుచుకుని తిరిగే వాళ్ళ కున్నాయా ? చెల్లెలు భర్తని తెలియకపోయినా నా కష్టాలు నా డైరీద్వారా తెల్పుకొని రెండు వందల రూపాయలు పున్నట్లై పెట్టి అన్న గించిన నీవు దొంగవా ?” అన్నాడు మార్క నారాయణ

శంకర్ ఆనందపూరితమైన కళ్ళతో సుఖిలని చేరి “చెల్లీ ! ఎంత పెద్దదానివయ్యామమ్మా ? విన్ను చూస్తుంటే చనిపోయిన అమ్మ గుర్తుకు వస్తున్నదమ్మా” అని కన్నీళ్లను రుమాలతో తుడుచుకున్నాడు.

ఇంతలో సోలీసులు రానేవచ్చారు టకటక బూట్ల చప్పుడుతో. అదివరకు సోలీసులు అల్లంత దూరంలో కనబడితే ఇటునుంచి ఇటే తప్పించు కొనిపోయే శంకర్ తొక్కక్క బెంక్క అలాగే నిర్భయంగా నిర్భాన్నాడు. కాని సీతారామయ్యగారి కళ్ళల్లో భయం కన్పిస్తోంది. ఆయన ఎడమ నపుట్టు కొడుకుయ్యో పట్టుకున్నారు. సోలీస్ వబిన్ స్పెక్టర్ వస్తూనే శంకర్ చెయ్యి పుచ్చుకుని “నన్ను అరెస్ట్ చేస్తున్నాను” అని వ్యంగ్యంగా వచ్చాడు.

సీతారామయ్యగారు కోపాద్విత శంకర్తో “మితం అధికారం లేదు ! మేము మీకు రిపార్టు ఇవ్వలేదు. ఇవను నా కొడుకు. వాళ్ళ చెల్లెల్ని, బావ మరిదిని చూడటానికి వచ్చాడు. అది నేరమా ?” అన్నారు.

కాని ఇన్ స్పెక్టర్ మామూలు శంకర్తో “పెరి సారి సారి ! ఇతను పదేళ్లనుంచి గుంటూరులో ప్రసిద్ధిచెందిన తేబదొంగ ! ఇతన్ని పట్టుకోవాలని పోలీసుశాఖ ఎన్నో ప్రయత్నాలు చేసింది. కాని తప్పించుకున్నాడు. ఇవాళికి చిక్కాడు. తాళం లేదు” అన్నాడు.

“వదులు నాన్నా ! నే చేసిన పాపాల కడే నిష్క్రమి. నా పాపాలకు శిక్ష అనుభవించిన తర్వాత మళ్ళీ నిన్ను కలుసుకుంటాను” అని చెల్లెలువైపు తిరిగి “చెల్లీ ! తండ్రి తరువాత తండ్రి అంతటి వాడు అన్న ! నీకు అన్ననైన నేను నీ భర్తజేబు కొట్టి నీకు మనసాపం కల్పించాను.

“కాని ఒక్కటే నిజం తల్లీ ! ఈ వృత్తి మానా లని నీ అన్న చాలా ప్రయత్నించాడు. కాని సంఘం అతనికి అవకాశము ఇవ్వలేదు ఎన్నోళ్ళో నీ అన్న నిభృజ్జముగా తనలో తానే కుమిలికుమిలి విని పించాడు. అంతలేని మనోక్షోభ అపొల్లికలు అనుభవించాడు. గౌరవంగా బ్రతకాలని ఉవ్వి త్సార్లాడు.”

దొంగా మనిషేనమ్మా ! అని తండ్రివైపు తిరిగి “ఈ వయసులో సుఖపెట్టవలసింది కన్న పెడుతున్న వన్ను మన్నించు నాన్నా” అని తండ్రికి వన్నుగించి “వదండి ఇన్ స్పెక్టర్ గారూ!” ముందుకు అడుగు వేశాడు.





తాతూర్ (హిందూ) 'మోహనీ' కుటుంబంలో జన్మించిన

సంక్షిప్త వార్తలు

హాలీవుడ్ లో అగ్ని ప్రమాదం

ఇటీవల జరిగిన అతి దారుణమైన అగ్ని ప్రమాదం కారణంగా హాలీవుడ్ నటీనటులు, తదితరులు సుమారు 3,000 మంది నిరాశ్రయులయ్యారు. 350 భవనాలు దగ్ధమయ్యాయి. లాస్ ఏంజిల్స్ మగం నడిగడ్డలో జరిగిన ఈ అగ్ని ప్రమాద నివారణకు కొన్నివందలమంది అగ్నిమాపకదళ సభ్యులు, ఇతరులు పలువురు శ్రమ తీసుకొచ్చినప్పటికీ

హాలీవుడ్ ప్రముఖ నటులు బర్ట్ లంకాస్టర్, హ్యూవలెడు జోయ్ బ్రౌన్, నటి పిసి గాబర్, చిత్ర విర్మాతలు వార్నర్ వాంగ్స్, జార్జ్ కువెల్ ప్రభుత్వం ఇళ్ల సుమారు 200 కూడా దగ్ధమయ్యాయి. భవనాల్లో అనాహు మూడు వస్తు సముదాయం ఎంతో ఉండటం

ప్రాంతీయ ప్రాంతాల్లో, కార్మిగాంట్, జింజెల్ రోజర్స్ డిక్ సెవెల్, అని బాక్స్ లో డిస్ కార్మిగ్, హారిస్ టెనెరా, సాండ్రా డిక్ గాఫ్, సెడ్ హాక్ ముగ్గిల ఇళ్లు కూడా కొద్ది గొప్ప అగ్ని ప్రమాదానికి గురయ్యాయి.

ప్రఖ్యాత నటి కిమ్ హాక్ ఈ వార్త వివరానే మృతియొ నుండి పరుగెత్తుకున్న 70,000 డాలర్ల అరబునే తన ఇల్లెక్కి తీర్చుకుంటుంది.

తర్వాత పోలీసులు వచ్చి ఆమెను మరణితుల ప్రదేశానికి తీసుకువెళ్లారు.

ఈ అగ్ని ప్రమాద బాధితుల లందరికీ లాస్ ఏంజెల్స్ లోని పోలీసులు ఉచిత మందులను ఏర్పాటు చేశారు.

చలనచిత్ర సంగీతకారుల బిదిలి

భారత పాకిస్థాన్ లో ఉన్న చలనచిత్ర సంగీత కారులను, గాయకులను పరస్పరం మార్పు చేసుకోవాలని కరాచీ నేతృత్వ గాయక సంఘ అధ్యక్షుడు ప్రముఖ పాకిస్థానీ నేతృత్వ గాయకుడు శ్రీ ఎన్ బి. జాన్ ఇటీవల జాంబాయిలో సూచించారు.

పాకిస్థాన్ లో చలనచిత్ర సంగీత ప్రమాణం ఇప్పుడిప్పుడే తగ్గుమాత్రంగా అభివృద్ధి చేయటం జరిగిందని, పాకిస్థాన్ లో మంచి సంగీత దర్శకులు ఉన్నా, రికార్డింగ్ మూత్రం తక్కువగా ఉన్నందున అందుకు అడ్డంకు

పాకిస్థానీ సంగీత దర్శకులు, తారతీయ సంగీత దర్శకుల మంచి కొన్ని బాటలు తీసుకొని, సహజ ప్రజకు అర్థమయ్యేలాగు సంగీతం సమకూర్చుకుంటే బాగుంటుందని, కాని, ప్రస్తుతం పాకిస్థాన్ లో అతి తక్కువ సాధ్యమైన బాటల పట్ల మొగ్గు విపరీతంగా ఉందని కూడా జాన్ అన్నారు. టెలిఫోన్ ముచ్చటి, ఫిరో నిజామీ, ఖుర్షిద్ అహ్మద్

లాంటి సంగీత దర్శకులు కొత్త గాయకులకు ప్రవేశం కల్పిస్తున్నారని శ్రీ జాన్ వెల్లడించారు. సంతకం కోసం సాష్టాంగ దండం

ప్రసిద్ధ హిందీ భాగ కుమారి నందా అంతర్జాతీయ చలనచిత్రోత్సవాల్లో పాల్గొనేందుకు ఢిల్లీ వెళ్లివస్తున్న ఆమె ఏవో తక్కువైన కొవేందుకు బాటలు వెళ్లిందట.

సంతకాల మోజు గల ఒక వ్యక్తి, నందా భార్య మంచి బాలు క్రింద పెట్టగానే, పరుగెత్తుకువెళ్లి తన ఆటో గ్రాఫ్ పుస్తకంపై సంతకం చేయవలసిందిగా ఆడగా, పడబజార్లలో సంతకాలు చేసే అలవాటు లేదని కుమారి నందా నిరాకరించిందట. అందుపై ఆ యువకుడు తారామణి ముందు తన కొత్త మోటు మాసిపోతుందనే బాధా వారేకుండా సాగిత వది సంతకం కోసం వేడుకున్నాడట.

ఏమైతేనే పానం ఆ యువకుని కోరిక సరేయై కుండానే ప్రక్కనున్న వదిమంది కుమారి నందాను తన పోలుబతుకు చేర్చారు.

తమిళచిత్రంలో హరనాథ్

పర్యవహా నటుడు హరనాథ్ ఇప్పుడు తమిళ చిత్రరంగంలో ప్రవేశిస్తున్నారు. "రాజా" అనే పేరుతో ఈ యువ నటుడు విజయావారి తమిళభాషా చిత్రం తోను, ఎ వి యం వారి మూడు చిత్రాల్లోను పాల్గొంటున్నారు.



జలుబూ దగ్గునా? అమృతాంజనము

నిమిషంలో నొప్పి తగ్గుతుంది
జలుబూ, జ్వరాలూ, ఒళ్లు నొప్పులు - వీటన్నిటికీ
అమృతాంజనం ఉపయోగించండి. మీ కుటుంబాని
కది శ్రీరామరక్ష. నొప్పి కలిగినప్పుడు ఒక్క-
వినరు రాస్తే చాలు. ఇంట్లో ఒక్క సీసా ఉంటే
నెలల తరబడి ఆటివస్తుంది



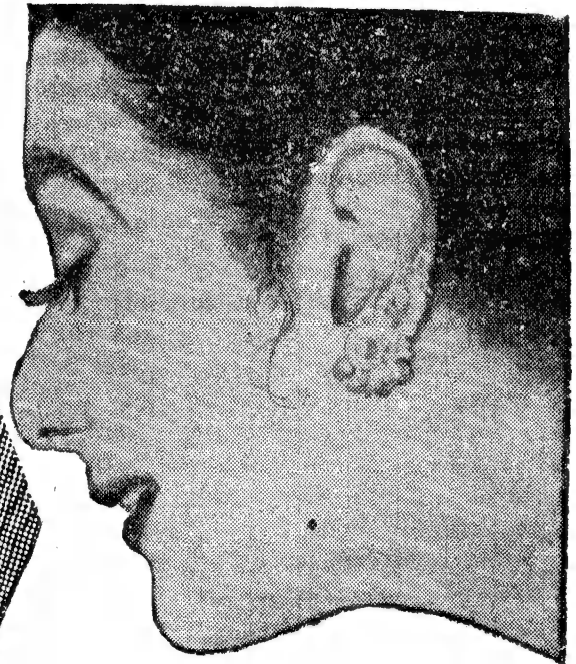
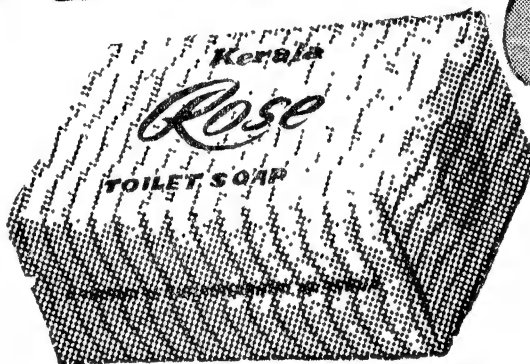
అమృతాంజన్ లిమిటెడ్
మద్రాసు-4
టోంబాయి-1, కలకత్తా-1, మ్యాద్రీస్-1

9/T-AM 1425

రుద్దుకొని స్నానం చేసినప్పుడల్లా
కమనీయమైన గులాబి పరిమళం
రమణీయమైన మిసిమి మీ సొత్తు.

కేరళ రోజ్ సోప్

కేరళ సోప్
ఇన్స్టిట్యూట్
కాలికట్.-1
(కేరళ ప్రభుత్వ
వర్గీకరణ)



'SISTAS'

వార్తాభరణం

'ఆరాధన'

జేంగలి చిత్రం నాగరిక ఆధారంగా జగవతి పిక్చర్సువారు నిర్మిస్తున్న 'లరాధన' విజయా-వాహినీ స్టూడియోలో రేవేంగం తయారవుతోంది

రేలంగి, రమణారెడ్డి, గిరిజ, రీటా వగైరా పాల్గొన్న ఒక వైట్ క్లబ్ సన్నివేశాన్ని ఇటీవల విజయా స్టూడియోలో చిత్రీకరించారు

వి మధుసూదనరావు దర్శకత్వం వహిస్తున్న ఈ చిత్రంలో నాగేశ్వరరావు, జగ్గయ్య, రాజశ్రీ, బాగయ్య, గుమ్మడి, ప్రముఖపాత్రలు నిర్వహిస్తున్నారు సంభాషణలు ఆశ్రేయ, నార్ల చిరంజీవి పాటలు శ్రీ శ్రీ, ఆరుద్ర, చిరంగిని సంగీతం రాజేశ్వరరావు ఛాయ సి వాగేశ్వరరావు కళ కృష్ణారావు నృత్యం చిన్నీ, సంపత్ నిర్మాతలు రంగారావు, రాజేంద్రప్రసాద్

"బికారి రాముడు"

సుభిభవా వారి 'బికారి రాముడు' చిత్రనిర్మాణం పూర్తయింది సుప్రసిద్ధ కథారచయిత పాల గుమ్మి వద్దరాజ దర్శకత్వంలో కాంతారావు, మినా కుమారి, వాగజూషణం, రాజమంజుల, సి ఎన్ ఆర్ జి వరలక్ష్మి, రమణారెడ్డి, ఋష్యేంద్ర ముఖ, సిత, పార్సొంటువు ఈ చిత్రాన్ని నిర్మాత శ్రీ బి ఆర్ నాయుడు ఈనె 29 న విడుదల చేస్తున్నారు

"సింహాచల శీత మాహాత్మ్యం"

సరస్వతీ మూవీస్ వారు నిర్మిస్తున్న సింహాచల శీత మాహాత్మ్యం దాదాపు పూర్తికావడానికి ది.వి ప్రసాద్ దర్శకత్వం వహిస్తున్న ఈ చిత్రంలో కాంతారావు, కృష్ణకుమారి, రేలంగి, రాజవాల, చలం, సూర్యకాంతం, శాంతి, బాలకృష్ణ ప్రముఖపాత్రలు ధరిస్తున్నారు చిత్రానికి సంగీతం టి వి రాజు



అన్నపూర్ణ ప్రొడక్షన్ 'రి' లో నాగేశ్వరరావు. ఇ. వి. వర్జిజ.

భాయ మధుసూదన్ రచన బి ఎన్ కృష్ణ నిర్మాణం శ్రీమతి కి మంత

'స్వప్న మంజరి'

అంజలి పిక్చర్సువారు నిర్మిస్తున్న 'స్వప్న మంజరి' చిత్రనిర్మాణం మరుకుగా పొగుతోంది అంజలిదేవి, రామారావు, నాగయ్య హుక్య భూమి కలు నిర్వహిస్తున్నారు దర్శకుడు వేదాంతం, సంగీతం, నిర్మాణం సి అదివారాయణరావు

"మెరుపు"

అందమైన వర్ణమూచిత్రంలో శ్రీ కృష్ణ నందకత్తన వెలువరిన "మెరుపు" (చిత్ర సినీ మాసపత్రిక) ఎత్తక మా కార్యాలయానికి చేరింది

వరంగలు తండ్రి తపాలా గౌరవారు కరణు, గేయాలు ముర్గులు వాటితో ఇంగ్లీషు, తెలుగు, ఉరుదు భాషల రచనలతో వెలువరించిన సాంస్కృతిక సంవిక మా కార్యాలయానికి చేరింది

అభివృద్ధి లంకాశిఖరిపై

సమాచార చిత్రం

భారతదేశపు అభివృద్ధి పథకాలపై ప్రశంసతో నిర్వహించిన అన్న పేరుతో బ్రిటన్ నిర్మించిన సమాచారచిత్రం భారత పరిశ్రమల ప్రదర్శనంలో ప్రదర్శిత మవుతుంది

ఇంగ్లీషు, హిందీ భాషల్లోకి తర్జుమా అయిన ఈ చిత్రాన్ని ఇటీవల లండన్ లో ఇంజనీర్లకు, అభివృద్ధి పథకం నిపుణులకు, ఈ చిత్ర నిర్మాతలు ఆసోసియేటెడ్ ఎలక్ట్రిక్స్ తో ఇంగ్లీషులో చూపించారు

పోయెవరకూ మూర్తిభవించిన అమాయకత, తండ్రి అతని మనస్సుగలలో చెరిగేదా దొడ్డు తరంగ ప్రతిబింబాలు, పాక కమనీచిన్పుటిమించి కోటయ్యలో కలిగిన మార్పు-ఇలా వివిధావస్థానిత మైన కోటయ్య పాతకు ప్రాణప్రతిష్ట చేసిన వ్యక్తి శ్రీ రంగారావు పరిగా అంతటి గాంధీర్యం తోటికలాడే భూమికులు ఇటీవల కష్టసుఖాలు, సమ్మింపంబు, అంపుం పే కలదు సుఖంలో పట్టాభిరామయ్య ఘామికా లభించాయి పెళ్లిచేసి చూడు నుండి "కలసివుంటే కలదు సుఖం" వరకు గల చిత్రాలు, అంతా మనవాళ్లే, బ్రతుకుతెలుపు, దాక, మిస్సమ్మ మాయాబజార్, సంతానం, రేమక్క-పగటిమక్క, రేపు దీప్తి, అంబరిష, హరి శృంగ, కృష్ణలీలలు, పెళ్లిపాటి ప్రమాణాలు-ఎన్నో చిత్రాల్లో గంభీర భూమికులు, హాస్య, ఉదాత్త, భూమికులు నిర్వహించి పాతచిత్ర నటనా విశిష్ట

యశ్వీ - యశస్వీ

(19-20 డిసెంబరు)

గుణసంపన్నుడుగా అతిలాంధ్రావనిలో మున్నగున్న వ్యక్తి శ్రీ ఎన్ వి రంగారావు

తెలుగు పరిశ్రమలోనే గాక తమిళ నలవచిత్ర రంగంలో కూడా ప్రసంస లందుకున్న నటు శ్రీమద్ శ్రీ రంగారావు ఇటీవల వలవచిత్రాభి మాని సంఘంవారు జరిపిన పోటీలో తమిళ చిత్రాలలో ఉత్తమ నటననులుడుగా శ్రీ రంగారావు ఎన్నికై బహుమతులు పొందారంటే తెలుగు జాతికి గర్వకారణంకదూ ! విడిచిపెట్టి, పడిక్కాద మేడై ఇంకా ఎన్నో చిత్రాలు ఆయన నటనా ప్రాభవానికి తార్కాణంగా ఉన్నాయి అందుకే ఆయన యశస్వీ రంగారావు అయ్యారు

"తాదిమి లోకధిమి తోలుబొమ్మా దీని తమాషా చూడవే మాయబొమ్మా"

అడమ్మా ! పాడమ్మా మధురస్వరంతో మాధవపెద్ది గాత్రం హల్లోంచి వినిపిస్తోంది దానికి కోటయ్య పెదవుల కదలిక హావభావప్రకటనం మనోవేత్తలకే కన్పిస్తోంది

"అయ్యా ! టెక్నోటాపి గేల్లు మూసేవేళ కావస్తోంది ! రెండో ఆట కొద్దురుగానలే పదండి బాబూ..."

—కళ్లు మలుముకోని చూచాను గేలు కడ్డంగా కార్లార జాపుకువి వాలు వింటున్న వో పెర్ల మని ప్రియ దబాయిస్తున్నాడు గేలుదగ్గరన్న ఒక విట్టూర్పువిడిచి మళ్ళీ ఆ బొమ్మ (కోటయ్య) వంక ఒకసారిచూచి ఇంటికి బయల్దేరుతూ జేబులో వెయ్యిపెల్లూను రెండు చూసాయలు, పొంతున్ పెన్ పారేసి వినిగినజేబు మాత్రం చేతికితగిలింది

ఆంధ్ర స చిత్ర వా ర ప త్రి క లో ప్ర క ట న లు
మీ వ్యా పా రా ఖి వృ ధ్ధి కి తో డు డు తా యి

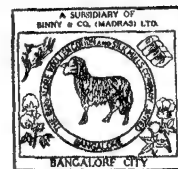


మోహనాంగులు మోజుపడేవి
బిన్నీవారి
అసలు పట్టు చీరలు

మెత్తటి పట్టు, జార్జెట్టల్ లభించును.

జెంగుళూరు ఉలెస్, కాటన్ & నిల్క్ మిల్స్
కంపెనీ లిమిటెడ్
అగ్రహారం రోడ్, జెంగుళూరు - 2
బిన్నీ & కంపెనీ (మద్రాసు) లిమిటెడ్ వారి గళ

జెంగుళూరు ఉలెస్, కాటన్ & నిల్క్ మిల్స్
కంపెనీ లిమిటెడ్
అగ్రహారం రోడ్, జెంగుళూరు - 2
బిన్నీ & కంపెనీ (మద్రాసు) లిమిటెడ్ వారి గళ



JWT/BN/SS/1-000

హ రి వం శం

(15-వ పేజీ తరువాయి)

"తల్లీ ! అవశ్యము పాలించెదము."

"ఆచార్య ! మేము వచ్చినవని యే నది. ఇక అంత పురములకు పోయెదము. వాచా ! నన్ను అంత పురముదాక దింపుదువుగాని వత్తువా !"

"తల్లీ ! అట్లులే !" అని అతడు పొంద్రకుని వంక చూచెను. పొంద్రకు డిట్టు లనెను

"సుదక్షిణ ! వంటరిగా వచ్చినదానవు వంటరిగా పోలేవా !"

"స్వామీ ! అప్పుడు మిమ్ము ఇట్లు లుండగా చూడలేదు. ఇప్పుడు చూచితిని. నాకు భయముగ చున్నది." అని ఆమె విచిత్ర మందహాసము చేసెను. పొంద్రకుడు వికటముగ నవ్వెను

"సుదక్షిణ !"

"యాదవుల వాసుదేవుడు భగవంతు డను చున్నారు నేనును వాసుదేవుడను. నేను ఏల భగ వంతుడను కారాదు ? ఆ వాసుదేవుని ఆకార విశేషము లిట్లున్నవి. నేనును ఇట్లుండుటతో దోష మేమి ? ఒక్క వాసుదేవుడు భగవంతుడైన, మరి యొక్క వాసుదేవుడు భగవంతుడు కాకపోవుటెట్లు ? ఏమి ! ఆచార్య !"

"అట్లు అడుగుదు. ఆచార్య ! తాము ఈ శిష్యు వికి విద్య కరవలయును" అన్నది సుదక్షిణ. అని మరల మందహాసము చేసినది. ఆ మందహాసముతో ఇప్పుడు పుష్పము కొత్తగా విచ్చివప్పటి సొంద ర్యము లేదు. ఏదో ఏ హారతిమలముకొనిన కాంతికి వలె మౌనమై యున్నది. ఆమె మరి

అతనితో మాటాడలేదు. "వాచా ! వత్తువా ! అంత పురములకు తోడు వత్తువు కాని!" అన్నది. వాచాఅడు "చిత్తము" అనినాడు. ఇరువురును విద్యామందిరము వీడివారు. సుదక్షిణ కదిలిపోగా, ఆ మందిరము వీకటిపడినట్లున్నది.

"ఆచార్య !"

"వాసుదేవ !"

"సుదక్షిణకు వాపై కోపము వచ్చినట్లున్నది "

"వాసుదేవ ! ఆమె నీకు మేనమామ కూతురు

నీవు ఆమెకు మేనయత్త బిడ్డవు ఒక్కరికి ఒకరు తీసిపోవువారు కారు. ఒక్కటే చెప్పమందువా ?

ఆమె తివ్వబుద్ధి "

"నేనును తీక్ష్ణబుద్ధి నే !"

"అయిన ఈ వేషమేల ?"

మహానందుడు నోరు జారెను.. మూల అతనికి తెలియకయే నోరు జారినది. ఇక చేయునది లేదు పొంద్రకుడాయననుతీక్షణముగాచూచెను.ఇట్లులనెను.

"వేషమేల యనుచున్నారూ ! వేషము నేయ

విచో నేను వాసుదేవుడనే కాదు. అయ్యా ! నహా నంద ! నేను ఎవడనని ? సాక్షాత్ రాజాను. విష్ణు

పును. మరి ఆ వాసుదేవుడో రాజాకాదు. వాడు విష్ణువు అగుట యెట్లు ? శరీరవర్ణసామ్యముచే

అతడు విష్ణువు అగునా ! అయినచో నేను రాజా నగుటచేత విష్ణువును. ఇప్పుడు వేషముచేత గూడా

విష్ణువునే అగుచున్నాను. అందుతో దోషమేమి ?"

"దోషమేమి ? ఏమియును లేదు."

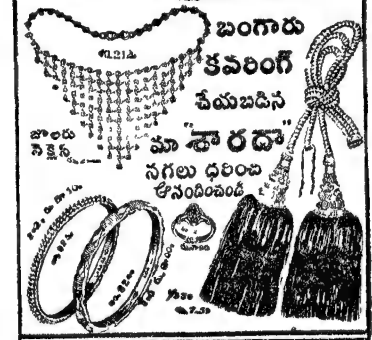
"అట్లులనుడు మా సుదక్షిణ ఇది దోష మను

కొనుచున్నది. అనుకొని భయపడుచున్నది "

"ఏచిది"

"బాగుగా వచ్చారు."

"శారదా" తలంకాయనకి!
(లక్షణం) శ్రీ భరణములు.



శారదాగోల్డుకవరింగ్ ధర్చు (లక్షణం) చిలకలపూడి సుబ్బయ్య శర్మ మచిలీపట్నం (ఆంధ్ర)

నెలకు రు. 200 అరించండి
ఎంబ్రాయిడరీ యంత్రము

ఈచిన్నయంత్రముతో ప్రతిరకమైన నమూనాలు, పువ్వులు యింకా దృశ్యములు బట్టలపై వేయవచ్చు. ప్రతీయింటికి మంచివస్తువు వివాహ సమయము లందు వచకైన బహుమతి. మీరు నెలకు రు 200 దీనితో ఆర్జించవచ్చు. మేలైనరకం డ్రెస్సెస్ పుస్తకం ధర రు 5 పోస్టేజీ 1-50 ఎంబ్రాయిడరీ డిజైన్ పుస్తకం-250 ఎన్నికైన డిజైన్ల గల సరి కొత్త వద్దతులు, వివరములతో ధర రు. 5. క్రాస్ స్టీచ్నింగ్ పుస్తకం రు 5 ఎలక్ట్రిక్ గైడ్ రు 6. రేడియో గైడ్ రు 5. పోస్టేజీపుస్తకానికి రు 1.

ILFA BOOK DI POT (APM)
Rafatganj, Alig rh (U P)

ప్రీల ఆరోగ్య సౌభాగ్యములకు

లోధ

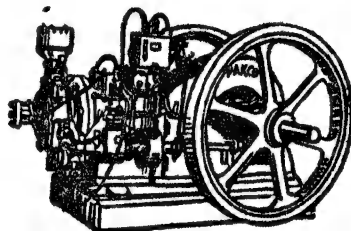
కేసరి కుటీరం
ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
బాంబే, మద్రాసు-14

అంగ్రేజీ & సంస్కృత పదార్థములపై పరీక్షలు, విశేషముగా పరీక్షలు

PAKCO పాకో స్టో-స్పిడ్, కోల్డ్ స్టార్టింగ్, కూడ్ ఆయిల్ ఇంజనులు

—: ప్రత్యేక లక్షణములు:—

- * పనిచేయ ప్రారంభించుట తేలిక
- * తక్కువ ఇంధన ఖర్చు
- * క్రమమైన నడిక
- * దిబ్బమైన నిర్మాణం
- * ఎక్కువ మన్నిక
- * అగ్నిరంగా పనిచేయును
- * థాన్ ఖర్చుతో, ఇంజనీ నపరికరములు



మద్రాసు, అంధ్ర, కర్ణాటక, కేరళ రాష్ట్రములకు విశేషము:

Grams: LAMP **K. S. SHIVJI & CO.** (Estd 1903)
Phone: 22017 పోస్టుబాక్స్ నెం. 5, 178-79 బ్రాహ్మ్య, మద్రాసు-1.

ఎ. ఎం. ఐ. ఇ.

పెక్టన్ ఎ. బి. పరిక్షలు

సెంట్రల్ గవర్నమెంటుచే బి. ఇ. డిగ్రీ పరీక్షలు సమానముగా రికగ్నయింప కాబడిన ఈ పరీక్షలలో ఉత్తీర్ణులైన వారికి బి. ఇ. ప్యాస్ అయిన హారితో సమానముగా ఉద్యోగము లిచ్చుచు న్నాగు ఈ పరీక్షలకు 1955 సెప్టెంబరు నుండి గొప్ప విద్యార్హులు గల్గి అనుభవజ్ఞులైన ఇరవై మంది ఎంజనీర్లు, ప్రొఫెసర్లు, ఎ. పెంటిన్ పి. కె. సర్వే, వక్రూనాప్, లేబరేటరీ ప్రాక్టికల్ ట్రైనింగ్ తో సహా శ్రేష్టమైన శీక్షణ యివ్వబడుచున్నది. కోల్స్ 15-11-61 నుండి ప్రాంతంధము. దేశములో అన్ని రాష్ట్రములనుండి, సేపాల్ నుండి కూడా ఈ కౌలీజీలో తిర్చిదిగుచున్నాడు. సూటికి 45 మంది ప్యాస్ అయినారు ప్రొఫెస్సర్లు అప్లికేషన్ ఫారంలకు ఒక గూహాయి పంపండి.

ఎన్. టి. జ్ఞానప్రకాశం, ఎం. ఇ. ఎం. ఇ. ఇ. సివిల్ ఇంజనీరింగ్ కౌలీజీ, మచిలీపట్నం

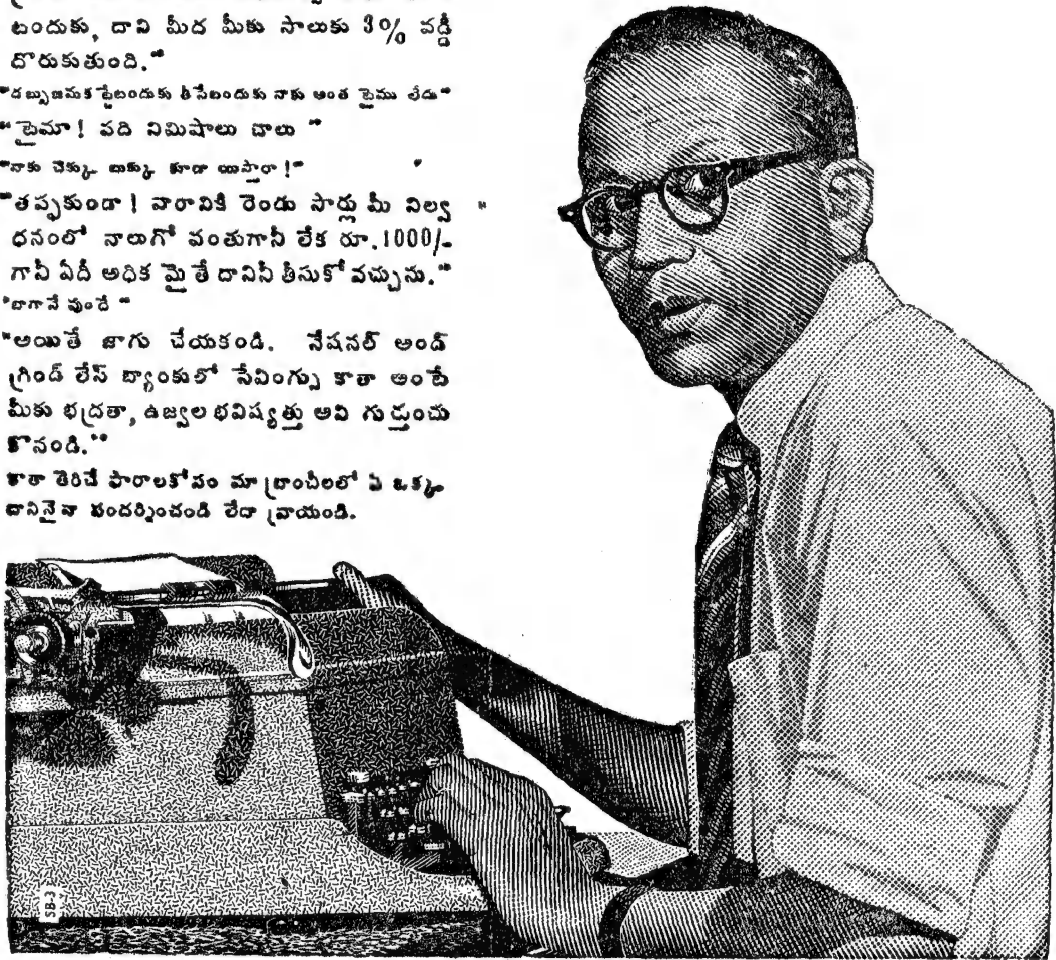
జరపాలని కాంగ్రెస్ అధ్యక్షుడు హోదాగా ప్రభుత్వాలను ఆ దేశీయ వ్యాపార అవసరం, ముఖ్యమంత్రిపై ఒక నిర్ణయం; స్వతంత్ర పార్టీ దీన్ని ప్రధానంగా ఎన్నికలలో ప్రచారం చేసుకుంది భూపతి కాంగ్రెస్ కూడా దీన్ని అమలు జరుపుతుందని చెప్పి కోడం కాక మరేమీలేదు.
పంటల భీమాకు, మిగతా భీమాలకు పోలిక

మనమూ- మనరాప్రతి
(11వ పేజీ తిగువాయి)
లేను అవకాశం అతివ్యవస్థలకు ఇది నిత్య సుఖమే, ఎప్పుడు కొట్టకొలది ఉన్నప్పుడు పైకి వెళ్లు భీమాకంపెనీలు ముందుకువచ్చి, ఈ కొత్త రకం భీమాపద్ధతి, ప్రవేశ పెట్టడం ఆసంభవం. పోతే ప్రభుత్వాలే ఇందుకు పూను

కోవాలి. కాని ఇంతవరకూ ఒక్క పంజాబు తిప్ప (ఆర్కి. కూడా ప్రాథమిక దశలోనే వుంది) మరే ప్రాంతంలోను ఇది అమలు జరగలేదు. ఈ భీమా అవసరమనేవారకూడా ఇది ఎట్లు అమలు జరపాలి అని ఒక స్క్రీము కూడా చెప్పలేదు. ఎట్లా అమలు చేయాలో ఎవరికి తెలియదుగనుకనే ఈ ఇబ్బంది ★

“పొదుపు గురించి ఎప్పుడైనా ఆలోచించారా?”

“తప్పకుండా... అయితే అది మా అవకాశం”
“మీరు కూడా బేంకులో డబ్బు దాచుకోవాలి.”
“బేంకులోనా? నా డగ్గర డబ్బు మూలగుతోంది అవుతున్నారా?”
“మీకు కావలసిందల్లా రూ. 5/- నేషనల్ అండ్ గ్రీండ్ లేస్ బేంకులో సేవింగ్స్ కాతా తెరిచేటందుకు, దాని మీద మీకు సాయకు 3% వడ్డీ దొరుకుతుంది.”
“డబ్బులను కట్టించుకుంటే పొందకు నాకు అంత పైను లేదు”
“పైమా! పది నిమిషాలు దాచు”
“నాకు చెక్కు బిక్కు కూడా యిస్తారా!”
“తప్పకుండా! వారానికి రెండు పార్లు మీ నిల్వ ధనంలో నాదాగో వంతుగానీ లేక రూ. 1000/- గానీ ఏదీ అదిక పైతే దానిని తీసుకోవచ్చును.”
“దాగానే వుండే”
“అయితే జాగు చేయకండి. నేషనల్ అండ్ గ్రీండ్ లేస్ బ్యాంకులో సేవింగ్స్ కాతా అంటే మీకు భద్రతా, ఉజ్వల భవిష్యత్తు అవి గుర్తుంచుకొనండి.”
కాతా తెరిచే పొరలకోపం మా బ్రాంచిలో ఏ ఒక్క దానినైనా చందర్పించండి లేదా వ్రాయండి.



నేషనల్ అండ్ గ్రీండ్ లేస్ బ్యాంక్ లి.,

నయ్యం మితబాధ్యతలతో ఇంగ్లండులో స్థాపించబడింది

మద్రాసు బ్రాంచి: 3 నాల్గ్ లీడ్ రోడ్; 378 నెహ్రూ నువ చంద్ర రోడ్; (లాయల్స్ బ్రాంచ్)
6 అర్జేవియన్ స్ట్రీట్; 168 మౌంట్ రోడ్.

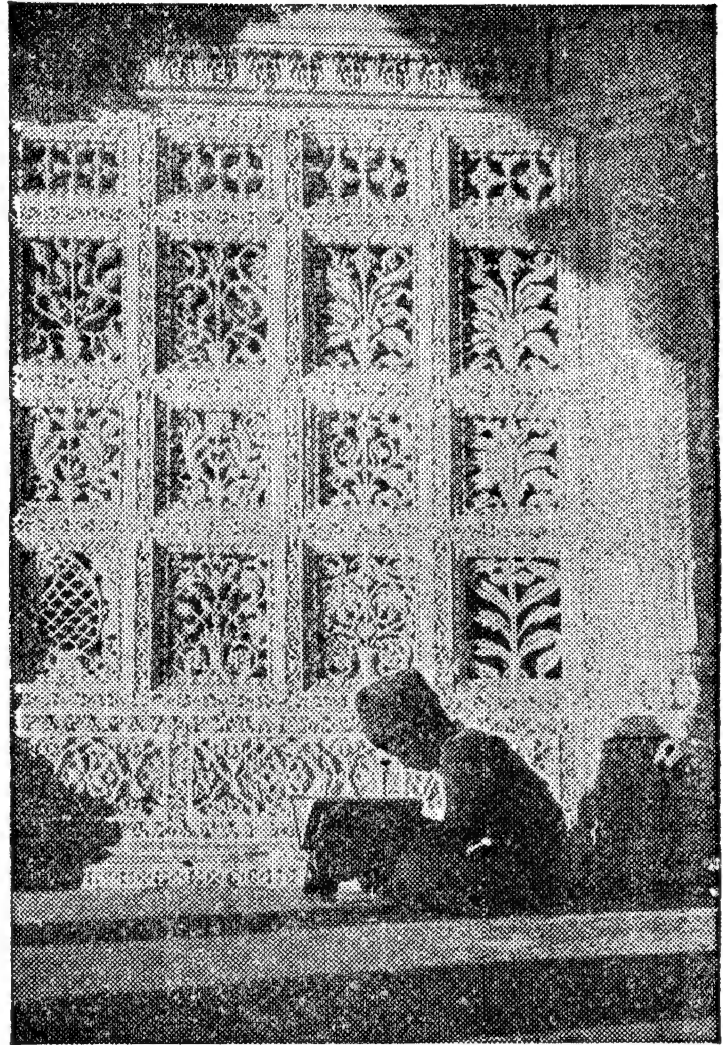
వనితలకు మనవి

వనితావాణికి పంపే ఉత్తరాలు క్లుప్తంగా ఉండాలి. వీలైనంతవరకూ పత్రికలో సగం 'కాలం' మించకుండా ఉంటే బాగుంటుంది. వ్రాసినవారి పేరు వగైరా తెలుగులోనే వ్రాయాలి. ఇంగ్లీషులో ఉండకూడదు.

రచయితలకు విజ్ఞప్తి

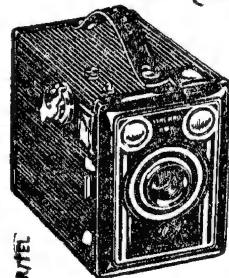
రచయితలు తమ రచనలతోను, రేఖా చిత్రములతోను, తగినన్ని తపాలా బిళ్ళలు అంటించి, చిరునామా వ్రాసిన కవర్లు జతచేసి పంపగోరుతాము. అట్లా పంపితేనే నిరాకరించిన రచనలను మరి కొంత త్వరగా త్రిప్పి పంపటం సాధ్యమవుతుంది.

తెలుగు వారపత్రికలన్నిటిలో 'ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక' సర్క్యులేషన్ అత్యధికమైనది. ప్రకటనలను ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రికలో వేసి మీ వ్యాపారం అభివృద్ధి చేసుకొనండి. వివరాలకు అడ్వర్టయిజ్ మెంట్ మేనేజర్ 'ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక' 7 తంబుచెట్టిపేథి, మద్రాసు-1 కి వ్రాయండి.



చిక్కయిన నగషీ అల్లిక - పని

ఇ.కాని ఆగ్ ఫాసింక్రో బాక్స్ కెమేరా సందర్భంలో చిక్కు ఏమీ లేదు. అది మిలటమైనది. ఎవరైనా పరేసులువుగా వాడదగిన ఎక్కువ బిళ్ళలైవి ఈ కెమేరాతో, విరామ విహార స్థానములు, ప్రయాణ వినోదాలు, విందులు, మరియు ఆనందమయ వేడుక సమయాలుయొక్క మనోహర చిత్రాలను కాంతివంతముగా తీయవచ్చును. దీనిని ప్రయాణమందు మీకు జతగా వుంచుకొని ఆనందమయ స్మారక దృశ్యాలను ఇంటికి తెచ్చుకోండి.



AGFA ISOLETTE

దర. రు. 28 50 న పై స్థానిక వస్తులు అదనం ఏమైన వుంటే.

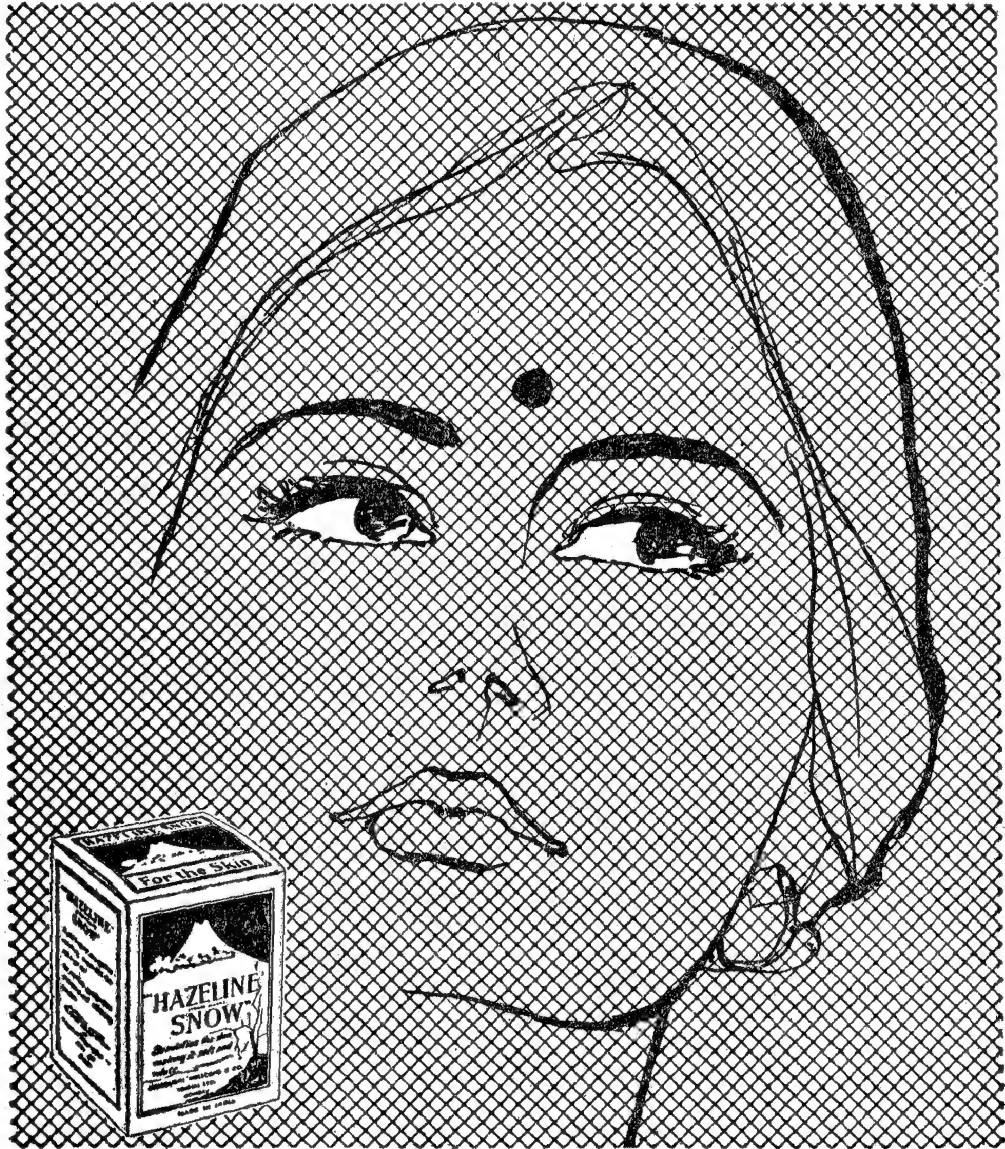
ఆగ్ ఫాసింక్రో బాక్స్ కెమేరా

దారకదేశమందరి మొట్ట మొదటి హై-ప్రెసిషన్ ఫోటోగ్రాఫిక్ పరిశ్రమ యొక్క ఉత్పత్తి.



పోర్ డిస్ట్రిబ్యూటర్లు : ఆగ్నా ఇండియా లిమిటెడ్ / కొండాలు - మ్యా డిస్ట్రి - కలకత్తా - మద్రాస్

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక లో ప్రకటనలు
మీ వ్యాపారాభివృద్ధికి తోడ్పడుతాయి



కామగౌరవం "హేజలైన్ స్నో" ముదతలు, మొటిమలు, మచ్చలు మాయమయి పోతాయి.

"హేజలైన్ స్నో" కంట రంగును పెంచును. మెరుగునగుచు ఉంది. పెక్కుంది... తద్దురేమిదోయి గోరినది. ఇది
మీ దర్బాబ్బి కల్లగా పెక్కుగా వుంది, మీ కంట రంగును ప్రకాశవంతంగాచే, కాంతి వంతంగాచే చేస్తుంది. ఉదయం...
సాయంత్రం... రాత్రిపూటానూ "హేజలైన్ స్నో" ఉపయోగించండి. మీవంట రంగును ఇది కాపాడుతుంది, దీని మీద
పోతది కాక వరుసయి, మీ దర్బాబ్బి ఇది పెక్కుగాచే, మృదువుగాచే, తెల్లగాచే వుంటుంది. "హేజలైన్ స్నో"
—తరతరాలుగా మందహాసం పొందడం పొందడం పొందడం

కర్మాచారి.

"హేజలైన్ స్నో" బ్రాండ్ వెరకం ఉత్పత్తి



నమ్మక స్థుడు

(9-వ పేజీ తరువాయి)

“ఎక్కడి తెల్లంటాడు. గోతంతో.....తోట మీదికికాక”—క్షణంలో అవగాహన చేసుకున్నాడు. రాజా. విశ్రయించుకున్నాడు ఎం చేయాలో “ఇంటి కొచ్చాక వాడిని నేను రమ్మన్నానని చెప్పు” అని సింగిలో చెప్పి నేరుగా యిల్లు చేరుకున్నాడు రాజా.

పున్నమి వెన్నెల ఎరబాసిన మల్లెల్లాగుంది. రాజా పెరట్లో వేళ్ళున్నాననం చేస్తున్నాడు. యింటి ముంగిట పొలరాతి తిన్నెమీద కూర్చుని మారాం చేస్తూన్న ఆఖరి కుమార్తెకు జాబిల్లిని చూపుతూ, బువ్వపెడుతోంది రాజా భార్య చానమ్మ. ప్రక్కనే నకుపుల పాకలో “అంబా, అంబా” అన్న లేగ దూడల అరుపులు జాలిని గొలిపేలాగున్నాయి. ప్రవారి గోడకు చేరువనడపు పొగడ పూలచెట్టునుంచి పరి మళం గాలిలో తేలిపోతూ ఘమ ఘమ రాడిస్తోంది. దూరాన కోమట్ల అడవడుకు పొడుతూన్న “గోవింద బావాలు” నన్నగా పాదస్పరపాదంలా వినిపిస్తోంది.

పొయ్యి రగిలించుకోటానికి తెచ్చిన చెక్కపేళ్ళు బస్తాను క్రిందవడేసి ‘ఉమ్మ’ మంటూ తలపొగడులుపుకుంటూన్న పెంచెలు మధ్యేలింపి “ఒరే పెంచెలూ, నేను మధ్యాహ్నమనంగా నీ కీ పని జేబితే యింత పొద్దుటోయ్యదాకా పిం చేస్తూ బ్లాన్. పెందరాళి రాతేకపోయావ్” అని అడిగింది చానమ్మ. పెంచెలు నిట్టుర్పుతో, “పిం కొయనమ్మా. పిలవతల అడివిలో కొట్టుకొత్తా మంటే, నరకారోళ్ళ దొర్లన్యం సెప్పనలది గాకుండాది. అందుకని సాయిగా సెట్టిపాలెం దగ్గరడివికోకి పోయినా ఆరు మైల్లుపోయా, ఆరుమైళ్ళ రామా ఎందుకు సెప్పేవులే తల్లి! కాళ్ళ నత్తవంతా కరిగిపోయింది” అన్నాడు.

“నరే, నరే పకుపులు వచ్చినప్పట్టింది ఊరికినే వడివన్నాయ్. ముందు వాటి కింతగడ్డి వడేసి, మాడలు అల్లాడిపోతున్నయ్, త్వరగా పాలు పిలికెయ్” అని కూతుర్ని వంక నెత్తుకుని యింటల్లో తెల్లంది చానమ్మ.

యజమానురాలు తెప్పిన ప్రకారం పెంచెలు బామిలోంచి గడ్డి తీసుకెళ్ళి నకుపుల పాకలో వడేస్తున్నాడు.

“ఒరే, పెంచెలూ, పకుపులను దిక్కుకోకటి తోలేసి, నీ యివ్వు మొచ్చినట్టు పీకారు కొడుతూంటే బాటని నీ బాబు కనిపెట్టుకునుంటాడనుకున్నావ్ బాబూ—”

పెంచెలు అదిరవద్దాడు. అంతవరకూ వాడికి రాజా పకుపుల పాకలో ప్రవేశించిన సంగతి తెలియలేదు బాబూ, మా పిల్లగోళ్ళి.....”

“చాల్సే నోరుమూయ్. పిల్లగోడలు పిల్లగోడు. చిటికెన వ్రేలంతలేదు. రేపు ఏదన్నా గొడ్డు తప్పిపోతే వాడు బావాలు చెబుతాడేమిటి?” రెచ్చిపోయి అడ్డు తగిలాడు రాజా. పెంచెలు రాజా అగ్రహం కనిపెట్టి, మారు వలక్కుండ తన వనెదో చేసుకుపోతున్నాడు.

“మాడురోజులోనీ, నాలుగోరోజు రొమ్ము మెప్పి అని పని ఎగ్గడతావ్. వచ్చిన మూడునాళ్ళూ యిలా అవక తవక చాకిరి చేస్తావ్....యిలాగైతే

పిండుకు నీ కీ ఉద్యోగం! మేం పీకు బదులు యింకో కర్చి మాసుకుంటారే. చాలించు నీ చాకిరి!” అని మళ్ళీ గణగబా చెప్పేవాడు రాజా. చంద్రుడు తెల్లగా తోమిన అతని ముఖంవేపు కొన్ని క్షణాల పాటు వికృతంగా మాస్తూ, నిలబడిపోయాడు పెంచెలు. రాజాచేత ఎప్పుడూ యిలాంటి కలుషైత మాటలకు అలవాటు వద్దబాడుకాదు. మౌనంగా వెంట తీసుకెళ్ళి అప్పి దగ్గర కూర్చున్నాడు పాలు పిలకటానికి.

“రేపు ఉదయాన్నే వచ్చి, పీకు బాకివున్న గింజలు కొలిపించుకునిపో!” అని విసురుగా చెప్పి పోయాడు రాజా.

రాత్రి భోజనం దగ్గర రాజా “దేవట్టింది పెంచెల్ని పనిలోంచి తీసేస్తున్నా”నని ముక్తనరిగా భార్యతో చెప్పాడు. చానమ్మ అశ్చర్యపోతూ “ఎందుకు?” అని అడిగింది.

“పొయంత్రం మన మామిడితోటలో దొంగ జోరబడ్డాడు. అది పిడినని తేల్చుకున్నాను”

“అలా.....అలాగా” అని విస్తుపోయి చానమ్మ, “అదే చెక్కపేళ్ళు తెమ్మని నేను మధ్యాహ్నం చెబితే యింత పొద్దుటోయి వచ్చాడు. అదా సంగతి. మరి వాతో సెట్టివల్ల అడవిపోయి కొట్టుకొచ్చానని జోంకాడన్నమాట” అంది.

* * *

పెంచెలు రాజా దగ్గర పని పోగొట్టుకున్నాక కొన్ని రోజులు పొలాల్లో కూలికి పని చేసుకుంటూ పొట్టబోసుకున్నాడు. ఊళ్లో యితర శామండుల యిళ్ళల్లో పనికి వ్రయల్పించాడు. అందరూ బబ్బు కుదిరితే పనికి కుదుర్చుకుంటామన్నారు. ఇక ఆ పూరికి తనకూ బుబ్బం తీరిపోయిందనుకున్నాడు పెంచెలు. మూడు నెలల తరువాత గూడెంలోంచి వాడి గుడిసె అమాంతంగా మాయమైంది. పెంచెల్ని పనిలోంచి లాగేశాక మామిడి తోటలో మళ్ళీ దొంగతనం జరిగినట్టు విసలేదు రాజా.

క్రొత్త పకుపులాడు, “తలుపులు” చురుకైనవాడు. ఆరు నెలలుగా ఉద్యోగం చేస్తూన్నా, ఒక్కరోజైనా పని ఎగ్గిట్టి ఎరుగడు. రాజా అజమాయిషి లేకుండానే అన్ని పనులూ నవ్వంగా జేస్తున్నాడు.

రాజా అరాత్రి భోజనమయ్యాక మరొక పాలుకుర్చిలో మేనువాల్చి వల్లెటిగాలి పోకుంటే, సోలోచనగా చుట్టూ కాలుస్తున్నాడు. యింతలో ఎవరో లాంతరు పట్టుకుని తనవేపు వస్తున్నట్టు కనిపించింది. “ఎవరక్కడ” అని అరిచాడు రాజా.

“నేను పోమి, తలుపుల్ని”

“ఏమైంది, లాంతరు పట్టుకొచ్చావ్?”

కాస్తేపు తటవలాయించి “మన.....ఎర్ర మచ్చలకొడె పకుపుల్లోంచి ఎటో తప్పిపోయినాది పోమి. యింతసేపు ఈ సుట్టుపక్కలంతా ఎతికినా యాదా అవుపించలా....” అన్నాడు తలుపులు బంకుతూ.

“అలా! ఎర్ర మచ్చలదే?”— రాజా ఉలిక్కి పడిలేచి కూర్చున్నాడు. తనదగ్గరన్న మూడు కోడెల్లోకి, ఎర్ర మచ్చలకోడెమీద రాజాకు అమిత మోజు. రెండుసార్లు దానికి మాంచి గిరాకీ దొరికినా, దాన్ని వచ్చే యేడు తన దగ్గరే సేద్యానికి తరిఫీదు చెయ్యాలని, అమ్మకాని కేమాత్రం ఒప్పుకోలేదు.

నెర్వి టాత్

నర ముల బలహీనతను, రక పోటుకున్నా రాజు బాగాను. అనుభవ యుక్తముగా చేయబడినది.

8 జి. సీసా 5-75, పోస్ట్ 1-75.

ఇండియన్ మెడిసన్ ప్రకాష్.

విజయవాడ-2.

డాక్టర్ అగు తు:

ఇంటియందు హోమోపాథిక్ నో మియో పలి చదువుకొని, ఎం.డి. హెచ్.డి.ప్రభు పొందండి. తిరిత ప్రాసెక్యూటర్

కంటన్ (కామండి):

TAGORE HOMOEOPATHIC COLLEGE & HOSPITAL,
(APWM), Bahadurgarh,
Near Delhi.

ఆదర్శాలు - ఆంతర్ధాతులు

రజన: సింగరాజు లింగమూర్తి

ఆంధ్ర సచిత్రవారపత్రిక నవలాపోటీలో ప్రథమ బహుమతి పొందిన నవల

పుస్తక రూపంలో నలుగురికి.

వెల రు. 4/- (పోస్ట్ జి అవసరం)

అన్నపూర్ణా పబ్లిషర్స్,

విజయవాడ - 2.

సెప్టెంబరు 1920

రెడ్డి అండ్ కో. (రిజిస్టర్డ్)

గోపాలపురం
తూ.గో.డి.జి.

కుంభు బొల్లి

మేహపాద

సృష్టా వ్యాధులకు
ప్రత్యేక చికిత్స.

శాస్త్రీయ -

ఆయుర్వేద వైద్యములు లభించును

→ కెటలాగు సలహా ఉచితము.

మీకు ఉబ్బసం వల్ల బాధపడుతుంటే

ఎఫజోన్ బిల్లులు మరల భారతదేశంలో దొరుకుచున్నవి. ఉబ్బసం, రొమ్ముపడితే, గుండె సంజ, గుండెలలో కఫం, హెజ్వరం, తత్సంబంధమైన వ్యాధుల వల్ల బాధపడు వారికి ఎఫజోన్ గుణకారి. ఎఫజోన్ సేవించుటకు సులభమైనది. సురక్షితమైనది, రూడిగా గుణమిచ్చునది శీఘ్రవివరణ గలిగించునది.

ఎఫజోన్ మాత్రమందలి వైద్య శాస్త్రీయమైన ఔషధ పదార్థముల గుణములు దిగువ వివరింపబడినవి :—

1. ఎఫజోన్ శ్వాసనాళములయొక్క కండరముల ఈడుపును పోగొట్టి శక్తివంతమైన గుణమును గలిగియున్నది.
2. ఎఫజోన్ శ్వాసనాళముల మరియు గొంతులోగల గట్టి శ్లేష్మమును పలుచన పరచును. అందువల్ల అది సులభంగా దగ్గు మూలకంగా తొలగింపబడగలదు.
3. ఎఫజోన్ ఊపిరితిత్తులందలి రక్తనాళములలో అడ్డకూడికయైన ఒత్తిడిని నివారించును.
4. ఎఫజోన్ గుండెలలోని అశ్వాసనాళకారక

ఒత్తిడిని తగ్గించివచ్చే శక్తిని హెచ్చించును.

5. ఎఫజోన్ నరములను శమనపరచే గుణమును గలిగియున్నది. ఇందు మూలకంగా ముమ్మరమైన ఉబ్బసంయొక్క ముఖ్యగుణమైన దడతో గూడిన ఒగర్చును తొలగించును మరియు రొమ్ము పడినపు బాధైన ఎడతెగని దగ్గును తగ్గించును.

ఉబ్బసం వేగముగా తాకి విజృంభించును. కాని అది తాకిన స్వల్పమాత్రపు చిహ్నం కనిపించగానే ఒక ఎఫజోన్ బిల్లును మ్రింగినయడం మీకు రూడియైన శీఘ్రవివరణకలుగును.

ఎఫజోన్ యొక్క యోగ్యమైన ప్రశంసనీయ గుణములు, దానిని వాడినట్టి అనేక వ్యాధిపీడితుల వల్లను, దానిని నిర్ణయించిన అనేక మంది డాక్టర్ల వల్లను, ముజువు పరచబడినవి ఎఫజోన్లో అంబాటు కాగం ఓషధులు లేవు. ఇది 15, 45, 100 మాత్రలుగల ప్యాకెట్లలో కెమిస్టులందరి వద్దను, మందుల షాపులన్నిటిలోను దొరుకుచున్నది.



EPHAZONE

ఎ ఫ జోన్ నిర్మాతలు మరియు పంపిణీ దారులు:

(జె.ఎల్. మారిసన్, సన్ అండ్ జోన్స్)

ఇండియా లిమిటెడ్

కోల్కతా కలకత్తా మద్రాస్ ఢిల్లీ

నమ్మకస్థుడు

"ఎటు తప్పించుకుపోయినట్టు? ఎప్పుడు పోయినట్టు..... నీకు పశువులు ఏమి ఎక్కడ మేస్తున్నాయో కూసుకోడానికన్నామించిన బోడి పెత్తనం ఏం తగులడిందీ?.....అనలది తప్పించుకు పోతున్నప్పుడు ఎక్కడ చచ్చావురా....పలక బేరా, పనికిమాలిన దడ్డమ్మా" అని రాజు ఉక్రోశంతో గద్దించాడు.

తలుపులు అదిరిపడి, "అడవే ఉన్నాసామీ..... మన కోడలు మాత్రం కోటయ్యగోరి పశువుల తోటి దూరాన అడవికాడ మేస్తుండినైయే.... నందిటాల అడకిపోయి నూద్దునుగదా మనయి రెండు కోడలే అవుపించినైయే. అప్పుట్టింది ఎతకతుండా సామీ.....కూడుతిని మల్లి తిరిగి కూర్చా సామీ" అన్నాడు.

రాజుకి కోపం చల్లారలా. "రీ, తొందరగా పోయి ఆహారించు.....చుట్టుపక్కలా బాగా వెతుకు.....నింత బంగారంలాంటి కోడె..... ఉన్నట్టుండి ఎటు మాయమయినట్టు?" అని కనిరాడు. రాజు కారాతి బాగా నిద్ర పట్టలేదు.

తలుపులు లాంతరు పట్టుకుని ఆ రాత్రి మరి రెండు రోజులా అదేవనిగా కోడెకోసం వెతికాడు. దాని జాడే తెలియాలా. రాజు మండిపడి తలుపులకు యివ్వచ్చిన భత్యంలో వగం జాల్మానాగా పట్టుకుని మిగతా యిచ్చేసి బయటికి వెట్టాడు. మరొక డిని—నుబ్బుల్ని కుదుర్చుకున్నాడు.

ఇది జరిగిన ఎనిమిదోరోజు సాయంత్రం రాజు అరటితోటలో చెట్లకు నీళ్ళు ఎత్తిస్తున్నాడు వీతం త్రొక్కుతూన్న జీతగాడు తోటలో ఎవరో ప్రవేశిస్తూంటే చూసి మలభంగా గురుపెట్టి "సామీ ఆడుగో పెంచెయ్య వస్తుండాడు" అని శోకేశాడు.

రాజు అది విని కోపంగా "ఏంపని యిక బాడి కిక్కడ?" అని ఏమీ గమనించనట్టు పూరు కున్నాడు. పెంచెలు రాజు తెదురుగావచ్చి నిలుచున్న తరువాత బాడిని పలకరించక తప్పిందికాదు రాజుకి.

"ఏరోయ్, ఏమిటి విశేషాలు.....ఎలాగుంది నీ జబ్బు.....ఏం చేస్తున్నా విప్పుడు?" అని నిదో విధితేక పలకరించినట్టు అడిగాడు రాజు.

"చానముకు తగ్గిందిబాబూ. యిప్పుడు తాడికి ఆమడ దూరాన సూరాయపాలెంలో ముసన బోళ్ళయింటికాడ సేద్యం పని సేస్తున్నా"

"ఊ!.....ఏం పనిమీదొచ్చావ్ యిక్కడికి?"—ముఖం ఏతంనైపు త్రిప్పుకుంటూ, చూటిగా ముక్తసరిగా అడిగాడు రాజు.

"ఏంలేదుబాబూ.....మొన్న మన ఎర్ర మచ్చల కోడె ఆడ మా పూరికి తప్పించుకొచ్చేసింది బాబూ. దాన్ని మా అయ్యగోరు బందిలివొడ్డికి తోలేరు. నేను దాని గురుతు తెల్చుకోని ఆయనతోసెప్పి యిడిపించుకొచ్చినా....."

"ఆ మన ఎర్ర మచ్చల కోడె? యిక్కడికి తోలుకొచ్చేవా?" అనందం పట్టలేక ఆత్రంతో అడిగాడు రాజు.

"ఆ మన యింటికాడ పదిలిపెట్టినా"

"భలే, భలే.....అది యింకా కనబడకపోలే పోలిపోళ్ళకి చెప్పుదామనుకున్నాను. పద్య యింటి

మా చర్మ వ్యాధులకు తెరుగులైన రామబాణం

ఇది గోరీ
ఈ ప్రైవేటుండు

SKIN TONE
సిన్ టోన్

దురద, గజ్జి, వామర, రసెకారు పొక్కులు, అరికాళ్ళ పగుళ్లు, కద్యణి, త్రేళ్ళనందున పాయలు, తలపై పుండ్లు, ఎంగితి చిడుము, చర్మ పాళ్ళలు, కాల్చులు, పగ్గెరా చర్మ వ్యాధులకు అమోఘమైన మూలకామలం.

దీక్షంట్టు:- నాశం కంఠరాజు, విజయవాడ-1.

ఆనంద
ఆరోగ్య
మందహాసములు

ఇందుకు ముఖ్యకారణము నమం బమంతా రెమి టూత్ పేస్టు వాడు చున్నాడు. దానినిండు సురుగు మీ దంతములను చాల తెల్లగా వుంచును. దానికిగల సువాసన బాడిన తరువాత చాలాకాలం మీ నోతయందుండును.

రెమి
టూత్ పేస్ట్
(అ బి లి న్ తో)
బొడగుగాకూడా డబ్బాల్లో అమ్ముబడును.
రెమి ప్రాడక్ట్స్, ఇండియా లో తయారు

ఇప్పుడు అన్నిరకముల

టెక్

బ్రష్టులూ క్రిములను అడ్డేలా
చేరుబడినవి!

టెక్ అంటే-తెక్క దుష్టబ్రష్టులన్నీ దగ్గరకు
రాగానే క్రిములను అడ్డి నోటి రోగములు
వీరకుండా చేసేలా ప్రత్యేకముగా చేయబడ్డాయి.
అవి వట్ల తోముకొనునపుడు లేక వేరే
పెట్టినపుడు ఎవ్వరైనా క్రిములను అడ్డుకాదు.
కాటి క్రిములను అడ్డే శక్తి చివర వరకూ
ఉంటుంది.

టెక్ అంటే-తెక్క టూల్ బ్రష్టుల వివిధమైన
రకములనుండి మీకు కావాంట్లది ఎంచుకోండి. వీరితో
క్రిష్టమైన టెక్ టీంక్స్ రకమునుండి చిన్నపిల్లలు
కాదే టెక్ టెక్స్ వరకు రాం రకములవి ఉన్నాయి.
టెక్ అంటే తెక్క అని పిలవబడే యీ బ్రష్టుల
తాళిపోయిపోయే చూడండి. కొమ్మమైనవైనా వక్రమైన
తాగుగా తుల్యవరకు కుదురు...చెక్కడములు
గల విడులు. 'మిర్రోర్ గ్రీప్' విడులు, సున్నచి
టీంక్స్ విడులు. సాగసిన రంగులు...వేలాడతాయి
గరిగే అందమైన ప్లాస్టిక్ తాడులు!

టెక్ అంటే-తెక్క టూల్ బ్రష్టుల వంటి ఒకదో
రకమైన బ్రష్టులు లభిస్తూ ఉంటే, మీరు మామూలు
కాటితో ఎందుకు తప్పవలసింది!



టెక్

మాత్రమే క్రిములను అడ్డుతుంది!

జాన్సన్ & జాన్సన్ ఆఫ్ ఇండియా లిమిటెడ్

1967-68

నమ్మకస్సుడు

కల్పిమాడ్డాం.....ఒరే తోటలో అన్నిచెట్లకూ పూర్తిగా నీళ్లు పారేటట్టు చూడండి" అని ఏకం త్రోక్కుతున్న జీతగాడికి మందలచెప్పి, పెంచెలుతో యింటికి దారి తీశాడు రాజా. దారి పొడుగునా, యిదివరకూలేని పట్టంపుతో రాజా బాడిని అన్ని విషయాలూ అడిగాడు. వశువుల పాకలో ఎర్ర మచ్చల కోడె కంటబడటంతో టే రాజా మనస్సు అనందంతో చిందులు త్రొక్కింది. దొంగతనం చేసినా పెంచలకి యింకా తనమీద విశ్వాసం కాస్త నిలిచి వున్నందుకు సంతోషించాడు వాడిని రాత్రికి అక్కడే వుండమని కోరాడు రాజా

ఉదయాన్నేలేని పెంచెలు నద్దికూడు మూట గట్టుకుని, రాజా దగ్గరికెళ్లి "పస్తాబాబూ" అన్నాడు.

రాజా పుల్లతో పళ్ళ తోముకుంటూ "సరే అప్పుడప్పుడూ కనబడుతూవుండు.....యింకేమీ విశేషాలేవుండగా" అని అడిగాడు పెంచెలు "ఏం లేవుబాబూ" అని రెం డడుగులు ముందుకేసి, వసారా మూలకొట్టినప్పు మామిడిపళ్ళ బస్తాలను చూసి, చటుక్కునఅగ్గి, "ఆ మ రి సి పో యా బాబూ. మీకాడ ఒక్క నంగలి పెప్పాలనుకున్నా.... బాబూ మీకు గొర్రెల్లినల్లెలో పీరు సాయెలు తెల్సా" అని అడిగాడు.

"ఆ.....ఆ.....వాడిక్కడికి ఒకసారి వచ్చాడుగా మన కోడెల్ని కొనడానికి.....వాడా..... టోపీ వేయడంలో మొదటి రకంలే.....వాడి దెబ్బకు దెయ్యాలు కూడా ఆగవ్. యింకా వశువులమ్మే వ్యాపారం చేస్తున్నాడా ఏమిటి?"

"ఆ యాపారం ఎప్పుడో వదిలేశాడూలే. యిప్పుడు కొత్తగా మామిడిపళ్ళ యాపారం మా పూల్లో పెట్టి యిప్పుడెట్టుండాడమకున్నావ్. అంతా దేవేందురుదాం వుండాడు బాబూ.....అబ్బో ఎంత డబ్బు! ఎంత డబ్బు అడి చిలుకుగుడ్డలూ, కీర్లు చెప్పులూ.....ఒక కిరస్తానీదాన్ని లేవదీసుకొచ్చేసి నమసారం సేల్తున్నాడు బాబూ! ఎందుకులే! అడి వని మా దరజాగా ఉండనుకో!"

"వాడి కెక్కడిపీ మామిడిపళ్ళ. ఎవర్దన్నా తోట గుత్తకు తీసుకున్నాడా?"

"అదే రగచ్చం....." పెంచెలు గొంతు తగ్గించి ఉత్సాహంతో "అడు మన బకిరికి ఒక్కసారిగా యాల్లై రూపాయ లిచ్చేసిడంట. అందుకని అడు ఎప్పుడు బడితే అప్పుడు అడి మనుషుల్ని మన తోటమీదికి తోలి యిట్టుమొచ్చినన్ని కాయలు కోసుకుపోతడంట! అడి మనుషులకి అడ్డే లేదనుకో? అడు నాకీ విషయం భలే రగచ్చంగా నెప్పేడులే. బకిరిగాడిజుట్టుబట్టుకోబాబూ నీ కీ వైనమేంతా తెలుసుద్ది.....నే నొస్తా!" అని నద్దికూడు మూట భుజా నేసుకుని చక్కా వెళ్ళిపోయాడు.

విషయమంతా అవగాహనమైంది రాజాకి. ఆ రోజు దొంగను నిర్ణయించడంలో తను వచ్చులో కాలేసినట్టు తెలుసుకొని పక్కొత్తానంతనూ, అవ మానంతనూ క్రుంగిపోయిన రాజా బెల్లంకొట్టిన రాయిలా ఉండిపోయాడు!!



దేశభాషావారపత్రికలలో సర్క్యులేషన్ ప్రకారం 'ఆంధ్రనచిత్రవారపత్రిక' ఐదవస్థానం ఆక్రమిస్తున్నది.



పూవు మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోవునదిన్నీ, మీ సరియైన దర్శనమగురించిన్నీ మీరు తెలుసుకొనగోరినట్లయితే ఒక పోస్ట్ కార్డుపైన మీకు యిష్టమగు ఒక పుష్పము పేరున్నూ, మీరు వ్రాయు లేదీ, పేజీ వివరములున్నూ, మీ సరియైన శిగ-వాతా యున్నూ వెంటనే వ్రాసి పంపండి.

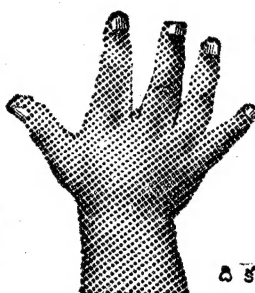
శ్యాతివ శాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుణించి, మీరు కార్డు వ్రాసిన లేదీలగాయకు 12 మాసములలోను మీయొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు, జీవితమార్గము, విశ్వవహారములో మీకు జనుముకలుగునో, మీ ఉద్యోగం విషయంలో మంచిచెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్యవిషయము, పర దేశగమనము, తీర్థయాత్రలు, వివాహము, స్త్రీసఖము, సంతానము, నిధిని క్షేపములు, లాటరీ, అకస్మాద్యవ్యలాభము మొదలగు వానినిగురించి స్పష్టముగా మానవారీగా వ్రాసి రు. 1-4-0 లకు మాత్రమే వి. పి. గా పంపగలము. (వి. పి. చార్జీలు ప్రత్యేకం) గుప్తగ్రహము లేదయినా పుష్ప రొడల శాంతిచేయు విధానంకూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీపై నపంపబడును. మేము పంపిన భోగట్టా మీకు తృప్తిగా నుండునియెడల పెకము వాషకు చేయబడును. ఒకసారి పరీక్షించి చూడుడు. మీ అడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

Pt Devdutt Shastri, Raj Jyotishi (WP 13) Jullundur City.



కుటుంబం అంతటికీ ఉపకరించే సముచితమైన సబ్బు

మార్గో సబ్బు



అతి నాణాతుగా, రమ్యమైన వాసనలివే ఈ సబ్బు ప్రీలకు, పిల్లలకు అతి మృదువుగా వుండే చర్మాన్ని పరిపోషించడంలో సాటిలేనది. శుద్ధిచేసిన వేవనూనెతో తయారుచేసి, మగంద పరిమళాలతో మేళవించబడిన ఈసబ్బు చర్మవ్యాధులన్నింటినీ నివారించి, శరీరానికి వన్యేయతేవడంలో ప్రసిద్ధికెక్కినది.

ది కలకత్తా టెమికోర్ కంపెనీ లిమిటెడ్, కలకత్తా - 29

దక్షిణ ఇండియా ఫీసు 5/149 బ్రాజ్మ్య, మద్రాసు-1.

మంచి వున్నకాలు

జీవిత రహస్యములు - మిథ్యాపత్తనములను
అనేక కామ సూత్రాలు :- ఈ 3-50
యువతి :- స్త్రీలను గురించి అనేక
కుతూహల విషయాలు :- ఈ 3-50
సంతానము - గర్భనిరోధానికి 60 వలన
సులభ మార్గాలు :- ఈ 3-50
అమృత ద్రవ్యాన్ని - వ్యాధిరహితం అక్షయ
సంపాదించే అనేక కొత్త మార్గాలు ఈ 6-00
జీవశక్తి ద్రవ్యము - మనదేశంలోని అద్భుతకాల
ఉద్యోగాలు, అర్హతలు, పొందే మార్గాలు ఈ 5-00
ప్రజ్ఞానము - శరీరాంతరం ఆత్మను
గుర్తించిన సమీప శాస్త్ర పరిశోధనలు ఈ 2-50
జీవుల ఖర్చుల వివరం క్రింది ఎడమకు ద్రాస్టి
వి పి పోస్టు ద్వారా మీరుంటికి పంపబడును

దేశీయ ప్రచురణలు, పత్రాలు, అంశ

శ్రీబాలాంజనేయ ప్రశ్న

సంతానము, రోగములు, గ్రహబాధలు
వివాహం, పారిపోయిన పశువులు, మను
ష్యులయొక్క ఆచూకీ, దొంగిలించిన
సామగ్రి, వీడిపోయిన భార్య మాట కోరిన
5 ప్రశ్నలకు వెంటనే వ్రాసి పంపగలము.
రూ 2 ఎం.ఓ. చేయండి. నెలలవారీగా
12 నెలలకు 1 సంవత్సరం జాతకము
రూ 2. పూ రిచేయ, జాబ్బు వాసిన ప్రేమ
తెలిపిన చాలును.

హనుమాన్ జ్యోతిషాలయము,
10వ లైను, అరంజ్ పేట, గుంటూరు 2.

RATNAM'S N-OIL

అంగనరములు బహిష్కరించండి. చిన్ని
బెనలో తిరిగి యధాప్రకారం ఆయి
ళ్లు సౌఖ్య మనుభవించుటకు 50 సం||
ప్రభాగ్రి గలది. 1 పీసా రూ. 10 లు
వి. సి. 1-4-0 కేరళసినవారు ముందుగా
1-4-0 పంపండి. ఇందులో స్వేదన రకం
అర్చింతుగలమునకు రూ. 25-0-0 లు.

డాక్టర్. రత్నం నన్స్, (Estd 1904)
ములక పేట బిర్డింగ్స్, అజంపూరు గ్రామం
తది, హైదరాబాద్ - 24 (ఆంధ్రప్రదేశ్)

తెల్లని మచ్చలు

మాయొక్క అమిత శక్తియు & గొప్ప
ఫలమునొసంగు డాగ్ట్రోప్లా బూటి
వాడిన కొద్దిగోలలతోనే తెల్ల మచ్చలను
పోగొట్టి సుమారు నెల రోజులు
మార్చగలదు. ఒక సారి ప్రయత్నింపును.

ధర రూ. 15/-

Kast Niwaran
Aushadhalaya (A)
P. O. Katri Sarai (Gaya)

న్యూ థిర్టీ థి

(7-వ పేజీ తరువాయి)

కాని బెల్ గ్రేడ్ నుంచి చెనా ప్రతినిధి పంపిన
వార్త అలస్యంగా పడింది. ఈ సమావేశంలో
భారత ప్రతినిధిగ్రం 'ఓంటరి' అయిపోయిందని
ఈ ప్రతినిధి అన్నారు. "కొన్ని వందలమంది
పత్రికా ప్రతినిధులు, పరిశీలకులూ జరిపిన చర్చ
లలో భారతదేశం వాడినవై పే ఉన్న" దన్నారు
భారతదేశం వలసరాజ్యాల 'విజెంట్' అని
చేనాలో పెద్ద ప్రచారం జరుగుతున్నది. 1959
లో దర్జిలామా భారతదేశానికి వచ్చినప్పుడూ ఇదే
విధమైన ప్రచారం చేశారు. కాంతి, యుద్ధం
ఈ రెండు సమస్యల అంత ముఖ్యమైనవి కావని
పేకింగ్ భావం. కాని, భారతదేశం సరియైన
మార్గం అవలంబించడం లేదనే ఆరోపణ బెల్
గ్రేడ్ సమావేశం జరగకముందే సిద్ధం అయింది.
భారతదేశాన్ని పాశ్చాత్యరాజ్యాలు పోగడిస్తున్నదల్లా
వాటికి 'ప్రముఖ' మైన ప్రదర్శన లభించేది.
ఉదాహరణకు: అగస్టు 12 వ తేదీన 'న్యూచైనా
న్యూస్ ఏజెన్సీ', అమెరికా ప్రతినిధి (చెన్స్ బాల్స్)
కాంగోలో భారతదేశం అవలంబిస్తున్న విధానాన్ని—
చక్కరాజ్యసమితిని బలపరుస్తూ—పోగడిస్తున్న ప్రచు
రించింది.

భారతదేశంపట్ల నేటి అమెరికా ప్రభుత్వానికి
సుపృథ్వానమున్నట్లు పార్లమెంటులో శ్రీ నెహ్రూ
చెప్పగా, ఆయన ప్రసంగం 24 వ తేదీ 'పేకింగ్
పీపుల్స్ డైలీ' లో తిరిగి ప్రచురించారు. నాలుగు
తేదీయో 'బులెటిన్' లలో కూడా పేర్కొనటం
జరిగింది. చెనాకు ప్రతికారంగా భారత ప్రధాన
మంత్రి ప్రకటనలు చేశారని ఆరోపిస్తూ వాటికి
వీటికి ముడిపెట్టారు. బెర్లిన్ ప్రవేశానికి అంత
రాయాల ఉండకూడదన్న శ్రీ నెహ్రూ అభి
ప్రాయం విషయమై అమెరికా పత్రికలు అను
కూలంగా చేసిన వ్యాఖ్యలను ప్రచురించారు. బెర్లిన్
మధ్య కట్టిన గోడను గురించి ప్రధాన మంత్రి
చేసిన ప్రకటనను విమర్శిస్తూ "ఇది ప్రజల రాక
పోకలకు అవరోధం కలిగిస్తోందని అభివర్ణించి,
ఆయన యదార్థ పరిస్థితులను కూడా లెక్క
చేయలేదు" అని వ్యాఖ్యానించారు.

బెల్ గ్రేడ్ సమావేశం తర్వాత పేకింగ్, భారత
దేశాన్ని ప్రత్యక్షంగానూ, పరోక్షంగానూ కూడా
విమర్శిస్తూ వచ్చింది. ఈ విమర్శ సమర్థించ
డానికి వివిధ వార్తాపత్రికల వ్యాఖ్యలను ప్రచు
రించింది తక్కిన వ్యాఖ్యలు కూడా ప్రచురించ
బడ్డాయి. "పాశ్చాత్యదేశాలపట్ల భారతదేశం ప్రద
ర్శిస్తున్న పక్షపాతం" మాసి ఆఫ్రికన్ దేశాలు
నిరాశ చెందాయని, 'కొపం తెచ్చుకున్నా' యని
నూచించాయి. కాని ఈ సూచనలకు సరియైన
అధారాలు మాత్రం లభించలేదు

స్పాహిధావతో (ఆఫ్రికన్ భాషలలో ఎక్కువ
మంది మాట్లాడేది) 'న్యూచైనా న్యూస్ ఏజెన్సీ'
ప్రచురించిన వార్తలలోనూ, రేడియో ప్రసారాల
లోనూ కూడా భారతదేశంపైన ఒక 'అభాండం'
వేసింది : ఇలా ప్రధానమంత్రి కాసిమీకు భారత
దేశం చేసిన సూచనలు వివక్షపాతంగా లేవని

ఆయన అప్పట్లు ప్రచారం జరిగింది ఈ వార్తను
శ్రీ నెహ్రూ పెన్షెంబర్లోనేనిజంకాదని ఖండించారు.
అర్బాలో భారతదేశానికి అభిప్రాయభేద
లున్నాయన్నారు. ఇది ఎట్లా ఉన్నా వారికి ఎక్కు
వగా ఉపయోగపడేది ఇండోసియాన్ వార్తా
పత్రికలు; ఇవి కమ్యూనిస్టుల చేతుల్లో ఉన్నాయి.
అందుచేతనే బెల్ గ్రేడ్ సమావేశంలో ఇండో
సియాకు ప్రాముఖ్యం లభించింది. శ్రీ సుకర్నో
ఉపన్యాసం 'అతి ముఖ్యమైన' దన్నారు. అన్ని
దేశాలలోనూ గౌరవం సంపాదించుకున్న దన్నారు.
ఇండోసియా మాజీ ప్రధాని అలీ సోస్తోమిద్నోజో
లో 'న్యూచైనా న్యూస్ ఏజెన్సీ' ప్రత్యేకమైన
ఇంటర్వ్యూ ఏర్పరచుకుంది. ప్రపంచశాంతి కావా
లంటే 'యుద్ధానికి మూలకారణం వలసలత్వం—
సామ్రాజ్యవాదం' అని వ్యాఖ్యానిస్తే గాని అర్థం
లేదని చెప్పినట్లు ప్రకటించారు. త్వరలో రెండవ
'బాండుంగ్' సమావేశం కావాలని ఆయన అన్న
సంగతి కూడా విరివిగా ప్రచారం చేశారు.

బెల్ గ్రేడ్ సమావేశం ఉత్సవాలు జరుపుకునే
టంత ముఖ్యమైనదని 'భారత' కమ్యూనిస్టు పార్టీ
వారు అన్నారు. 'శుభవార్త' అనే శీర్షిక కింద
పార్టీ వార్తపత్రిక 'న్యూఏజ్' (10-10)-61
సంచిక తలస్థ రాజ్యాల సమావేశం సమస్యకు
కాంతంగా విజయవంతంగా సాగిందన్న ఈ సమా
వేశంలో ప్రముఖపాత్ర—అనుభవం ఎల్లనే కాక
మరేవిధంగా కాసిమా—భారతదేశంచేసి, శ్రీ
నెహ్రూ అక్కటాట్లాడినవారితో ముఖ్యులనే
న్యూఏజ్ పత్రిక ప్రాశంసించారు.

ఈ పోగడ్తో సావియెట్ యూనియన్ వైఖరిని
పెళ్ళి చూస్తే చాలా భేదం కనిపిస్తుంది. చెనా
అధికార వర్గం అభిప్రాయాలూ, ప్రచారం, సమా
వేశానికి ముందు 'భారతీయ' కమ్యూనిస్టుల
వైఖరి, ఇవి కూడా ఇంతే అసలు 25-6-61
న్యూఏజ్ పత్రికలో పడ్డ వ్యాఖ్య పేకింగ్ ప్రచా
రానికి ఆధారమిచ్చిందనవచ్చు.

దేశం గౌరవానికి సంబంధించిన విషయంలో
'భారతీయ' కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఇంత జాగ్రత్తగా
ససులుకుంటూ రావటానికి కారణం ఏమిటి ?
పై సంవత్సరం జరగబోయే ఎన్నికలైనవి నిస్సందే
హంగా చెప్పవచ్చు. పార్టీ కేంద్ర మండలి ఢిల్లీలో
సమావేశమైనప్పుడు ఎన్నికల ప్రచారానికి తయారూ
చేయటం ప్రధానాంశం అయింది. పార్టీ కార్యదర్శి
అజయ్ సేన్ అంతర్జాతీయ పరిస్థితిని సమీ
క్షించారు. చెనా భారతదేశాలమధ్య వివాదాన్ని వీలైనంత
వరకు వక్రీకృతం చేసి, ప్రధానమంత్రిమీద ప్రజ
లకు ఉండే అభిమానం తమకు ఉపయోగపడేట్లు
వాదుకుందామని కమ్యూనిస్టులు ప్రయత్నిస్తు
న్నారు. అయితే ప్రధానమంత్రి పార్టీకి మాత్రం
వోట్లు దొరకకుండా చేద్దామని వీరి ఆశయం.
విదేశ వ్యవహారాలలో కమ్యూనిస్టులే దేశం గౌర
వాన్ని, ప్రభుత్వ లక్ష్యాలను కాపాడుతున్నట్లుగా
చిత్రిస్తున్నారు

(బెల్ గ్రేడ్) సమావేశంలో మాట్లాడుతూ శ్రీ
నెహ్రూ, "సావియెట్ ప్రభుత్వం అణగారిన పరి
స్థితి తిరిగి ప్రారంభించటంవల్ల యుద్ధం మరి
కొంత దగ్గరగా జరిగింది" దన్నారు. కాని 'న్యూ
ఏజ్' పత్రిక ఈ మాటలు ప్రచురించలేదు. ★

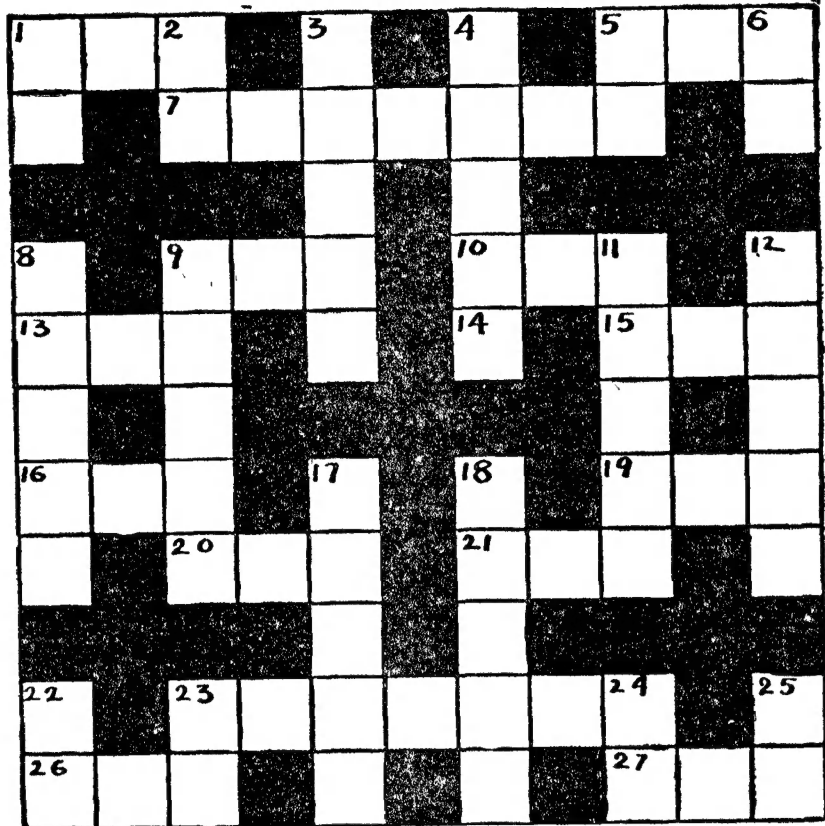
గళ్లనుడికట్టు- 80

అ డ్డం

1. చిందరవందర అయిపోయిన కొయ్య నిశేషము!
- 5 క్రియలు
- 7 రష్య, ఫ్రాన్సు, అమెరికా, బ్రిటన్లు జరిపినవి.
- 9 ఏ పక్షి ? ఒంటరివాడా ?
- 10 సంతోషము, రెండువైపులా.
- 13 మింగటానికి పరిపాయెడిది !
- 15 తాకట్టు, వదులు కుచ్చలలో ఉంది.
- 16 ఆడేలు మధ్య పాడిగిస్తే సంబంధించినది !
- 19 కలగాపులగమయిపోయి మీగడకు సంబంధించిన మాట
20. తొందర, చిందరవందర అయిపోయింది.
21. వాడి యుల్లములో సత్వహీనమైనది !
- 23 మ్యూయార్కులో ఉంది
- 26 నగదుబారా కాకపోతే వాణెరూపమైన సామ్యు.
27. 25 నిలువుకి పదిరెట్లు.

79-వ గళ్లనుడికట్టుకు జవాబు

1	ఉ	ప	మీ	మీ	ర	క	ము	దు	ప్ర
2	ట్రి	న్న	ద	ల	గ	ల	గ	ల	ల
3	మ	న	వ	దు	ప	ది	వే	లు	ల
4	త్రి	ది	ద	గు	గు	తే	మ	ల	ల
5	వ	ప	రు	పు	క	లు	వై	స్ప	ల
6	క	డ	దు	వా	ని	పు	రె	ల	డ
7	తే	వ	క	ను	క	వ	ల	డ	డ
8	ప	త్రి	న	ర	ర	ప	గ	గ	గ
9	క	ల	గ	డ	క	వ	ప	క	గ
10	త్రి	ల	ము	ర	వ	ప	క	గ	గ
11	వ	ల	న	క	ప	ము	గ	గ	గ



నిలువు

1. పిగ్గు
2. పైకి వ్రాస్తే పెద్ద తోబుట్టువు.
3. సర్దరీ !
4. కాయములే !
5. 5 అడ్డంలోనే క్షేత్రములు.
6. చిరుతపులు లిక్కడ తక్కువేనా ?
8. ఒకరకమయిన నుయ్యి ! డిగ్గియు.
9. ఒకే పన్ను కలవాడు !
11. ముడుచుకొనినది.
- 12 కావలసినది, తొందరా ?
17. లలాట లిఖితము—వాడుకతో ఇలా రాయవచ్చు
18. కలుగుననెడి యాశలు.
- 22 ఆ నది ఆజ్ఞానీమి ?
23. నాలుగు తర్వాత వచ్చేది.
24. నువ్వు !
25. సహస్రము లొక యంగుళిలో !

ఒకసారి ఆ నగరంలోని పబ్లిక్ పార్కులో ఎక్కడ చూచినా కాగితాలు పడి అశుభంగా వున్నట్టు రిపోర్టు వచ్చింది మేయరుగారికి.

వెంటనే సూపరింటెండెంటును పిలిపించి సంజాయిషీ అడిగాడు.

“అదాండీ. నిన్నటిరోజు తమ ఆదేశానుసారం కార్పొరేషన్ వారు ‘ఈ పార్కులో కాగితాలు పారేస్తూ, అపరిశుభవరుచు వారు ఆ విధంగా చేయ కూడదు’ అని ఉన్న కరపత్రాలు పంచిపెట్టారు” అన్నాడు సూపరింటెండెంటు.

కన్యలూరి జానకిరామ్ (కట్టుభారి)



ఆ మూ ల స్తంభం

‘ప్రహ్లాద’ నాటకం జోరుగా సాగుతూవుంది. ప్రహ్లాదుడు వేసిన కుర్రాడు ‘ఇందు’ గలడందు లేడను...’ వద్యం పూర్తి చేశాడు. హిరణ్యకశిపుడు అలా గైతే యీ స్తంభంలో నీదేవుణ్ణి చూపిస్తావా” అని అడిగాడు తీవిగా మైకు పగిలేలా. స్తంభం పగలగొట్టేందుకు గడపైకెత్తాడు. నాటకం వాళ్లు స్తంభం పగిలితే వరసించుడు వచ్చేలా ఏర్పాటు చేసుకుని వున్నారు ఒక స్తంభానికి. కాని హిరణ్యకశిపుడు పగల గొట్టబోయింది మరొక స్తంభం. అనంగతి గుర్తించి నాటకం చెడు తుందనే పుద్గేశ్యంతో ప్రహ్లాదుడు “అయ్యయ్యో! ఆ స్తంభంకాదు, ఆమూలది అంటూ చిగ్గరగా అరిచాడు. మైకులో మాట విస

పౌ ట్టి క థ లు

పడేసరికి అంతకంటే గట్టిగా మోగింది ప్రేక్షకుల హాటు. టెల్లుచర్ల లలిత (కొరవాడు)

ఈసినీమా ఇవ్వాలి కే

మొన్న మేముకసారి రెండవ ఆట సినీమాకు వెళ్లితిమి. అందులో ఆఖరు సీనుయందు కథానాయకి మరణించింది. అందువల్ల కథా నాయకుడు విచారిస్తున్నాడు. అప్పుడు ఒక ప్రేక్షకుడు వెంటనే వరవాలేదులే రేపు మొదటి ఆటకు బ్రతుకుతుంది” అని అన్నాడు. వెంటనే ఈసినీమా ఈవాల్టికే రేపటినుండి ఇంకొకటి అని సమాధాన మిచ్చింది వేరొక ప్రేక్షక కంఠం.

గంగా శేషరావు (వంధ్యవాడ)

ఎనిమిదిమంది సంతానం

ఒకవ్యక్తి స్టేజీమీద కెక్కి ‘కుటుంబ నియంత్రణ విధానం’ గూర్చి ప్రజలు తనస్థయులయ్యేటట్లు చెబుతున్నాడు. “మన సంసారాలు సుఖవంతంగా వుండాలంటే సంతానం తక్కువగా వుండాలి. ఇద్దరు పిల్లల కన్న మించకూడదు”. ఇంతలో నాన్నా! నాన్నా! అనుకుంటూ ముగ్గురు పిల్లలు స్టేజీమీదకొచ్చి ఇలా అన్నారు: “నాన్నా అన్నయ్య లిద్దరూ హైద్రాబాదునుండి వచ్చేశారు. అక్కయ్య, బావయ్య ఇప్పుడే వచ్చారు. చిన్నమ్మాయికి జ్వరముగా వుంది. అమ్మకు నొప్పి లోచ్చాయట. హాస్పిటల్ కు తీసుకువెళ్లారు. నిన్ను తొందరగా రమ్మన్నారు.” ఉపన్యాసకునకు చెమట పూర్తిగా పోసింది.

ఇంతలో ప్రేక్షకులలోంచి అబ్బ! మొత్తం ఎనిమిది మంది ‘సంతానం’ అనే నిట్టూర్పులు వినబడ్డాయి.

కొమ్మిశిరి లక్ష్మీనారాయణ

ఎవడు మూర్ఖుడు

“ఆ సంఘటన జరిగినప్పుడు నీవు ఏడు గజాలా, రెండడు గులా, మూడంగుళముల దూరం లో యుంటేవని చెప్పున్నావు. ఎందుకోసం అంత బాగా ఆ దూరాన్ని కొలిచినావు?”

“అ య్యో రామ! నాకు తెలుసు! ఎవడో ఒక తెలివితక్కువవాడు అడుగుతాడని. అందుకోసం కొలిచాను.

మాదన నిత్యానందం, (పుదివట)

వచ్చే వారం

ప్రారంభం

డాక్టర్ రాజు

దేవిక బొమ్మల కథ

ఆంధ్ర సచిత్రవార పత్రిక పాఠకులకు సుపరిచితులైన ముగ్గురు రచయితల సంయుక్త రచననొక దానిని ప్రైవేరం ప్రారంభిస్తున్నాం.

శ్రీ శైల ఆలయ ఉద్ధరణ నిధి

‘ఆంధ్రపత్రిక’ సేకరిస్తున్న శ్రీశైల ప్రశురాంబా మల్లికార్జునస్వామివారి ఆలయ ఉద్ధరణ నిధికి నవంబరు 16 వ తేదీనాటికి రూ. 74,137-76 వసూలు అయింది. యధాశక్తి విరాళాలు ఇచ్చి ఈ పవిత్రమైన కార్యక్రమాన్ని జయప్రదం చేయవలసిందని ప్రజలకు, ప్రజాసంస్థలకు విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాము. విరాళాలు ‘ఆంధ్రపత్రిక’ కే గాని, ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రికకు పంపరాదని మనివి చేస్తున్నాము.